

Työpoliittinen aikakauskirja 4/2011

Finnish Labour Review

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

Sisällysluettelo

PÄÄKIRJOITUS

Kolmenlaisia työmarkkinaongelmia.....	3
Heikki Räisänen	

ARTIKKELEITA

Aikuiskoulutus vähenee, mutta mistä ja kuinka paljon?	5
Erkki Laukkanen	

Osa-aikatyöttömyys näkyväksi Suomessakin	18
Anita Haataja	

Alueiden rakennemuutos syvenee 2010-luvulla.....	32
Jukka Hytönen ja Ilkka Mella	

KATSAUKSIA JA KESKUSTELUJA

Ammattibarometri työvoiman kysynnän ja tarjonnan suhteiden kuvauksessa.....	40
Mika Tuomaala	

Työpoliittisen aikakauskirjan lukijatutkimuksen 2011 tulokset	48
Päivi Järvinieniemi	

Työpoliittisen aikakauskirjan profiili on jatkanut muutostaan.....	56
Heikki Räisänen	

UUTTA TYÖ- JA YRITTÄJYYSTUTKIMUKSEN ALALTA	61
NYTT INOM ARBETS- OCH ENTREPRENÖRSKAPSFORSKNING	63
ENGLISH SUMMARIES.....	66
RECENT EMPLOYMENT AND ENTREPRENEURSHIP STUDIES	69
KUVIDEN LUETTELO – LIST OF CHARTS.....	1*
TAULUKOIDEN LUETTELO – LIST OF TABLES	2*
KUVIOT – CHARTS.....	4*
TAULUKOT – TABLES	16*
TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ – EXPLANATORY NOTES	56*

TYÖPOLIITTINEN AIKAKAUSKIRJA

FINNISH LABOUR REVIEW

4 / 2011
vsk. 54. vol

Työ- ja elinkeinoministeriö
Ministry of Employment and the Economy
HELSINKI FINLAND

PÄÄTOIMITTAJA * EDITOR-IN-CHIEF

Heikki Räisänen
puh./tel. 010 60 75959

TOIMITTAJA * EDITOR

Päivi Järviniemi
puh./tel. 010 60 49089

TOIMITUSSIHTEERI * EDITOR

Annika Blomster
puh./tel. 010 60 47966
sähköposti: etunimi.sukunimi@tem.fi
e-mail: givenname.surname@tem.fi

TOIMITUSNEUVOSTO * EDITING COMMITTEE

Jussi Toppila, puheenjohtaja
Tuomo Alasoini
Johanna Alatalo
Pirjo Harjunen
Matti Myllylä
Kimmo Ruth
Petri Syvänen

Heikki Räisänen, asiantuntija
Päivi Järviniemi, asiantuntija
Matti Sihto, asiantuntija
Pekka Tiainen, asiantuntija
Annika Blomster, sihteeri

TOIMITUKSEN OSOITE * ADDRESS

PL 32, 00023 VALTIONEUVOSTO

TILASTO-OSIO * STATISTICS

Petri Syvänen
puh./tel. 010 60 48050
Ella Laakso
puh./tel. 010 60 48051
sähköposti/e-mail: etunimi.sukunimi@tem.fi

JULKAISIJA * PUBLISHER

Työ- ja elinkeinoministeriö
Työpoliittinen aikakauskirja internetissä:
www.tem.fi/aikakauskirja

Painotuote

Tähän julkaisuun sisältyvä aineisto on tiedotusvälineiden vapaasti käytettävissä. Lainattaessa on lähde kuitenkin mainittava. Tekijän nimellä julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajien omia näkemyksiä, jotka eivät välttämättä vastaa ministeriön kantaa.

Taitto: Markku Lahtinen
Edita Prima Oy, Helsinki 2011
ISSN 0787 – 510X

Kolmenlaisia työmarkkinaongelmia

Heikki Räisänen¹

Työmarkkinat ovat nykyihmisen toiminta-areenoista eräs keskeisimpiä. Sen vuoksi työmarkkinoihin kohdistuu myös paljon odotuksia, muodostuuhan toimeentulo ja hyvinvointi keskeisesti työstä. Tämänkertaisessa numerossamme esitellään kolmenlaisia työmarkkinoiden ongelmia: aikuiskoulutuksen vähenemistä, osa-aikaisen työttömyyden kysymyksiä sekä rakennemuutosalueiden kehityskuvaa. Kaikki ovat erilaisia työmarkkinakysymyksiä, mutta liittyvät myös kiintoisalla tavoin toisiinsa. Kirjoittajat eivät vain esittele ongelmia, vaan artikkeleissa esitetään myös tuloksiin perustuvia päätelmiä.

Erkki Laukkanen käsittelee artikkelissaan aikuiskoulutuksen muutosta ja vähenemistä. Aikuiskoulutus nähdään avainkeinona joustavuuteen, osaamistason nostoon ja talouden

kasvuun niin EU:ssa kuin meilläkin. Aikuiskoulutusmäärät ovat kuitenkin laskussa sekä osallistumisasteella että koulutuspäivillä mitattuna, Laukkanen kirjoittaa. Kasvanut aikuiskoulutusmuoto on henkilöstökoulutus. Myönteistä on tutkintoon johtavan koulutuksen lisääntyminen. Hän näkee kehityksessä monia ongelmia, joita onkin syytä pohtia.

Anita Haataja haluaa osa-aikatyöttömyyden näkyvämmäksi ilmiöksi Suomessakin. Hänen laajaan pohjoismaiseen vertailuun perustuva artikkelinsa esittää monia tärkeitä ja jännittäviä tietoja työnteon ja työttömyyden muodoista ja niiden suunnista. Osa-aikaisen työttömyyden tarkempaan kuvaamiseen tarvitaan myös lisää tutkimusta.

Jukka Hytönen ja *Ilkka Mella* erittelevät alueiden rakennemuutosta työmarkkinakehityksen avulla. Työikäinen väestö ja työ-

¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

voima vähenevät 2010-luvulla lähes kaikilla alueilla, vain suurimmat kasvukeskukset voivat odottaa lievää kasvua. Artikkelissa käsitellään analyttisesti ns. äkillisen rakennemuutoksen alueiden kehityspiirteitä. Yhteistä näille alueille on mm. työikäisen väestön supistuminen, lisäksi väestön ja työvoiman ikärakenne on vinoutunut ja elinkeinorakenne kapea.

Lukijatutkimuksen tulokset pohdintaan

Työpoliittisen aikakauskirjan lukijatutkimus toteutettiin syyskuun lopusta marraskuun puoliväliin. Tulokset raportoidaan tämän lehden katsausosastossa Päivi Järvinien laatimassa koosteessa. Lukijatutkimukseen vastasi 107 aktiivista lehden lukijaa.

Painosmäärämme on 1400 ja lehden verkkosivuja on ladattu keskimäärin 750 kertaa kuukaudessa. Tämä tarkoittaa sitä, että painettuja lehtiä leviää vuoden aikana 5600 kpl ja verkkolehdeä 9000 latausta. On silti hankalaa sanoa, mikä rooli verkkolehdeillä on suhteessa painettuun.

Lukijatutkimuksen tuloksia ja niistä tehtäviä johtopäätöksiä pohditaan vielä lehden toimitusneuvostossa. Ehkä toimituksen ensimmäisinä reaktioina voi kuitenkin todeta artikkelien roolin olevan odotetusti keskeinen, sen sijaan tilasto-osa ei näytä vastaavan ainakaan vastaajien jonkun osan odotuksia.

Aihealueista työmarkkinoiden toiminta sai parhaat arviot, sitten työelämän kehittäminen. Työvoimapolitiikkaan liittyvät aiheet katsottiin seuraavaksi hyödyllisimmiksi, lähes samaan tasoon ylsi työelämän suhteet. Työoikeus koettiin vähiten hyödylliseksi,

tosin on todettava, että alan kirjoituksia on julkaistu viime vuosina varsin vähän.

Edellisen numeron 3/2011 artikkeleita koskevista arvioista näkyy hyvän ja kantaa ottavan otsikoinnin merkitys lukijoiden kiinnostuksen herättäjänä. Vastaavasti tutkijoille tyypilliset aihetta tarkkaan kuvaavat otsikot vaativat ilmeisesti monessa tapauksessa jatkotyöstämistä ja terävöittämistä.

Pääkirjoittajan kannalta kiinnostava tulos oli se, että pääkirjoituksen lukee lähes 2/3 vastanneista, mutta se ei ole lehden paras osa, toisaalta se vaatii eri osista selvästi vähiten kehittämistä. Näiden tietojen perusteella voisi päätellä, etteivät pääkirjoituksen häiritse tai innosta ketään, mutta konkreettisesti arvioitu edellisen numeron 3/2011 pääkirjoitus oli vastaajien arvioissa hyvin korkealla. Lukijatutkimuksenkin tulokset voivat olla moniselitteisiä!

Avovastauksissa oli paitsi joitain kriittisiä huomioita, myös paljon kannustavaa palautetta lehden tekijöille. Kiitos kaikille vastanneille!

Lukijatutkimukseen liittyen raportoimme myös TAK:n artikkelitietokannasta lehden viime vuosien profiilin kehityksestä. Tulosten mukaan lehden profiili on painottunut työmarkkinoiden toimivuuteen ja työelämäasioihin työvoimapolitiittisten aiheiden osuuden edelleen supistuessa. Kirjoittajat ovat varsin päteviä tutkijoita ja edustavat TEM-hallinnon lisäksi yliopistoja, tutkimuslaitoksia sekä yrityksiä ja järjestöjä ja myös vapaita tutkijoita. Lehti toimii siten edelleen hallinnon ja tutkimuksen välisen vuorovaikutuksen käytännön toteuttajana.

Numeron 1/2012 aineiston määräpäivä on 6.2.2012.

Aikuiskoulutus vähenee, mutta mistä ja kuinka paljon?

Erkki Laukkanen¹

1. Johdanto

Aikuiskoulutukselta odotetaan paljon. Strategisissa asiakirjoissa se nähdään avainkeinona joustavuuteen, osaamistason kohottamiseen ja talouskasvuun sekä Euroopan Unionissa että Suomessa (EU, 2007, 2008; Opetusministeriö, 1997; Valtioneuvosto, 2004). Jos näin todella olisi, aikuiskoulutusmäärät olisivat varmasti koko ajan selvässä kasvussa. Mutta näin ei ole. Sekä Suomessa että monissa muissa maissa aikuiskoulutus on kääntynyt laskuun, sekä osallistumisasteella että koulutuspäivillä mitattuna.²

Suomessa aikuiskoulutuksen kasvu oli vahvinta 1980-luvulla. Sen jälkeen kasvu

on ollut aina vaan heikompaa, ja jaksolla 2000–2006 aikuiskoulutus on kääntynyt laskuun.³ Syynä taantumiseen voivat olla aikuiskoulutuksen rahamääräisten tuottojen ehtyminen (Laukkanen, 2011a) tai muutokset työmarkkinajärjestelmässä, siinä mitä roolia aikuiskoulutus työmarkkinoilla näyttelee (Laukkanen, 2011b). Perinteisesti suomalainen aikuiskoulutus on suosinut henkilöstökoulutusta. Mutta pitkällä aikavälillä myös aikuiskoulutusmuodot, niiden suhteellinen osuus kaikesta aikuiskoulutuksesta, ovat voineet muuttua.

Millaisia aikuiskoulutusmuotoja kehitys on suosinut, millaisia karsinut? Näihin kysymyksiin etsin seuraavassa vastausta

¹ Erkki Laukkanen, KTT, ekonomisti, SAK, Suomen ammattiliittojen keskusjärjestö

² Vertailukelpoista tilastotietoa eri EU-maista löytyy tästä: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/education/data/database>

³ Aikasarja aikuiskoulutukseen osallistumisesta jaksolla 1980–2006 löytyy tästä: http://www.stat.fi/til/aku/2006/01/aku_2006_01_2008-06-03_tau_001_fi.html

tilastokeskuksen tekemistä aikuiskoulutustutkimuksista vuosilta 1990, 1995, 2000 ja 2006. Aikuiskoulutustutkimukset perustuvat kasvotusten tehtyihin haastatteluihin, joissa edellisen vuoden opinnot on läpikäyty tarkemmin kuin missään muussa kyselyssä.⁴ Päätelmissä esitän myös oman tulkintani muutosten mahdollisista syistä.

Aikuiskoulutusmuodot

Rajoitan tarkasteluni 18–64 vuotiaisiin palkansaajiin. Näin siksi, että henkilöstökoulutus on aineistossa määritelty työnantajan maksamaksi koulutukseksi, eikä sitä ole siten arvioitu muille kuin palkansaajille. Vuosien 1995 ja 2000 aineistoissa tilastokeskus on valmiiksi laskenut erikseen työnantajan *kokonaan* maksaman aikuiskoulutuksen. Samalla tavalla olen itse laskenut tiedot vuosille 1990 ja 2006: vähentämällä kaikesta henkilöstökoulutuksesta työnantajan *kokonaan* maksama koulutus, erotuksena saadaan työnantajan osittain maksama aikuiskoulutus. Aineisto ei kerro, kuinka paljon jokin muu taho on henkilöstökoulutuksesta maksanut. Mutta aineistosta voi päätellä sen, että käytännössä muu rahoitus on ollut lähinnä verorahoitusta, jota on ollut saatavilla oppisopimuskoulutukseen koko tutkimusperiodin ajan, näyttötutkintoihin vuodesta 1994 ja työvoimakoulutuksen yhteishankintana vuodesta 1990.⁵

Tällä yhteisrahoitteisen ja ”työelämälähtöisen” koulutuksen sektorilla on tutkimusperiodin aikana tapahtunut paljon (Järven-sivu, 2004). Säädöksiä on täsmennetty ja ohjausmekanismeja muutettu siten, että tutkijan on lopulta hyvin vaikea päätellä, mitkä rajoitteet toimintaa ovat lopulta ohjanneet. Ohjeessa työvoimakoulutuksen yhteishankinnasta tehdään periaatteessa selväksi, ettei yhteishankinnalla ole tarkoitus korvata työnantajan vastuuta henkilöstön kouluttamisessa (TM, 2003, 54). Mutta käytännössä rajanveto on vaikeaa⁶, ja työnantaja on voinut saada työvoimakoulutusta jopa ilmaiseksi (TM, 2007, 7). Ohjeissa säädetään, että koulutuksen tulisi olla pääsääntöisesti yli 10 päivän pituista (TM, 2003, 54), että niiden tulisi sisältää teoriaopintoja (TM, 2003, 54), ja että koulutuksen tulisi olla tutkintotavoitteista (TM, 2007, esim. 6, 7 ja 9). Toisaalta tunnustetaan, että näiden rajoitusten todentaminen työhallinnon rekistereistä ei onnistu.

Aineistossa omaehtoinen koulutus on määritelty itse kustannetuksi ammatilliseksi koulutukseksi. Kun kaikesta ammatillisesta aikuiskoulutuksesta vähentää henkilöstökoulutuksen ja omaehtoisen koulutuksen, ero on muuta ammatillista koulutusta, jossa maksajana on joku muu kuin yksilö tai työnantaja. Käytännössä tämä ero on likimain sama kuin työhallinnon järjestämä työvoi-

⁴ Siksi se myös tuottaa enemmän koulutusta kuin eräät muut kyselyt, kuten työvoimatutkimus, joka perustuu puhelimitse tehtyyn haastatteluun, ja jossa aikuiskoulutus – tässä tapauksessa henkilöstökoulutus – on vain yksi asia monien muiden joukossa.

⁵ Ks. laki työvoimapolitiittisesta koulutuksesta (763/1990), 13 §. Työnantajan koon ja koulutuksen luonteen (yleinen vai yritys-spesifi koulutus) mukaan työnantajan maksuosuus vaihtelee 25 prosentista 75 prosenttiin. Lisätietoja: http://www.mol.fi/mol/fi/01_tyonantajat/03_yhteishankintakoulutus/06_rahoytossuudet/index.jsp

⁶ Esimerkiksi jako yleiseen ja yritys-spesifiin koulutukseen ei käytännössä toimi, sillä on vaikea kuvitella sellaista koulutusta, jota voitaisiin hyödyntää vain yhdessä yrityksessä (Stevens, 1994).

makoulutus.⁷ Lisäksi osa aikuiskoulutuksesta on ei-ammattillista, kuten yleissivistävät opinnot ja harrastuspainotteiset kurssit kansalais- ja työväenopistoissa.

Valtaosa aikuiskoulutuksesta on informaalista, muuta kuin tutkintoon johtavaa. Erityisen selvästi sitä on ollut henkilöstökoulutus, vaikka toki siihenkin erilaisia tutkintosuunnatuneita jaksoja on periaatteessa aina voinut sisällyttää. Aikuiskoulutuskyselyissä formaalin nimike on varattu tutkintotavoitteiselle koulutukselle, joka on lähtökohtaisesti voinut olla mitä vaan yllä luetelluista koulutusmuodoista.

2. Aikuiskoulutukseen osallistuminen

Aikuiskoulutukseen osallistuminen lisääntyi jaksolla 1990 – 2000 noin prosenttiyksiköllä vuodessa. Vuonna 2006 osallistumisaste oli 64 prosenttia, prosenttiyksikön vähemmän kuin edellisessä mittauksessa vuonna 2000. Tämä vähennys ei ole suuri, mutta kielii kuitenkin siitä, että aikuiskoulutuksen kasvukausi on päättynyt. Tuoreinta lukua ei voi myöskään pitää tilapäisenä poikkeamana trendistä, sillä kasvu näyttäisi muissakin maissa taittuneen vuoden 2005 paikkeilla.⁸ Ja monissa maissa, kuten Iso-Britanniassa,

joissa väheneminen on ollut voimakasta jo ennen vuoden 2009 lamaa, väheneminen näyttäisi laman seurauksena voimistuneen (Mason and Bishop, 2011, 25).

Jaksolla 1990–2006 47–57 prosenttia kaikista vuoden aikaisista koulutustapahtumista on ollut henkilöstökoulutusta. Ajan saatossa henkilöstökoulutuksen osuus on vain kasvanut. Muuhun ammatilliseen koulutukseen osallistuminen on ollut aina vähäistä, vain 2–3 prosenttia vuoden aikaisista koulutustapahtumista, eikä tässä suhteessa ole muutoksia tapahtunut. Loput 4–7 prosenttia vuoden aikaisista koulutustapahtumista on ollut ei-ammattillista koulutusta. Ajan saatossa tämä osuus on ollut laskussa (Kuvio 1).

1980-luvulta lähtien aikuiskoulutuksemme tavoitteena on ollut tutkintoon johtavan aikuiskoulutuksen lisääminen, so. suunnata opintoja kohti seuraavaa korkeampaa koulutustasoa (Opetusministeriö, 1988).⁹ 1990-luvun alkupuolella tässä tavoitteessa ei juurikaan edistytty, ja tutkintotavoitteiseen aikuiskoulutukseen osallistui vuosittain vain pari prosenttia palkansaajista (kuvio 2).

1990-luvun lopulla kehitys sai kuitenkin uuden suunnan, kiitos tutkintotavoitteisen henkilöstökoulutuksen kasvun.¹⁰ Muu tutkintotavoitteinen koulutus on kasvanut huomattavasti hitaammin. Varsinainen läpi-

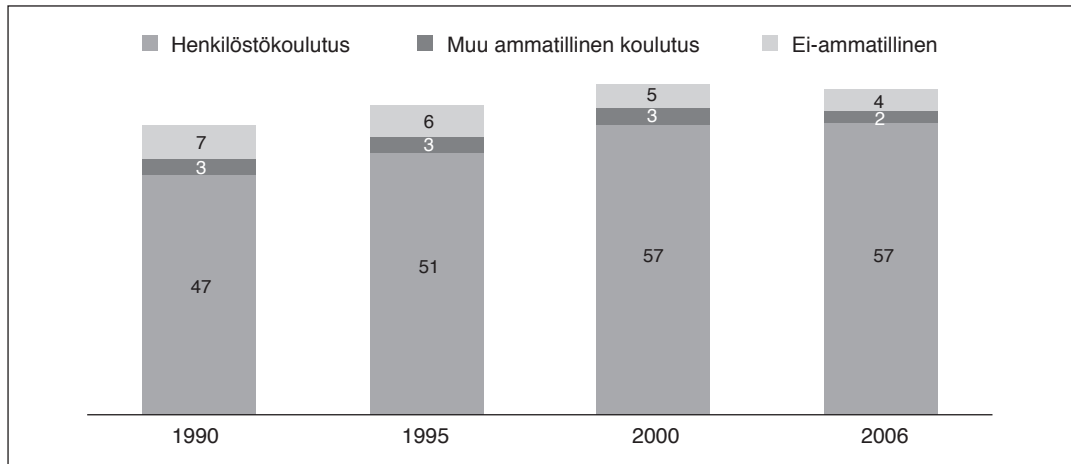
⁷ Vuoden 2000 aineistossa eroksi tuli 2,1 prosenttia, joka on vain 0,3 prosenttiyksikköä enemmän kuin kysymyksellä k326 täsmennetty työvoimakoulutus palkansaajille.

⁸ Tämä tuli selvästi esiin heinäkuussa, kun International Working Party on Labour Market Segmentation (IWPLMS) piti 32. konferenssinsa Bambergissa, Saksassa. Teemana oli ”Education and Training, Skills and the Labour Market” ja alustukset löytyvät tästä: <http://www.iaq.uni-due.de/iwplms/call.php>. Alustukset ovat saatavilla myös ilman käyttäjätunnusta ja salasanaa.

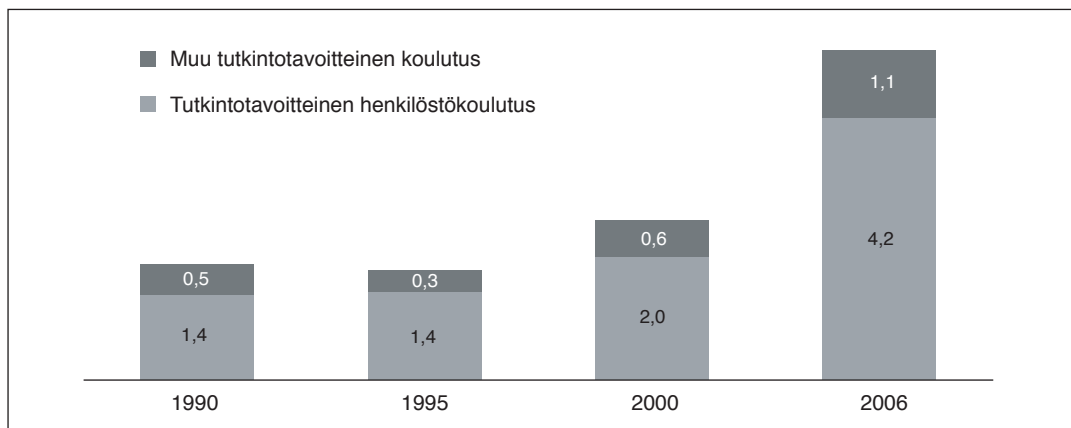
⁹ Olin itse yksi tämän julkaisun tuottaneen neuvottelukunnan sivutoimisista sihteereistä, ja muistini mukaan keskusteluissa tuolloin painotettiin erityisesti omaehtoisen koulutuksen kehittämistä. Julkaisussa itsessään tutkintotavoitteisuudesta puhutaan yleisemmällä tasolla.

¹⁰ Yhtä hyvin voisi puhua myös ”tutkintoa tukevasta henkilöstökoulutuksesta” siksi, että kyseessä on johdettu muuttuja, joka perustuu henkilöstökoulutuksen ja tutkintoon johtavan koulutuksen interaktioon, samanaikaisuuteen.

Kuvio 1. Aikuiskoulutukseen osallistuminen, % palkansaajista

Kuvio 2. Tutkintotavoitteinen koulutus, % palkansaajista

murto tapahtui kuitenkin vasta 2000-luvulla. Jaksolla 2000–2006 tutkintotavoitteisen koulutuksen osallistumisaste nousi 2,6 prosentista 5,3 prosenttiin. Valtaosa kasvusta johtuu tutkintotavoitteisen henkilöstökou-

lutuksen kasvusta¹¹. Kasvu on niin voimakasta, että sen täytyy liittyä koulutusjärjestelmässä tapahtuneisiin muutoksiin, kuten näyttötutkintojärjestelmän laajentumiseen 2000-luvulla.¹²

¹¹ Käytännössä ero ei välttämättä ole näin suuri. Osa tutkintotavoitteisesta koulutuksesta on voinut tilastoitua henkilöstökoulutukseksi vain siksi, että saman vuoden aikana on hankittu sekä tutkintotavoitteista koulutusta että henkilöstökoulutusta.

¹² Lisätietoja näyttötutkinnoista: <http://www.nayttotutkinnot.fi/index.htm>

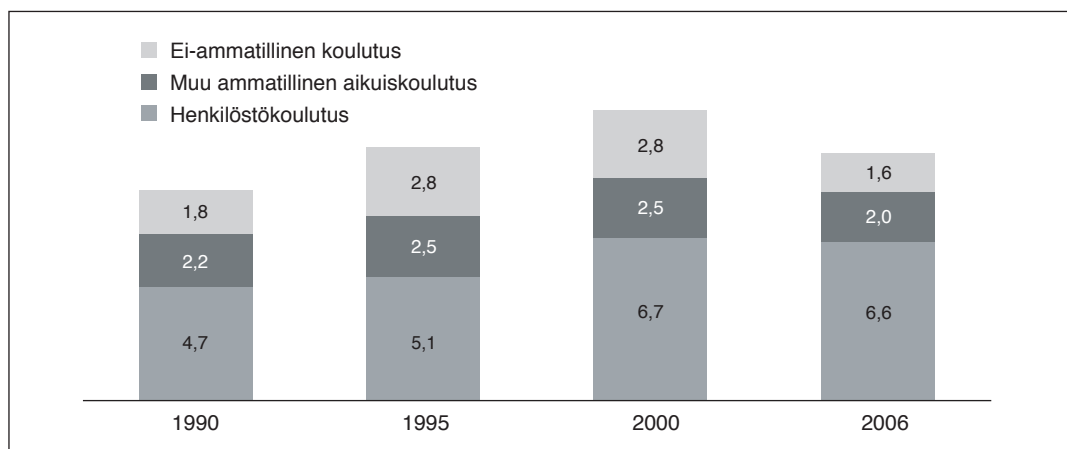
3. Aikuiskoulutuspäivät palkansaajaa kohti

Vuonna 2000 aikuiskoulutusta oli hankittu keskimäärin 12 päivää palkansaajaa kohti, vuonna 2006 enää 10,2 päivää. Käänös alaspäin on siis aivan selvä, selvempi kuin osallistumisasteella mitattuna. Jaksolla 1990–2006 palkansaajaa kohti lasketut vuosittaiset koulutuspäivät ovat kuitenkin muuttuneet aika vähän koulutusmuodoittain tarkasteltuna. Jaksolla 1995–2000 henkilös-

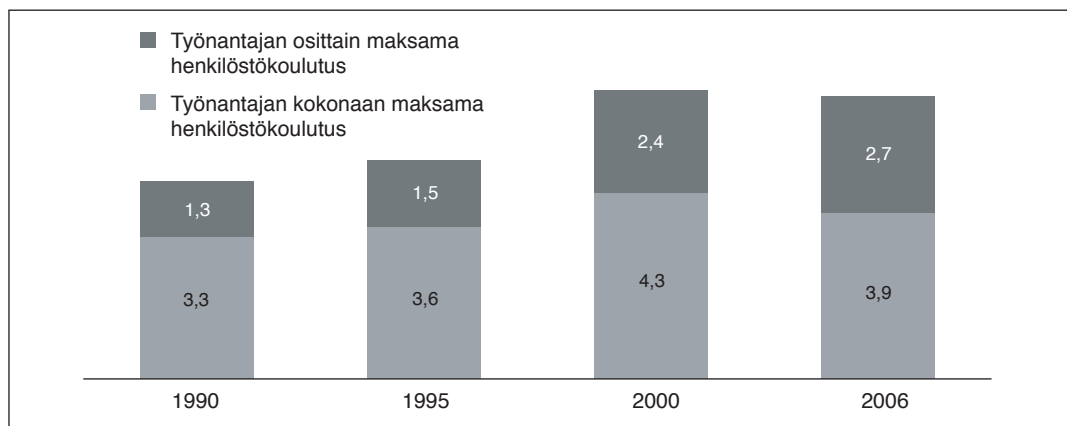
tökoulutuksen keskimääräinen pituus tosin nousi likimain yhtä paljon kuin ei-ammattillisen koulutuksen pituus laski jaksolla 2000–2006, so. vajaat pari päivää (Kuvio 3).

Kuten kuviosta 3 voi nähdä, henkilöstökoulutus hallitsee edelleen myös aikuiskoulutuspäivien jakaumaa, mutta ei kuitenkaan niin selvästi kuin edellä, osallistumisastetta arvioitaessa. Syy tähän on tietysti se, että muissa koulutusmuodoissa koulutusjaksot ovat pitempiä kuin henkilöstökoulutuksessa. Henkilöstökoulutuksen vähättelyyn ei

Kuvio 3. Palkansaajien aikuiskoulutuspäivät, keskimäärin palkansaajaa kohti

Kuvio 4. Palkansaajien henkilöstökoulutuspäivät, keskimäärin palkansaajaa kohti

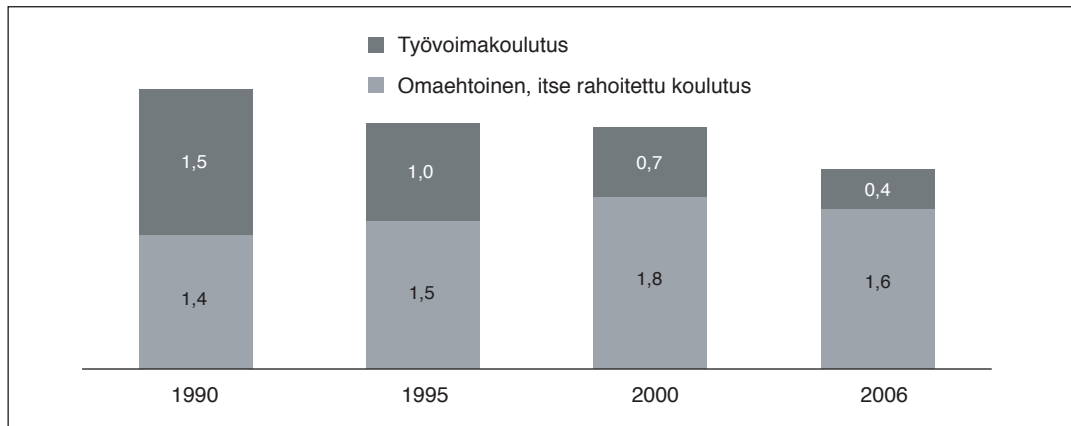
silti ole aihetta: jaksolla 1990 – 2006 henkilöstökoulutuspäivät palkansaajaa kohti ovat kasvaneet 4,7 päivästä 6,6 päivään. Samaan aikaan muun ammatillisen koulutuksen päivät ovat pysyneet 2–2,5 päivän haarukassa, ja ei-ammattillisen koulutuksen päivät 1,6–2,8 päivän haarukassa.

Tämä kuva koulutuksesta on kuitenkin aika karkea, ja luokituksen tarkennukseen on aihetta. Aineisto tekee sen myös mahdolliseksi. Aineistossa henkilöstökoulutus on jaettavissa kahteen osaan, työnantajan kokonaan maksamaan henkilöstökoulutukseen ja muuhun, työnantajan osittain maksamaan henkilöstökoulutukseen.¹³ Tätä kahtiajakoa hyödyntäen voi arvioida, että vuonna 1990 työnantaja maksoi 72 prosenttia henkilöstökoulutuksesta. Vuonna 1995 osuus oli 70 prosenttia. Ja kehitys jatkui: vuonna 2006 työnantaja maksoi vain 59 prosenttia kaikesta henkilöstökoulutuksesta (kuvio 4).

Aineistossa myös muu ammatillinen koulutus on jaettavissa kahteen luokkaan, omaehtoiseen koulutukseen, jonka opiskelija siis rahoittaa itse, ja työvoimakoulutukseen, jossa (pää)rahoittajana on työhallinto.¹⁴ Näin menetellen ilmenee, että omaehtoisen koulutuksen päivät ovat koko tarkastelujakson ajan olleet likimain samalla 1,4–1,8 päivän tasolla: ensin jaksolla 1990–2000 pientä kasvua, sitten jaksolla 2000–2006 pientä laskua. Työvoimakoulutus on sitä vastoin vähentynyt selvästi. Suurin vähennys tapahtui jaksolla 1990–1995, 1,5 päivästä yhteen päivään. Sitten vähäeneminen on hidastunut siten, että vuonna 2006 muuta ammatillista koulutusta – ei henkilöstökoulutusta, eikä omaehtoista koulutusta – oli edellisen vuoden aikana hankittu keskimäärin 0,4 päivää palkansaajaa kohti (kuvio 5).

Myös tutkintoon johtava koulutus on jaettavissa kahteen osaan, tutkintoon johtavaan

Kuvio 5. Palkansaajien muut ammatilliset koulutuspäivät, keskimäärin palkansaajaa kohti

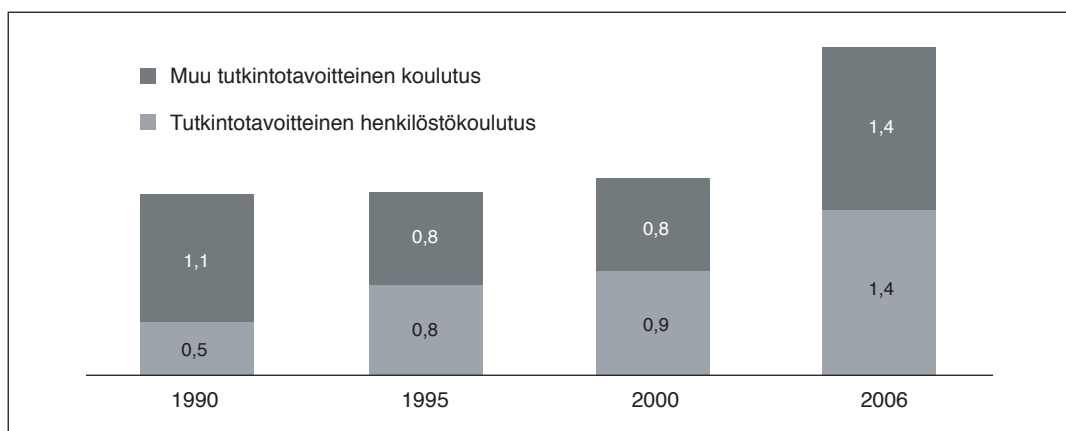
¹³ Vuoden 1990 osalta jako oli arvioitava itse, myöhemmissä kyselyissä sen oli tehnyt tilastokeskus. Siihen, mitkä tahot kattoivat henkilöstökoulutuksen sen osan, jota työnantaja ei kattanut, on myös aineiston avulla arvioitavissa. Mutta tältä osin arviointityöni on vielä kesken.

¹⁴ Tähän luokkaan kuuluu toki myös muuta koulutusta, kuten ammattiliiton rahoittama koulutus, mutta oman arvioni mukaan sen osuus on varsin pieni.

henkilöstökoulutukseen ja muuhun tutkintoon johtavaan koulutukseen. Näiden koulutusmuotojen suhteet näyttäisivät muuttuneen vasta 2000-luvulla, sitä ennen koulutuspäivät olivat likimain samat kummassakin koulutusmuodossa. Ja varsin tasan on myös kasvu 2000-luvulla jakautunut. Tutkintotavoitteisen henkilöstökoulutuksen päivät ovat

kasvaneet 0,9 päivästä 1,4 päivään ja muun tutkintotavoitteisen koulutuksen päivät 0,5 päivästä 1,4 päivään. Kasvu on kuitenkin jäänyt huomattavasti pienemmäksi kuin koulutukseen osallistumisen kasvu. Toisin sanoen, koulutuspäivien osallistujaa kohti on täytynyt supistua selvästi.

Kuvio 6. Palkansaajien tutkintotavoitteisen koulutuksen päivät, keskimäärin palkansaajaa kohti

4. Koulutuspäivät osallistujaa kohti

Kaikki edellä esitetty yleistyy koko palkansaajakuntaan, riippumatta siitä kuinka suuri osuus palkansaajista oli koulutusta saanut. Seuraavassa rajaan tarkastelun koulutuspäiviin osallistujaa kohti. Jakaumat, joista keskiarvot lasketaan, ovat edelleen kiusallinen vinoja¹⁵, ja siksi myös näihin keskilukuihin on suhtauduttava tietyin varauksin. Ne ovat hyvin herkkiä täysivuotiselle opiskelulle, jota kaikissa koulutusmuodoissa esiintyy.

Henkilöstökoulutuksen keskipituus on jaksolla 1990–2006 pysynyt 10–12 päivän haarukassa siten, että 2000-luvulla on mahdollisesti tapahtunut pientä nousua.¹⁶ Laskin myös erikseen keskiarvot työnantajan kokonaan ja osittain maksamalle henkilöstökoulutukselle, mutta en löytänyt olennaisia (tilastollisesti merkitseviä) eroja. Sillä, että työhallinto on työvoimakoulutuksen yhteishankinnan muodossa ottanut vastuulleen kustannuksia, jotka aiemmin kuuluivat työnantajille, ei siis ole ollut vaikutusta henkilös-

¹⁵ Tavanomaisten 3–4 koulutuspäivän lisäksi ne sisältävät myös hyvin pitkiä, yli 200 päivän koulutusjaksoja.

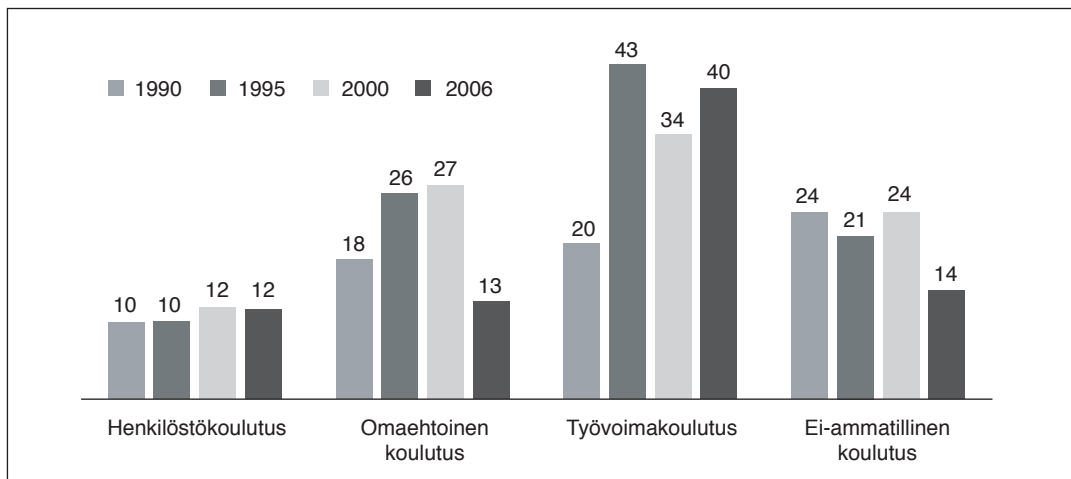
¹⁶ Tämä tulos on tilastollisesti merkitsevä noin 10 prosentin riskitasolla.

tökoulutuspäivien määrään (kuvio 7).

Jaksolla 1990–2000 omaehtoisen koulutuksen keskipituus edellisen vuoden aikana oli 26–27 päivää. Mutta jaksolla 2000–2006 keskipituus tipahti noin 13 päivään. Mistä näin suuri pudotus johtuu, ei aineistosta ilmene. Syitä tähän pitää etsiä joko työmarkkinatilanteen tai oppimisympäristön muutoksista. Mutta toki sen voi sanoa, että tämä tulos on yhdenmukainen edellä esitetyn kanssa: omaehtoinen koulutus ei vuonna 2005 ollut enää yhtä kiinnostava vaihtoehto kuin aiemmin.

Muun ammatillisen koulutuksen, kuten työvoimakoulutuksen, kehityskuva näyttää varsin erikoiselta. Jaksolla 1990–1995 työvoimakoulutuksen keskipituus ensin nousi 20 päivästä 43 päivään, jaksolla 1995–2000 se putosi 34 päivään, ja jaksolla 2000–2006 se taas nousi 40 päivään. Tähän poukkoi-levaan kehityskuvaan on kuitenkin varsin luonnollinen syy: pieni havaintojen määrä. Sen sijaan ei-ammattillisen koulutuksen trendi on varsin selvä: ensin kasvua vuoteen 2000 saakka, sitten selvä pudotus.

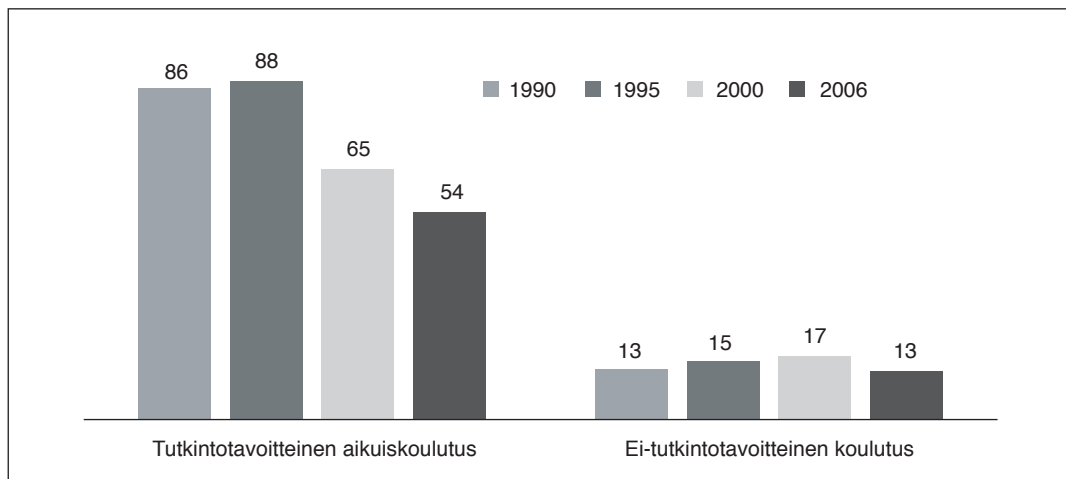
Kuvio 7. Koulutusta saaneiden palkansaajien aikuiskoulutuspäivät, keskimäärin

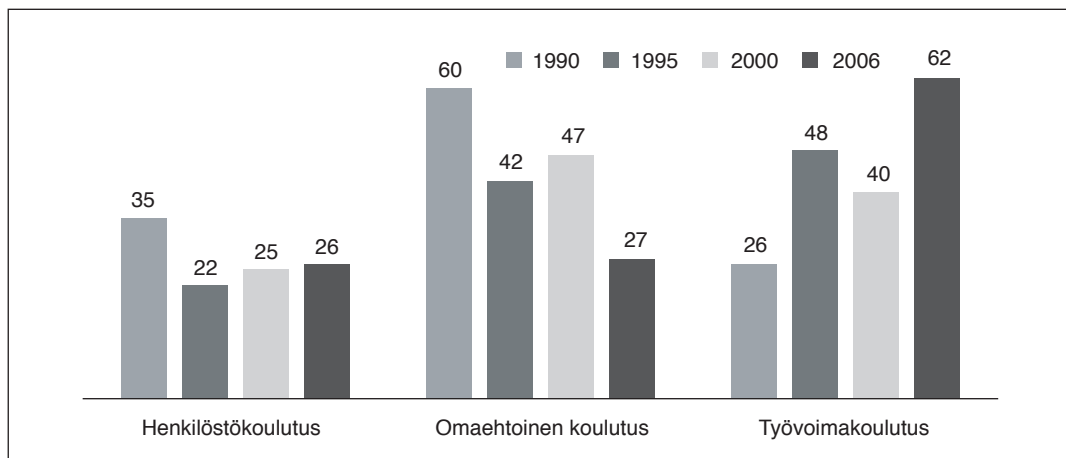
Kuviossa 8 on vastaavat tiedot tutkintotavoitteiselle aikuiskoulutukselle. Sen mukaan tutkintotavoitteisen aikuiskoulutuksen keskipituus on tarkastelujaksolla pudonnut 86 päivästä 54 päivään. Tätä muutosta on vaikea sivuuttaa, koska muutos on niin suuri, kehityskuva niin yhtenäinen ja havaintomäärä

kohtuullisen suuri. Ja mikä tärkeintä: myös keskiluvun hajonta on ajan myötä supistunut selvästi. Sen sijaan ei-tutkintotavoitteisen koulutuksen keskipituus näyttäisi tarkastelujaksolla olleen likimain vakio, keskimäärin 13–17 päivää vuodessa.

Kuvio 8. Tutkintotavoitteista koulutusta saaneiden palkansaajien koulutuspäivät, keskimäärin

Kuvio 9. Yli 10 päivän koulutuksia, % kaikista koulutuksista

Lopuksi kuviossa 9 on esitetty avainkoulutusmuodoittain tulokset yli 10 päivää kestäväälle koulutukselle, mikä esimerkiksi työvoimakoulutuksen yhteishankinnan viranomaisohjeissa on tavoitteeksi asetettu. Henkilöstökoulutuksessa näiden pitempien koulutusten osuus on ollut vakaa (26 % vuonna

2006), omaehtoisessa koulutuksessa laskeva (27 % vuonna 2006) ja työvoimakoulutuksessa kasvava (62 % vuonna 2006). Katsoin erikseen myös vastaavat osuudet työnantajan kokonaan ja osittain maksamalle henkilöstökoulutuksella, mutta eroja näiden kahden koulutusvuoden välillä en löytänyt.

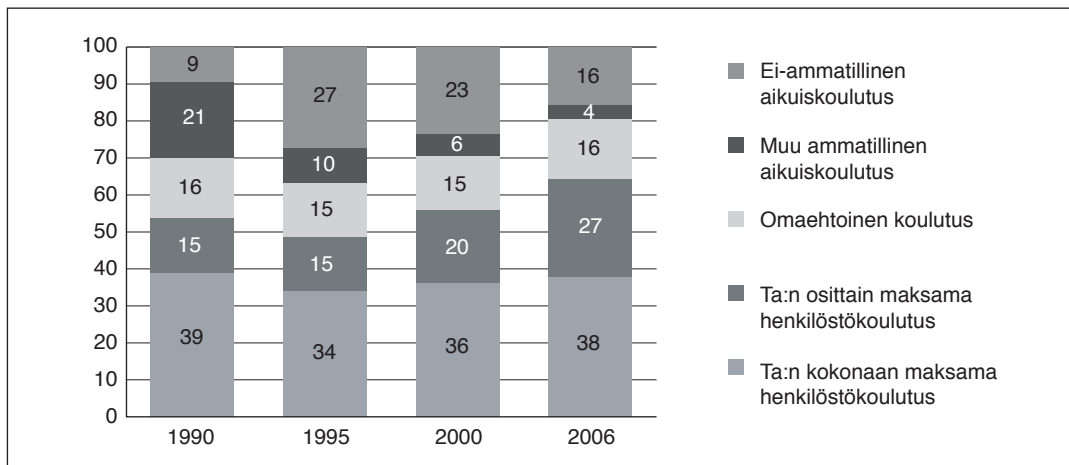
5. Suhteelliset muutokset

Edellä esitetyn jaottelun perusteella on mahdollista arvioida myös aikuiskoulutusmuotojen suhteellisia muutoksia, suhteessa kaikkiin aikuiskoulutuspäiviin. Mutta, jos tarkasteluun halutaan mukaan myös tutkintoon johtava aikuiskoulutus, rahoitusasemaan perustuvan luokittelun lisäksi tarvitaan toinen, tutkintotavoitteeseen perustuva luokitus. Näin siksi, että lähtökohtaisesti tutkintotavoitteinen aikuiskoulutus voi olla ammatillista, ei-ammattillista, henkilöstökoulutusta tai jotain muuta koulutusta.

Aloitetaan helpommasta, koulutuksen rahoitustapaan ja ammatillisuuteen perus-

tuvasta luokituksesta (kuvio 10). Tässä luokituksessa tarkastelujakson muutokset voi jakaa kahteen osaan, muutokset jaksolla 1990–1995 ja muutokset jaksolla 1995–2006. Ensimmäiselle jaksolle tunnusomaista oli työnantajan kokonaan maksaman henkilöstökoulutuksen ja muun ammatillisen koulutuksen, kuten työvoimakoulutuksen osuuden supistuminen.¹⁷ Toisin sanoen, jaksolla 1990 – 1995 vastuuta henkilöstökoulutuksen rahoituksesta siirrettiin työnantajilta muille tahoille mm. yhteishankinnan muodossa.¹⁸ Lähes vastaavasti muun ammatillisen koulutuksen, kuten työvoimapolitiittisen koulutuksen, rooli palkansaajien koulutuksessa heikkeni.¹⁹

Kuvio 10. Aikuiskoulutusmuodot 1, % kaikista päivistä

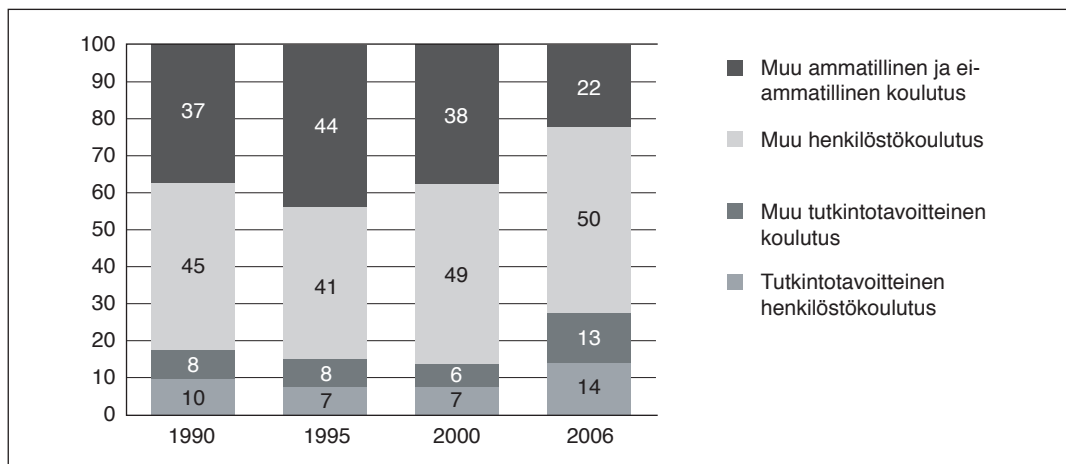
¹⁷ Luokitteluvaikeuksista, siitä että ne piti vuoden 1990 aineistossa tehdä käsin, johtuen tämä tulos on suuntaa-antava. Mutta toki niin luotettava, ja moneen kertaan laskettu, että uskalsin sen tähän sijoittaa.

¹⁸ Vaikka tukea ei tulekaan varsinaiseen henkilöstökoulutukseen, aikuiskoulutuskyselyssä se voi näkyä työnantajan osittain rahoittamana henkilöstökoulutuksena. Koulutukseen, joka voi olla rekrytointikoulutusta ja koulutusta työpaikan muutostilanteissa, osallistujat saavat koulutusajalta joko palkkaa tai tietyin edellytyksin työvoimakoulutuksen koulutustukea ja ylläpitokorvausta.

Lisätietoja: http://www.mol.fi/mol/fi/01_tyonantajat/03_yhteishankintakoulutus/index.jsp

¹⁹ Osittain tulos voi olla myös luokitustekninen: se, mikä 1990 luokiteltiin työvoimakoulutukseksi, on myöhemmin luokiteltu henkilöstökoulutuksen yhteishankinnaksi.

Kuvio 11. Aikuiskoulutusmuodot 2, % kaikista päivistä

Vuodesta 1995 lähtien trendi on sittemmin ollut varsin selväpiirteinen. Työnantajan osittain maksaman henkilöstökoulutuksen osuus on kasvanut, kun taas muun ammatillisen koulutuksen, kuten työvoimapolitiittisen koulutuksen, ja ei-ammattillisen koulutuksen osuus on laskenut. Muut muutokset ovat todella pieniä. Käytännössä työnantajan kokonaan maksaman henkilöstökoulutuksen ja omaehtoisen koulutuksen osuudet ovat pysyneet likimain samoina. Mutta henkilöstökoulutuksen molemmat erät yhteen laskemalla yksi tulos on kiistaton: henkilöstökoulutuksen asema aikuiskoulutuksessa on vahvistunut. Vuonna 1995 se kattoi 49 prosenttia kaikista aikuiskoulutuspäivistä, vuonna 2006 jo 65 prosenttia.

Kuviossa 11 aikuiskoulutusmuotoja on tarkasteltu sen mukaan, onko koulutus ollut tutkintoon johtavaa. Näin luokiteltuna kuva edellä esitetystä muuttuu. Jaksolla 1990–2000 muutokset koulutusosuuksissa olivat pieniä. Tutkintotavoitteisen koulutuksen osuus pysyi pienenä – noin 15 prosentissa kaikista koulutuspäivistä – ja jopa hieman laski. Varsinainen muutos näyttäisi tämän

luokituksen mukaan tapahtuneen vasta 2000-luvulla. Jaksolla 2000–2006 tutkintotavoitteisen aikuiskoulutuksen osuus kaksinkertaistui 13 prosentista 27 prosenttiin.

Muu kuin tutkintotavoitteinen henkilöstökoulutus on 2000-luvulla pitänyt pintansa ja kattoi vuonna 2006 puolet kaikista aikuiskoulutuspäivistä. Selvä häviöjä 2000-luvulla on ollut muu ammatillinen ja ei-ammattillinen aikuiskoulutus – jäännöserä joka tässä kattaa mm. omaehtoisen ammatillisen koulutuksen, työvoimapolitiittisen koulutuksen ja harrastepohjaiset opinnot kansalais- ja työväenopistoissa.

6. Tiivistelmä ja päätelmät

Aikuiskoulutusta koskevat odotukset ovat ainakin osittain katteettomia. Aikuiskoulutus ei ole lisääntymässä vaan vähenemässä, sekä osallistumisasteella että aikuiskoulutuspäivillä mitattuna. Muutos alaspäin on tapahtunut 2000-luvulla, jaksolla 2000–2006. Osallistumisasteella mitattuna muutos on marginaalinen, koulutuspäivillä mitattuna

aivan selvä. Erityisesti työvoimakoulutus ja ei-ammattillinen koulutus ovat vähentyneet. Se, mikä tarkastelujaksolla 1990 – 2006 on aidosti lisääntynyt, on henkilöstökoulutus. Aikuiskoulutuksestamme on sanalla sanoen tullut entistä enemmän ”työelämälähtöistä”.

Eräiden, tilastollisesti hieman ongelmallisten, jaottelujen avulla tätä kuvaa on mahdollista tarkentaa. Jakamalla henkilöstökoulutus kahteen osaan, työnantajan kokonaan ja osittain maksamaan koulutukseen, havaitaan että nimenomaan työnantajan osittain maksama henkilöstökoulutus on lisääntynyt. Suurelta osin työnantajan osittain maksaman henkilöstökoulutuksen kasvu näyttäisi olevan seurausta laajentuneesta työvoimakoulutuksen yhteishankinnasta. Ja mitä tutkintotavoitteiseen koulutukseen tulee, niin se on kääntynyt selvään kasvuun vasta 2000-luvulla. Suuri osa tästäkin kasvusta on kana-voitu henkilöstökoulutuksen kautta. Tutkintotavoitteisen koulutuksen lisääntyessä, sen keskipituus on kuitenkin lyhentynyt selvästi.

Tutkintoon johtavan koulutuksen lisääntyminen on hyvä uutinen. Siihen on tähdätty jo 1980-luvulta lähtien. Mutta koulutuksen väheneminen on huono uutinen ja ristiriidassa sekä yleisen käsityksemme kanssa että inhimillisen pääoman teoriaan sisältyvän oletuksen kanssa, että koulutustason yleinen nousu johtaa myös aikuiskoulutuksen yleiseen kasvuun (Brunello, 2001). Syy siihen, että näin ei ole käynyt, voi minun mielestäni johtua vain työmarkkinamallissamme tapahtuneista muutoksista, joiden seurauksena aikuiskoulutuksen tarjonta on supistunut (Laukkanen, 2011b). Koulutuskysynnän heikkenemisestä en ole selvää näyttöä löytänyt. Globaalissa toimintaympäristössä on syytä olettaa, että tämä kehityskuva pätee myös Suomen verrokkimaihin, erityisesti niihin maihin joissa aikuiskoulutus on kääntynyt laskuun.

Mutta mikä koulutustarjonnan heikkene-
misen sitten on käynnistänyt? Seifertin ja

Tangianin (2007) syyttävä sormi osoittaa joustoturvaa ja sitä edeltävää joustavuus-ajattelua, joka on hallinnut eurooppalaista työmarkkinakeskustelua 1990-luvulta lähtien. Joustoturva ei työpaikan muutostilanteissa motivoi työnantajia ottamaan vastuuta henkilöstönsä ammatillisesta kehittämisestä muuten kuin ”ydintyövoimansa” osalta. Ja mitä ”reunatyövoimaan” tulee, niin sen kouluttamisesta vastuu kuuluu muille kuin yrittäjälle. Suomen tapauksessa vastuuta näyttää ottaneen työvoimahallinto mm. työvoimakoulutuksen yhteishankinnan muodossa.

Jatkotutkimuksen tehtäväksi jää selvittää, ovatko arviomme kohdallaan, ja esittää, millaisia korjaustoimia aikuiskoulutuksen elvyttämiseen tarvitaan.

Lähteet

- Brunello, G. (2001). ”On the Complementarity between Education and Training in Europe.” IZA Discussion Paper No. 309, FEEM Working Paper No. 40.2001.
- EU (2007). Towards Common Principles of Flexicurity: More and Better Jobs Through Flexibility and Security. European Commission, Brussels.
- EU (2008). New Skills for New Jobs: Anticipating and matching labour market and skills needs. COM(2008) 868/3, Brussels.
- Järvensivu, A. (2004). ”Proaktiivinen työvoimapolitiikka: tulevaisuuden työvoimapolitiittinen linjaus?” Työpoliittinen aikakauskirja, 2/2004.
- Laukkanen, E. (2011a). ”Aikuiskoulutus kannattaa, mutta kuinka kauan?” Talous- ja yhteiskunta, 2/2011. Palkansaajien tutkimuslaitos, Helsinki.
- Laukkanen, E. (2011b). ”Education – training complementarity in Finland”. Ilmestyy myös CEDEFOP:n julkaisusarjassa syksyllä 2011.

- Mason, G. and Bishop, K. (2011). "The impact of recession on adult training: evidence from the UK in 2008–09." National Institute of Economic and Social Research, London, and Centre for Learning and Life Chances in Knowledge Economies and Societies (LLAKES).
- Opetusministeriö (1988). Väestön koulutus 2000. Komiteanmietintö 1988/28.
- Opetusministeriö (1997). Oppimisen ilo : kansallinen elinikäisen oppimisen strategia. Elinikäisen oppimisen komitea, Komiteanmietintö, 1997, 14.
- Seifert, H. and Tangian, A. (2007). Flexicurity: Reconciling Social Security with Flexibility – Empirical Findings for Europe. WSI-Diskussionspapier Nr. 1541.
- Stevens. M. (1994). "A Theoretical Model of On-the-Job Training with Imperfect Competition." Oxford Economic Papers, Vol. 46, 537–562.
- TM (2003). Ohje työvoimapolitiittisesta aikuiskoulutuksesta. Työministeriö, 6.6.2006.
- TM (2007). Selvitys työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen yhteishankintojen ja palkkatukisetelin kehittämistarpeista. Selvitysmies Markku Gardinin muistio, Työministeriö, 26.2.2007.
- Valtioneuvosto (2004). Osaava, avautuva ja uudistuva Suomi, Suomi maailmantaloudessa -selvityksen loppuraportti. Valtioneuvoston kanslian julkaisusarja 19/2004.

Osa-aikatyöttömyys näkyväksi Suomessakin¹

Anita Haataja²

Vaikka vapaaehtoinen osa-aikatyö yleistyy, ei osa-aikatyöttömyys ole vähenemässä

Osa-aikatyö, etenkin sellainen osa-aikatyö, joka liittyy osittaiseen työttömyyteen ja alityöllisyyteen, on saanut suomalaisessa tutkimuksessa suhteellisen vähän huomiota (ks. kuitenkin Kauhanen 2003; Haataja, Korkeamäki ja Kyyrä 2007). Tämä voi johtua ensiksikin siitä, että osa-aikatyö on Suomessa harvinaisempaa kuin monessa muussa maassa, ja toiseksi siitä, että kun osa-aikatyö on yleistynyt, ei vastentahtoinen osa-aikatyö ole yleistynyt. Osa-aikatyöhön liittyviä ongelmia onkin pohdittu vähemmän

kuin määräaikaista työsuhdetta (esim. Palanko-Laaka 2005; Lehto ja Sutela 2009). Kuitenkin palkansaajista työskentelee nykyisin suunnilleen yhtä suuri osuus osa-aikatyössä (13,9 %) kuin määräaikaissa työsuhteissa (15,5 %). Toisaalta määräaikaissa työsuhteissa olevista noin kaksi kolmasosaa tekee pätikätyötä vain siksi, ettei ole löytänyt pysyvää työsuhdetta. Sen sijaan osa-aikatyötä tekevistä noin vajaa kolmannes tekee osa-aikatyötä vain siksi, ettei kokoaikatyötä ole löytänyt (Työvoimatutkimus 2010, Tilastokeskus). Osa-aikatyöntekijöiden osittainen työttömyys ei kuitenkaan ole mikään pieni ongelma. Esimerkiksi vuonna 2009 runsaat 100 000 ”osa-aikatyötöntä” sai työttömyys-

¹ Artikkelin tiedot perustuvat pääosin Kelan tutkimusosaston nettijulkaisuna julkaistavaan raporttiin Haataja, A., Kauhanen, M. ja Nätti J.: ’Underemployment and part-time work in the Nordic countries’.

² Anita Haataja, VTT, dosentti, johtava tutkija, Kela, tutkimusosasto

etuutensa soviteltuna osa-aikatyöstä saadun palkan kanssa (Tilasto Suomen ... 2009, 92).

Nykyisin niin työnantajat kuin työntekijätkin toivovat työelämäänsä lisää joustoja muun muassa osa-aikatyön muodossa, molemmat tahot omista tarpeistaan käsin, eivätkä tarpeet ole aina yhteneviä (Haataja ja Kauhanen 2010). Tästä seuraa myös tärkeitä sosiaali- ja työvoimapolitiittisia sekä tasa-arvopolitiittisia haasteita. Miten havaita ajoissa ja torjua osa-aikatyöstä johtuvia alityöllisyyden ongelmia? Varsin mielenkiintoista on verrata suomalaista tilannetta muihin Pohjoismaihin, joissa osa-aikatyö on ollut huomattavasti yleisempää, ja osa-aikatyöttömyys on näkyvämpi ja keskustellumpi työmarkkinapolitiittinen ongelma kuin Suomessa. Pohjoismaissa, varsinkin Ruotsissa ja Norjassa, osa-aikatyön ongelmia on sen sijaan pohdittu useissa komiteoissa vuosien varrella (SOU 1999:27; Ottosson ja Lundequist 2005; Ek ja Holmlund 2011; NOU2004:29).

Tämän artikkelin vertailevan tiedon tukena on toiminut ruotsalaisten aloitteesta perustettu tutkijaverkosto ”Underemployment and part-time unemployment in a Nordic comparative perspective”³. Verkostossa on ollut mahdollista perehtyä osa-aikatyön varjopuoliin eli osa-aikatyöttömyyteen ja alityöllisyyteen Pohjoismaissa. Osa-aikatyöttömyydestä, sen määrittelystä ja tilastointitavoista saatiin sellaista tietoa, joka ei olisi avautunut vain tutkimalla kirjallisia lähteitä (esimerkiksi MISSOC). Osa vertailevasta tiedosta jää kuitenkin pakostakin pintapuoliseksi, koska suomalaisia lukuun ottamatta verkoston muilla jäsenillä ei ollut rahoitusta

perusteellisempien lisäselvitysten tekoon. Suomessa olemme voineet koota yhteistyön tulokset Suomen Akatemian WORK-ohjelman rahoittamassa tutkijaryhmässä julkaittavaksi (Haataja, Kauhanen ja Nätti, tulos). Lisäksi olemme voineet analysoida empiirisesti osa-aikatyöttömyyttä, sen laajuutta ja ominaispiirteitä Pohjoismaissa eurooppalaisen työvoimatutkimuksen mikroaineistolla (EU-LFS 2008). Näitä tuloksia käsitellään artikkelin jälkimmäisissä jaksoissa.

Osa-aikatyön osuus työllisyydestä kasvaa, entä osa-aikatyöttömyys?

Pitkällä aikavälillä osa-aikatyö on vähentynyt niissä Pohjoismaissa, joissa se sotien jälkeen yleistyi samaan aikaan kuin naisten palkkatyö. Suomessa osa-aikatyö on sen sijaan ollut alun perinkin harvinainen työllistymisen muoto myös naisille. Osa-aikatyön osuus työllisyydestä on kääntynyt uudelleen kasvuun 2000-luvulla (kuvio 1). Osa-aikatyö on edelleen naisvaltaista, vaikka miesten osuus on myös lisääntynyt. Osa-aikatyötä tekevien miesten osuus vaihteli pohjoismaissa 10–15 prosentin välillä ja oli suomalaisilla naisilla hieman alle 20 prosenttia ja liikkui muissa maissa 40 prosentin molemmin puolin vuonna 2010.

Osa-aikatyö on yleistynyt pääasiassa siksi, että erilaiset halutut osa-aikatyömahdollisuudet ja joustot työelämässä ovat lisääntyneet. Esimerkiksi opiskelijat ovat suurimpia osa-aikatyöntekijäryhmiä muissa Pohjoismaissa paitsi Ruotsissa (Haataja,

³ Verkoston koordinaattorina on toiminut Inger Jonsson Uppsalan yliopistosta ja sen tapaamiset on rahoittanut The Swedish Council for Working Life and Social Research (FAS). Norjalaiset verkoston jäsenet ovat Randi Kjelstad ja Erik Nymoer Norjan tilastokeskuksesta ja Bente Abrahamsen Oslon yliopistosta ja Tanskan edustaja Jens Lind Aalborgin yliopistosta. Varsinaista tutkimusrahoitusta on kuitenkin ollut vain suomalaisella tiimillä Suomen Akatemian WORK-ohjelmasta

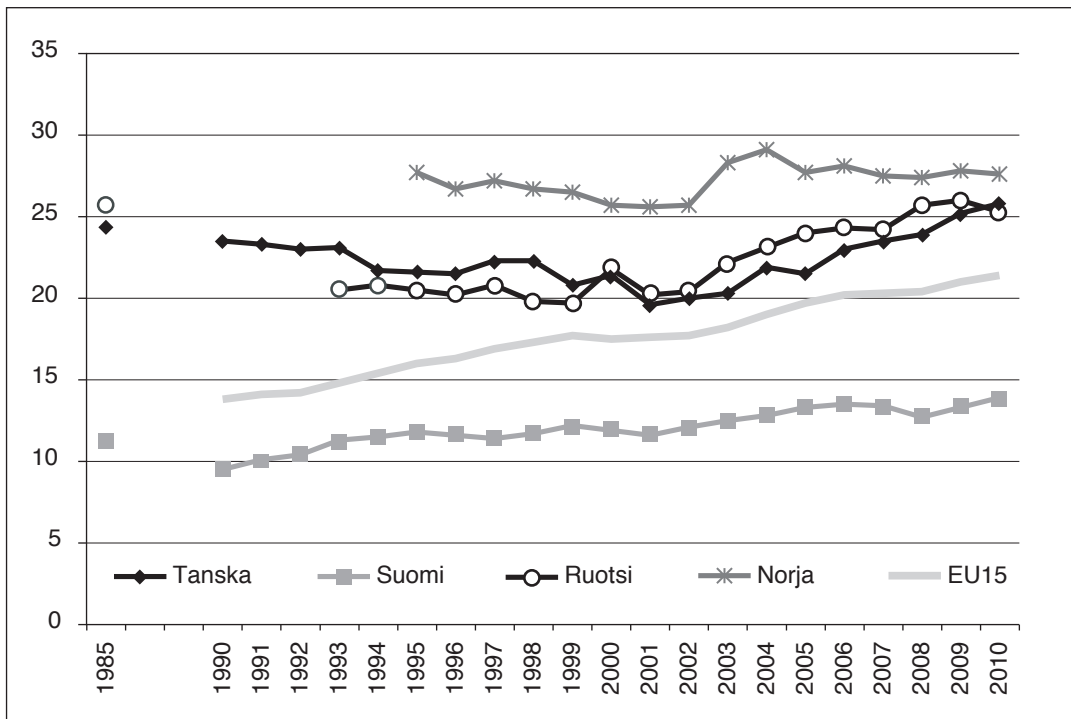
Kauhanen ja Nätti, tulossa). Osa-aikaiset vanhuuseläkkeet ovat suosittuja Suomessa ja Tanskassa, mutta lakkautettu Ruotsissa jo 2000-luvun alussa. Sen sijaan osa-aikatyö työkyvyttömyyden ja sairauden tai lasten ja muiden hoivaa tarvitsevien takia on yleistä varsinkin Ruotsissa ja Norjassa. Suomessa taas tämäntyyppisiä työaikajärjestelyjä tukevat politiikat ovat heikommin kehittyneitä (Hytti 2008).

Vapaaehtoisen osa-aikatyön lisääntymisestä huolimatta suhteellisen pysyvä osuus tekee osa-aikatyötä vastentahtoisesti, koska he eivät ole löytäneet kokoaikatyötä. Vastentahtoisesta osa-aikatyön osuus osa-aikatyöstä on suurinta Suomessa ja Ruotsissa, mutta koko työllisyydestä mitattuna yleisempää Ruotsissa kuin muissa Pohjoismaissa.

Ruotsissa osa-aikatyötä tekee kokoaikatyön puutteen takia 5–8 prosenttia ja muissa Pohjoismaissa noin 3–5 prosenttia kaikista työllisistä (Haataja; Kauhanen, Nätti, tulossa).

Tässä artikkelissa keskitytään sellaiseen osa-aikatyöhön, joka ei ole oman valinnan tulos ja jonka tekijä vaihtaisi kokoaikatyöhön, jos mahdollista. Tällaista osa-aikatyön tekijää voidaan pitää osa-aikatyöttömänä. Käsitteenä osa-aikatyötön (deltidsarbetlös, delvis arbeidslös) tunnetaan ja sitä käytetään virallisena terminä muissa Pohjoismaissa paitsi Suomessa. Suomessa suunnilleen samaa asiaa tarkoittaa osittain työllistynyt (tai osittain työtön) soviteltujen työttömyyssetuuksien saaja. Seuraavan luvun tarkoitus on vertailla ensin pohjoismaista osa-aikatyöttömyyttä lainsäädännön näkökulmasta,

Kuvio 1. Osa-aikatyön osuus koko työllisyydestä Pohjoismaissa, % (Lähde: EU:n Työvoimatutkimukset eri vuosilta)

eli miten osa-aikatyöttömyyttä kompensoidaan työttömyysetuuksilla ja miten tieto osa-aikatyöttömyyden yleisyydestä välittyy työnvälitys- ja työttömyysetuustilastoihin.

Kaikki osa-aikatyöttömät eivät saa työttömyysturvaetuuksia, koska eivät eri syistä täytä osa-aikatyöttömyyttä kompensoivan työttömyysetuuden saantiehtoja: henkilö ei ole ollut riittävän kauan työttömyyskas- san jäsenenä tai täyttänyt työssäoloeh- toja, työttömyys jatkuu pidempään kuin etuut- ta voidaan maksaa, työaika on vähentynyt liian vähän tai liian paljon verrattuna kri- teereihin, ja niin edelleen. Nämä osa-aika- työttömät voidaan periaatteessa identifioida yksilötason työvoimatutkimuksista, vaikka niissä ei käytetäkään osittaisen työttömyy- den tai osa-aikatyöttömyyden käsitteitä sel- laisenaan. Osa-aikatyöttömyyden kuvaajiksi olemme valinneet työvoimatutkimuksesta kaksi muuta käsitettä, vastentahtoisien osa- aikatyön ja työaikaan suhteutetun alityöllisyyden (time-related underemployment⁴). Kysymme myös, missä määrin vastentah- toinen osa-aikatyö ja alityöllisyys ovat pääl- lekkäisiä ilmiöitä ja minkälaisia ominais- piirteitä alityöllisyyteen ja vastentahtoiseen osa-aikatyöhön liittyy.

Osa-aikatyöttömillä voi olla oikeus työttömyysturvaan – kuka on sellainen osa-aikatyötön?

Kaikissa Pohjoismaissa osa-aikatyöttömyys on hyväksytty sellaiseksi työttömyyden muodoksi, joka oikeuttaa työttömyystur- vaan. Etuuden saantiehtoja ja maksuaikoja on vuosikymmenten aikana muutettu useaan otteeseen ja järjestelmät ovat muotoutuneet hyvin erilaisiksi eri maissa. Työttömyystur-

valainsäädännön sisältöön ovat vaikuttaneet muutokset niin talous- ja työllisyys- tilanteis- sa kuin politiikassa ja lainsäätäjän tavoitteis- sa. Päätöksentekijällä on yhtäältä huoli osa- aikatyöttömyydestä ja osittain työllistynei- den toimeentulosta, ja toisaalta huoli työt- tömyysetuuksien ei-toivotuista vaikutuksista sekä väärinkäyttömahdollisuuksista.

Osa-aikatyön vastaanottamista on tuettu, kun osa-aikatyötä on pidetty parempana vaihtoehtona kuin sitä, että jäädään koko- naan työn ulkopuolelle. On myös kiistelty, missä määrin osa-aikatyö toimii ponnahdus- lautana kokoaikatyöhön ja pysyviin työsuh- teisiin, ja missä määrin on vaara, että osa- aikatyö johtaa työttömyysloukkuihin, joista on vaikea päästä pitkälläkään aikavälillä. Lainsäätäjä on aika ajoin ollut myös huol- estunut siitä, että osa-aikatyöttömän työt- tömyysturvasta muodostuisi pysyvä palk- kasubventio, jos etuutta maksetaan pitkään ja lievin perustein. Osa-aikatyön, vasten- tahtoisinkin, työllisyysvaikutuksista alkaa olla jo empiiristä tutkimusta. Tutkimusten tuloksista on kuitenkin vaikea vetää yksise- litteisiä johtopäätöksiä, niin paljon tulokset vaihtelevat käytettävissä olevien aineistojen ja tutkimuskohteiden mukaan. Esimerkiksi yksityisellä palvelusektorilla ei välttämättä päde samat käytännöt ja syy- ja seuraussuh- teet kuin julkisella sektorilla. (Esim. SOU 1999:27; NOU2004:29; Pettersson 2005; Forssell ja Jonsson 2005; Bolle 1997; Kyyrä 2010; Nergaard 2010; Månsson ja Ottosson 2011.)

Ruotsissa osa-aikatyöttömyys tunnistet- tiin ja otettiin osaksi työttömyysturvaa jo 1950-luvulla. Tämä tarkoitti, että jos aikai- semmin kokoaikatyössä ollut työtön etsi kokoaikatyötä, mutta otti vastaan osa-aika- työn, oli oikeutettu tiettyyn työttömyyskor-

⁴ KILM – key Indicators of Labour Market, www.ilo.org/kilm

vaukseen. Tämän jälkeen järjestelmään on tehty lukuisia, jopa edestakaisia muutoksia. Täyskäännökset lainsäädännössä ovat koskeneet esimerkiksi osa-aikatyöntekijöiden oikeuksia siirtyä kokoaikatyön hakijaksi, voiko työttömyysturvalainsäädäntö koskea myös osa-aikatyöntekijöitä sekä sitä, miten pitkään osa-aikatyöttömyyttä tulisi kompensoida (Pettersson 2005). Alkuvaiheessa osa-aikatyöttömyyttä korvattiin lyhyitä jaksoja, sittemmin etuuden maksuajalta poistettiin kokonaan takaraja, mutta takaraja otettiin pian uudelleen käyttöön. Nykyinen lyhyt 75 päivän enimmäismaksuaika tuli voimaan vuonna 2008. Sitä ennen maksupäivien enimmäismäärä oli 300.

Tanskassa oli periaatteessa helppo tehdä osa-aikatyösopimus ja hakea osa-aikapalkan lisäksi täydentävää työttömyysturvaa vielä 1970-luvulla. Vasta vuoden 1979 työttömyysturvauudistus määritteli erikseen osa-aikatyön ja osa-aikatyöhön yhdistettävän työttömyysvakuutuksen sekä kokoaikatyön ja sen oikeuttaman työttömyysvakuutuksen. Kokoaikatyöstä vakuutetut, osa-aikatyön vastaanottavat ovat oikeutettuja korvaukseen kokoaikatyön ja osa-aikatyön väliseltä ajalta. Osa-aikatyöntekijät voivat hakea osa-aikatyötä ja saada työn puutteesta siihen suhteutettua korvausta. Tanskassakin on viime aikoina kiristetty työttömyysturvan ehtoja. Esimerkiksi osa-aikatyöttömyyden aikaista maksuaikaa lyhennettiin 52 viikosta 30 viikkoon vuonna 2008.

Suomalaisessa työttömyysturvalainsäädännössä osa-aikatyöttömyys tunnistettiin 1960-luvun lainsäädännössä vain osittaisten lomautusten muodossa, tai jos työnantaja oli muuten yksipuolisesti lyhentänyt päivittäistä ja viikoittaista työaika. Työttömyysturva kompensoi työajan lyhennyksestä johtuvaa työttömyysaika. Vuoden 1985 työttömyysturvareformissa osa-aikatyöttömiksi oikeutettiin myös ne kokoaikatyötä hakevat, jotka

ottivat vastaan osa-aikatyön. Samassa reformissa muutettiin etuuden maksuperuste työttömyysajan korvaamisesta työttömyysetuuden sovitteluun osa-aikatyön palkan kanssa. Osa-aikatyöttömyyden eri lajeja kohdeltiin kuitenkin eri tavalla aina 2000-luvulle asti (Haataja 2007).

Nykyisin suomalainen työttömyysturva sovitellaan osa-aikatyöstä tai alle 2 viikon määräaikaisesta työsuhteesta saadun palkan kanssa 4 viikon sovittelujakson aikana. Lyhyen, mutta kokoaikaisen keikkatyönkin tekijät ovat etuusjärjestelmän näkökulmasta 'osa-aikatyöttömiä'. Jos määräaikainen työsuhte on tätä pidempi, muuttuu työttömyysaika korvattavaksi normaalisti, ilman sovittelua palkan kanssa. Suomessa osittaisen työttömyyden työttömyysturvaa kutsutaankin sovitelluksi työttömyyspäiväraha. Tässä mielessä suomalainen järjestelmä poikkeaa muista Pohjoismaista, joissa työttömyysetus korvaa yhä työttömyysaika ja "sovittelujakso" on viikkotyöaika.

Norjalainen työttömyysturvajärjestelmä poikkeaa muista Pohjoismaista ensiksikin sen suhteen, että työttömyysvakuutus on pakollinen eikä muiden Pohjoismaiden tapaan perustu vapaaehtoiseen työttömyysvakuutukseen ansiopäivärahojen osalta. Norjalainen osa-aikatyöttömyysjärjestelmä poikkeaa muista myös siinä, että vakuutus kattaa vain sellaisen osa-aikatyöttömyyden, joka johtuu työnantajan toimesta lyhennetystä työajasta, eikä osa-aikatyön vastaanottamisesta kokoaikatyön sijasta kuten muissa maissa.

Koska osa-aikatyöllä ei ole yhtenäistä eikä kiinteää tuntirajaa, määräytyvät osa-aikatyöttömyyden aikarajat eri aloilla suhteessa kunkin alan normalityöaikaan. Miten paljon työajan on sitten lyhennettävä, jotta syntyy oikeus korvattavaan työttömyysaikaan? Tässäkin suhteessa erot maiden välillä ovat suuret, mutta aivan pienet työajan lyhennykset tai poikkeamat normalityöajasta eivät

riitä. Norjassa työajan on pudottava vähintään puoleen (50 %), Suomessa neljänneksellä (25 %) ja Ruotsissa ja Tanskassa viidenneksellä (20 %), jotta henkilö voidaan todeta osittain työttömäksi ja oikeuttaa työttömyysetuuksiin.

Pohjoismaissa työttömyysetuusjärjestelmien, niin osa- kuin kokoaikaisenkin työttömyyden osalta on lukuisia muitakin eroja kuin edellä kuvatut. Niitä dokumentoidaan muun muassa eurooppalaista sosiaaliturvajärjestelmää dokumentoivassa Euroopan Unionin MISSOC -tietokannassa (Mutual Information System on Social Protection⁵). Tietokanta on sisällöltään tekninen, eikä samannäköisten sääntöjen todellisuudessa mahdollisesti suuriakin eroja ole helppo havaita. Pohjoismainen sosiaaliturvatilasto, NOSOSCO, ei myöskään ole vielä käsitelty ja kuvannut osa-aikatyöttömyysjärjestelmiä.

Osa-aikatyöttömiä on vaikka he eivät näy tilastoissa

Työttömyysturvaan oikeuttava osa-aikatyöttömyys määritellään siis hyvin eri tavoin eri Pohjoismaissa, vaikka periaatteessa kysymys on samasta asiasta, osittaisesta työllistymisestä ja alityöllisyydestä. Vaikka osa-aikatyöttömyyden yleisyys vaihtelee maittain ja etuusjärjestelmiä on reformoitu usein, on yllättävää, miten heikosti ja vertailukelvottomasti osa-aikatyöttömyydestä on saatavana rekisteritasoista tilastotietoa (Haataja, Kauhanen ja Nätti, tulossa).

Osassa maita osa-aikatyöttömyyden yleisyydestä saa parhaiten tietoa työttömyysetuustilastoista, toisissa maissa työnvälitystilastoista. Esimerkiksi suomalaisissa ja norjalaisissa työttömyysturvatilastoissa

osittaisen ja kokoaikaisen työttömyysturvan saajat tilastoidaan myös erikseen. Ruotsissa ja Tanskassa osa-aikatyöttömien tilastointi ei ole näin yksinkertaista. Tanskassa julkaistaan yhteissumma työttömyysetuuksien saajista, mutta työttömyyden volyymi tilastoidaan brutto- ja nettotyöttömyytenä käytämällä laskennallista kokoaikatyöttömän käsitettä: Yksi fiktiivinen kokoaikatyötön edustaa useaa osa-aikatyötöntä. Ruotsissa osa-aikatyöttömien identifiointi tilastoissa on myös hankalaa. Tämä käy ilmi siitäkin, miten paljon osa-aikatyöttömyyttä koskevissa tutkimuksissa on nähty vaivaa osa-aikatyöttömien identifioimiseksi ja vertailemiseksi työvoimahallinnon rekistereiden ja työvoimatutkimusten kesken (ks. Ek ja Holmlund 2011; Forssell ja Jonsson 2005; Nyberg 2003).

Osa-aikatyöttömien on oltava rekisteröityneitä työnhakijoita, jotta he voivat hakea työttömyysturvaa. Tilastointiongelman on siinä, että osa-aikatyöttömät eivät todellisuudessa ole työllisiä työnhakijoita, mutta eivät he ole myöskään työttömiä työnhakijoita. Ruotsalaisista työvoimahallinnon tilastoista löytyy erillinen luokitus, johon osa-aikatyöttömät ryhmitellään (Arbetsförmedlingen), mutta tilastoja ei, ainakaan säännöllisesti, julkaista. Norjassa rekisteröityneet työttömät työnhakijat jakautuvat osa-aika- ja kokoaikatyöttömiin samalla tavalla kuin etuuden saajat, eli työnhakijat ja etuuden saajat ovat samoja etuus- ja työnvälitystilastoissa.

Tanskassa ja Suomessa osa-aikatyöttömistä työnhakijoista ei ole saatavana eriteltyä tietoa. Suomalaisissa työnvälitystilastoissa osa-aikatyöttömät työnhakijat luokitellaan työllisiksi, jos heidän viikkotyöaikansa on vähintään 4 tuntia, ja he katoavat kuormittamasta työttömyyslukuja. Suomalaisessa työ-

⁵ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=815&langId=en>

voimapolitiikassa raja työllisen ja työttömän välille lasketaan 3 tunnin perusteella: henkilö on työtön, jos hän työskentelee viikossa alle 4 tuntia, muutoin työllinen (Haataja 2007, 12).

Tämän, hyvin pelkistetyn vertailun perusteella voidaan todeta ensiksikin, että lainsäädännön ja tilastoinnin kannalta osa-aikatyöttömyydestä on käytännössä mahdollon saada vertailukelpoista tietoa Pohjoismaista. Osa-aikatyöttömät ”katoavat” rekisteripohjaisissa tilastoissa lukuisten erilaisten määrittelyjen perusteella. Mikäli haluamme vertailukelpoista tietoa osa-aikatyöttömyydestä ja osittain työttömien ominaisuuksista, muodostuvat työvoimatutkimukset tärkeäksi lähdeaineistoksi. Tätä ennen keskustellaan kuitenkin työajasta yleensä ja osa-aikatyöajasta työvoimatutkimuksissa.

Normaalityöaika ja osa-aikatyön työaika

Työajan enimmäispituuksille on säädetty enimmäisajat niin kansainvälisellä kuin kansallisellakin tasolla. EU:n työaikadirektiivi (2003/88/EC) määrittelee pisimmäksi sallituksi viikkotyöajaksi 48 tuntia. Tämä tuntimäärä on kattona myös Tanskassa, mutta muissa Pohjoismaissa lakisääteisen viikkotyöajan maksimi on 40 tuntia. Tanskassa on tosin 1980-luvun lopulla siirrytty suhteelliseen lyhyeen normaalityöaikaan eli 37 viikkotyötuntiin (Rasmussen, Lind & Visser 2004) ja 37 tuntia on nykyisin myös yleisin sopimustyöaika. Sen sijaan esimerkiksi Ruotsissa yleisin sopimukseen perustuva normaalityöaika on 40 tuntia kaikilla sektoreilla. Suomessa taas sopimukseen perustuvat normaalityöajat vaihtelevat sektoreittain niin, että julkisella palvelusektorilla yleisimpiä ovat 36–37 ja 38–39 tunnin työajat, yksityisellä palvelu-

sektorilla 36–37 tunnin työaika ja muulla yksityisellä sektorilla 40 tuntia (Haataja ja Kauhanen 2010).

Työvoimatutkimuksissa osa-aikatyötä tekeviksi tulisi EU:n suositusten mukaan luokitella ne henkilöt, jotka tekevät osa-aikatyötä oman käsityksensä mukaan, eli osa-aikatyön työaika ei rajata kiinteäksi. Osa-aikatyön käsitteen harmonisointi on käytännössä tapahtunut eri maissa eri aikaan, joten pitkien aikasarjojen osa-aikatyökäsite tulisi vertailukelpoisuuden takia aina tarkistaa. Pohjoismaista Tanskassa harmonisointi on toiminut pisimpään. Suomessa luovuttiin kiinteästä, alle 30 tunnin osa-aikatyön tuntirajasta vuonna 1998 ja Ruotsissa alle 35 tunnin rajasta vuonna 2005. Vain Norjassa käytetään yhä kiinteää tuntirajaa osa-aikatyölle, joka on Pohjoismaiden pisin. Se on vain tunnin lyhyempi kuin tanskalainen normaalityöaika, eli 36 tuntia. Kansainvälisissä vertailuissa on lisäksi muistettava, että OECD ja ILO käyttävät tilastoissaan yhä kiinteää, kaikille maille samaa osa-aikatyön rajaa. Tämä raja on tavallisimmin 30 viikkotuntia ja tuottaa siksi huomattavasti alhaisemmat osa-aikatyöosuudet kuin Eurostatin tilastot samoista työvoimatutkimuksista.

Osa-aikatyöttömyys työvoimatutkimusten käsittein

Työvoimatutkimuksissa työtön ja työllinen ovat toisensa poissulkevia käsitteitä. Henkilö on työllinen, jos hän tekee tutkimusviikolla tunninkin työtä, ja työtön, jos hänellä ei ole lainkaan työtä, hän hakee aktiivisesti työtä ja on käytettävissä työhön kun sellainen löytyy. Yksittäiset ehdot rajataan työvoimatutkimuksissa tarkkaan: työnhaun on täytynyt kestää vähintään 4 viikkoa, aktiivinen työnhaku määritellään tietyin säännöin, työ on otettava vastaan kahden viikon sisällä jne.

Työvoimatutkimuksissa työnhakua ja halukkuutta lisätöihin kysytään myös työllisiltä. Näiden tietojen avulla osa-aikatyöttömät voidaan rajata ja määritellä halutulla tavalla. Vastentahtoista osa-aikatyötä tekevät, eli ne, jotka ilmoittavat osa-aikatyön syyksi sen, etteivät ole löytäneet kokoaikatyötä, kuulos tavat jo määritelmällisesti osittain työttömil tä. Tämä ryhmä voisi sellaisenaan edustaa osa-aikatyöttömiä. Kaikki vastentahtoista osa-aikatyötä tekevät eivät kuitenkaan hae kokoaikatyötä tai lisätunteja. Tähän voi olla useitakin syitä, esimerkiksi osittaista työttö myyttä kompensoivien työttömyysetuuksien kriteerit. Osa-aikatyön työajan täytyy olla, maasta riippuen, 20–50 prosenttia lyhyempi kuin normaali työaika, jotta olisi oikeutettu etuuteen ja työttömyysetuutta maksetaan vain jos ilmoittautuu työnhakijaksi.

Osa vastentahtoisen osa-aikatyön tekijöistä ei siis täytä määritelmällisesti osa-aikatyöttömyyteen kuuluvia työnhakuehtoja. Sen sijaan työvoimatutkimuksen alityöllisen käsitteeseen työnhaun kriteerit sisältyvät jo määritelmällisesti. Alityöllisiä ovat kaikki, jotka ovat halukkaita ja saatavilla lisätöihin tai uuteen (esimerkiksi ammattitaitoaan paremmin vastaavaan) työhön ja jotka hakevat aktiivisesti työtä. Alityöllisten työaikaa ei ole rajattu ja joukossa on hyvinkin pitkää työaikaa tekeviä. ILO on hyväksynyt yhdeksi työmarkkinoiden avainindikaattoriksi käsitteen ”time-related underemployed”, mikä vapaasti käännettynä tarkoittaa osa-aikatyötä tekevät alityölliset⁶. ILO:n tilastoissa näiden alityöllisten viikkotyöaika on alle 30 tuntia. Tässä tutkimuksessa alityöllisiksi rajattiin käytännön syistä vain ne, joiden työaika alittaa 35 tuntia viikossa (ks. Haataja, Kauhanen ja Nätti, tulossa).

Taulukossa 1 osa-aikatyön ja osa-aikatyöttömyyden välisiä suhteita havainnollistetaan vuoden 2008 EU:n työvoimatutkimuksen mukaan. Ensiksikin, osa-aikatyötä teki kokoaikatyön puutteen takia kuusi prosenttia kaikista työllisistä Ruotsissa ja kolmisen prosenttia muissa Pohjoismaissa. Osa-aikatyön tekijöistä oli samalla edellä määritellyn kaltaisia alityöllisiä, eli osa-aikatyötä tekeviä työnhakijoita ja käytettävissä lisätöihin. Yhdistelmä oli yleisintä Suomessa (19 %) ja Ruotsissa (17 % osa-aikatyöntekijöistä). Sen sijaan, kun osa-aikatyöntekijöistä valitaan ensin vain vastentahtoista osa-aikatyötä tekevät, ja heistä vain ne, jotka samalla täyttävät työnhakuehdot (ovat samalla alityöllisiä), määrät ja osuudet osa-aikatyöntekijöistä laskevat Suomea lukuun ottamatta alle 10 prosentin.

Kaikista alityöllisistä osa-aikatyötä tekee noin 65 prosenttia Pohjoismaissa. Kaikista työllisistä alityöllisiä on 5–7 prosenttia, ja alle 35 tunnin työaikaa tekeviä alityöllisiä noin 3–5 prosenttia (taulukko 2). Suomalaisista alityöllisistä alle puolet, ja Tanskan ja Norjan alityöllisistä kaksi kolmasosaa, ja ruotsalaisista alityöllisistä jopa kolme neljästä on myös osa-aikatyöntekijä. Jos alityöllisistä rajataan mukaan vain ne, jotka tekevät vastentahtoista osa-aikatyötä, pienenee joukko 65 prosentista 32 prosenttiin kaikista alityöllisistä.

Osa-aikatyöttömyys osoittautuu yleisemmäksi Ruotsissa kuin muissa Pohjoismaissa kaikilla osa-aikatyön mittareilla. Sen sijaan Suomessa, Tanskassa ja Norjassa osa-aikatyöttömiä on suunnilleen yhtä suuret osuudet, mitattiinpa sitä vastentahtoisella osa-aikatyöllä tai alityöllisyydellä. Molemmat mittarit ja niiden yhteissumma kuvannee

⁶ KILM – key Indicators of Labour Market, www.ilo.org/kilm.

Taulukko 1. Osa-aikatyö ja osa-aikatyön muodot vuonna 2008 Pohjoismaissa, 1 000 henkeä ja osuudet % (Lähde: laskelmat EU-LFS mikroaineistosta).

Osa-aikatyöllisyys	Pohjoismaat	Tanska	Suomi	Norja	Ruotsi
Osa-aikatyön tekijät	12 485	2 853	2 530	2 510	4 591
% työllisistä	23,8	24,6	13,6	28,1	26,6
Vastentahtoinen osa-aikatyö	533	84	89	85	275
% työllisistä	4,3	2,9	3,5	3,4	6,0
% osa-aikatyöntekijöistä	17,9	12,0	25,9	12,0	22,5
Osa-aikatyö ja alityöllinen	437	78	67	87	205
% työllisistä	3,5	2,7	2,6	3,5	4,5
% osa-aikatyöntekijöistä	14,7	11,2	19,3	12,4	16,7
Vastentahtoinen osa-aika ja alityöllinen	230	26	42	53	109
% osa-aikatyöntekijöistä	7,7	3,6	12,3	7,5	8,9
% vastentahtoisista osa-aikatyöntekijöistä	43,1	30,3	47,7	62,0	39,7
Vain vastentahtoinen, ei alityöllinen	533	84	89	85	275
% työllisistä	2,9	2,1	2,2	2,4	4,0

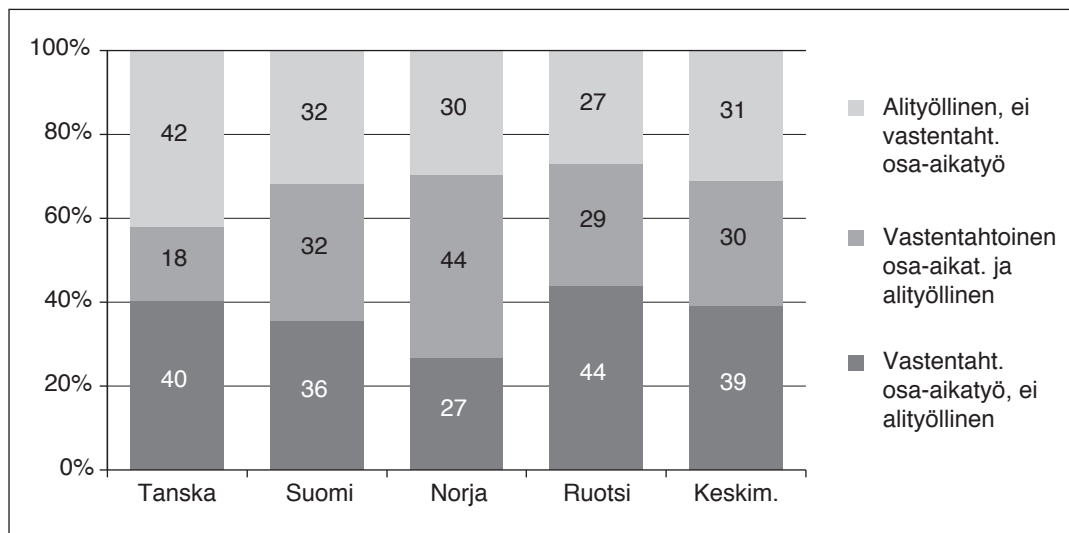
Taulukko 2. Alityöllisyys ja alityöllisyyden muodot vuonna 2008 Pohjoismaissa, 1 000 henkeä ja osuudet % (Lähde: laskelmat EU-LFS mikroaineistosta).

Alityöllisyys	Pohjoismaat	Tanska	Suomi	Norja	Ruotsi
Alityölliset ilman työaikarajoitusta	720	130	173	137	280
% työllisistä	5,8	4,6	6,8	5,5	6,1
Osa-aikatyötä tekevät alityölliset	467	85	83	88	210
% työllisistä	3,7	3	3,3	3,5	4,6
% alityöllisistä	64,8	65,3	48,2	64,4	75,0
Alityöllinen ja vastentahtoinen osa-aika	228	25	42	53	109
% alityöllisistä	31,7	19,2	24,2	38,4	38,8
% osa-aikatyötä tekevistä alityöllisistä	48,8	29,4	50,5	59,8	51,7
Vain alityöllinen, ei vastentahtoinen osa-aika	465	85	84	88	209
% koko työllisyydestä	2,5	2,1	2,1	2,5	3,0

tällä hetkellä parhaiten osa-aikatyöttömyyttä työvoimatutkimuksissa. Seuraavaksi analysoimme ryhmää sekä kokonaisuudessaan että erikseen eli kysymme, missä määrin

ryhmien ominaispiirteet eroavat tai ovat samankaltaisia. Tällaista vertailua ei ole aikaisemmin juuri tehty.

Kuvio 2. Osa-aikatyöttömyyttä työvoimatutkimuksessa kuvaavien eri työllisyyden lajien päällekkäisyys ja eroavaisuus Pohjoismaissa vuonna 2008, %

Kuviosta 2 käy ilmi, että maat ja osa-aikatyöttömyyden muodot jakautuvat keskenään selvästi. Tanskassa alityölliset ja vastentahtoiset osa-aikatyöntekijät menevät vähiten päällekkäin. Jos tanskalaista osa-aikatyöttömyyttä tutkisi vain alityöllisyyden näkökulmasta, menetettäisiin huomattavasti tietoa vastentahtoista osa-aikatyötä tekevistä, ja päinvastoin. Norjassa sen sijaan alityölliset ja vastentahtoisen osa-aikatyön tekijät ovat kaikkein useimmin samoja henkilöitä. Ruotsissa on suhteellisesti eniten vastentahtoisen osa-aikatyön tekijöitä, jotka eivät ole alityöllisiä. Suomessa ja Pohjoismaissa keskimäärin eri kriteerit jakautuvat melko tasaisesti kolmeen eri ryhmään.

Sillä, rajataanko osa-aikatyöttömät työvoimatutkimuksissa joko vastentahtoisen osa-aikatyön tekijöiksi, alityöllisiksi, tai molempien ryhmien edustajiksi, on merkitystä, jos näiden ryhmien ominaisuudet ovat keskenään hyvin erilaiset. Taulukossa 3 kuvataan

alityöllisten ja vastentahtoisen osa-aikatyön tekijöiden eräitä ominaisuuksia.

Yhteistä kaikille Pohjoismailla on ensiksikin se, että osittain työttömät ovat, kuten osa-aikatyöntekijätkin, pääsääntöisesti naisia, ja vastentahtoista osa-aikatyötä tekevät ovat useammin naisia kuin alityölliset. Määräaikainen työsuhde liittyy yleisesti osa-aikatyöttömyyteen, keskimäärin joka kolmas osa-aikatyötön on myös määräaikainen. Ruotsalaisista alityöllisistä yli puolet on määräaikaisessa työsuhhteessa, vastentahtoista osa-aikatyötä tekevistä runsas kolmannes. Suomalaisista osa-aikatyöntekijöistäkin määräaikaisessa työsuhhteessa on lähes 40 prosenttia.

Pääosa osa-aikatyöttömistä on palkansaa- jia, mutta suomalaisissa osa-aikatyöttömissä on muihin Pohjoismaihin verrattuna suhteellisesti eniten itsensä työllistäjiä. Kahta työtä tekee joka kymmenes osa-aikatyötön. Erot vastentahtoisen osa-aikatyöntekijöiden ja

Taulukko 3. Eräitä vertailevia taustatietoja vastentahtoisen osa-aikatyön tekijöistä ja osa-aikatyötä tekevistä alityöllisistä vuonna 2008.

	Pohjoismaat	Tanska	Suomi	Norja	Ruotsi
% työllisistä					
– vastentahtoinen	4,3	2,9	3,5	3,4	6,0
– alityöllinen	3,7	3,0	3,3	3,5	4,6
Naisia					
– vastentahtoinen	79,0	78,3	74,8	83,4	79,0
– alityöllinen	70,6	64,9	69,4	73,6	72,2
Määräaik. työsuhteessa					
– vastentahtoinen	31,9	20,5	38,8	20,5	36,7
– alityöllinen	38,6	18,6	38,2	22,6	53,6
Itsensä työllistäjä					
– vastentahtoinen	5,0	2,8	12,9	2,6	3,9
– alityöllinen	6,4	5,5	11,8	4,1	5,6
Vähintään 2 työtä					
– vastentahtoinen	13,9	20,1	10,6	14,4	13,0
– alityöllinen	10,6	10,6	8,7	13,0	10,3

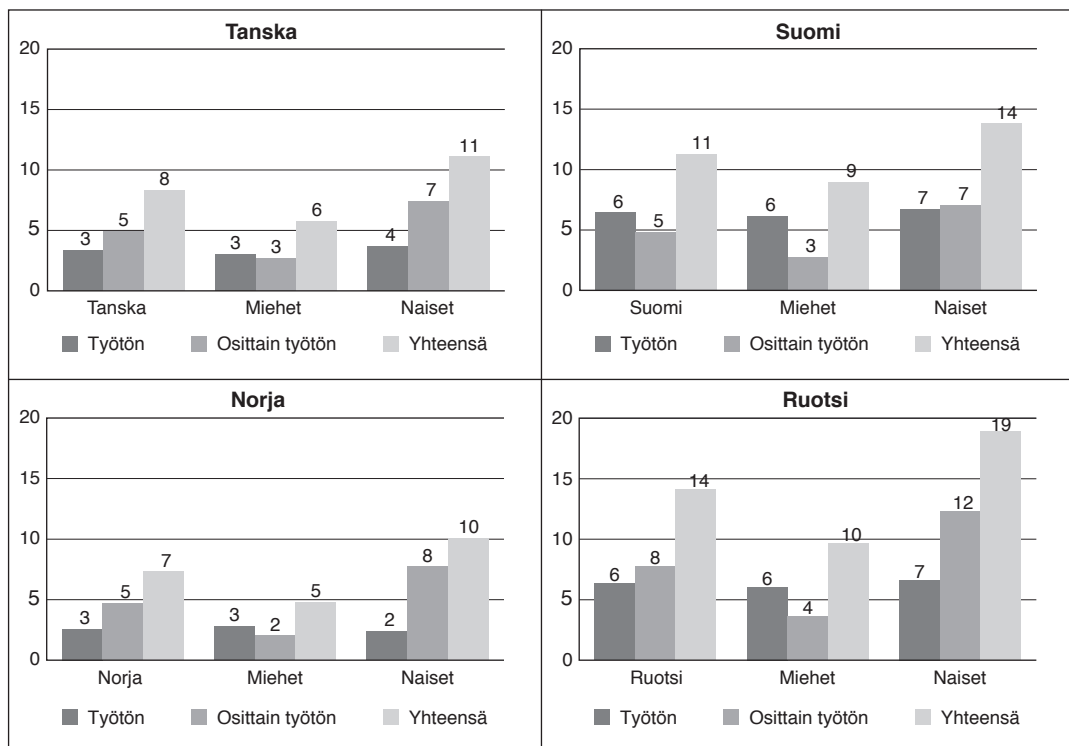
alityöllisten välillä ovat osuuksina melko pienet muissa maissa paitsi Tanskassa. Tanskassa vastentahtoisen osa-aikatyön tekijöistä kahta työtä tekee peräti joka viides, mutta alityöllisistä vain 10 prosenttia. (Taulukko 3.)

Osa-aikatyöttömyys jää näkymättömäksi, kun työttömyyttä käsitellään. Näin menetetään tärkeätä informaatiota työvoiman tilanteesta. Vuonna 2008 kokoaikaisen työttömyyden työttömyysasteet olivat Suomessa ja Ruotsissa noin kuusi prosenttia sekä Tanskassa ja Norjassa noin kolme prosenttia. Naisten ja miesten työttömyysasteiden erot olivat kaikissa Pohjoismaissa pienet. Työttömyyden kuva muuttuu kokonaan, kun osa-aikatyöttömyys otetaan mukaan (kuvio 3 tai taulukko 4). Osa-aikatyöttömyysasteet

ovat miehillä alemmat kuin kokoaikatyöttömyysasteet, mutta naisilla tilanne on päinvastoin kaikissa maissa. Kun kokoaika- ja osa-aikatyöttömyysasteet lasketaan yhteen, työttömyysasteet kaksinkertaistuvat ja myös sukupuolten työttömyysasteiden erot revähtävät kaksinkertaisiksi.

Osa-aikatyöttömyyden laskeminen osaksi koko työttömyyttä paljastaa selvästi osa-aikatyön sukupuolisidonnaisuuden. On aivan eri asia käsitellä muutaman prosentin työttömyyskysymystä (vaikka kuudenkin prosentin työttömyysasteet ovat korkeita) kuin kaksin-kolminkertaista kokonaistyöttömyyttä. Jatkossa olisikin tärkeä selvittää, mitä työttömyyden eri asteet merkitsevät naisille ja miehille sekä erityyppisille kotitalouksille.

Kuvio 3. Koko-aikatyöttömät, osa-aikatyöttömät ja kaikki työttömät vuonna 2008, % työvoimasta.

Osa-aikatyöttömyys näkyväksi!

Osa-aikatyöttömyyttä on edellä analysoitu työttömyysturvajärjestelmien näkökulmasta (ketkä ovat osa-aikatyöttömiä ja oikeutettuja työttömyysturvaan), osa-aikatyöttömyyden tilastollisen näkyvyyden kautta (tilastoidaanko ja julkaistaanko osa-aikatyöttömyydestä kansallisia ja kansainvälisiä tilastoja) sekä työvoimatutkimusten käsittein ja niiden avulla (määrittelemällä osa-aikatyöttömät sekä vastentahtoisen osa-aikatyön tekijöiksi että alityöllisiksi).

Kaikissa Pohjoismaissa osa osittain työllistyneistä luokitellaan osa-aikatyöttömiksi ja oikeutetaan työttömyysturvaetuuksiin. Yksityiskohtaisesti järjestelmät poikkeavat

kuitenkin hyvin paljon toisistaan. Lisäksi havaittiin, että osa-aikatyöttömyydestä ei saa, joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta, yksiselitteistä tilastotietoa, ei kansallisella, pohjoismaisella (Nososco) eikä eurooppalaisella (Eurostat, EU:n työllisyysindikaattorit) tasolla (Haataja, Kauhanen ja Nätti, tulossa). Siksi onkin mielenkiintoista, että samoihin aikoihin kun raporttiamme työste-tään julkaisemista varten, Eurostat julkaisee kolme uutta indikaattoria täydentämään työttömyysasteen kuvausta (Statistics in Focus 56 ja 57/2011, 10.11.2011). Ensimmäinen indikaattoreista on ”alityölliset osa-aikatyöntekijät”, eli ne osa-aikatyötä tekevät, jotka täyttävät työnhakukriteerit, siis toinen käyttämistämme osa-aikatyöttömän kriteereistä.

Eurostatin uudet indikaattorit on rakennettu kuvaamaan ensisijaisesti sitä, miten paljon potentiaalista työvoimaa on osittain tai kokonaan käyttämättä ja mistä työvoimaa olisi saatavana. Pohjoismaisessa vertailussa olemme ensisijaisesti olleet kiinnostuneita osa-aikatyöttömyyden laajuudesta ja tavoitettavuudesta vertailua varten. Sen, että EU on nostanut alityöllisyyden indikaattoritasolle, toivoisi johtavan siihen, että osa-aikatyöttömyys alkaisi näkyä myös kansallisissa työnvälitystilastoissa ja nykyistä paremmin myös etuustilastoissa.

Työvoimatutkimusten avulla osa-aikatyöttömät voidaan määritellä eri tavoin ja tutkia eri ryhmien ominaisuuksia. Alityölliset ovat osittain työllistyneitä, mutta osittain työttömiä, koska he hakevat lisää työtunteja tai kokoaikatyötä ja ovat työmarkkinoiden käytettävissä. Sen sijaan kokoaikatyön puutteen takia osa-aikatyötä tekevät, eli vastentahtoista osa-aikatyötä tekevät, eivät aina hae aktiivisesti kokoaikatyötä tai lisää työtunteja. Ovatko he välinputoajia työttömyysturvajärjestelmissä, eli lisätöitä ei kannattaisi hakea työttömyysetuuden toivossa vai työskentelevätkö he alalla, jossa työajat ovat liian lyhyet omiin työaikatoiveisiin verrattuna? Joissakin maissa molemmat ryhmät ovat suureksi osaksi päällekkäisiä, mutta toisissa maissa lähes kokonaan eri ryhmiä ja ryhmien taustaominaisuudet voivat erota huomattavastikin. Osa-aikatyöttömyyden kuvaamiseksi työvoimatutkimusten avulla tarvitaan lisää tutkimusta. Ehkä alityölliset eivät yksin riitä kuvaamaan osa-aikatyöttömiä työvoimatutkimuksissa (Haataja, Kauhanen ja Nätti, tulossa).

Osa-aikatyöttömyyttä on toistaiseksi tutkittu vähän verrattuna siihen, miten suuri ilmiö on osana koko työttömyyttä. Osa-aikatyöttömyys kasvattaa varsinkin naisten työttömyyslukuja myös Suomessa. Tässä esitetyt osa-aikatyöttömiä koskevat analyysit on teh-

ty vain yhdeltä vuodelta. Ei siis voida sanoa, mitkä eroista ovat pysyviä ja yhteydessä työmarkkinoiden ja työllisyyden kehitykseen, ja mitkä eroista ovat tilapäisiä. On kuitenkin tärkeää, että osa-aikatyöttömyyttä ja sen ominaispiirteitä tutkitaan ja analysoidaan yhdessä sekä kokoaikatyöttömyyden kanssa että sellaisten sosiaali- ja työmarkkinapoliittisten ohjelmien kanssa, joilla työelämän joustoja ja osa-aikatyötä lisätään.

Lähteet:

- Bollé, P. (1997) Part-time work: Solution or trap? *International Labour Review* 4 (136).
- Ek, S. & Holmlund, B. (2011) Deltidsarbetslöshet och arbetslöshetsförsäkring i Sverige. Bilaga 10 till LU2011. (Finansdepartementet). <http://www.regeringen.se/content/1/c6/15/91/16/8572fe2b.pdf>
- EU-LFS (2008). EU Labour Force Survey database. User guide. European Commission. Eurostat.
- Forssell, J. & Jonsson, I. (2005) Deltidsarbetslöshet och deltidarbete i Europa. Förklaringsmodeller och statistik. Working Paper från HELA-projektet 2005:6. Stockholm: Arbet-slivsinstitutet.
- Haataja, A. (2007) Soviteltu työttömyysetuus: Taustaa ja nykytilanne. Keskustelualoitteita 430. Helsinki: VATT.
- Haataja, A., Kauhanen, M. & Nätti, J. (tulossa), Underemployment and Part-time work in the Nordic Countries.
- Haataja, A. & Kauhanen M. (2010) Reasons for using part-time work in the Nordic establishments. Does it make difference for workers and companies? Palkansaajien tutkimuslaitos, Työpapereita 265
- Haataja, A. & Korkeamäki, O. (2007) Soviteltu työttömyysetuus: kohdentuminen ja toimeentulo. Discussion papers 431. Hel-

- sinki: Government Institute for Economic Research (VATT).
- Haataja, A., Korkeamäki, O. & Kyyrä, T. (2007) Soviteltu työttömyysetuus: kohdentuminen, toimeentulo ja vaikutus työllistymiseen. Tiivistelmä tutkimushankkeen tuloksista. Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön selvityksiä 2007:40
- Hytti, H. (2008) Disability policies and employment. Finland compared with the other Nordic countries, Social Security and Health Research: Working Papers 62, Helsinki: The Social Insurance Institution Kela.
- Kauhanen, M. (2003) Osa-aikatyö palvelu-aloilla, Palkansaajien tutkimuslaitos, Tutkimuksia 88.
- Kyyrä, T. (2010) Partial unemployment insurance benefits and the transition rate to regular work. *European Economic Review* (54) 7, 911-930.
- Lehto, A-M. & Sutela, H. (2009) Three decades of working conditions. Findings of Finnish Work Life Surveys 1977-2008. Labour market. Statistics Finland.
- MISSOC, Mutual Information System on Social Protection. Social Protection in the Member States of the European Union, the European Economic Area and Switzerland. European Commission. <website: <http://ec.europa.eu/missoc>>
- Månsson, J., Ottosson, J. & Lundequist, K. (2008) Deltidsarbete och deltidarbetslöshet. In Hatman, Laura (ed.) 'Välfärd på deltid', Stockholm, SNS Förlag, 63-97.
- Nyberg, A. (2003) Deltidsarbete och deltidarbetslöshet – en uppföljning av DELTA utredningen (SOU 1999:27). Working Paper från HELA-projektet 2003:1. Arbetslivsrapport 19. Stockholm: Arbetslivsinstitutet.
- NOU 2004:29. Kan flere jobbe mer? – Deltid og undersyssetting i norsk arbeidsliv. Utredning fra et utvalg oppnevnt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 17. november 2003. Oslo: Statens forvaltningstjeneste
- Ottosson, J. & Lundequist, K. (2005) Deltidsarbetslöshet i Sverige – en kartläggning. Working Paper från HELA-projektet 2005:5.
- Palanko-Laaka, K. (2005) Määräaikaisen työn yleisyys, käytön lainmukaisuus ja lainsäädännön kehittämistarpeet. Työhallinnon julkaisu 359. Helsinki: Työministeriö.
- Pettersson, H. (2005) A-kassa på deltid – ett ständigt problem inom arbetslöshetsförsäkringen. Working Paper 3 från HELA-projektet. Arbetslivsrapport 2005:19. Stockholm: Arbetslivsinstitutet.
- Rasmussen, E., Lind, J. & Visser, J. (2004) Divergence in Part-Time Work in New Zealand, the Netherlands and Denmark. *British Journal of Industrial Relations* (42)4 December 2004 0007–1080, 637–658.
- SOU 1999:27. DELTA – Utredningen om deltidarbete, tillfälliga jobb och arbetslöshetsförsäkringen. Stockholm 1999.
- Statistics in Focus, (2011), 56, 8,5 million underemployed part-time workers in the EU-27 in 2010, 3 new Eurostat indicators to supplement the unemployment rate. Eurostat, Population and social conditions
- Statistics in Focus, (2011), 57, New measures of labour market attachment 3 new Eurostat indicators to supplement the unemployment rate, Eurostat, Population and social conditions
- Tilasto Suomen työttömyysturvasta 2009. SVT. Sosiaaliturva 2010. Finanssivalvonta, Kela: Helsinki.
- Työvoimatutkimus 2010. Työllisyys ja työttömyys vuonna 2010. Suomen virallinen tilasto. Tilastokeskus.

Alueiden rakennemuutos syvenee 2010-luvulla

Jukka Hytönen¹ – Ilkka Mella²

Alueiden rakennemuutos on jatkuvaa

Rakennemuutos on alueiden kehityksen näkökulmasta monimuotoinen prosessi. Oleellista siinä on jatkuva muutos alueiden keskeisissä resursseissa, kuten väestö, työvoima, elinkeinot, talous ja osaaminen. Alueellinen keskittyminen näiden resurssien osalta on jatkunut vuosikymmeniä ja sen arvioidaan voimistuvan suurten ikäluokkien siirtyessä eläkkeelle. Työikäinen väestö ja työvoima vähenevät 2010-luvulla lähes kaikilla alueilla ja ainoastaan suurimmissa kasvukeskuksissa voidaan edelleen odottaa lievää kasvua.

Työikäinen väestö (15–64-vuotiaat) on yksi keskeinen indikaattori kuvaamaan alueiden resurssien kehitystä, koska sen muutos

vaikuttaa useisiin alueiden työmarkkinoita ja taloutta sääteleviin tekijöihin:

- työvoiman tarjontaan ja työvoiman saatavuuteen,
- alueen talous, työvoimapanoksen vaikutus tuotantoon ja tuottavuuteen,
- elinkeino- ja yritystoimintaan, yrittäjäpotentiaaliin,
- kuntien talouteen, verotuloihin ja kulkuskysynnän muutoksiin.

Resurssien keskittyessä suurille keskusalueille monien tappioalueiden ikä- ja elinkeinorakenne vinoutuu. Näiden alueiden yritys rakenne on kaventunut ja ne ovat riippuvaisia muutaman yrityksen ja niiden verkoston toiminnasta. Maailmanmarkkinoiden ja talouden suhdanteiden nopeista muutok-

¹ Jukka Hytönen, YTM, korkeakouluharjoittelija, työ- ja elinkeinoministeriö, alueosasto

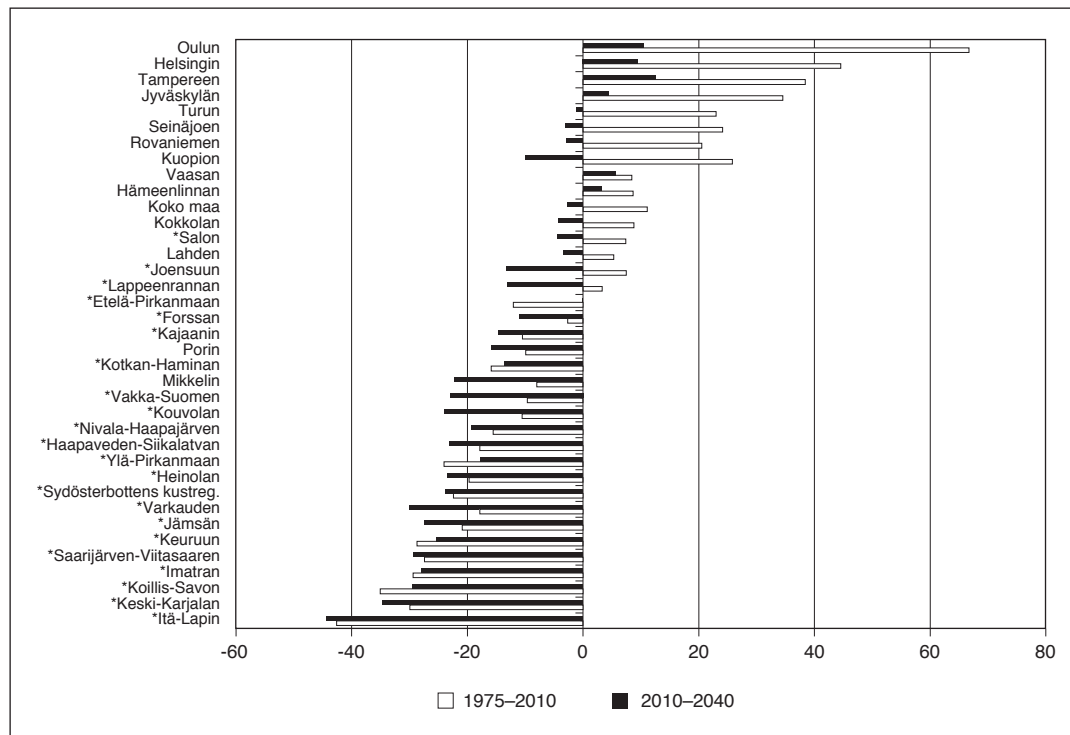
² Ilkka Mella, VTM, neuvotteleva virkamies, työ- ja elinkeinoministeriö, alueosasto

sista johtuen rakennemuutoksen vaikutukset tulevat alueille usein äkillisinä ja varoitamatta, kun alueella toimiva suuryritys ja siihen verkostoituneet alihankkijat joutuvat supistamaan toimintaansa. Tässä suhteessa yksipuolisen elinkeinorakenteen alueet ovat kaikkein haavoittuvimpia eikä niillä ole aina kykyä uudistua. Niinpä monilla rakennemuutoksen kokeneilla alueilla kunta on suurin työnantaja ja sosiaali- ja terveystalvetut ainoa kasvava toimiala.

Rakennemuutoksen jatkuvuus ja vaikutus työvoimaresurssien keskittymiseen näkyy selvästi tarkasteltaessa työikäisen väestön muutosta seutukunnissa pitkällä aikavälillä

lä 1975–2010 väestötilaston ja 2010–2040 väestöennusteen mukaan. Koko maassa on tapahtunut kasvua aina viime vuosiin saakka ja 2010-luvulla on nähtävissä selvä notkahdus suurten ikäluokkien siirtyessä eläkkeelle. Jatkuvaa kasvua on saanut kymmenkunta suurinta seutukuntaa kärjessä Oulun, Helsingin ja Tampereen seutukunnat. Väestömäärältään selvästi väheneviä alueita ovat noin 50 seutukuntaa, joista heikoimmassa asemassa ovat Itä-, Pohjois- ja Keski-Suomen maaseutumaiset seutukunnat. Äkillisen rakennemuutoksen alueista useimmat kuuluvat tässä suhteessa heikoimmin menestyneiden joukkoon (Kuvio 1). Ainoastaan Joensuun ja

Kuvio 1. Työikäisen väestön muutos (%) 1975–2040 maakuntien keskusseutukunnissa ja äkillisen rakennemuutoksen seutukunnissa (*)

Lähde: Tilastokeskus, väestöennuste

Salon seuduilla työikäisten määrä on pysynyt lähes ennallaan. Erityisen heikkoa kehitys on ollut Itä-Lapin, Koillis-Savon, Keski-Karjalan, Saarijärvi-Viitasaaren, Keuruun, Jämsän ja Varkauden seutukunnissa. Keskittymisen myötä kasvu- ja tasapainoalueilla asuu tällä hetkellä noin 70 % työikäisestä väestöstä kun osuus oli vuonna 1975 noin 55 %.

Äkillisen rakennemuutoksen alueet 2007–2011

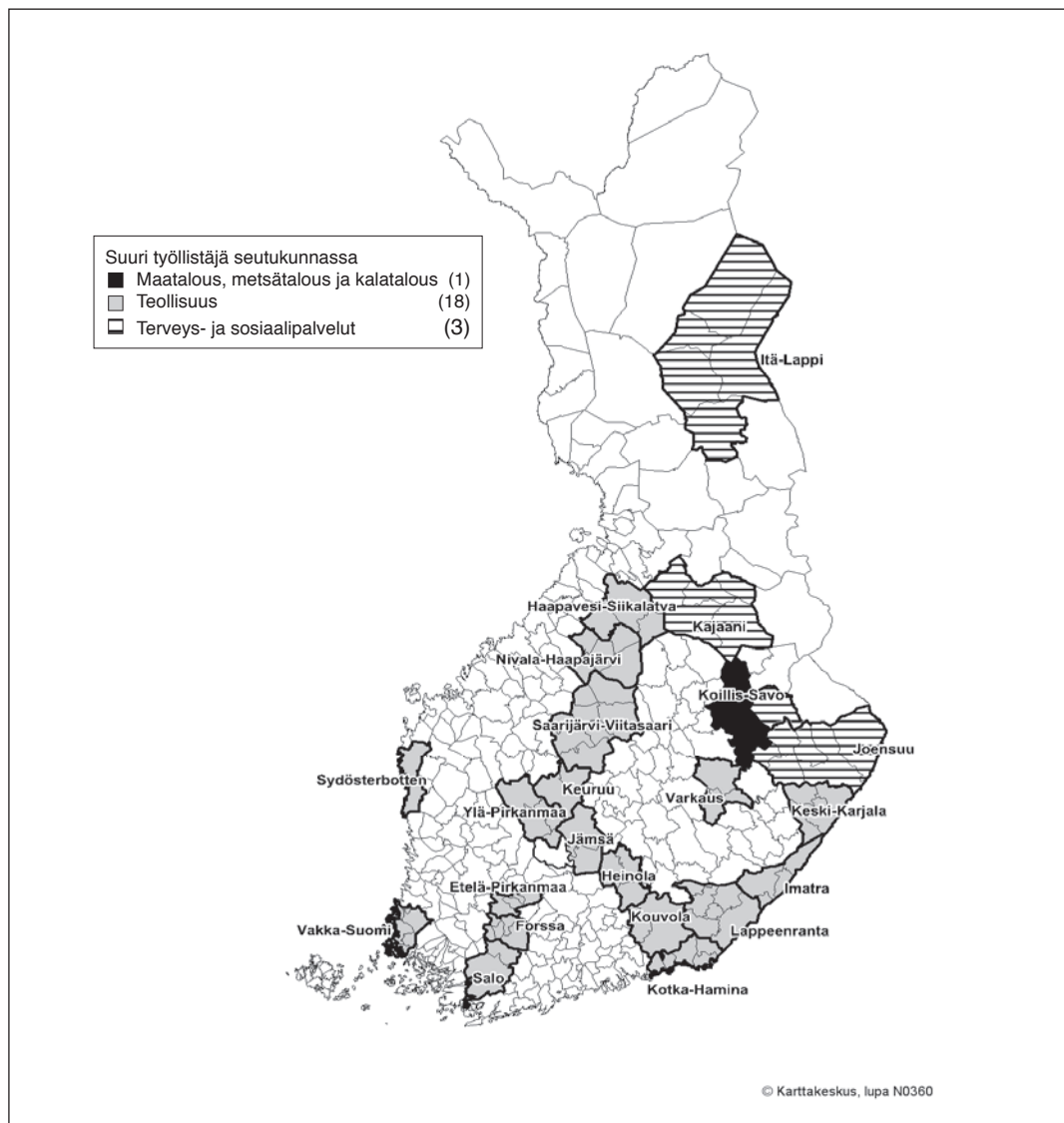
Elinkeinorakenteen sekä työvoiman tarjonnan muutos ovat rakennemuutoksen keskeisiä elementtejä alueilla. Erityisesti työvoiman tarjonnan muutos tulee nopeutumaan väestön ikääntymisen myötä ja se koskettaa voimakkaimmin Itä- ja Pohjois-Suomen maaseutualueita. Globalisaation ja kansainvälisten markkinoiden voimistuva ote lisää samanaikaisesti äkillisen rakennemuutoksen mahdollisuutta alueilla, missä tuotanto on riippuvaista 1–2 suuren yrityksen toiminnasta. Myös talouden nopeat suhdannevaihtelut lisäävät äkillisen rakennemuutoksen mahdollisuutta yritysten taloudellisen tilanteen heikentyessä. Monissa Euroopan maissa ja myös Suomessa julkisen sektorin velkaantuminen ja menoihin kohdistuvat leikkaukset vaikeuttavat rakennemuutoksesta kärsivien alueiden tukemista ja niiden mahdollisuutta selviytyä ongelmista.

Viime vuosien rakennemuutokset teollisuudessa ovat johtaneet useiden suurten tuotantoyksikköjen sulkemiseen. Monissa tapauksissa irtisanottavia on ollut yhtä aikaa satoja ja lisäksi nämä ovat keskittyneet paikallisesti. Muutokset ovat koetelleet Suomen aiempien vuosien menestyssektoreita kuten metsäteollisuutta sekä Nokiaan liittyvää elektroniikkateollisuutta. Paikallisesti kohdentuneiden massairtisanomisten vaikutuksia on yritetty lieventää valtion toimesta. Työ- ja elinkeinoministeriö on kehittänyt ta-

pauksia varten oman toimintamallinsa (Mäkitalo ja Paasivirta 2011), jossa painottuu tukirahoituksen lisäksi korvaavien toimenpiteiden ja yhteistyön lisääminen alueilla. Äkillisen rakennemuutoksen alueiksi on nimetty vuodesta 2007 lähtien 22 seutukuntaa tai aluetta ja meriteollisuus on nimetty äkillisen rakennemuutoksen toimialaksi. Nimetyille äkillisen rakennemuutoksen alueille voidaan kohdistaa ylimääräistä tukea, mutta oleellista on panostaa vapautuvien resurssien uudelleen hyödyntämiseen ja uusien työllistäjien etsimiseen alueilla. Tarkemmin äkillisen rakennemuutoksen alueille kohdistettuja tukitoimenpiteitä ja alueiden toimintaympäristöä esitellään TEM:n julkaisemassa raportissa (Hytönen, Mella ja Pousi, 2011).

Aluekehityksen näkökulmasta äkillisen rakennemuutoksen alueet ovat kapean elinkeinorakenteen lisäksi vinoutuneita myös väestön ja työvoiman ikärakenteen osalta. Useimmat äkillisen rakennemuutoksen alueista ovat pieniä maaseutukeskuksia, osa voidaan luokitella aluekeskuksiksi ja muutama maakuntakeskukseksi. Erityisesti Itä- ja Pohjois-Suomessa sijaitsevat alueet ovat heikentyneet jo pitkään nuoren väestön ja työvoiman tarjonnan osalta jatkuvien muuttotappioiden myötä. Voimistuva ikääntyminen heikentää edelleen näiden alueiden resursseja. Tähän prosessiin on samanaikaisesti kytkeytynyt maailmanmarkkinoiden muutosten aiheuttama alueen ja yritysten kilpailukyvyn heikkeneminen, mikä on johtanut vaikeaan sopeutumistilanteeseen. Yksipuolinen tuotantorakenne ja riippuvuus julkisesta sektorista heikentävät alueen potentiaalia. Äkillisen rakennemuutoksen alueisiin kuuluvat kunnat ovat taloudeltaan usein riippuvaisia valtionosuuksista, niiden vuosikate on heikko ja lainaosuus suuri. Tulevaisuus näyttää useilla alueilla vaikealta ikääntymisen aiheuttaman palvelutarpeen kasvun ja julkisen talouden kiristämisen vuoksi.

Kuvio 2. Äkillisen rakennemuutoksen alueet päätoimialan mukaan

Alueiden sopeutuminen rakennemuutokseen

Rakennemuutoksen voimistuessa äkillisesti jollakin alueella merkittävä osuus alueen työvoimasta uhkaa joutua irtisanotuksi. Mit-tavan talousshokin oloissa alueen mahdollisuudet reagoida ja sopeutua muutokseen

riippuu monista tekijöistä. Aluetalouksien sopeutumisvaihtoehtoja on arvioitu monissa tutkimuksissa (esim. Martin 2011). Pahim-massa tapauksessa shokki voi jättää alueen kehityspotentiaaliin pysyvän aukon, joka johtaa heikon kehityksen noidankehään. Toisena mahdollisuutena on väliaikainen notkahdus alueen kehitykseen, mutta alue

pystyy palaamaan entiselle kasvutasolleen. Kolmas mahdollisuus on se, että alue pystyy säilyttämään vapautuneet resurssit ja käyttämään ne tehokkaammin kuin aiemmin. Alueen päätyminen jollekin näistä poluista riippuu alueen sopeutumiskyvystä, jota voidaan luonnehtia vastustus-, toipumis- ja uudelleensuuntautumiskyvyksi. Yksipuolinen elinkeinorakenne kertoo alueen heikosta vastustuskyvystä ja nämä alueet ovat alttiita pienillekin markkinamuutoksille. Alueen toipumiskyky kuvaa potentiaalia toipua muutoksesta elinkeinon ja työmarkkinoiden toimivuutta tehostamalla. Uudelleensuuntautumiskyky tarkoittaa alueen valmiuksia syvempiin, rakenteellisiin uudistuksiin. Tämä jaottelu antaa taustaa tarkasteltaessa alueellisia rakennemuutoksia kokonaisuudessaan. Sopeutumiskyky riippuu alueen historiasta, osaamisrakenteesta, instituutioista ja väestöresursseista sekä siitä kuinka hyvin näitä tekijöitä voidaan suunnata uudelleen (Martin 2011).

Rakennemuutos vaikuttaa alueen talouteen ja yrityskantaan monin tavoin. Suuri yrityskohtainen tuotannonmuutos vaikuttaa yrityksen lisäksi sen alihankkijoihin, ulkoistettuihin tehtäviin ja alueen palveluiden kysyntään. Sopeutumisprosessi sisältää useita elementtejä kuten työllisyyden ja työttömyyden muutos, siirtyminen työvoiman ulkopuolelle, uusien yritysten ja työpaikkojen syntyminen sekä muuttoliike (Alatalo ja Tuomaala 2008). Työmarkkinoiden alueellista sopeutumista Suomessa on tarkasteltu mm. Pekkalan ja Kangasharjun tutkimuksessa (2002). Tulosten mukaan aluekohtaisten häiriöiden vaikutukset työttömyyden ja työhön osallistumisen tasoon kestävät pitkään ja jäävät usein pysyviksi työllisyyden osalta. Työpaikkojen menetys ilmenee aluksi työhön osallistumisen vähenemisenä ja työttömyyden kasvuna, mutta muuttoliike alkaa vaikuttaa vasta pidemmän ajan jälkeen.

Alueiden väliset työllisyyserot ovat Suomessa olleet varsin pysyviä, vaikka pitkällä aikavälillä erojen pitäisi kaventua. Syynä tähän pidetään sopeutumismekanismien hitautta ja puutteellisia tukitoimenpiteitä (Tervo 2000), irtisanomisia kokevilla alueilla on ongelmallista, jos sopeutumismekanismi toimii ensisijaisesti alueen työikäisen väestön poismuutto, koska se vähentää nuoren ja osaavan työvoiman määrää alueella. Se on kuitenkin parempi vaihtoehto kuin korkealle tasolle asettunut työttömyys ja syrjäytyminen. Yksilön työllistymisen kannalta ovat tärkeitä toimivat työmarkkinat ja tehokas työvoimapolitiikka. Muutosturva ja muut työvoimapolitiittiset toimenpiteet sekä uudistukset voivat vähentää kitkaa työllistymisessä ja työntekijöiden ohjaamisessa uudelle alalle. Työntekijöitä voidaan kouluttaa joustavasti toimialoille, joissa työvoimaa ei ole tarpeeksi. Työllistyminen on vaikeaa ja kustannukset ovat suuria, jos irtisanomiset ovat tapahtuneet heikossa suhdannetilanteessa (Korkeamäki ja Kyyrä, 2008).

Yrityskannan muutos rakennemuutosalueilla ei poikkea paljonkaan koko maan keskiarvosta. Sen sijaan lopettaneita ja aloittavia yrityksiä on alueella vähemmän, joten muutostyödynamiikka on keskimääräistä heikompi. Julkisin tukitoimin on pyritty luomaan alueille uutta yritystoimintaa, joka voisi työllistää pidemmällä aikavälillä ja antaa uutta suuntaa alueen kehitykselle. Elinkeinotoimintaa ja siihen liittyvää koulutustoimintaa on tuettu äkillisen rakennemuutoksen alueilla vuosina 2007–2011 kansallisen tukirahoituksen ja EU:n rakennerahastojen kautta noin 220 miljoonalla eurolla. Lisäksi Finvera on rahoittanut alueiden yritystoimintaa lainoin ja takauksin noin 500 miljoonalla eurolla. Myös Suomen Teollisuussijoitus on sijoittanut alueiden yritystoimintaan.

Työllisyys on äkillisen rakennemuutoksen alueilla muuttunut jonkin verran hei-

kommaksi verrattuna irtisanomisista edeltäneeseen ajankohtaan. Työllisten määrä on laskenut kaikilla alueilla lukuun ottamatta Kajaanin seutukuntaa. Suurin lasku on tapahtunut Heinolan ja Varkauden alueilla sekä Kaskisten kaupungissa. Kaikilla rakennemuutosalueilla työllisten määrä on laskenut samalla aikavälillä noin 5 prosenttia, kun koko maassa lasku on ollut yhden prosentin luokkaa. Useimpien rakennemuutosalueiden työllisyysaste on ollut alhaisella alle 60 %:n tasolla jo pitkään ja Itä-Lapin seutukunnassa se on matalin, noin 53 %. Rakennemuutosalueiden työttömien määrä on kasvanut vuosina 2007–2010 noin 4,7 %, kun koko maassa työttömien määrä kasvoi vielä enemmän, 6,7 %. Tässä vaikuttavana tekijänä on koko maata koetellut talouden taantuma, jonka aikana työttömyys nousi eniten viintiin suuntautuneilla kaupunkialueilla. Myös ikääntymisen aiheuttama poistuman kasvu eläkkeelle on alentanut työttömyyttä erityisesti maaseutukeskuksissa.

Toimenpiteet ja irtisanottujen työllistyminen

Irtisanottujen tilannetta rakennemuutosalueilla on seurattu myös yksilöiden tasolla. Alatalo ym. (2011) ovat tarkastelleet paperitehtaiden sulkemisen vaikutusta paperialan paikalliseen työttömyyteen 24 kuukauden ajan irtisanomisesta. Kemijärvellä, Juankoskella ja Haminassa alan työttömien määrä kasvoi jyrkästi. Muilla vertailualueilla nousu oli paljon hitaampaa, asteittaista ja jopa yllättävän pientä.

Vuosina 2007–2011 nimetyissä äkillisen rakennemuutoksen alueiden massairtisanomisissa on irtisanottu yhteensä yli 11 000 työntekijää. Kaikista irtisanotuista noin 42 % on työllistynyt avoimille työmarkkinoille. 6,5 % on koulutuksessa, noin 3,8 %

tukitoimin työllistettynä ja 12 % eläkkeellä tai sitä odottamassa. Työttömänä on 12,1 % irtisanotuista. Noin viidenneksestä työntekijöistä ei ollut tietoa saatavilla. He ovat työllistyneet itsenäisesti tai jostain syystä työmarkkinoiden ulkopuolella.

Työttömiksi jääneiden osuus irtisanotuista on suurin Forssan ja Keski-Karjalan seutukunnissa sekä Heinolan alueella ja Kaskisen kaupungissa. Monilla alueilla osa työntekijöistä on siirtynyt tai odottaa eläkkeelle siirtymistä. Esimerkiksi Jämsässä ja Lappeenrannassa työntekijöistä valtaosa on siirtynyt eläkkeelle. Kun työttömiä ja eläkettä odottavia tarkastellaan yhdessä (kaikkialla näitä ei voitu erottaa toisistaan), on työllistyminen ollut heikointa Keski-Karjalan seutukunnasta. Parhaiten on menestynyt tässä suhteessa Joensuun seutukunta. Yleisesti ottaen tilapäinen työttömyyden kasvu on tasoittunut nopeimmin alueilla, joissa irtisanomisista on jo kulunut muutama vuosi.

Alueiden rakennemuutoksen ennakointi

Äkillisen rakennemuutoksen tapahtuminen jollakin alueella on vaikeasti ennakoitavissa. Tilastojen pohjalta on mahdollista tarkastella alueiden yritys- ja elinkeinorakennetta, toimialojen alueellista muutosta ja työvoiman tarvetta. Näin voidaan arvioida, millä alueilla rakenne ja näkymät ovat heikompia. Suurin osa yritysten supistamis- ja lakkautustoimenpiteistä vuosina 2006–2011 on tapahtunut metsäteollisuudessa ja toistuvat irtisanomiset toimialalla ovat jatkuneet edelleen tänä syksynä. Tuotannon äkillisille ongelmille altistavat yritysten heikkenevä kilpailukyky ja huono tuottavuuskehitys sekä alueen vähäiset resurssit ja huono saavutettavuus. Indikaattoreiksi rakennemuutoksen ennakointiin alueilla on esitetty monia vaih-

toehtoja: yritysten vaihtuvuus, alueen yritysten jalostusarvojen suhde henkilöstökuluihin sekä yksipuolinen tuotantorakenne. Alueen riskialttiutta voidaan arvioida tarkastelemalla myös työvoiman ja työmarkkinoiden tilannetta. Jos alueen työllisistä suuri määrä työskentelee vain muutamissa tuotantoyksiköissä, voivat yhdenkin yrityksen päätökset aiheuttaa alueelle huomattavia vaikeuksia. Monipuolisen elinkeinorakenteen alueilla on kykyä joustaa muutostilanteissa ja löytää vaihtoehtoisia kehityspolkuja. Työpaikamäärältään pienellä työssäkäyntialueella ei välttämättä ole mahdollisuuksia löytää korvaavaa työpaikkaa. Indikaattorit eivät aina riitä ennustamaan tai selittämään yritysten tai toimipisteiden lakkautusta. Yritykset saattavat lopettaa hyvinkin kannattavan toimipisteen puhtaasti strategisista kilpailusyistä.

Tarkasteltaessa teollisuusvaltaisia seutuja, jotka eivät ole olleet äkillisen rakennemuutoksen alueina, nähdään että esimerkiksi Raahessa, Kemi-Torniossa ja Äänekoskella suuri osuus alueen työvoimasta työskentelee alueen suurimmassa yrityksessä. Raahen ja Kemi-Tornion seutukunnissa on vahva metalliteollisuuden keskittymä. Äänekoskella on kaksi vahvaa alaa, kone- ja metsäteollisuus. Mainittujen alueiden väestö ja työvoima ovat viime vuosina vähentyneet ja alueiden työttömyys on suhteellisen korkea. Äänekosken seutu on kokenut takaiskuja viime kuukausina, kun M-Real ilmoitti sulkevansa yhden tuotantoyksikkönsä ja irtisanovansa satoja työntekijöitä. Raahen seutu on menestynyt paremmin ja sen lähiseudulle suunnitellaan uutta ydinvoimalaa. Indikaattorien valossa alueet näyttävät alttiilta muutoksille, mutta niillä on kuitenkin oleellisia eroja tulevaisuuden näkymissä, joita ei elinkeinorakennetta tarkastelemalla voi nähdä.

Tulevaisuudessa työ- ja elinkeinoministeriön äkillisen rakennemuutoksen toimintamal-

lia pyritään kehittämään ennakoivampaan suuntaan. Tarkoituksena ei ole ainoastaan arvioida, millä alueilla on riskejä äkillisille rakennemuutoksille. Tavoitteena on kehittää ja monipuolistaa toimintamallia siten, että eri osapuolet kykenevät yhdessä toimimaan mahdollisimman nopeasti. Alueiden toimijoiden kanssa voidaan kehittää toimintamalleja ja joustokykyä kriisitilanteiden varalle, jolloin voidaan vähentää negatiivisia vaikutuksia ja edistää korvaavan yritystoiminnan syntymistä.

Lähteet

- Alatalo, Johanna ja Mika Tuomaala (2008) Alueelliset rakennemuutokset. TEM-analyyseja 2/2008. Työ- ja elinkeinoministeriö.
- Alatalo, Johanna, Heikki Räisänen ja Mika Tuomaala (2011) Metsäalan rakennemuutos työvoiman näkökulmasta. Työpoliittinen aikakauskirja 2/2011. Työ- ja elinkeinoministeriö.
- Hytönen, Jukka, Ilkka Mella ja Anu Pousi (2011) Äkillisen rakennemuutoksen alueet 2007–2011. TEM-analyyseja 37/2011.
- Korkeamäki, Ossi ja Tomi Kyyrä (2008) A Distributional analysis of displacement costs in economic depression and recovery. VATT-keskustelualoitteita, Helsinki
- Martin, Ron (2010): Regional Economic Resilience, Hysteresis and Recessionary Shocks. Papers in Evolutionary Economic Geography (PEEG) 1018, Utrecht University, Section of Economic Geography
- Mäkitalo, Jukka ja Anssi Paasivirta (2011) Äkillisten rakennemuutosten hoitomallin kehittyminen työ- ja elinkeinoministeriössä. Työpoliittinen aikakauskirja 2/2011, 73–91. Työ- ja elinkeinoministeriö.

- Pekkala, Sari ja Aki Kangasharju (2002)
Adjustment to regional labour market shocks. Valtion taloudellinen tutkimuskeskus. VATT- keskustelualoitteita 274. Helsinki.
- Tervo, Hannu (2000) Suomen aluerakenne ja siihen vaikuttavat tekijät. Kansantaloudellinen aikakauskirja 3/2000. 398–415.

Ammattibarometri työvoiman kysynnän ja tarjonnan suhteiden kuvauksessa

Mika Tuomaala¹

Kaikissa Suomen TE -toimistoissa on vuonna 2011 jo kahdesti arvioitu noin 200 ammatin kysyntä- ja tarjontanäkymiä, työvoiman saatavuustilannetta ja sitä, onko tarkasteltavina olleiden ammattien osalta odotettavissa työvoiman rekrytointiongelmia. Tiedot alueiden näkemyksistä on koottu Ammattibarometri -järjestelmään. Tässä katsauksessa kuvataan Ammattibarometrin käynnissä ollutta ja edelleen jatkuvaa kehittämistyötä, järjestelmän tuottamaa informaatiota sekä sen kytkeytymistä TEM:n hallinnonalan ennakointijärjestelmään.

Ammattibarometrijärjestelmän kehittäminen

Ammattibarometrin kehittämistyö käynnistyi Turun työvoimatoimiston kansainvälisen

yksikön projektissa. Projektissa oli Turun työvoimatoimiston lisäksi Varsinais-Suomen ELY -keskus, Maarianhaminan työvoimatoimisto sekä Södermanlandin lääni Ruotsista. Mallia työvoiman kysynnän ja tarjonnan välisiä suhteita kuvaavasta järjestelmästä onkin otettu mm. Ruotsista. Ensimmäisen kerran ammattibarometrikuvaukseen laadittiin Varsinais-Suomessa keväällä 2008. (Marttinen, 2009)

Mallia työmarkkinoiden tasapainon eli työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaannon kuvaamiseksi kehiteltiin myös työministeriössä vuonna 2007. Tässäkin kohtaantomallin rakentamistyössä hyödynnettiin Suomen eri alueilla ja muualla maailmassa tehtyä kehittelyä. Työmarkkinoiden tasapainomalli jakautui kuuteen erilaiseen ryhmään. Työvoiman tarjontaan liittyvät ongelmat jakautuivat ”suuren ylitarjonnan” ja ”työvoiman

¹ Mika Tuomaala, HM, neuvotteleva virkamies, työ- ja elinkeinoministeriö

ylitarjonnan ja rakennetyöttömyyden” -ryhmiin. Työvoiman kysyntään liittyvät ongelmat jakautuivat ”työvoimapulan” ja ”työvoimaa vähän ja ilmenee rekrytointiongelmia” -ryhmiin. Työvoiman kysynnän ja tarjonnan tasapainotilanne jakautui myös kahteen ryhmään: ”normaalin tasapainotilanteeseen” ja samanaikaisesti sekä suuren kysynnän että tarjonnan ”paradoksiongelma” -tilanteeseen. (Hämäläinen, Tuomaala, 2007)

Varsinais-Suomessa ammattibarometri-tieto koottiin Excel -taulukkolaskentaohjelmaan. Arviointitietojen helpompi syöttö, tietojen koostaminen ja niiden parempi hyödynnettävyys edellytti kuitenkin kehittyneemmän sovelluksen käyttöönottoa. Pohjanmaalla aloitettiin hallinnonalan sisäisessä tietoverkossa (intra) toimivan Ammattibarometrityökalun kehitys vuoden 2009 alussa. Pää toteuttajana tässä ovat olleet Pohjanmaan ELY -keskus ja osatoteuttajana alue ICT -palveluyksikkö (nykyisin AHTI-yksikkö). Projektin käynnistymisen keskeinen perustelu oli, että Ammattibarometri saataisiin valtakunnalliseksi työkaluksi. Projektin käynnistymisaikana barometriä tehtiin viiden TE -keskuksen alueella. (Kähkönen, 2009)

Työ- ja elinkeinoministeriön perustamisen myötä nousi esille erilaisten alueellisten ennakointi- ja tiedonkeruujärjestelmien tarpeellisuus ja mahdolliset päällekkäisyydet. TEM:n kolme kertaa vuodessa tekemällä ns. vaikeasti täytettävien työpaikkojen kartoituksella ja Ammattibarometrillä oli ilmiselviä päällekkäisyyksiä, vaikkakin vaikeasti täytettävien työpaikkojen raportointi tuotti eräiltä osin barometriä tarkempia tietoja kuten vaikeasti täytettävien työpaikkojen määrät ja paikkojen täyttämisiongelmien syyt. Vuoden 2010 lopussa TEM:ssä tehtiin päätös, että vaikeasti täytettävien työpaikkojen selvityksestä luovutaan. Työvoiman kohtaantotilanteen kehittymisen seuranta

pidettiin kuitenkin edelleen tarpeellisena. Tämän vuoksi TEM:ssä päätettiin myös, että Ammattibarometrin laadinta laajennetaan koko maahan vuoden 2011 aikana.

Ensimmäinen koko maan kattava työvoiman lähiajan kysyntä- ja tarjontatilanteen kartoitus toteutettiin touko-kesäkuun vaihteessa 2011. Syyskuussa 2011 tehtiin toinen tilannekartoitus TE -toimistoissa. Seuraavaksi on kuvattu barometristä saatavia tietoja tästä syyskuun kartoituksesta.

Syyskuun 2011 arvio työvoiman lähiajan kysyntä- ja tarjontasuhteista

Työvoiman kysyntä-tarjontatilanne vaihtelee ammattitaitain suuresti. TE -toimistot ovat syyskuun 2011 lopussa tehdyissä arvioinneissaan katsoneet, että ammatit joissa on tulossa yleisimmin pulaa työvoimasta ovat lähinnä terveys- ja sosiaalialalta.

Työvoiman ylitarjonta-alat eivät keskity niin harvoille ammattialoille, kuten työvoimapula-ammattit. Selkein ylitarjonta-ammatti on toimistotyöntekijät.

Ammattibarometriin tiedot työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaantoarvioista saadaan kustakin Suomen TE -toimistosta. Kohtaantotiedot on siten saatavissa järjestelmästä koko maan tasolta aina TE -toimiston toiminta-alueen mukaan. Seuraavaksi kuvataan esimerkinomaisesti joidenkin ammattien tilanne ELY -alueittain. Tarkasteluun on otettu ammatteja, joissa työnhakijoista arvellaan olevan pulaa tai ylitarjontaa sekä lisäksi tarkastelussa on kaksi ammattia, joissa työvoiman kysyntä-tarjontatilanne on koko maan tasolla tasapainossa, mutta kaikilla alueilla tilanne ei ole aivan näin.

Sairaanhoitajat olivat taulukossa 1 kärkeä niiden ammattien osalta, joissa on yleisimmin pulaa. Pulaa sairaanhoitoalan työvoimasta näyttäisi TE -toimistojen arvi-

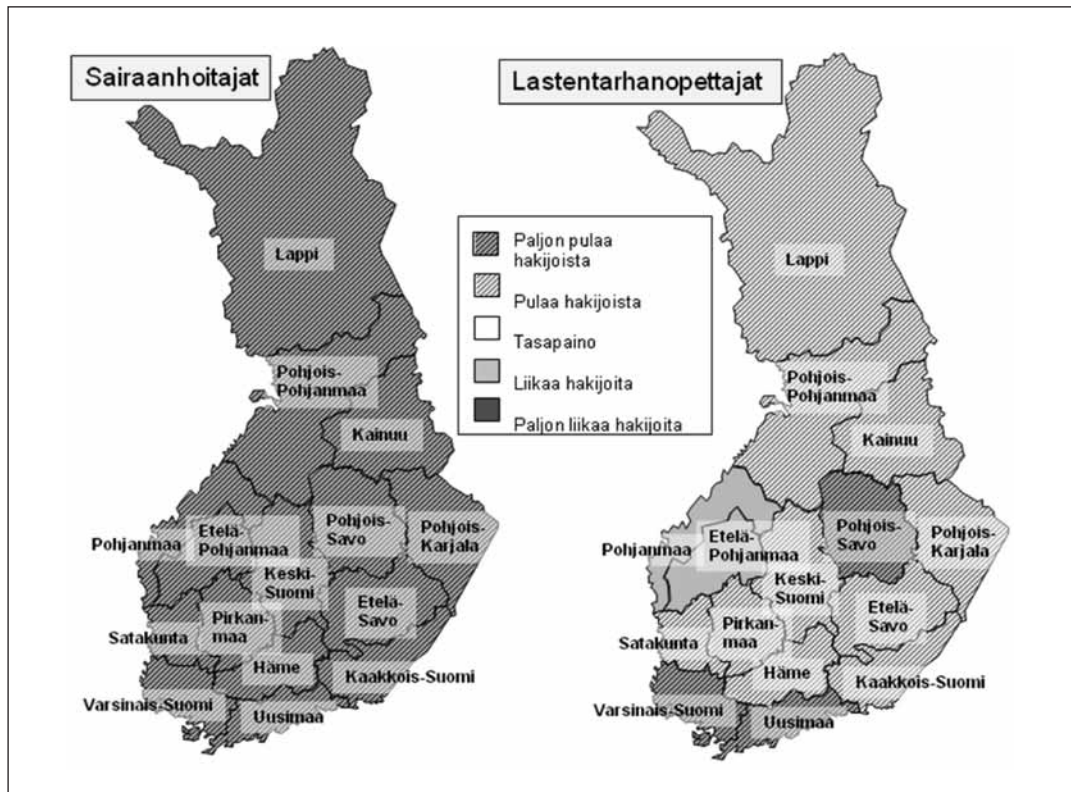
Taulukko 1. Arvio työmarkkinatilanteesta seuraavan puolen vuoden kuluttua, syksy 2011

Yleisimmin pulaa	Yleisimmin yltarjontaa	
Sairaanhoitajat	Toimistotyöntekijät	Paljon pulaa hakijoista
Lääkärit	Tietoliikenne- ja elektroniikka-asent.	Pulaa hakijoista
Myyntiedustajat ja puhelinmyyjät	Kuvataiteilijat	Tasapaino
Sosiaalityöntekijät	Vaatturit, ateljee- ja kotiompelijat	Liikaa hakijoita
Lastentarhanopettajat	Painopinnan valmistajat	Paljon liikaa hakijoita
Hammaslääkärit	Huonekalupuusepät	
Erityisopettajat	Ompelijat	
Laboratoriohoitajat, röntgenhoitajat	Painajat	
Perushoitajat, lähihoitajat	Matkatoimistovirkailijat	
Psykologit	Rakennusalan sekatyöntekijät	

oiden mukaan olevan tasaisesti koko maassa. ELY -aluetasolle kootut tiedot osoittavat suurta hakijapulaa kaikkien ELY -keskusten alueilla.

Lastentarhanopettajien ammatti luokitellaan taulukon 1 mukaan koko maan tasolla ammatiksi, jossa on jonkin verran hakijapulaa. ELY -alueittaisessa tarkastelussa suu-

Kuvio 1. Ammatteja, joissa arvioidaan olevan pulaa työnhakijoista

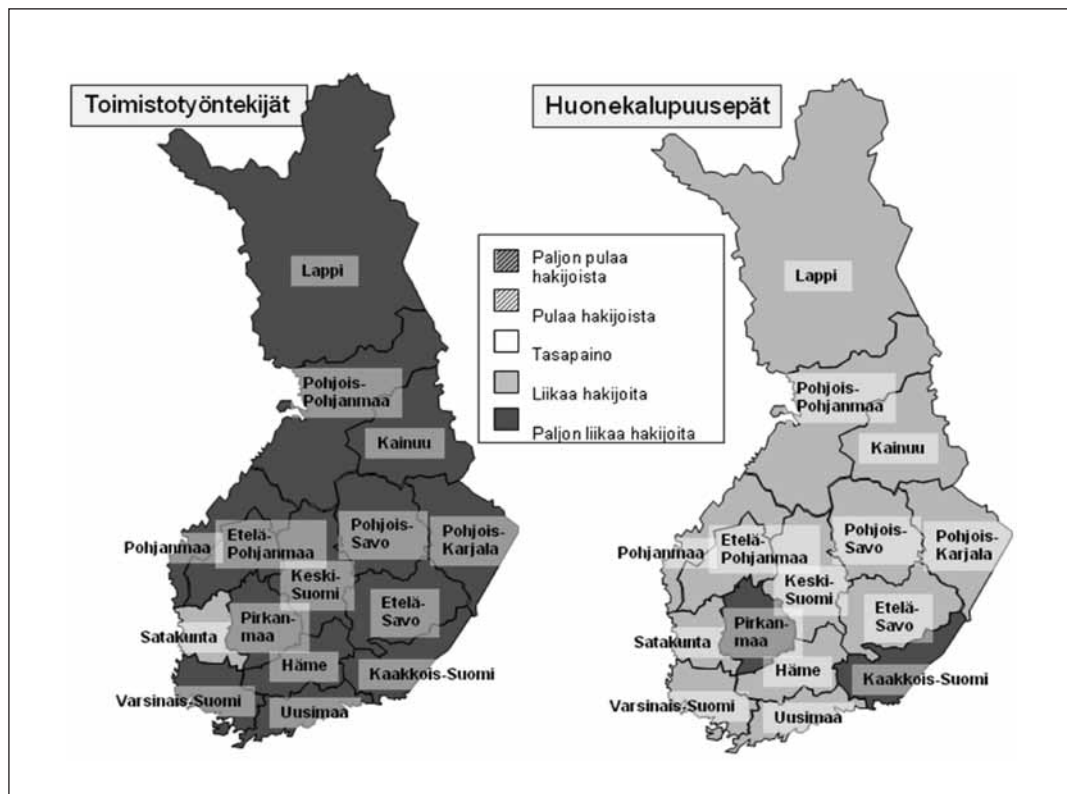
rimmassa osassa maan alueita ala määritellään hakijapulaa kärsiväksi, mutta on myös alueita, joilla pula on paljon suurempi: Uusimaa, Varsinais-Suomi ja Pohjois-Savo. Lisäksi on alueita, joissa lastentarhanopettajia katsotaan olevan alan työvoiman kysyntään nähden liikaa: Pohjanmaa ja Etelä-Pohjanmaa.

Eniten ylitarjontaa TE -toimistoissa arvioidaan puolen vuoden päästä arviointihetkestä olevan toimistotyöntekijöiden ammattialalla. Alalla arvellaan olevan paljon liikaa hakijoita kaikilla muilla alueilla paitsi Satakunnassa. Satakunnassakin ammattiin hakeutuvia katsotaan olevan jonkin verran liikaa.

Toiseksi esimerkkiammatiksi ns. työvoiman ylitarjonta-ammateista on tarkasteluun otettu huonekalupuusepät. Huonekalupuusepistä on maassa jonkin verran ylitarjontaa. Pirkanmaalla ja Kaakkois-Suomessa alan työvoimasta katsotaan olevan suurta ylitarjontaa.

Varsinkin suuret ammatilliset työvoiman kysynnän ja tarjonnan epäsuhtatilanteet eivät muutu nopeasti. Sosiaali- ja terveysalan työvoimapula on jo pitkään ollut esillä Suomessa. Toimistotyöntekijöiden ylitarjontaa-kin on ollut pitkään, tämä toimistotyöntekijöiden ylitarjonta on näkynyt mm. alalla olevien työttömien työnhakijoiden suurena määränä. Esimerkiksi syyskuun lopussa

Kuvio 2. Ammatteja, joissa arvioidaan olevan ylitarjontaa työnhakijoista

vuonna 2011 on eniten työttömiä ollut seuraavissa ammateissa:

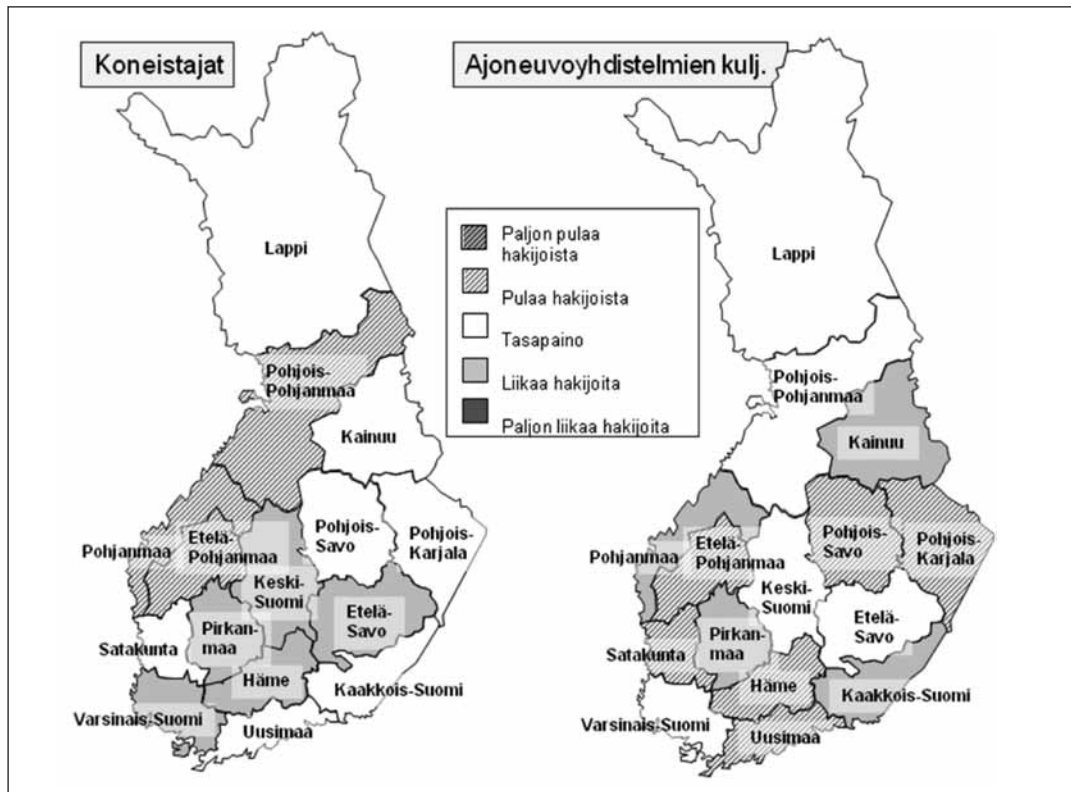
ammattitaidoton	24 095
toimistotyöntekijä	7 537
myyjä	5 253
laitossiivoaja	3 941
ammattinvaihtaja	3 754

Kun työvoiman kysyntä ja tarjonta kohdentuvat eri aloille, nousee tässä tilanteessa usein esille rakenteiden muutokset (mm. koulutusjärjestelmä), tarjonnan sopeuttamistoimet ja mm. ammatillisen liikkuvuuden tarve. Työvoiman määrän ja rakenteen sopeutumiselle on tullut kasvavia haasteita mm. talouden globalisaation, hyödyke-

markkinoiden kilpailun ja pääomien liikkuvuuden myötä. Haasteet yleensä korostuvat kansainvälisen talouden laskusuhdanteessa. (Aho & al. 2008).

Ammattibarometri pyrkii osaltaan edistämään ammatillista liikkuvuutta lisäämällä tietoutta työvoiman kysynnän ja tarjonnan suhteista. Esimerkiksi nuorten on todettu yleensä tekevän ammatinvalintansa tilanteessa, jossa heillä on varsin puutteelliset tiedot ammatin vaatimuksista ja työmarkkinoista. Barometrin tietoja seurattaessa on kuitenkin huomattava, että suhdannekäänteet saattavat muuttaa joidenkin ammattien tilanteita nopeastikin, kuten barometrisovelluksen täsmennysteksteissä mainitaan.

Kuvio 3. Ammatteja, joissa työvoiman kysyntä-tarjontatilanne on koko maan tasolla tasapainoinen

Seuraavaksi tarkastellaan vielä eräitä ammattialoja, joissa työvoiman kysyntä ja tarjonta on koko maan tasolla tasapainoinen. Suurin osa noin 200 ammattialasta sijoittuu arvioinneissa tähän ”tasapaino” -ryhmään. Koko maan tasapainotilanne näyttäytyy joidenkin ammattien osalta varsin vaihtelevana alueellisena tasapainona. Esimerkkinä ovat koneistajien ja ajoneuvoyhdistelmien kuljettajien ammatit.

Koneistajista ennakoitaan tulevan lähiaikoina jonkin verran pulaa Pohjanmaalla, Etelä-Pohjanmaalla sekä Pohjois-Pohjanmaalla. Tilanteen arvioidaan olevan päinvastainen Varsinais-Suomessa, Hämeessä, Pirkanmaalla, Keski-Suomessa ja Etelä-Savossa. Näillä alueilla ennustetaan koneistajien hienoista ylitarjontatilannetta.

Ajoneuvoyhdistelmien kuljettajista arvelaan tulevan puutetta Uudellamaalla, Hämeessä, Satakunnassa, Etelä-Pohjanmaalla, Pohjois-Savossa sekä Pohjois-Karjalassa. Ylitarjontatilanne arvioidaan olevan Kaakkois-Suomessa, Pirkanmaalla, Pohjanmaalla sekä Kainuussa. Muilla Suomen ELY -alueilla koneistajien kysyntä-tarjontatilanne on tasapainossa.

Kun työvoiman kysyntä ja tarjonta kohdentuvat eri lailla eri alueille, nousee esille alueellisen liikkuvuuden tarve. Alueellinen liikkuvuus on suurinta nuorten työntekijöiden joukossa. Liikkuvuutta rajoittavat mm. sosiaaliset suhteet sekä omistusasuminen. Asuinalueen merkitys työssäkäynnissä on suuri. Työpaikka halutaan löytää läheltä hyväksi koettua asuinpaikkaa. (Mukkala, 2011)

Ammattibarometrin jatkokehittäminen

Ammattibarometrisovellus on täällä hetkellä käytössä TEM:n hallinnonalalla. Hallinnon-

alan tietojärjestelmässä sovellukseen pääsee osoitteesta: <http://ammattibarometri.te-keskus.fi> ja karttasovellus löytyy osoitteesta: <http://ammattibarometri.te-keskus.fi/kartta.asp>

Keskeisenä kehittämiskohteena on tällä hetkellä sovelluksen sisällön ja ulkoasun viimeistely, jotta sovelluksen käyttöä voidaan laajentaa hallinnonalan ulkopuolelle. Tavoitteena on saada barometristä laajaa käyttäjäpiiriä palveleva internet -sovellus.

Ammattibarometrisovelluksesta löytyy myös joitakin tilastotietoja työvoiman kysynnästä ja tarjonnasta: tietynä tarkasteluaikana ilmoitetut uudet avoimet työpaikat ja keskiarvo työttömistä ja lomautetuista. Avointen työpaikkojen ja työttömien suhteen pohjalta voi kohtaantotarkasteluja myös tehdä. Viimeisimmässä Ammattibarometrissä on tiedot avoimista työpaikoista ja työttömistä työnhakijoista aikavälillä maaliskuu – syyskuu 2011. Työnvälitystilastossa on tuona aikana ollut avoimia työpaikkoja keskimäärin kuukauden aikana noin 82 000. Uusia avoimia työpaikkoja ilmoitettiin tarkasteluaikavälillä keskimäärin kuukaudessa noin 45 800. Työttömiä työnhakijoita ja lomautettuja on näinä kuukausina ollut keskimäärin noin 241 000.

Uusien avointen paikkojen ja työttömien ja lomautettujen määrät löytyvät barometristä ammattittain ja alueittain. Eräänä kehittämiskohteena barometrisovelluksessa (kuten myös yleisessä tilastotuotannossa) on avointen paikkojen oikeanlainen kohdentuminen alueille. Nykyisin useat avoimeksi ilmoitetut työpaikat sijaitsevat eri alueilla kun mihin ne on työnvälitystilastoissa rekisteröity. Varsinkin isojen, usean toimipaikan omaavien yritysten työpaikat rekisteröityvät sille alueelle, jossa paikkailmoitus vastaanotetaan. Työpaikat voivat sijaita aivan muualla kuin työpaikan vastaanottavan TE -toimiston alueella. Taulukossa 2 on avointen työpaikkojen

määrät poimittu työnvälitysrekisteristä kunnittaisesta aineistosta ja TE -toimistoaineistosta.

Kunta-aineistosta saadaan työpaikat niiden sijaintikunnan mukaan. TE -toimistopohjaisessa aineistossa avoimet työpaikat ovat rekisteröityneet työpaikan vastaanottaneelle TE -toimistolle. Kuten taulukosta 2 voidaan havaita, eri tilastot kohdentavat paikat hyvin

eri lailla eri alueille. Uudellemaalle rekisteröityy runsaasti työpaikkoja, joiden sijainti on muualla.

Työvoiman kysynnän ja tarjonnan alueellisissa kohtaantotarkasteluissa tulisi käyttää työpaikan sijaintikunnan pohjalta saatavaa tietoa. Ammattibarometrin tilastotarkasteluissa valmistellaankin siirtymistä kunta-pohjaisiin tilastolukuihin.

Taulukko 2. Uusien avointen työpaikkojen määrä, maaliskuu- syyskuu 2011

ELY -alue	Työpaikan sijaintikunta	Työpaikka tilastoissa	Erotus
Uusimaa	90 059	119 583	-29 524
Varsinais-Suomi	21 084	19 176	1 908
Satakunta	11 479	11 069	410
Häme	19 508	16 998	2 510
Pirkanmaa	27 340	22 597	4 743
Kaakkois-Suomi	13 182	10 286	2 896
Etelä-Savo	6 233	4 811	1 422
Pohjois-Savo	11 657	11 271	386
Pohjois-Karjala	7 050	6 620	430
Keski-Suomi	11 112	9 546	1 566
Etelä-Pohjanmaa	6 966	5 896	1 070
Pohjanmaa	10 134	9 924	210
Pohjois-Pohjanmaa	17 636	17 397	239
Kainuu	3 229	2 995	234
Lappi	9 136	7 930	1 206
Ahvenanmaa	1 241	1 212	29
Ulkomaat	11 232	967	10 265
Koko maa	278 278	278 278	0

Ammattibarometri osana TEM:n alueellista ennakointijärjestelmää

TEM:n hallinnonalalla alueellisen ennakointitiedon kokonaisuus muodostuu monista eri tasoisista osista. Ammattibarometri on yksi osa tätä kokonaisuutta. Ammattibarometris-

sä syvennyttään ammattikohtaiseen työvoiman kysynnän ja tarjonnan lähiajan ennakointiin barometritiedon tuottamisessa (TE -toimistojen arviot työvoiman kysynnän ja tarjonnan tilasta lähitulevaisuudessa), missä voidaan hyödyntää hallinnonalalla tuotettua muuta ennakointitietoa esimerkiksi alueella

toteutettuja yrityshaastatteluja ja erilaisista barometreistä ja tilastoista saatua tietoa. Pääpaino paikallistason tilanteen arvioinnissa tulisi kuitenkin olla asiakasrajapinnassa saadulla tiedolla.

Työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaannosta on jo jonkin aikaa ollut kuvaus TEM:n toimialaraporteissa ja toimialojen rahoituskatsauksissa. Ennen kuin Ammattibarometritieto saatiin kattavasti koko maasta, kohtaantotarkastelut em. raportteihin tehtiin avointen työpaikkojen ja työttömien työnhakijoiden määrien pohjalta. Uusimissa toimialaraporteissa työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaantokuvat pohjautuvat barometristä saatuihin tietoihin.

Alueelliset talousnäkymät -katsauksessa alueet tekevät arvioita elinkeinoelämän, työttömyyden ja työvoiman saatavuuden näkymistä. Ammattibarometritietoa voidaan hyödyntää alueellisten talousnäkyminen laadinnassa työvoiman saatavuustarkastelussa. Barometrin tuottamisen ajoitusta on suunniteltu muutettavan nykyisestä niin, että alueellisten talousnäkyvien laatijoilla on käytössään tuoreet tiedot työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaannosta eri ammattialoilla.

Lähteet

- Aho S, Virjo I, Koponen H (2009): Ammattillinen liikkuvuus Suomessa 1989–2007. Valtioneuvoston kanslian julkaisusarja 5/2009. Helsinki.
- Hämäläinen H, Tuomaala M (2007): Rekrytointi- ja kohtaanto-ongelmat vuoden 2007 toukokuussa -työmarkkinoiden tasapainomalli. TM analyysseja 4/2007. Työministeriö. Helsinki.
- Kähkönen K.(2010): Ammattibarometri, projektisuunnitelma. Alue ICT -yksikkö. Etelä-Savon Ely-keskus
- Marttinen J. (2009): Ammattibarometri palvelemaan TE-hallinnon työ-, elinkeino- ja koulutuspolitiikkaa. Työpoliittinen aikakauskirja 1/2009. Työ- ja elinkeinoministeriö. Helsinki.
- Mukkala K. (2011): Essays on regional development and labour mobility in a knowledge-based economy. Jyväskylä Studies in Business and Economics, nro 99.

Työpoliittisen aikakauskirjan lukijatutkimuksen 2011 tulokset¹

Päivi Järviniemi²

Työpoliittisen aikakauskirjan lukijatutkimus toteutettiin syyskuun 2011 lopulta marraskuun puoliväliin ulottuvalla jaksolla. Kysely suoritettiin sähköisellä Digium enterprise -alustalla. Vastauksia saatiin kaikkiaan 107 kappaletta. Määrää voidaan pitää kohtuullisena, koska tilaajien ja lukijoiden sähköpostiosoitteita ei ole toimituksen käytössä, vaan jokaisen vastaajan piti itse erikseen siirtyä vastausosoitteeseen. Lukijatutkimuksesta informoitiin sekä lehden numerossa 3/2011 että lehden verkkosivuilla työ- ja elinkeinoministeriön julkisella palvelimella. Lisäksi siitä ilmoitettiin mol.fi -sivustolla, jossa on myös linkki aikakauskirjaan. Myös TEM:n intranetissa oli maininta lukijatutkimuksesta.

Todettakoon, että Työpoliittista aikakauskirjaa on ladattu osoitteesta ”<https://www.tem.fi/index.phtml?s=2694>” ajanjaksolla 1.1.–13.11.2011 yhteensä 8.252 kertaa. Tämä tarkoittaa yhteensä 750 latauskertaa kuukaudessa. Aikakauskirjan painosmäärä on 1400 kpl.

Lukijatutkimukseen vastanneet

Lukijatutkimukseen vastanneista kolmannes kuuluu ikäryhmään 50–59-vuotiaat, runsas viidennes molempiin tätä nuoremmista ikäryhmistä eli yli 40-vuotiaisiin ja yli 30-vuotiaisiin sekä vajaa viidennes yli 60-vuotiaisiin.

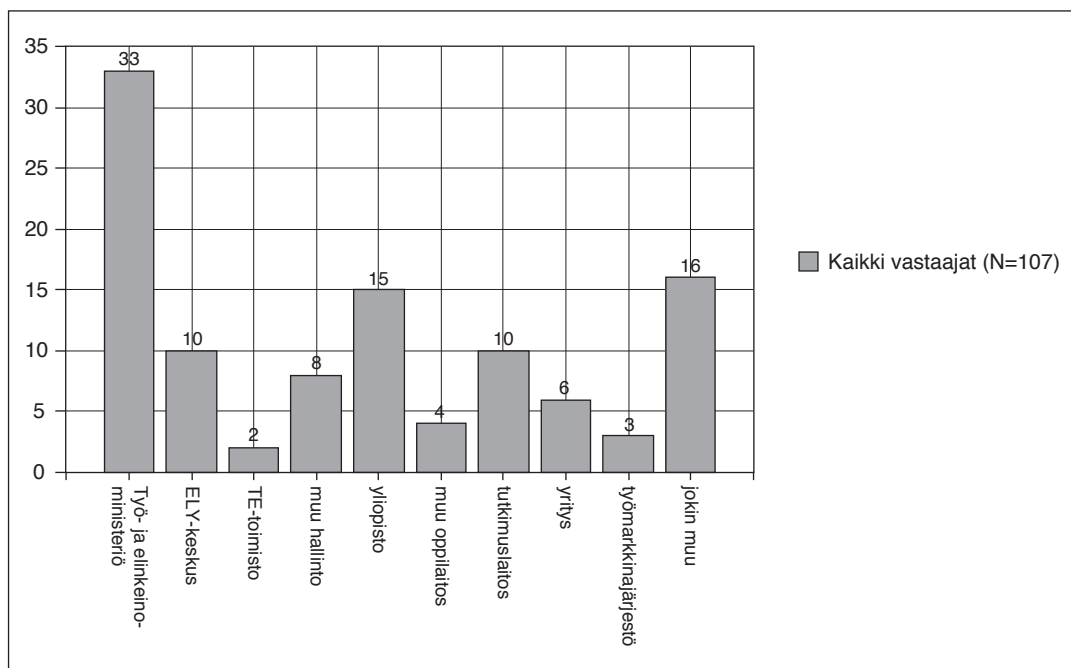
¹ Kiitos asiantuntija Antti Kosuselle työ- ja elinkeinoministeriön tieto-osastolta, kyselyn teknisestä toteutuksesta ja vastausten graafisten yhteenvetojen laadinnasta.

² Päivi Järviniemi, VTL, työmarkkinaneuvos, työ- ja elinkeinoministeriö

siin. Muutama prosentti edustaa alle 30-vuotiaita. Sukupuolijakauma on hyvin tasainen, naisia muutama prosentti miehiä enemmän (53 %). Kolmannes vastanneista on työ- ja elinkeinoministeriöstä ja seuraavaksi suurin osa yliopistoista (15 %). Tämän jälkeen yleis-

impiä vastaajien taustaorganisaatioita ovat tutkimuslaitokset, ELY-keskukset, muun hallinnonalan virastot ja laitokset tai jokin yritys. Vähiten on jostain muusta oppilaitoksesta kuin yliopistosta, työmarkkinajärjestöstä tai TE-toimistosta.

Kuvio 1. Mitä tahoa edustat

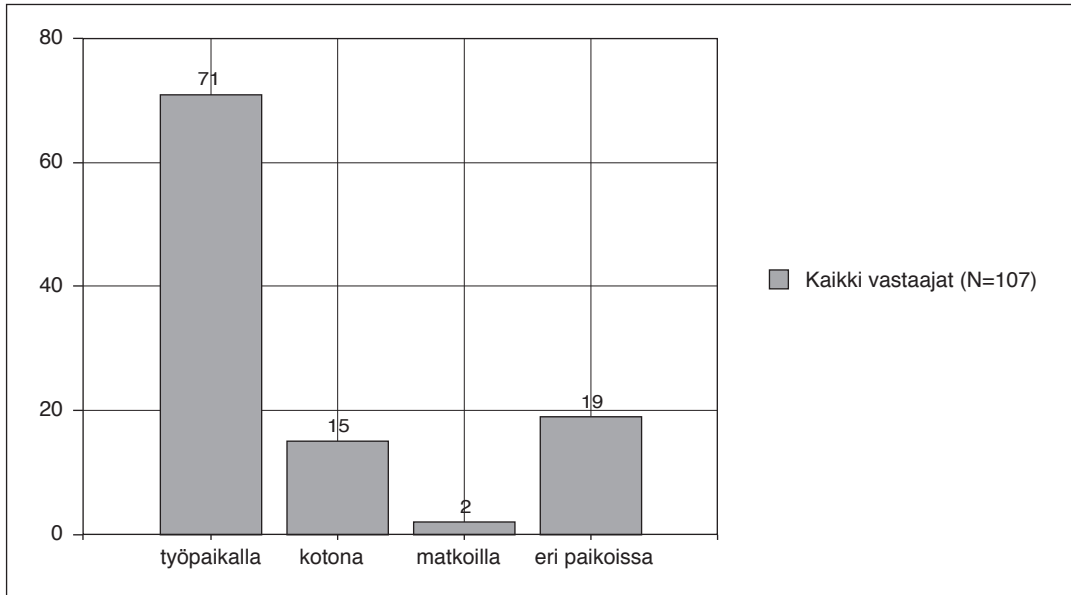
Aikakauskirjan lukeminen

Aikakauskirjaa lukee säännöllisesti vajaa puolet ja silloin tällöin runsas kolmannes vastaajista. Noin viidennes on lukenut sitä satunnaisesti ja vain muutama ensimmäistä kertaa. Useimmat eli kaksi kolmannesta lukee aikakauskirjaa työpaikalla, vajaa viidennes sen sijaan vaihtelevissa paikoissa, vähän harvempi kotona ja ani harva matkoilla.

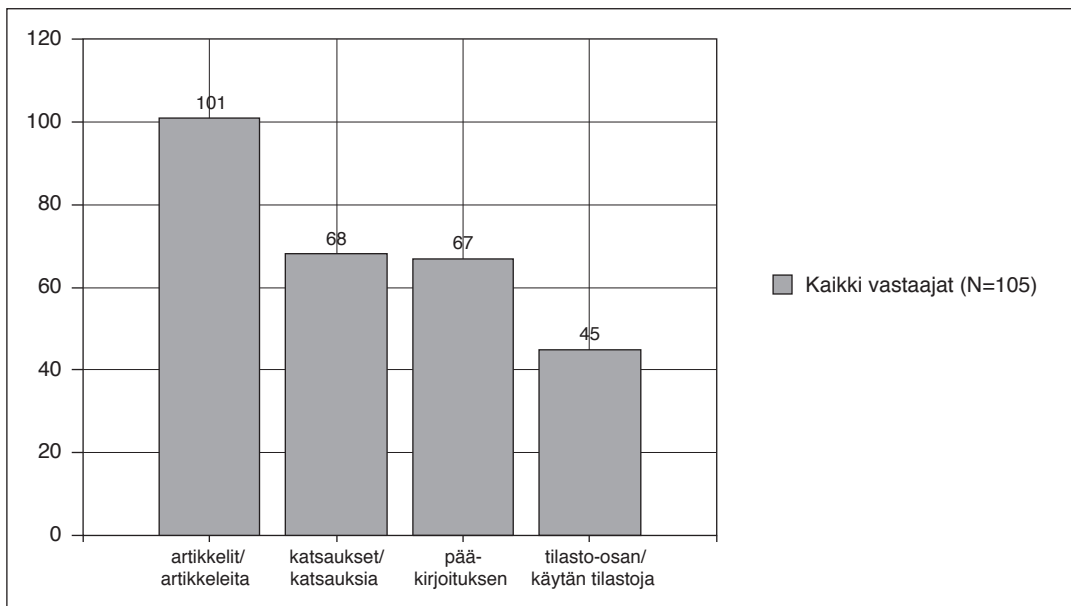
Arviot sisällöstä ja sen hyödyllisyydestä

Lähes kaikki vastaajat lukevat artikkeleita sekä noin kaksi kolmannesta katsauksia ja/ tai pääkirjoituksen. Tilasto-osan lukijoita tai käyttäjiä on runsas kaksi viidennestä kaikista. Parhaana osana aikakauskirjasta pitää juuri artikkeleita vajaa kolme neljänestä, kun taas tilasto-osaa runsas kymmenesosa ja

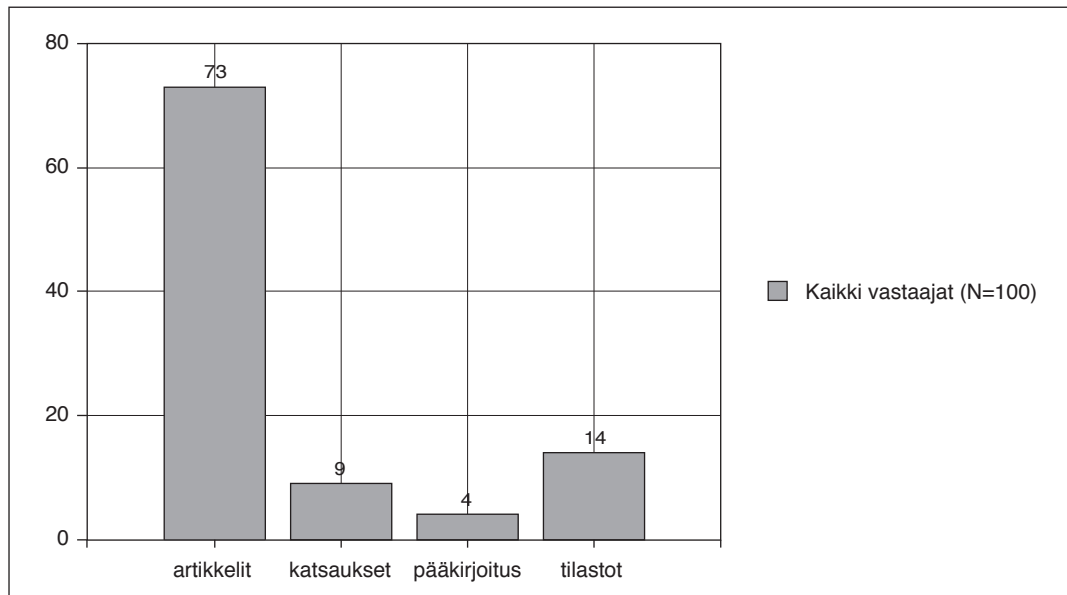
Kuvio 2. Luen TAK:a enimmäkseen

Kuvio 3. Luen TAK:sta (valitse kaikki sopivat vaihtoehdot)

Kuvio 4. Mielestäni paras osa on

katsauksia tätäkin harvempi. Pääkirjoitusta parhaana osana pitää muutama vastaajista.

Eniten kehittämistä aikakauskirjassa vaativana osana on nähnyt tilasto-osan noin kaksi viidennestä tähän kysymykseen vastanneista. Katsauksissa kehittämistarvetta näkee puolestaan kolmannes, artikkeleissa neljännes ja pääkirjoituksessa pari vastannutta.

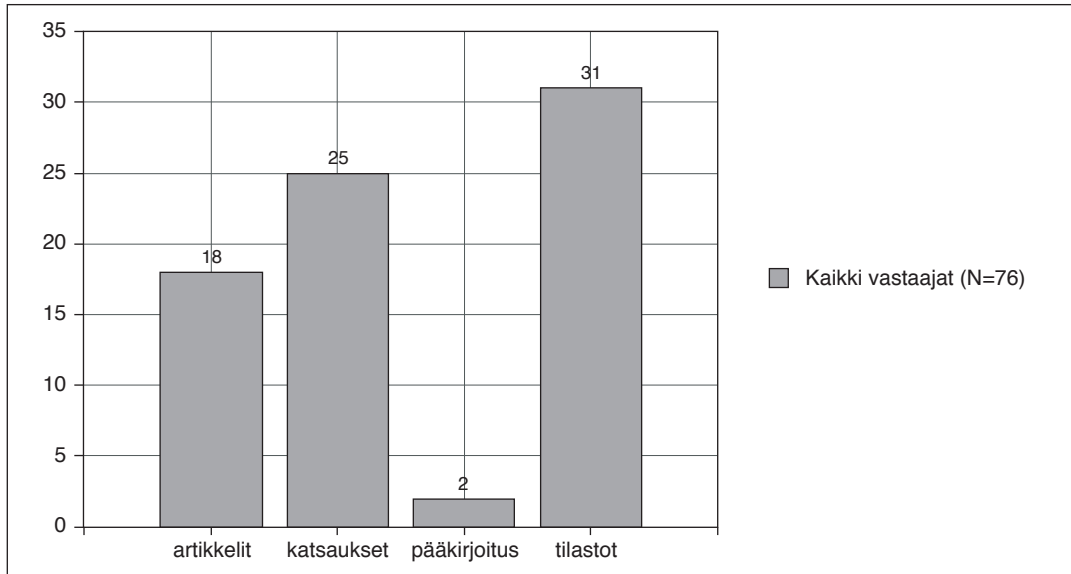
Valtaosa vastanneista pitää aikakauskirjaa joko melko hyödyllisenä tai hyödyllisenä. Vajaa kymmenesosa ei näe sitä juurikaan hyödylliseksi ja täysin hyödyttömäksi vain pieni osa vastaajista.

Kysyttäessä aihepiirien hyödyllisyydestä, alle kaksi kolmannelta arvioi *työmarkkinoiden toiminnan* täysin ja vajaa kolmannes melko hyödylliseksi. Melko tai täysin hyödyttömäksi sen näki joka kymmenes. Seuraavaksi eniten hyötyä koettiin koituvan *työelämän kehittämistä* koskevista aiheista, joita hyödyllisinä piti noin joka toinen ja

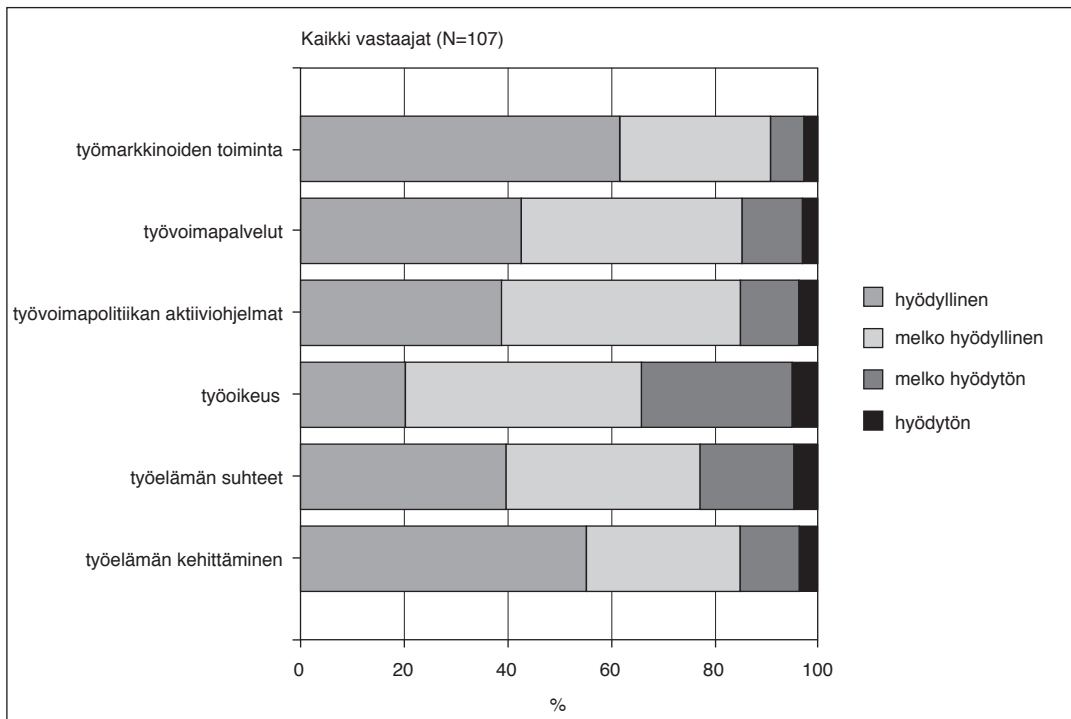
melko hyödyllisinä noin joka kolmas vastaa- ja sekä melko tai täysin hyödyttöminä runsas kymmenesosa.

Lähes samanlainen tulos saatiin sekä *työvoimapolitiikan* *aktiiviohjelmien* osalta. Niitä hyödyllisenä aihepiirinä piti noin kaksi viidennestä ja melko hyödyllisenä yhtä moni, joskin aktiiviohjelmien osalta hieman useampi. Myös näiden osalta hyödyttömyyttä näki yli joka kymmenes vastaajista. Hyödylliseksi tai melko hyödylliseksi aihepiiriksi arvioi niin ikään noin kaksi viidestä *työelämän suhteet*, melko hyödyttömäksi vajaa viidennes ja täysin hyödyttömäksi muutama prosentti. Kokonaisuutena heikoimman tuloksen tässä vertailussa sai *työoikeus*, jota joka viides piti hyödyllisenä, joskin vajaa puolet melko hyödyllisenä. Melko hyödyttömänä sitä piti vajaa kolmannes ja täysin hyödyttömänä jotakuinkin yhtä moni kuin muistakin aihepiireistä kysyttäessä.

Kuvio 5. Mielestäni eniten kehittämistä vaatisi

Kuvio 6. Miten arvioit seuraavien aihepiirien hyödyllisyyttä TAK:ssa

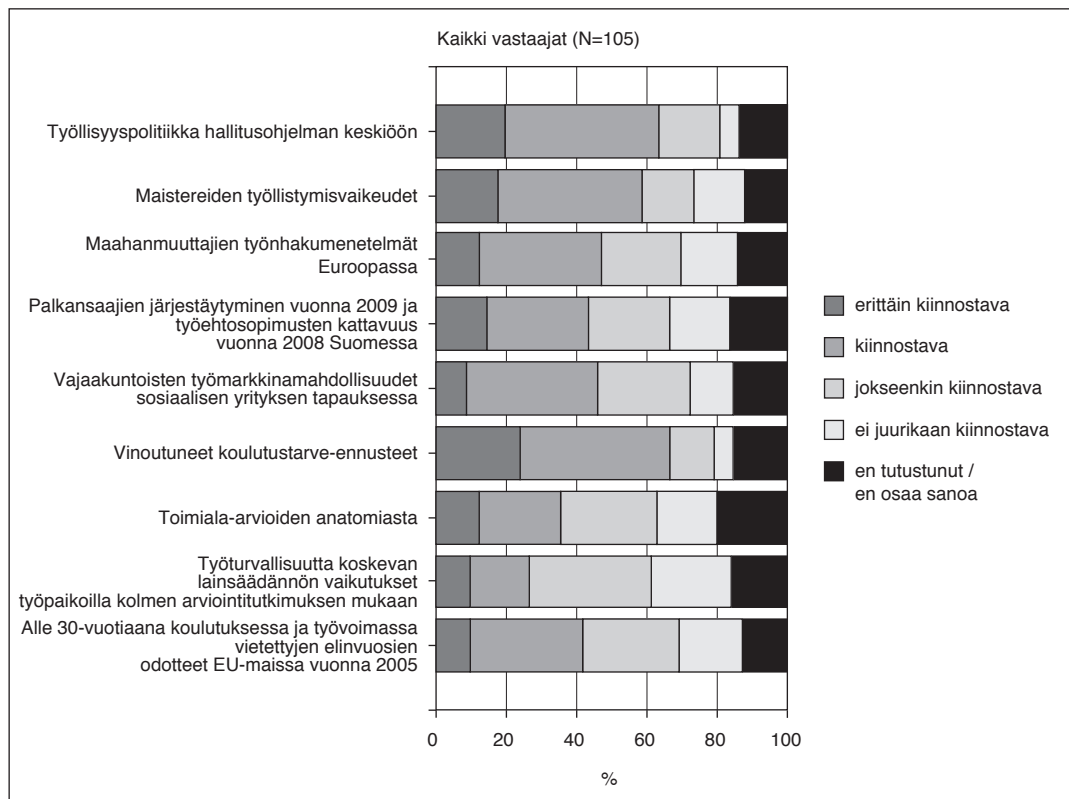
Arviot aikakauskirjan viimeisimmästä numerosta

Erikseen pyydettiin arvioimaan Työpoliittisen aikakauskirjan numerossa 3/2011 julkaistujen artikkeleiden ja katsausten sisällön kiinnostavuutta. Kohteena oli yhteensä yhdeksän kirjoitusta. Kiinnostavimmaksi vastaajat arvioivat *vinoutuneita koulutustarve-ennusteita* koskevan katsauksen ja seuraavaksi kiinnostavimmaksi *työllisyyspolitiikkaa hallitusohjelman keskiössä* käsittelevän pääkirjoituksen.

Melko tasaisesti kiinnostusta olivat herättäneet näiden jälkeen artikkelit *maistereiden työllistymisvaikeuksista*, *maahanmuuttajien*

työnhakumenetelmistä Euroopassa sekä *vajaakuntoisten työmarkkinamahdollisuuksista sosiaalisen yrityksen tapauksessa*. Lähes tulkoon yhtä kiinnostaviksi oli arvioitu *alle 30-vuotiaana koulutuksessa ja työvoimassa vietettyjen elinvuosien odotteita EU-maissa vuonna 2005* koskeva katsaus sekä *palkansaajien järjestäytymistä ja työehtosopimusten kattavuutta* käsittelevä artikkeli. Seuraavina järjestyksessä kokonaiskiinnostavuudella mitattuna olivat *toimiala-arvioiden anatomiaa* käsittelevä sekä *työturvallisuutta koskevan lainsäädännön vaikutuksia työpaikoilla kolmen arviointitutkimuksen mukaan* käsittelevä katsaus.

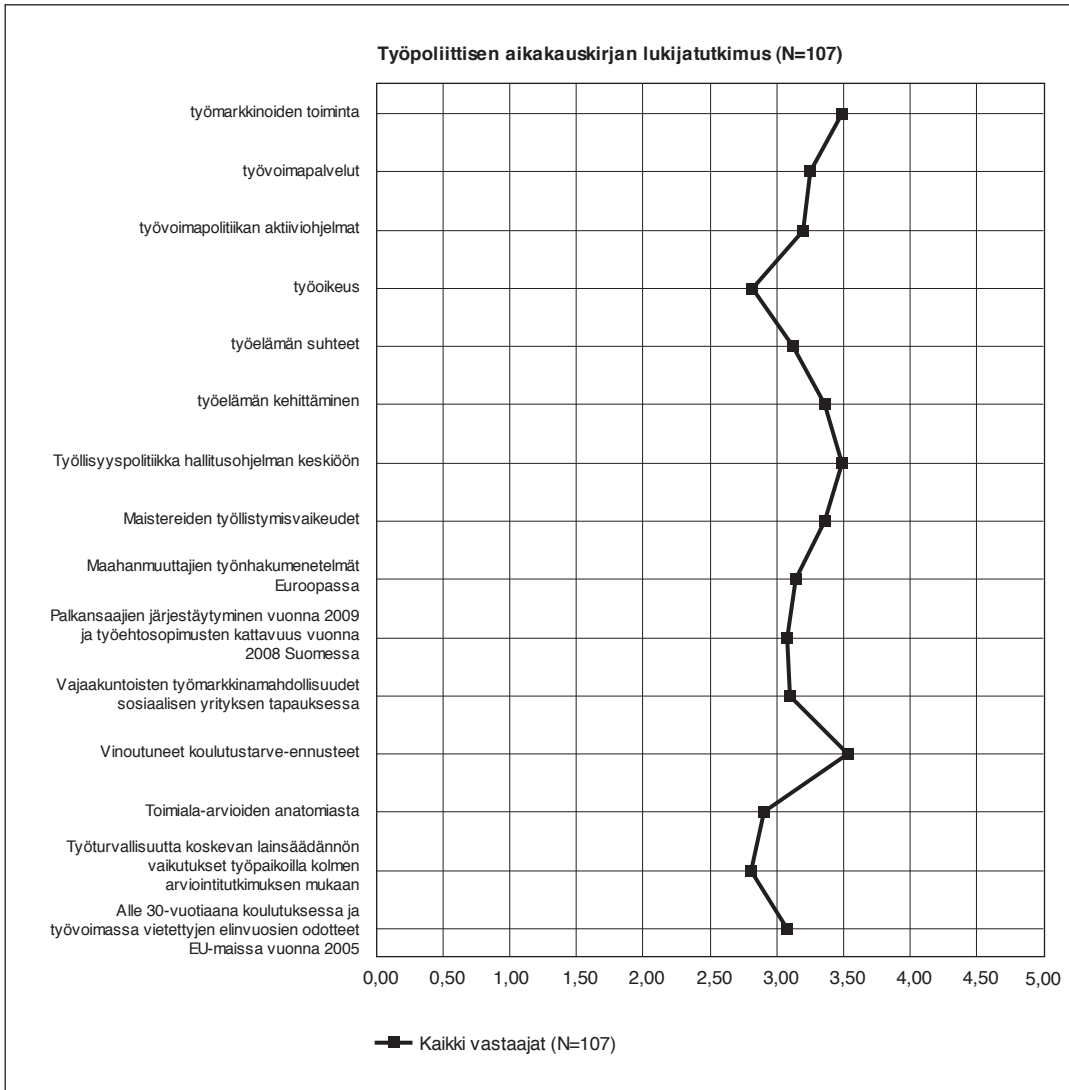
Kuvio 7. Seuraavat kysymykset koskevat numeroa 3/2011 Arvioi numeron 3/2011 sisältöä artikkeleittain

Edellä todetut lukijatutkimuksen tulokset käyvät tiivistetysti ilmi tästä kuviosta, joka

sisältää myös aikakauskirjan edellisestä numerosta annetut arviot:

Kuvio 8. Työpoliittisen aikakauskirjan lukijatutkimus
Arvoasteikkoraportti, N=107

Muu palaute ja kehittämis ehdotukset

Lukijatutkimuksessa sai esittää myös vapaamuotoisia kommentteja, palautetta ja kehittämis ehdotuksia Työpoliittiselle aikakauskirjalle. Seitsemän vastaajaa oli antanut samansuuntaista, erittäin positiivista palautetta pitäen aikakauskirjaa tärkeänä julkaisukanavana tutkimukselliselle ja poleemisemmallekin tekstille sekä kohtaamispaikana tutkijoille ja virkamiehille. Samalla on toivottu, että aikakauskirjan julkaiseminen voisi edelleen jatkua myös painettuna. Niin ikään kansainvälisiä vertailuja on pidetty kiinnostavina ja niitä toivottiin julkaistavan myös jatkossa.

Negatiivisena palautteena muutama vastaajaa totesi käsiteltävien näkökulmien yksipuolisuuden tai työvoimapolitiikan yksityis-

kohtien liiallisen käsittelyn. Artikkeleiden tulosten pohdintaan ja johtopäätösten tekoon nykyistä enemmän toivottiin panostettavan.

Jatkossa toivottuina aihepiireinä nousivat esille työelämän kehittämistä koskeva organisaatiotutkimus tuloksineen, työllisyyspolitiikan ja talouspolitiikan yhteydet, eurooppalainen työllisyyspoliittinen yhteistyö sekä työvoimapolitiikan käytännön toteuttaminen ja vaikuttavuus. Muina kehittämis ehdotuksina esitettiin entistä useampien kirjoittajien mukaan saamista, yleisen sisällön ja hyödynnettävyyden monipuolistamista sekä mahdollisesti yhdistämistä esimerkiksi johonkin pohjoismaiseen julkaisuun. Myös aikakauskirjan ulkoasun uudistamista ja tilasto-osan siirtämistä pelkästään sähköisessä muodossa julkaistavaksi ehdotettiin.

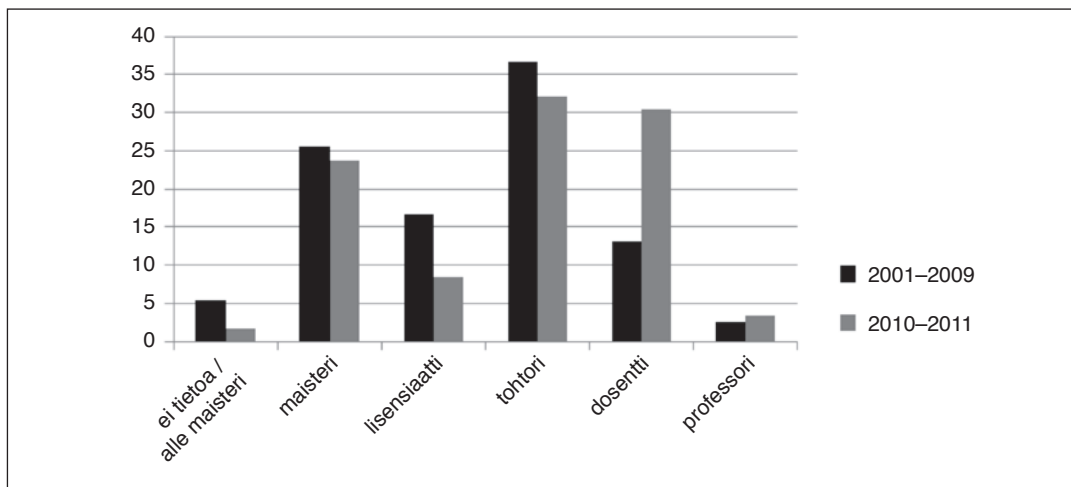
Työpoliittisen aikakauskirjan profiili on jatkanut muutostaan

Heikki Räisänen¹

Työpoliittisen aikakauskirjan profilista vuosina 2001–2009 julkaistiin katsaus lehtemme numerossa 4/2009 (Räisänen 2009). Tämän pohjana ollut artikkelitietokanta² kattaa nyt 378 artikkelia eräine pääpiirteineen. Tässä tiiviissä katsauksessa tarkastellaan, onko vuo-

sina 2010–2011 (numeroon 3/2011 saakka) tapahtunut joitain painotusmuutoksia pitemmän aikavälin profiliin nähden. Tarkasteltavia tekijöitä ovat mm. tekijöiden pätevyys, instituutit, kirjoitusten aihealueet, artikkelien pituus, yhteisartikkelit ja lähteiden käyttö.

Kuvio 1. Kirjoittajien pätevyys (yhteisartikkeleissa korkein)

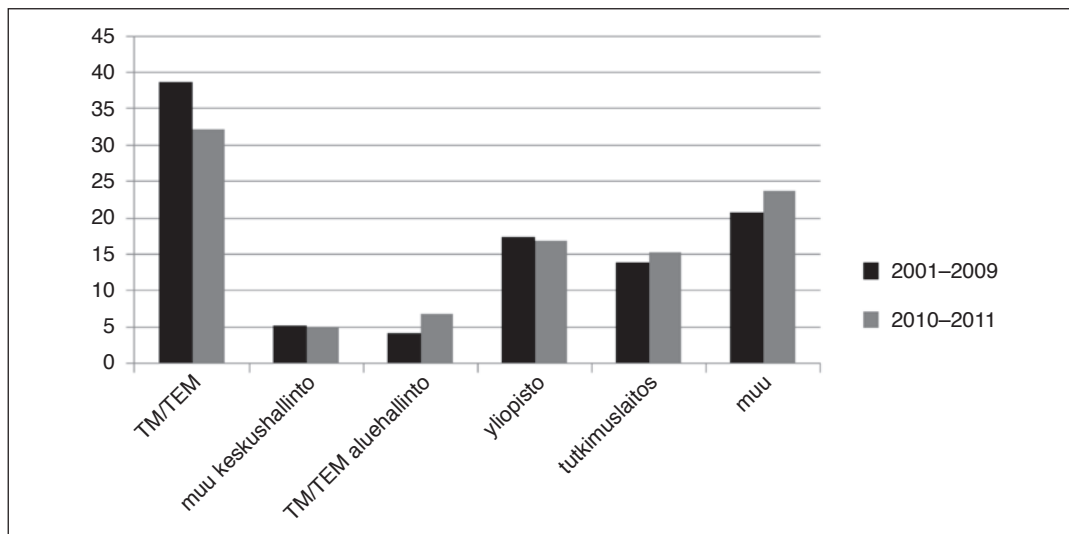
¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

² Kiitän Paula Sardaria artikkelitietokannan jatkuvasta ylläpidosta

Kuvio osoittaa, että kirjoittajien opillinen pätevyys on edelleen noussut. Muutoksina nähdään erityisesti alle maisteritasoisten

kirjoittajien erittäin vähäinen osuus, lisensiaattien osuuden lasku ja dosenttien osuuden kasvu kirjoittajakunnassa.

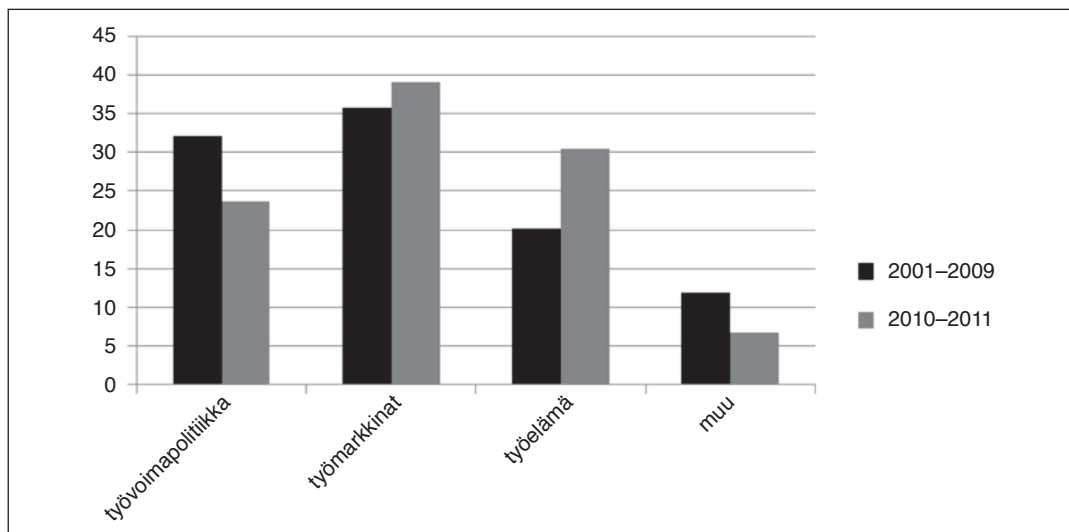
Kuvio 2. Kirjoittajien instituutit

Kirjoittajien taustaorganisaatioissa on tapahtunut myös lievää muutosta sikäli, että TEM:n osuus kirjoittajissa on hieman laskenut, sen sijaan aluehallinnon, tutkimuslaitos-

ten ja muiden organisaatioiden (esimerkiksi yritykset, järjestöt, vapaat tutkijat) kirjoittajien hieman kasvanut. Erot ovat kuitenkin hyvin vähäisiä.

Kuvio 3. Kirjoitusten aihealueet

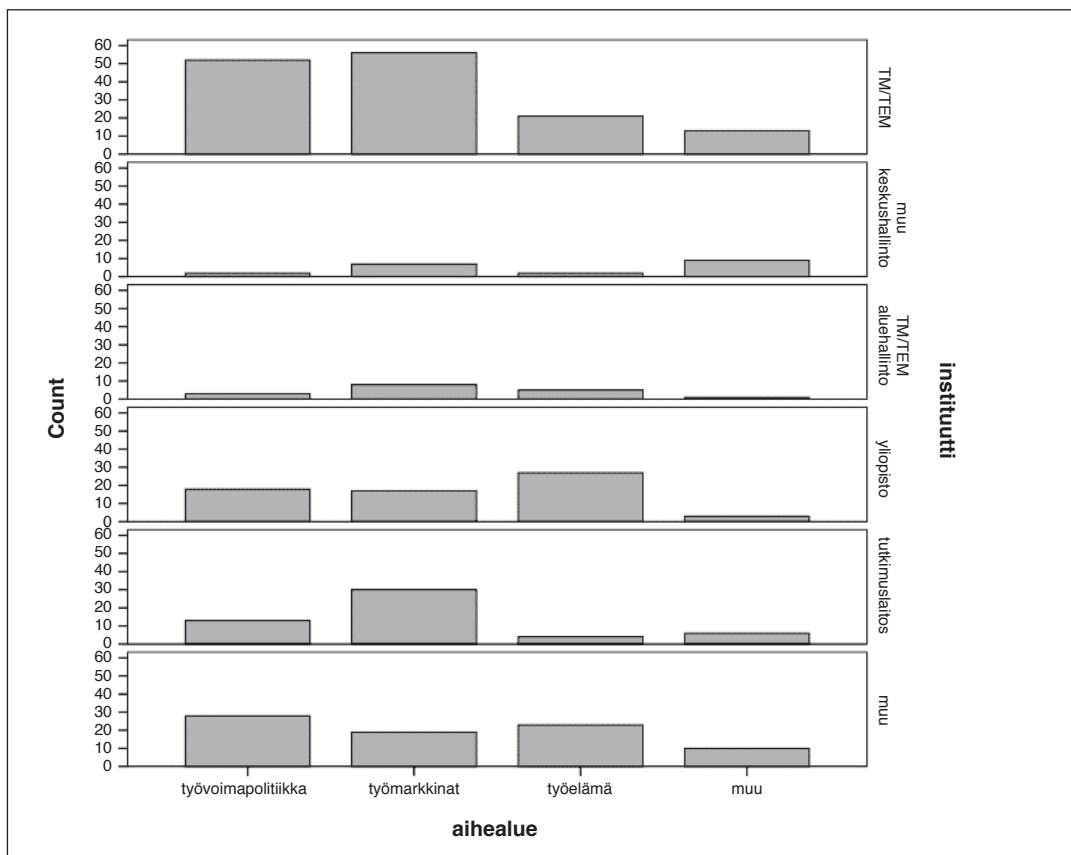

Kirjoitusten aihealueet otsikkomäärittelyn perusteella ovat jossain määrin vaikeasti luokiteltavia. Erityisesti luokitteluvaikeus koskee työvoimapolitiikan ja työmarkkinoiden välistä rajapintaa. Monissa työmarkkinoiden toimintaa ja rakennetta käsittelevissä artikkeleissa voidaan sivuta myös työvoimapolitiikan aihepiirejä, mutta otsikon perusteella tehtävässä luokituksessa on kuitenkin valittava, kumpaan ryhmään artikkeli lähinnä kuuluu. Näyttää siltä, että jo aiemmin havaittu työmarkkinoiden ja työelämäaiheiden osuuden kasvu on jatkunut ja työvoimapolitiikan rooli lehdessä on edelleen supistunut. Kun Työpoliittista aikakauskirjaa vielä

2000-luvun alussa leimasivat voimakkaasti nimenomaan työvoimapolitiittiset aiheet, nousivat työmarkkinat ja työelämäasiat aiheissa myöhempinä vuosina enemmän esille. Vuosina 2010–2011 suurin muutos on tapahtunut työelämäaiheiden selvästi kasvaneena käsittelynä ja lähes vastaavanlaisena työvoimapolitiikan aiheiden käsittelyn laskuna. Työmarkkinoita käsittelevät aiheet ovat edelleen kasvattaneet osuuttaan.

Lehti oli aiemmin työvoimapolitiikkaa ja työmarkkinoita käsittelevä ja työelämä oli selvästi kolmas aihepiiri. Vuosina 2010–2011 näyttää siltä, että lehti on muuttumassa työmarkkinoita ja työelämää käsitteleväksi

Kuvio 4. Instituutit ja aihealueet v. 2001–2011, kirjoitusten lukumäärä

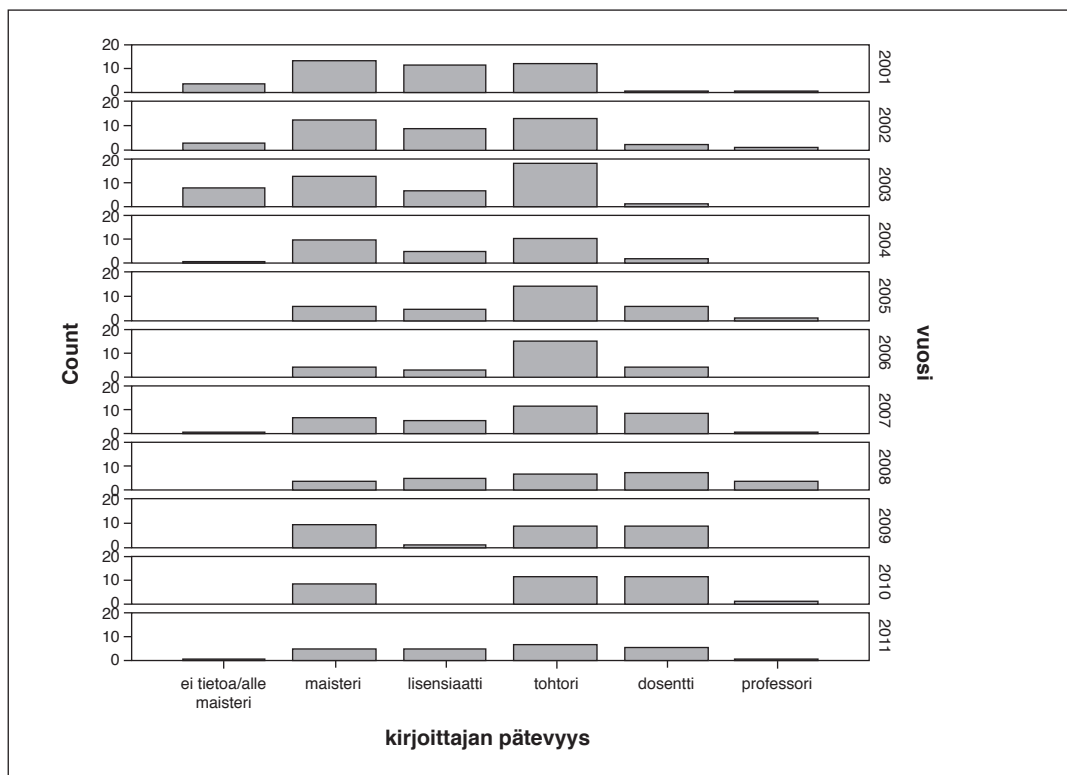
ja työvoimapolitiikka on pudonnut kolmanneksi aihepiiriksi. Tästä on syytä todeta, että työelämäkysymyksiä käsittelevät muutkin kotimaiset aikakauskirjat, kuten myös työmarkkinoita, mutta työvoimapolitiikkaa ei Työpoliittisen aikakauskirjan lisäksi käytännössä mikään muu lehti.

Yhteisartikkeleiden osuus on edelleen kasvanut. 2001–2009 kirjoittajia artikkeleita kohden oli 1,2, mutta kahtena viimeisenä vuonna keskimäärin 1,4. Sivumäärä on keskimäärin hieman asettunut, kirjoitusten keskipituus oli laskenut v. 2001–2009 keskimäärin 8,9:stä kahden viime vuoden 8,4:ään. Lähteiden käyttö on edelleen lievässä kasvussa, tosin ulkomaisia lähteitä oli nyt hieman aiempaa vähemmän.

Kuvio 4. osoittaa, että työvoimapolitiikkaa käsittelevät artikkelit ovat tulleet etenkin TEM:stä ja muilta (esim. yritykset, järjestöt ja vapaat tutkijat). Työmarkkinoita käsitteleviä kirjoituksia puolestaan lehteen tulee TEM:n lisäksi erityisesti tutkimuslaitoksista. Työelämää käsittelevät kirjoitukset on laadittu yliopistoissa, muut ja TEM ovat myös tuottaneet niitä. Muita aihepiirejä käsitteleviä kirjoituksia on laadittu TEM:ssä, muualla ja muussa keskushallinnossa.

Kirjoittajakunta on painottunut jo useamman vuoden ajan korkeimpiin opillisiin pätevyksiin. Erityisesti alle maisteritason kirjoittajien artikkeleita on julkaistu enää harvoin. Tohtorit ja dosentit ovat yleisimmät pätevyydet Työpoliittiseen aikakauskirjaan kirjoittajilla.

Kuvio 5. Kirjoittajien pätevyys v. 2001–2011, kirjoitusten lukumäärä

Arvioita

Työpoliittinen aikakauskirja on viime vuosi-
na edelleen jatkanut muutostaan. Työvoima-
politiikan käsittely lehdessä on jossain mää-
rin vähentynyt ja työelämäasioiden käsittely
on noussut määrällisesti sen ohitse. Eniten
julkaistaan työmarkkinoita käsitteleviä kir-
joituksia. Kehitys on lisääntyneen työelämä-
tutkimuksen raportoinnin osalta myönteistä,
mutta työvoimapolitiikan osalta taas sikäli
huolta aiheuttavaa, etteivät muut lehdet kä-
sittele tätä aihepiiriä juuri mitenkään.

Kirjoittajat ovat tutkimuksellisesti päte-
viä ja tämä suuntaus on edelleen painottu-
nut lehdessä. Kirjoituksia on julkaistu paitsi
oman hallinnon piiristä, varsin hyvin myös
yliopistoista, tutkimuslaitoksista sekä yri-
tysten, järjestöjen ja vapaiden tutkijoiden
tuottamana. TEM:n oman aluehallinnon ja
muun keskushallinnon osuus on vähäinen.
Artikkeleissa on myös määrällisesti kohtuu-
della lähdeviitteitä.

Artikkeleiden pituus on ollut viimeisen
kahden vuoden aikana hieman kasvussa
keskipituuden ollessa noin 14 sivua, kun
se pitemmällä aikavälillä on ollut 12. Kat-
sausartikkelien keskipituus on pysynyt vii-
dessä sivussa. Sen sijaan pääkirjoitukset ovat
vuosina 2010–2011 lyhentyneet pitemmän
aikavälin keskiarvosta runsaaseen kahteen
sivuun. Tämä tarkastelu ei kerro kirjoitusten
laadusta tai relevanssista vielä paljoakaan.
Kuitenkin tällaisen yleisprofiilin kuvaus on
aika ajoin kiinnostavaa taustatietoa lehden
kehittämiseen.

Lähteet:

- Räisänen, Heikki (2009); Työpoliittisen ai-
kakauskirjan profiili ja sen kehittäminen.
Työpoliittinen aikakauskirja 4/2009.
Työpoliittisen aikakauskirjan artikkelitieto-
kanta, työ- ja elinkeinoministeriö

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta

Tässä osastossa julkaistaan tiivistelmiä TEM:n Työ- ja yrittäjyys teemaan liittyvistä julkaisuista.

Elina Vedenkannas, Tuomas Koskela, Matti Tuusa, Janne Jalava, Henna Harju, Mona Särkelä ja Veijo Notkola (2011). Vajaakuntainen TE-toimiston asiakkaana. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 31/2011.

Tässä tutkimuksessa on selvitetty, miten henkilöasiakkaan vajaakuntoisuus arvioidaan työ- ja elinkeinotoimistoissa (myöh. TE-toimisto), millaisia tulkintoja ja käytäntöjä siihen liittyy ja miten tämä vaikuttaa asiakkaan saamiin palveluihin. Lisäksi on analysoitu vajaakuntoisille kohdennettujen ammatillisen kuntoutuksen palvelujen ja palkkatuen toimivuutta sekä soveltuvien osin työjakoa TE-toimistojen ja keskeisten yhteistyötahojen kesken. Tutkimuksessa on tarkasteltu vajaakuntoisten palveluprosessia TE-toimistoissa voimassa olevien lakien

ja asetusten sekä erityisesti TE-toimistojen virkailijoiden näkökulmista. Kelan, työeläkelaitosten tai liikenne- ja tapaturmavakuutuslaitosten vajaakuntoisille tarjoamien palveluiden tarkastelu on rajattu tutkimuksen ulkopuolelle.

Tutkimustulokset vahvistavat kuvaa siitä, että vajaakuntoisten parissa työskentelevien TE-toimistojen virkailijoiden näkökulmasta vajaakuntainen-käsite on ongelmallinen. Vajaakuntainen-käsitteen korvaaminen jollain toisella vaihtoehdolla ei kuitenkaan muuttaisi itse arviointiprosessia asiakkaan vajaakuntoisuudesta. Työllistymisen näkökulmasta merkittävämpää on keskittyä itse arviointiprosessin kehittämiseen.

Tutkimustulosten valossa vajaakuntoisuuden arviointikäytännöt ovat kokonaisuutena hyvin vaihtelevia virkailijasta ja TE-toimistosta riippuen. Arvioinnin tekeminen asiakkaan vajaakuntoisuudesta on sidottu enemmän medikaalisiin seikkoihin kuin vir-

kailijan omaan arvioon. Lääkärinlausuntoihin sekä niiden ymmärtämiseen liittyy TE-toimiston virkailijoiden näkökulmasta useita haasteita. Lääkärinlausuntoja pidetään vaikealukuisina, eikä niistä kyetä erottamaan asiakkaan työkyvyn kannalta olennaisia esiteitä tai medikaalisia rajoitteita.

Vajaakuntoisten asiakkaiden palveluprosessit ovat tavoitteiltaan ja palvelukokonaisuuksiltaan monimuotoisia ja yksilöllisesti räätälöityjä prosesseja. Keskeisin sisältö palveluprosessissa syntyy virkailijan tarjoman henkilökohtaisen palvelun kautta. TE-hallinnon nykyinen vajaakuntoisia tukeva palveluvalikoima on riittävän laaja ja monipuolinen, ja virkailijat hyödyntävät palveluja monipuolisesti asiakastyössään.

Ammatillisen kuntoutusprosessin seuranta vaihtelee virkailijakohtaisesti. Vajaakuntoisuus-merkinnän poistamiseen liittyvät käytännöt eivät myöskään ole yhdenmukaiset eri TE-toimistoissa.

Eri toimijoiden välisen vastuunjaon ja yhteistyön pelisääntöjen epäselvyys haittaa monin tavoin TE hallinnossa tehtävää asiakastyötä, eikä kokonaisvastuuta asiakkaan terveys- ja kuntoutuspalveluista tunnu olevan kenelläkään.

Työ- ja elinkeinoministeriö (2011). Yrittäjyyskatsaus 2011. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 34/2011.

Vuosittain julkaistavan yrittäjyyskatsauksen tavoitteena on luoda yleiskuva yrittäjyyden ja yritystoiminnan toimintaedellytyksistä ja kehitystrendeistä Suomessa, ja antaa taustatietoa yrityspolitiikan kehittämiseksi. Katsa-

us on ilmestynyt vuodesta 2003 lähtien.

Yrittäjyyskatsaukseen 2010 on aiempien vuosien tapaan kerätty tietoa yrittäjien ja yritysten määristä, koosta, liikevaihdosta, henkilöstön määristä, omistusrakenteesta jne. sekä näiden kehityksestä toimialoittain ja alueittain. Tarkastelussa ovat myös pienet ja keski-suuret yritykset, uudet yritykset, yritysten kasvu ja kansainvälistyminen, yrityskannan vaihtuvuus sekä yritykset maakunnissa. Myös yrittäjiä koskevat tiedot on päivitetty. Tiedot perustuvat pääosin vuoden 2010 lopun tilanteeseen.

Katsauksessa on käsitelty vuosittain myös osittain vaihtuvia erityisteemoja. Tällä kertaa erityisteemoina ovat liikuntaklusteri ja liikunta-alan yritystoiminta sekä kotitalousvähennys sekä sen piiriin kuuluvia palveluja tuottavat yritykset. Jalostuselinkeinojen kasvualoista tarkemman tarkastelun kohteeksi on otettu myös kaivannaistoiminta.

Työ- ja elinkeinoministeriön arvion mukaan Suomessa toimi vuoden 2010 lopussa noin 270 000 yritystä (pl. alkutuotannon yritykset). Yritysten lukumäärän kasvu on jälleen kääntynyt lievään nousuun. Tuhatta henkilöä kohti Suomessa oli lähes 50 yritystä. Aloittaneiden yritysten lukumäärä kääntyi nousuun ja lopettaneiden määrä väheni selvästi edelliseen vuoteen verrattuna.

Pienten ja keski suurten yritysten osuus yrityskannasta oli 99,8 %. Näistä alle 10 hengen mikroyrityksiä oli 93,4 prosenttiyksikköä. Mikroyrityksistä pääosa työllisti alle 2 henkilöä (vuosityöllisyyden käsitteellä mitattuna). Suuria, vähintään 250 työntekijän yrityksiä oli Suomessa runsaat 600 kappaletta.

Yrittäjiä oli Suomessa vuoden 2009 lopussa noin 248 000 ilman maa- ja metsätalouden harjoittajia, eli kymmenen prosenttia työllisistä. Yksinyrittäjiä heistä oli 62 %. Naisyrittäjiä oli vuoden 2009 lopussa noin 82 000, eli kolmannes kaikista yrittäjistä.

Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning

Elina Vedenkannas, Tuomas Koskela, Matti Tuusa, Janne Jalava, Henna Harju, Mona Särkelä och Veijo Notkola (2011). Funktionshindrad som kund på TE-byrån. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 31/2011.

I den här undersökningen har man utrett hur personkunders funktionshinder bedöms på arbets- och näringsbyråerna (nedan TE-byrån), vilka tolkningar som görs och vilken praxis som tillämpas i anslutning till detta och hur detta påverkar den service som kunden får. Dessutom har man analyserat hur väl tjänster som yrkesmässig rehabilitering och lönesubventioner riktade till funktionshindrade fungerar samt i tillämpliga delar arbetsfördelningen mellan TE-byråerna och de instanser som de främst samarbetar med. I undersökningen har man granskat servi-

ceprocessen för funktionshindrade på TE-byråerna i enlighet med gällande lagar och förordningar, och i synnerhet ur TE-byråernas tjänstemäns perspektiv. Granskningen av de tjänster som erbjuds funktionshindrade av FPA, arbetspensionsanstalterna eller trafik- och olycksfallsförsäkringsbolagen har lämnats utanför undersökningen.

Resultaten av undersökningen bekräftar bilden av att begreppet funktionshindrad upplevs som problematiskt av de tjänstemän som arbetar med funktionshindrade på TE-byråerna. Att ersätta begreppet funktionshindrad med ett annat uttryck skulle emellertid inte medföra någon förändring av själva processen med att bedöma klientens funktionshinder. Ur en sysselsättningsaspekt är det viktigare att koncentrera sig på att utveckla själva bedömningsprocessen.

Resultaten av undersökningen tyder på att det finns stora variationer i praxisen mellan olika tjänstemän och TE-byråer när det gäller

bedömning av funktionshinder som helhet. Bedömningen av kundens funktionshinder är i större grad kopplad till medicinska aspekter än tjänstemannens egen bedömning. Läkarutlåtanden och att förstå dessa är ur tjänstemännen på TE-byråernas perspektiv förknippat med många utmaningar. Läkarutlåtanden anses svåra att utläsa och man kan inte skilja på de betydande hinder som har med kundens arbetsförmåga att göra och de medicinska hindren.

Serviceprocesserna för funktionshindrade kunder är komplicerade när det gäller målen och servicen som helhet samt processer som anpassas särskilt till individen. Det viktigaste innehållet i serviceprocessen uppstår via den personliga service som tjänstemännen erbjuder. Arbets- och näringsförvaltningens nuvarande serviceutbud till stöd för funktionshindrade är tillräckligt omfattande och mångsidigt och tjänstemännen utnyttjar tjänsterna på ett mångsidigt sätt i arbetet med kunderna.

Uppföljningen av den yrkesinriktade rehabiliteringsprocessen varierar mellan olika tjänstemän. Metoderna för att ta bort stämpeln som funktionshindrad är inte heller desamma på alla TE-byråer.

Ansvarsfördelningen mellan olika aktörer och otydliga spelregler för samarbetet är på många sätt negativt för arbetet med kunderna inom arbets- och näringsförvaltningen och det verkar inte finnas någon som har det övergripande ansvaret för kundernas hälso- och rehabiliteringstjänster.

Arbets- och näringsministeriet (2011). Översikt över företagsamheten 2011. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 34/2011.

Syftet med företagsamhetsöversikten, som publiceras årligen, är att ge en överblick över företagsamhetens och företagsverksamhetens verksamhetsförutsättningar och utvecklingstrender i Finland. Dessutom ger översikten bakgrundsfakta för utvecklingen av företagspolitiken. Översikten ges ut sedan 2003.

I översikten 2010 har det, på samma sätt som under tidigare år, samlats information om antalet företagare och företag, företagens storlek, omsättning, personalstyrka, ägarstruktur osv. samt dessas utveckling per bransch och per region.

Fokus läggs också på små och medelstora företag, nya företag, företagens tillväxt och internationalisering, företagsbeståndets omsättning samt företagen i landskapen. Även uppgifterna om företagare har uppdaterats. Uppgifterna baserar sig huvudsakligen på situationen i slutet av 2010.

I översikten behandlas årligen också delvis varierande särskilda teman. Denna gång är särskilda teman sportklustret och företagsverksamhet inom sport och motion samt hushållsavdraget och de företag som producerar tjänster inom ramen för avdraget. När det gäller tillväxtsbranscher inom förädlingsnäringarna har även utvinningsverksamhet blivit föremål för en närmare studie.

Enligt arbets- och näringsministeriets uppskattning fanns det i Finland i slutet av 2010 cirka 270 000 verksamma företag (exkl. företag inom primärproduktion). Ökningen av antalet företag har åter vänt en aning uppåt. Det fanns nästan 50 företag per tusen per-

soner i Finland. Antalet nystartade företag vände uppåt och antalet nedlagda företag minskade tydligt jämfört med föregående år.

Andelen små och medelstora företag av företagsbeståndet var 99,8 %. Av dessa utgjordes 93,4 procentenheter av mikroföretag med färre än 10 personer. Största delen av mikroföretagen sysselsatte under 2 personer (mätt genom begreppet årssysselsättning).

Det fanns drygt 600 stora företag med minst 250 arbetstagare i Finland.

I slutet av 2009 fanns det i Finland cirka 248 000 företagare, exklusive dem som bedriver jord- och skogsbruk, dvs. tio procent av de sysselsatta. Av dem var 62 procent ensamföretagare. I slutet av 2009 fanns det cirka 82 000 kvinnliga företagare, dvs. en tredjedel av samtliga företagare.

English Summaries

TRAINING IS DECREASING, BUT HOW MUCH AND FROM WHICH KIND OF TRAINING?

Erkki Laukkanen, Doctor of Science, Economist, SAK, the central organisation of Finnish trade unions

Training is expected to increase, since its positive impact to individuals' life and economy are positive and well known. In strategic documents, such as those written by the European Commission and Finnish governments, adaptability, employability and economic growth arise from more and better training. If this was the case, we would today witness a boom in training in all its forms. Unfortunately this is not the case. During the last 20 years, training has decreased, especially when measured by days in train-

ing. Shift downwards has taken place in the 2000s. Especially non-vocational training and training for labour market reasons has decreased. But something has increased too. In the long run, from 1990 to 2006, in-service training has increased, especially in the form of joint delivery with employment offices. These results arise from the Adult Education Surveys from 1990 to 2006.

According to this article, the reason for these changes must be connected to changes in the social model, i.e. changes in the supply and demand conditions of training. Moreover, it is probable that supply and demand conditions have changed in other countries too. Otherwise it is difficult to explain simultaneous decrease in the European Union countries in general. But before the final word more research is needed.

PART-TIME UNEMPLOYMENT FROM INVISIBILITY TO VISIBILITY ALSO IN FINLAND!

Anita Haataja, Dr, Pol. Sc., Adjunct Professor, Senior Researcher, Kela – The Social Insurance Institution of Finland

Part-time employment has increased since the 1990s in Finland, Denmark, Norway and Sweden. This is mainly due to increase in voluntary part-time work which often is supported by social policy programs which help in combining work and family responsibilities or work with decreased work ability. However, the share of part-time work, which is done because full-time work was not available (involuntary part-time work), has simultaneously stayed about at the same level of total employment. Flexible labour market, partial (un)employment as one outcome, have challenged the unemployment benefit schemes in all the Nordic countries. These schemes have gone through many reforms in recent years. How much working time has to be reduced, in order to be classified as partial un-employed and eligible to compensation from unemployment? How long compensation periods can be without altering to permanent wage compensation? These kinds of questions concern decision makers when planning reforms. Information about the extent and patterns of partial unemployment can then be useful in comparative perspective, too.

The aim of this article is to explore the concepts, extent and characteristics of partial unemployment in the Nordic countries using information available from legislation, register based statistics and survey data, such as the Labour Force Survey (LFS). Finally we carry out an empirical study by

using micro data of the European LFS and analyze the extent and characteristics of partial unemployment using as synonyms two concepts: involuntary part-time work and time-related underemployment. The results show that there are big differences not only between the profiles of involuntary part-timers and time-related underemployed but also between the Nordic countries. Furthermore, taking part-time unemployment into account in unemployment rates, the total unemployment figures increase a lot and especially among women concerning also in Finland.

REGIONAL STRUCTURAL CHANGE CONTINUES IN THE CURRENT DECADE

Jukka Hytönen, M.Soc.Sc, Intern, Ministry of Employment and the Economy
Ilkka Mella, M.Soc.Sc, Ministerial Adviser, Ministry of Employment and the Economy

The study discusses how structural change has affected Finnish regions. The main trend affecting the regions has been the concentration of the population. Concentration of the population to growth centres has left many areas with an aging population and weak potential for future growth.

In addition, the study reviews the areas of abrupt structural change. A region experiencing mass layoffs can be classified as an area of abrupt structural change by the government. The classification enables different support measures to the areas.

Nominated areas have been mostly industrial regions and layoffs in the areas have been made by the forest industry. The number of displaced workers in the areas have been over 11 000. According to recent study, 42 % of the displaced workers have found new employment, while 12 % are retired or waiting for retirement and 12 % are unemployed. Overall, the employment rates have declined in most of the areas. The regions with already low potential have fared worse. The public support to the areas of abrupt

structural change has amounted to roughly 220 million Euros.

Predicting regional shocks have proved to be difficult. However, the areas with narrow economic structure are more vulnerable than areas with more diverse structure. In future, the method of working with abrupt structural changes will be developed to be more proactive. The aim is to develop more flexibility and new working methods for dealing with the crises in cooperation with the regional representatives.

Recent Employment and Entrepreneurship Studies

Elina Vedenkannas, Tuomas Koskela, Matti Tuusa, Janne Jalava, Henna Harju, Mona Särkelä and Veijo Notkola (2011). Disabled people as the clients of Employment and Economic Development Offices. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 31/2011.

This study explores how the disability of clients is evaluated in Employment and Economic Development Offices (below referred to as TE offices), what kinds of interpretations and practices are involved in this and how this affects the services received by the client. It also analyses vocational rehabilitation services for disabled clients and the functionality of pay subsidies and, where applicable, the division of work between

TE offices and the other key actors of vocational rehabilitation whom they work with. The research examines the service process for disabled clients in TE offices from the point of view of legislation in force and particularly from the point of view of TE office staff. The examination of the services of the Social Insurance Institution of Finland, authorised pension providers and traffic or accident insurance providers for disabled people is outside the remit of this study.

The results of the study confirm the view that staff working at TE offices who work with disabled clients find the term “disabled” a problematic one. Replacing the term “disabled” with another alternative would not, however, change the actual process of evaluating the client’s disability. From the point of view of employment, it is more important to concentrate on developing the evaluation process itself.

In the light of the results of the study, the practices of evaluating disability as a whole vary considerably between employment officers and individual TE offices. Evaluating the client's disability is more to do with medical factors than the officer's own assessment. From the viewpoint of TE office staff, statements from doctors and understanding them pose several challenges. Statements from doctors are considered difficult to read and staff are unable to identify from them essential barriers or medical constraints regarding the client's ability to work.

The service processes for disabled clients are multifaceted in terms of their aims and the range of services offered and are individually tailored processes. The most central content in service processes comes from the personal service offered by the employment officers. The current range of services at TE offices to support disabled people is sufficiently broad and wide ranging and staff use the services in a range of ways in their work with clients.

Monitoring of the vocational rehabilitation process varies depending on the member of staff concerned. Nor are practices for removing the disabled designation harmonised across different TE offices.

The division of responsibilities between different actors of vocational rehabilitation and the lack of clarity regarding the rules of cooperation hinders work with clients carried out within TE administration in many ways, and no-one at all appears to have overall responsibility for clients' health and rehabilitation services.

Ministry of Employment and the Economy (2011). Entrepreneurship Review 2011. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 34/2011.

The annually published Entrepreneurship Review aims to provide an overview of operating conditions and trends in entrepreneurship and entrepreneurial activity in Finland, and background information for the further development of enterprise policy. The Review has been published annually since 2003.

As in previous years, information has been collated for the 2010 Review on the number of enterprises, and their size, turnover, number of personnel and type of ownership, as well as their development by sector and region. This also applies to entrepreneurs. The Review focuses on SMEs, start-ups, the growth and internationalisation of enterprises, the enterprise stock turnover rate, and enterprises in the provinces. The information concerning entrepreneurs has also been updated. The information is primarily based on the situation at the end of 2010.

Each year, the Entrepreneurship Review also handles special themes, some of which vary from year to year. This time, the special themes include the sports cluster and sports-related business operations, and tax deductions for household services and enterprises that provide related services. In addition, one of the growth areas of the processing industry, extractive activities, is under special review.

According to an estimate by the Ministry of Employment and the Economy, a total of around 270,000 enterprises were active in Finland at the end of 2010, excluding primary production enterprises. At present,

the number of enterprises is experiencing a slight upswing. There were nearly 50 enterprises per 1,000 people in Finland at the end of last year. The number of start-ups began to increase, and the number of enterprises that terminated their operations reduced markedly compared to the previous year.

The percentage of SMEs from the enterprise stock was 99.8 per cent. Micro-enterprises with less than ten employees accounted for 93.4 per cent of all SMEs, and the majority of micro-enterprises employed

less than two people (calculated on the basis of one year of employment). Finland had more than 600 large enterprises with a staff of at least 250.

At the end of 2009, the total number of entrepreneurs in Finland was approximately 248,000, excluding those in the agriculture and forestry sectors, i.e. ten per cent of employed people. Of these, 62 per cent were self-employed. At the end of 2009, there were some 82,000 female entrepreneurs, constituting one-third of all entrepreneurs.

KUVIOIDEN LUETTELO

	Sivu
1. Työvoima ja työvoimaosuudet	4*
2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan	4*
3. Työlliset ja työllisyysasteet	5*
4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan ..	5*
5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain	6*
6. Työlliset toimialoittain	7*
7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan.....	8*
8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut	8*
9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain	9*
10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain.....	9*
11. Työttömät työnhakijat ja avoimet paikat työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina.....	10*
12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan	10*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain	11*
14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina	11*
15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain	12*
16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain...	12*
17. Koulutus- ja tukitoimenpiteillä sijoitetut.....	13*
18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristö-keskusten alueet	14*
19. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain vuonna 2010, työvoimatutkimuksen mukaan	15*

LIST OF CHARTS

	Page
1. Labour force and labour force participation rates	4*
2. Labour force participation rates by sex	4*
3. Employed persons and employment rates	5*
4. Employment rates by sex.....	5*
5. Employment rates by administrative district.....	6*
6. Employed persons by industry	7*
7. Unemployment rates by Labour Force Survey	8*
8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures	8*
9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures.....	9*
10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures.....	9*
11. Unemployed persons seeking work and unfilled vacancies at the Employment Service, orig. monthly figures and seasonally adjusted fig.....	10*
12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures.....	10*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quart.fig.....	11*
14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment (in weeks).....	11*
15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures	12*
16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures	12*
17. Participants in different measures	13*
18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy	14*
19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2010, according to the Labour Force Survey	15*

TAULUKOIDEN LUETTELO**VÄESTÖ JA TYÖVOIMA**

	Sivu
1. 15–74-vuotias väestö iän ja sukupuolen mukaan	16*
2. 15–74-vuotias väestö työvoimaan kuulumisen mukaan	17*
3. Työvoima iän ja sukupuolen mukaan ..	18*
4. Työvoimaosuudet iän ja sukupuolen mukaan	19*

TYÖLLISET

5. Työlliset toimialoittain, molemmat sukupuolet (supistettu luokitus)	20*
6. Työlliset toimialoittain, miehet (supistettu luokitus)	21*
7. Työlliset toimialoittain, naiset (supistettu luokitus)	22*
8. Työlliset toimialoittain	23*
9. Työlliset ammattiaseman mukaan	25*
10. Työlliset normaalin työajan mukaan ...	26*

TYÖTTÖMYYS

11. Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	27*
12. Työttömyysasteet iän ja sukupuolen mukaan, työvoimatutkimuksen perusteella	28*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä sukupuolen mukaan sekä lomautetut ja lyhennetyllä työviikolla olevat	29*
14. Työttömät työnhakijat iän ja sukupuolen mukaan	30*
15. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammateittain	31*
16. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan	34*
17. Päättäneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto iän ja sukupuolen mukaan	35*

LIST OF TABLES**POPULATION AND LABOUR FORCE**

	Page
1. Population from 15 to 74 years by age and sex	16*
2. Population from 15 to 74 years by activity	17*
3. Labour force by age and sex	18*
4. Labour force participation by age and sex	19*

EMPLOYED PERSONS

5. Employed persons by industry, both sexes (condensed classification)	20*
6. Employed persons by industry, males (condensed classification)	21*
7. Employed persons by industry, females (condensed classification)	22*
8. Employed persons by industry	23*
9. Employed persons by industrial status	25*
10. Employed persons by normal hours of work	26*

UNEMPLOYMENT

11. Unemployment and unemployment rates according to the Labour Force Survey	27*
12. Unemployment rates by age and sex according to the Labour Force Survey	28*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by sex, and persons laid off and on reduced working week	29*
14. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age and sex	30*
15. Unemployed jobseekers at the Employment Service by occupation	31*
16. Unemployed jobseekers at the Employment Service by duration of unemployment	34*
17. Average duration of the completed spells of unemployment by age and sex	35*

TYÖNVÄLITYSTOIMINTA

18. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ammateittain	36*
19. Työnvälitystoiminta: työnhakijat	39*
20. Työnvälitystoiminta: avoimet työpai- kat	40*

EMPLOYMENT SERVICE

18. Vacancies at the Employment Service by occupation	36*
19. Employment Service: jobseekers	39*
20. Employment Service: vacancies	40*

TYÖVOIMAPOLIITTISET TOIMENPITEET

21. Koulutus- ja tukitoimenpiteillä sijoitetut	41*
22. Työvoimakoulutus	42*
23. Työttömien toimeentuloturva	43*

LABOUR MARKET POLICY MEASURES

21. Participants in different measures	41*
22. Labour market training	42*
23. Unemployment security	43*

KANSAINVÄLISTÄ TILASTOA

24. Siirtolaisuus	44*
25. Työttömyysasteet eräissä OECD- maissa	45*

INTERNATIONAL STATISTICS

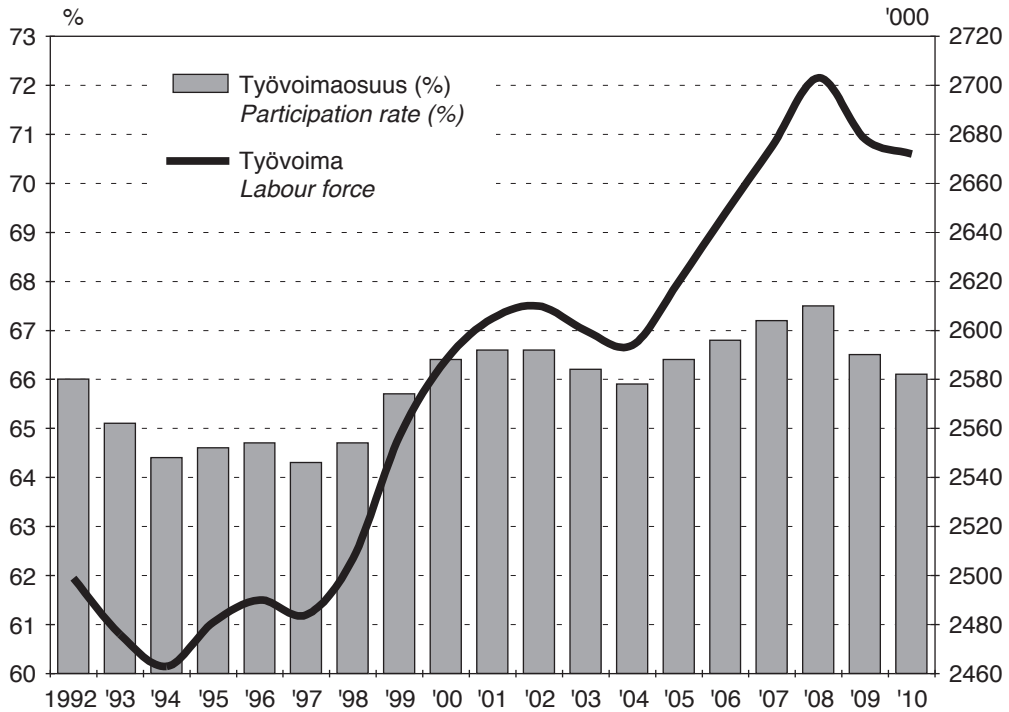
24. Migrations to and from Finland	44*
25. Unemployment rates in some OECD countries	45*

ALUEELLISET TAULUKOT

26. Työvoima ELY-keskusalueittain	46*
27. Työlliset ELY-keskusalueittain	47*
28. Työllisyysasteet ELY-keskusalueittain työvoimatutkimuksen perusteella	48*
29. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ELY-keskusalueittain	49*
30. Työttömyysasteet ELY-keskusalueit- tain työvoimatutkimuksen perusteella	51*
31. Työttömät työnhakijat työnvälitykses- sä ELY-keskusalueittain	52*
32. Työttömyyden kesto keskimäärin ELY-keskusalueittain	54*
33. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus kaikista työttömistä ELY-keskusalueit- tain	55*

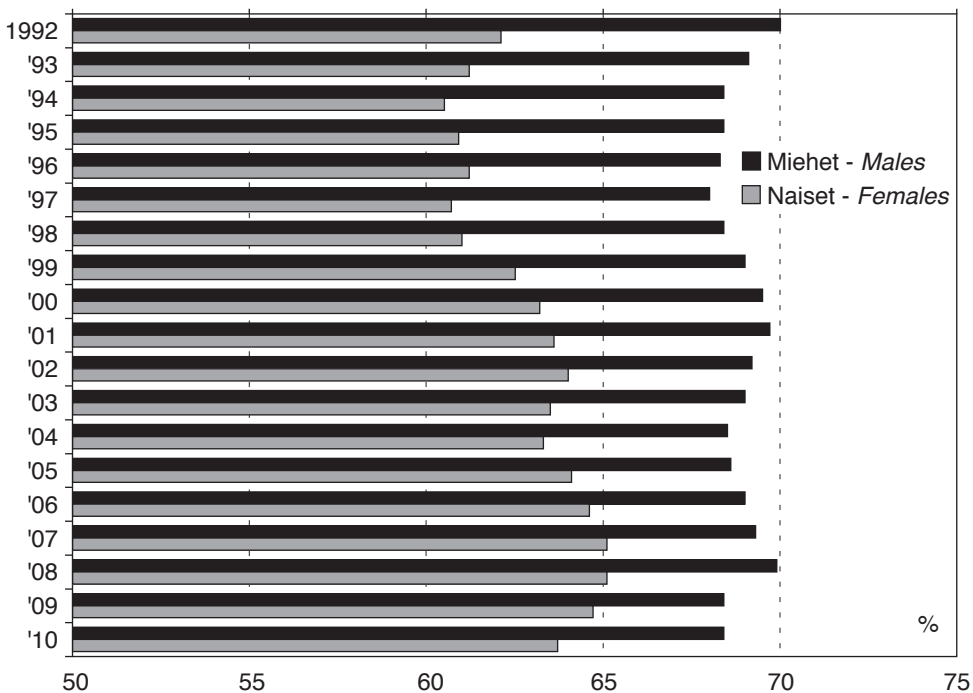
TABLES BY DISTRICT

26. Labour force by administrative district	46*
27. Employed persons by administrative district	47*
28. Employment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	48*
29. Vacancies at the Employment Service by administrative district	49*
30. Unemployment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	51*
31. Unemployed jobseekers at the Em- ployment Service by administrative district	52*
32. The average duration of unemploy- ment by administrative district	54*
33. Jobseekers unemployed over a year, proportion of all unemployed, by administrative district	55*

Kuvio 1. Työvoima ja työvoimaosuudet

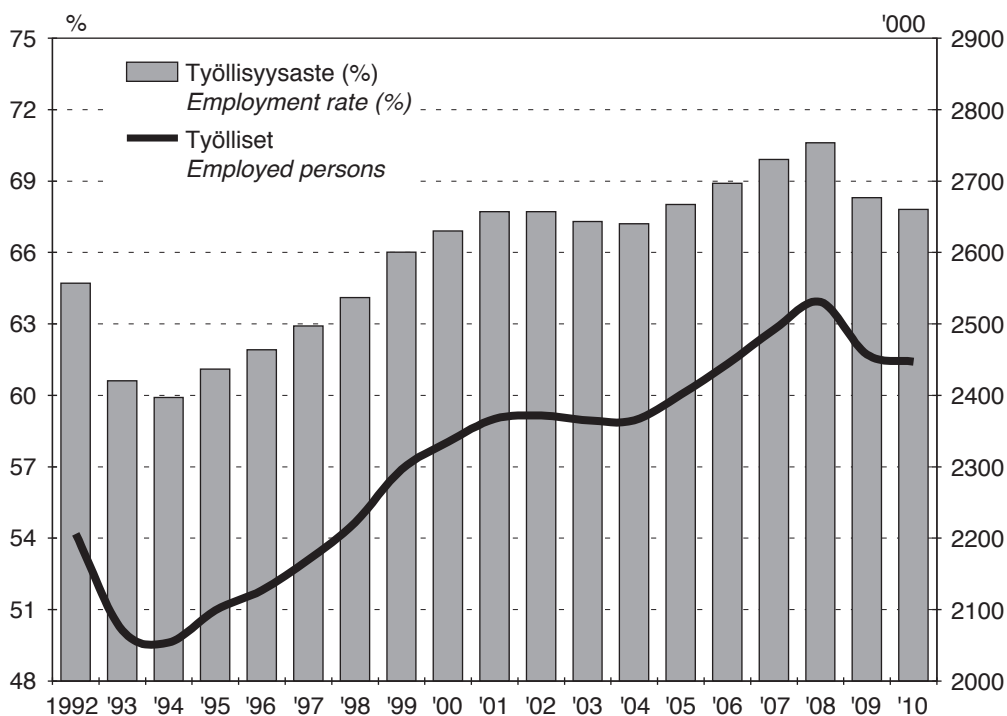
Chart 1. Labour force and labour force participation rates

Kuvio 2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan

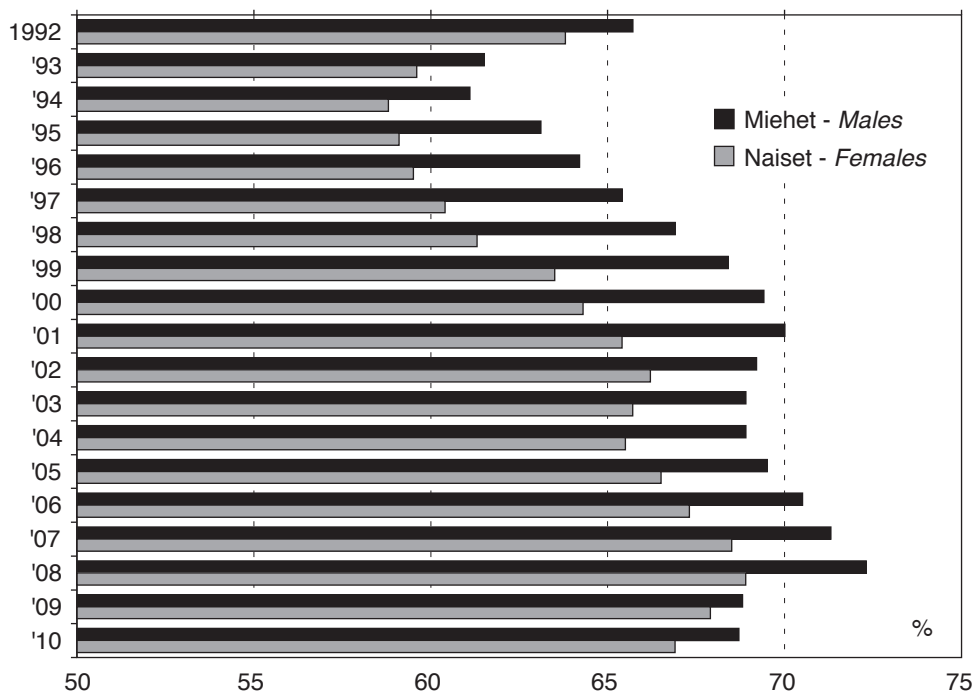
Chart 2. Labour force participation rates by sex

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 3. Työlliset ja työllisyysasteet

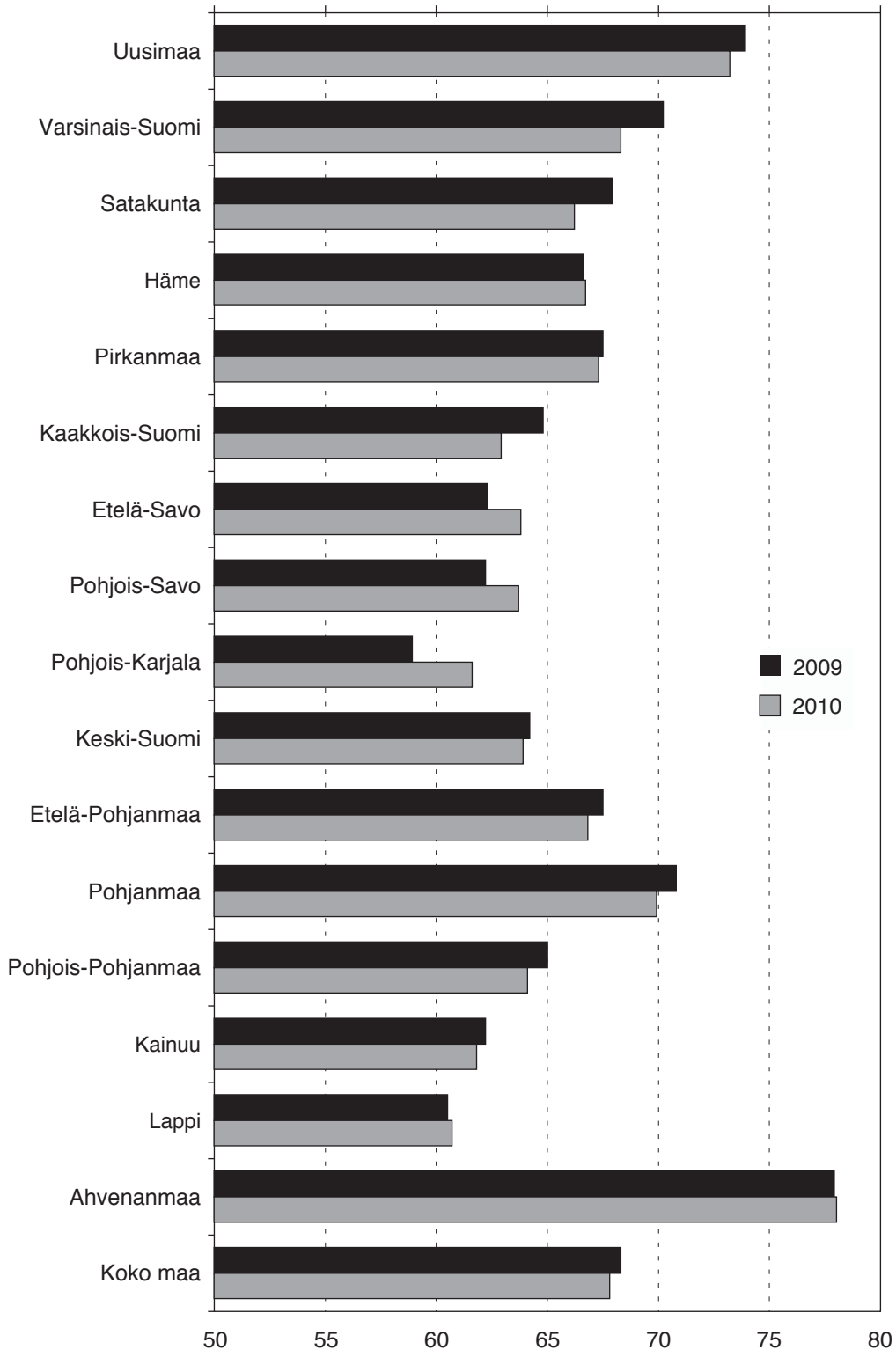
Chart 3. Employed persons and employment rates

Kuvio 4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan

Chart 4. Employment rates by sex

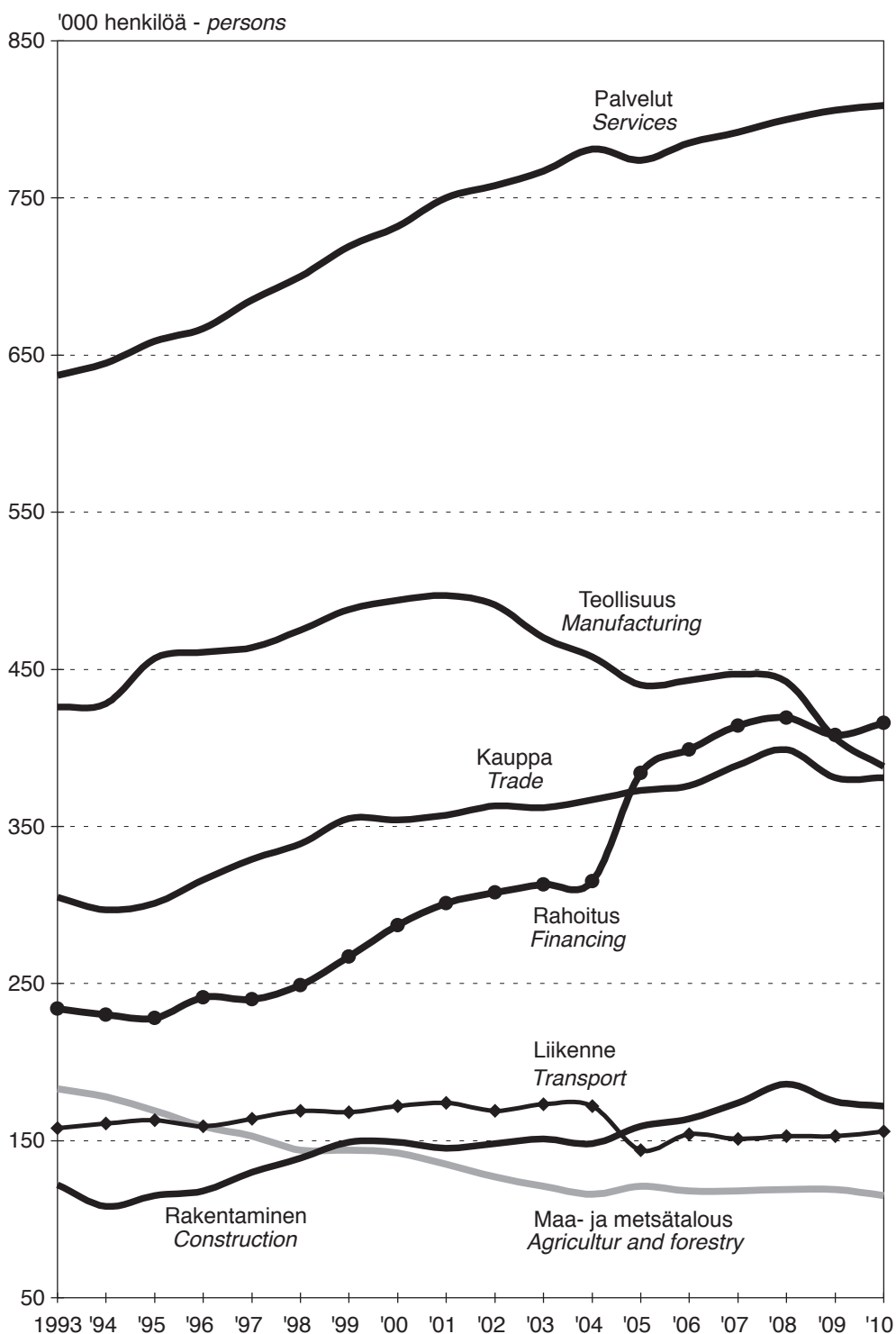
Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain

Chart 5. Employment rates by administrative district

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

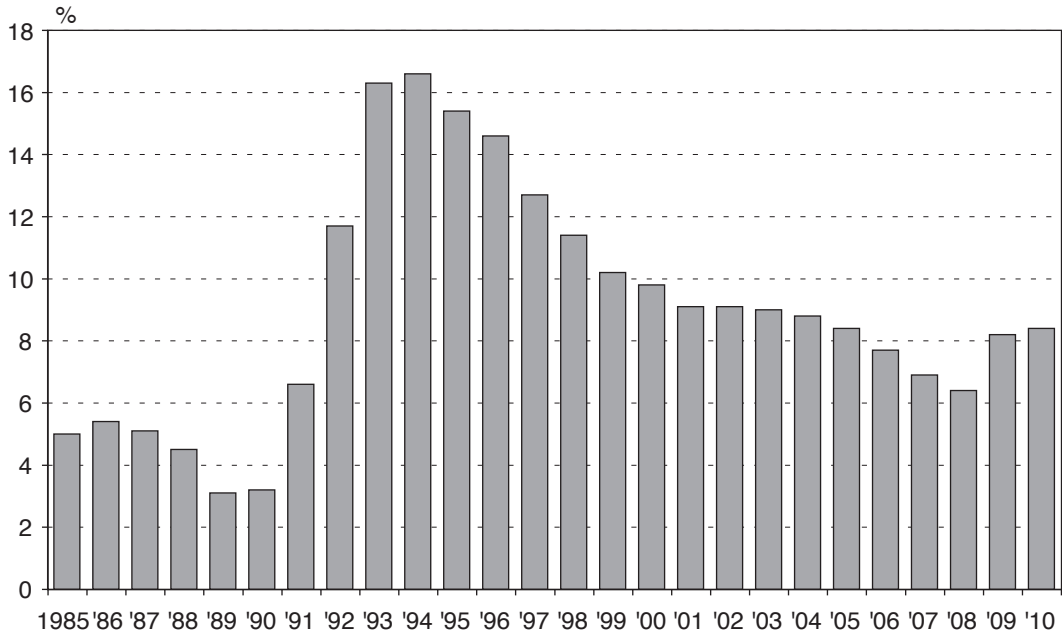

Kuvio 6. Työlliset toimialoittain

Chart 6. Employed persons by industry

Vuodesta 2005 lähtien uuden TOL2008 toimialaluokituksen mukaan, joka aiheuttaa tasomuutoksen.
From 2005 based on new TOL2008 industrial classification which cause break in series.

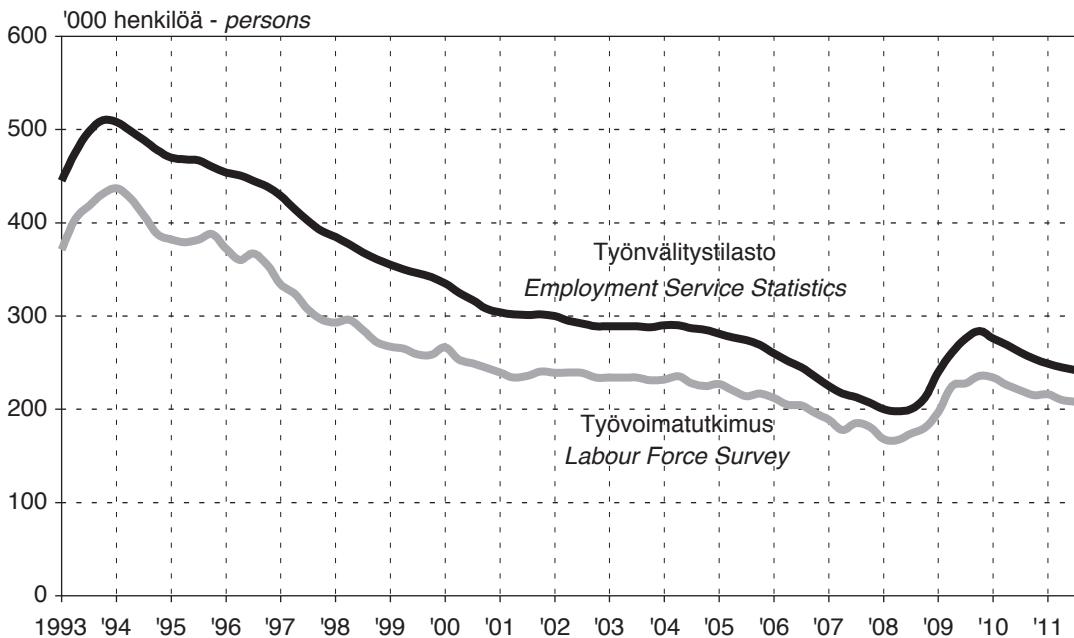
Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan. Vuodesta 1989 alkaen ILO/EU-määritelmän mukaan

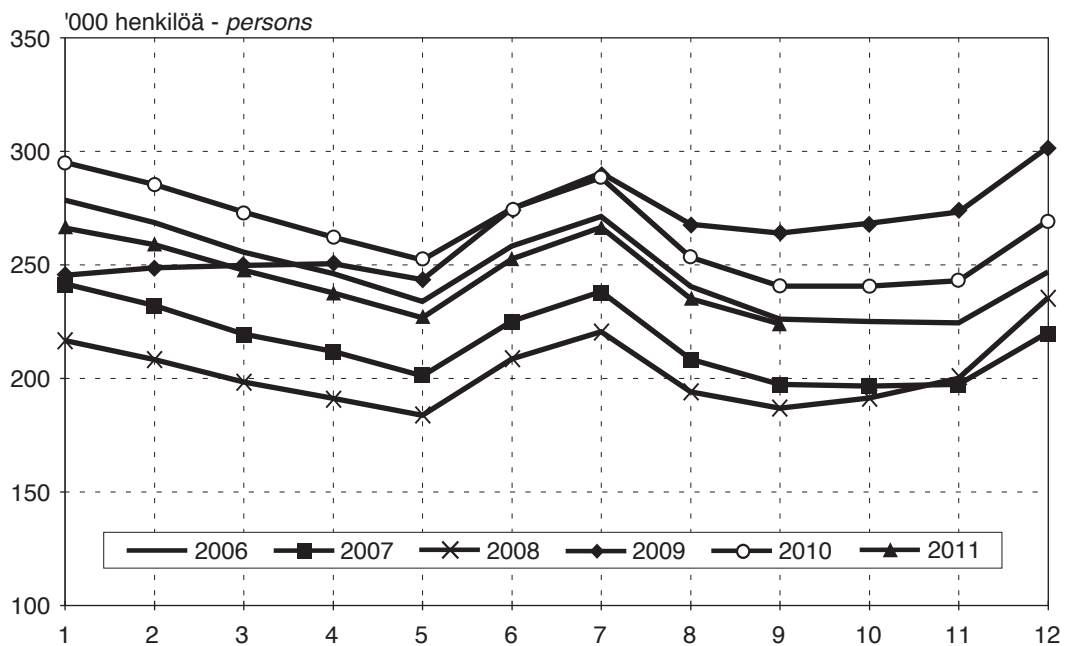
Chart 7. Unemployment rates by Labour Force Survey. From 1989, according to ILO/EU definition

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut

Chart 8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and according to the Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures

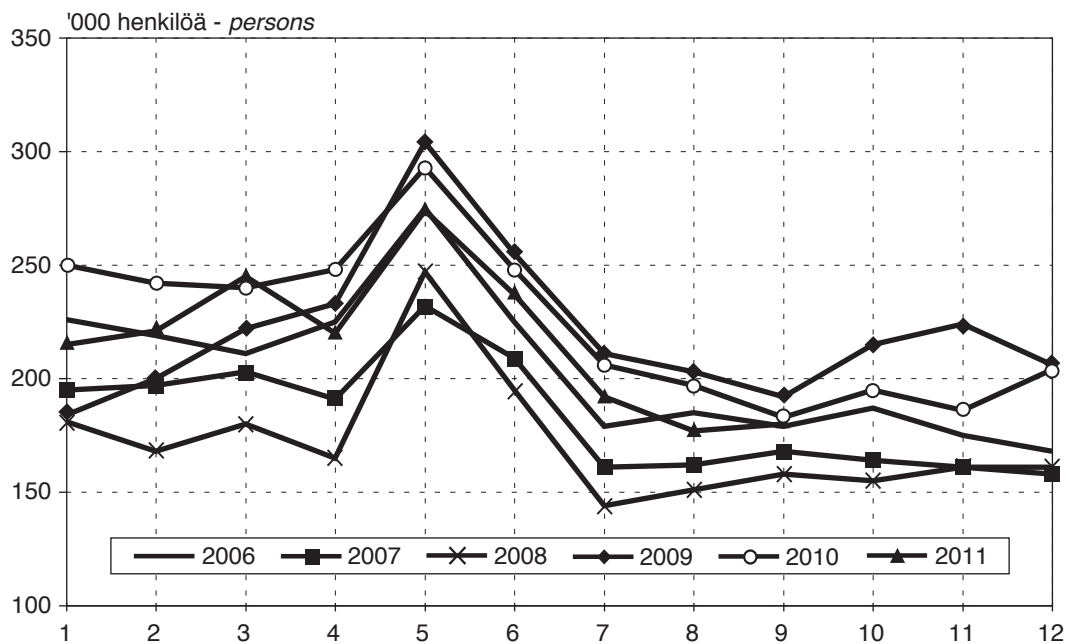

Kuvio 9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain

Chart 9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service.
Original monthly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

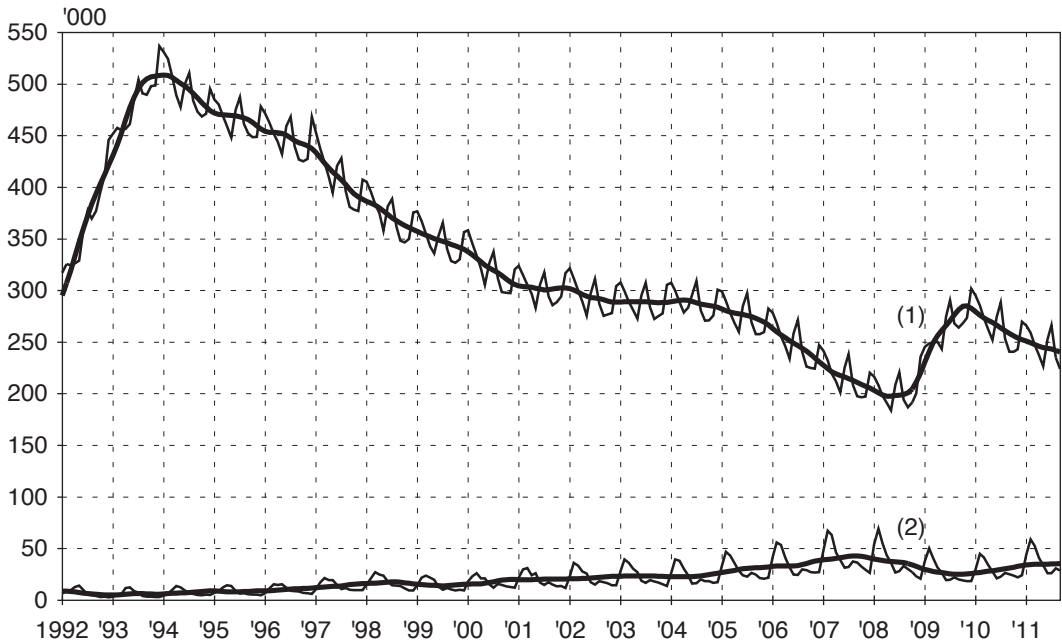
Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain

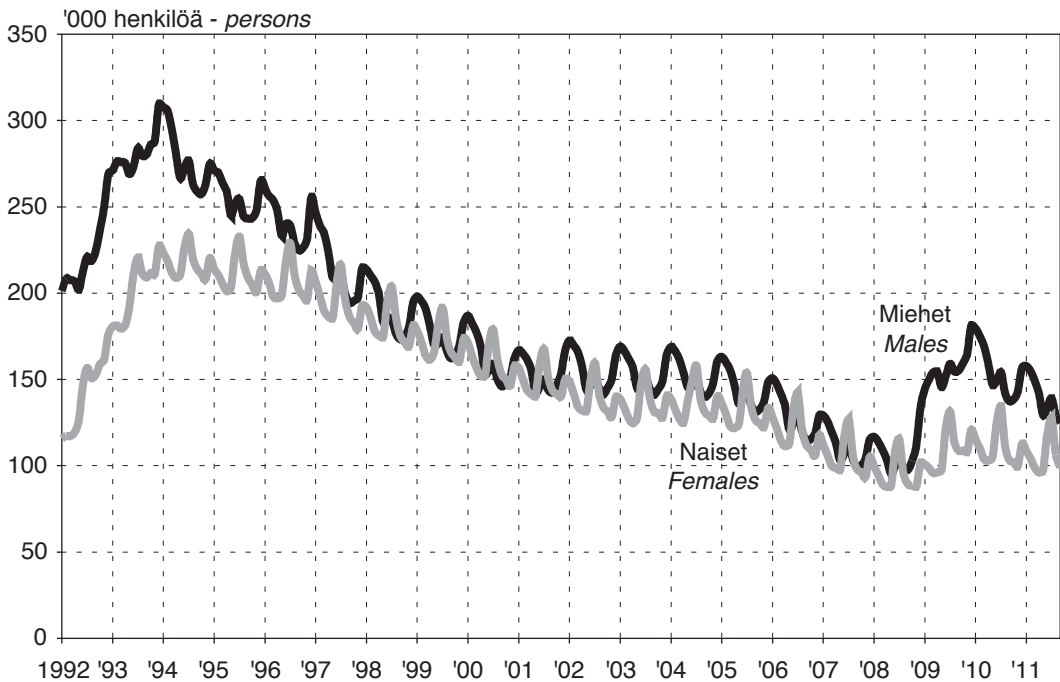
Chart 10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey.
Original monthly figures

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 11. Työttömät työnhakijat (1) ja avoimet paikat (2) työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina

Chart 11. Unemployed persons seeking work (1) and unfilled vacancies (2) at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures

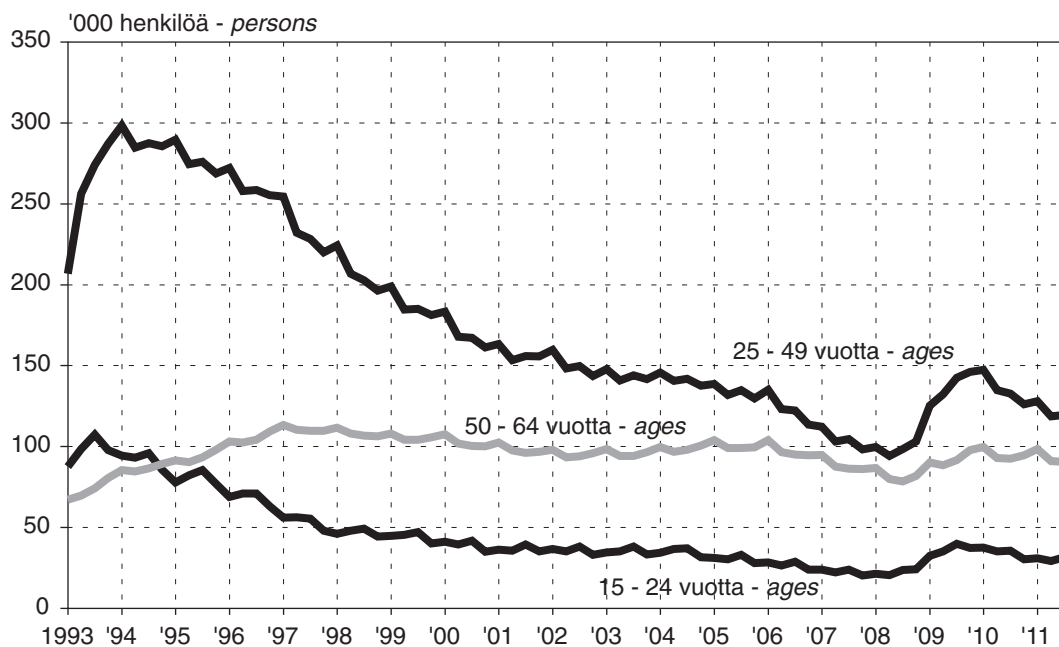

Kuvio 12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan

Chart 12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures

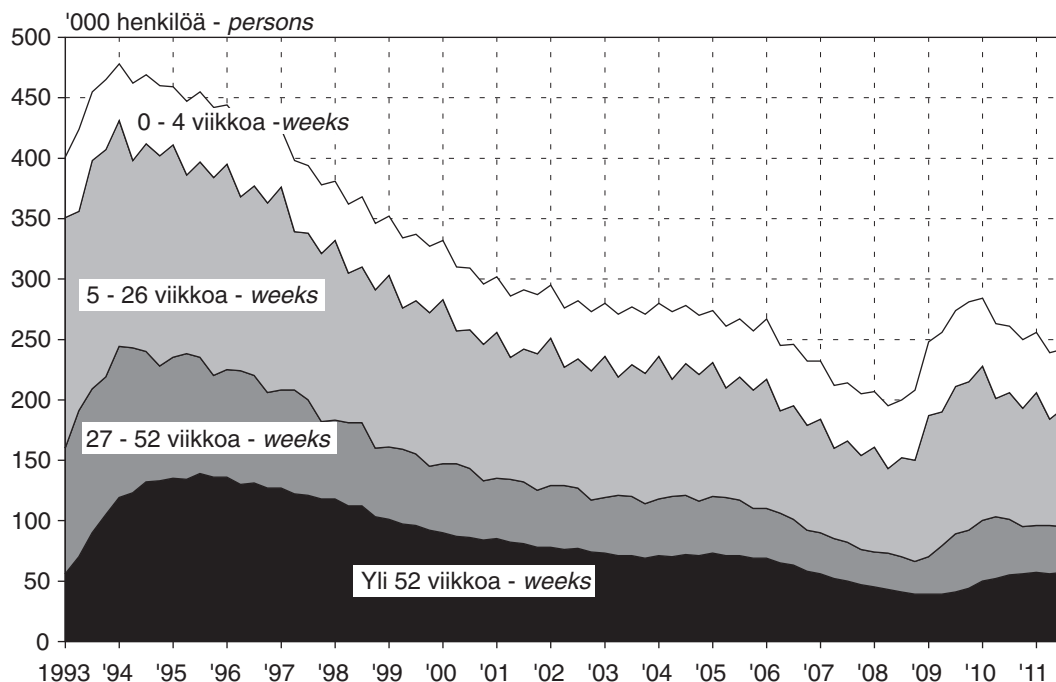
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain

Chart 13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures

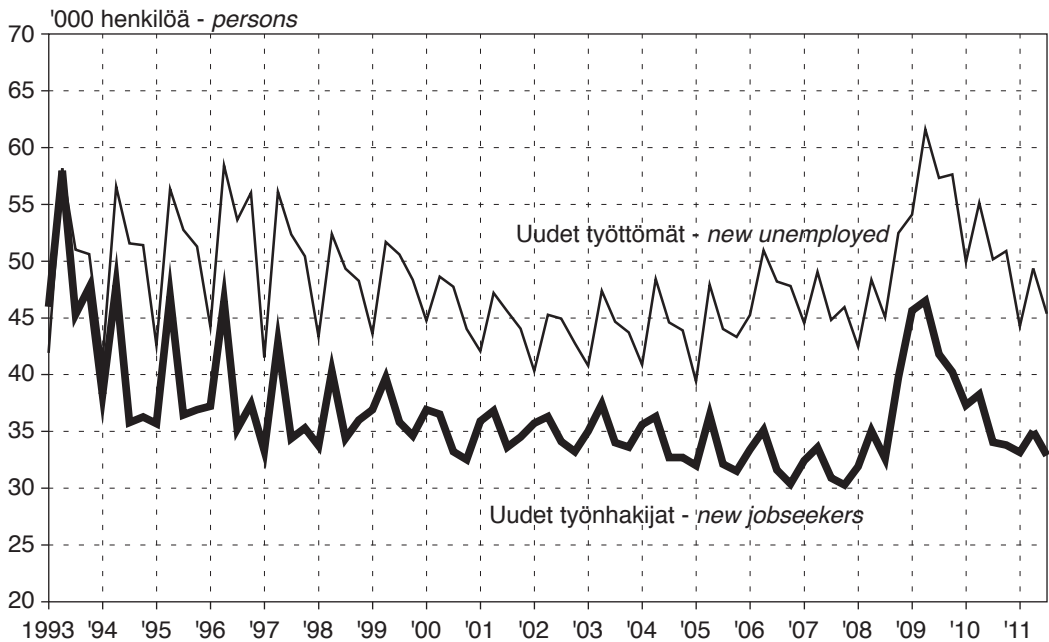

Kuvio 14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina

Chart 14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment, duration in weeks

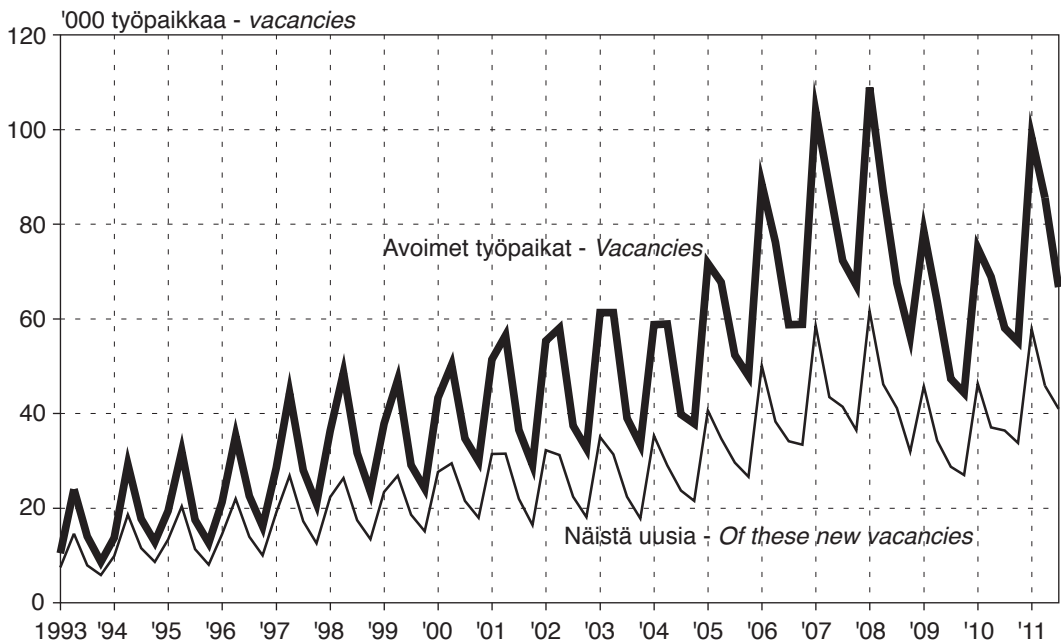
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures

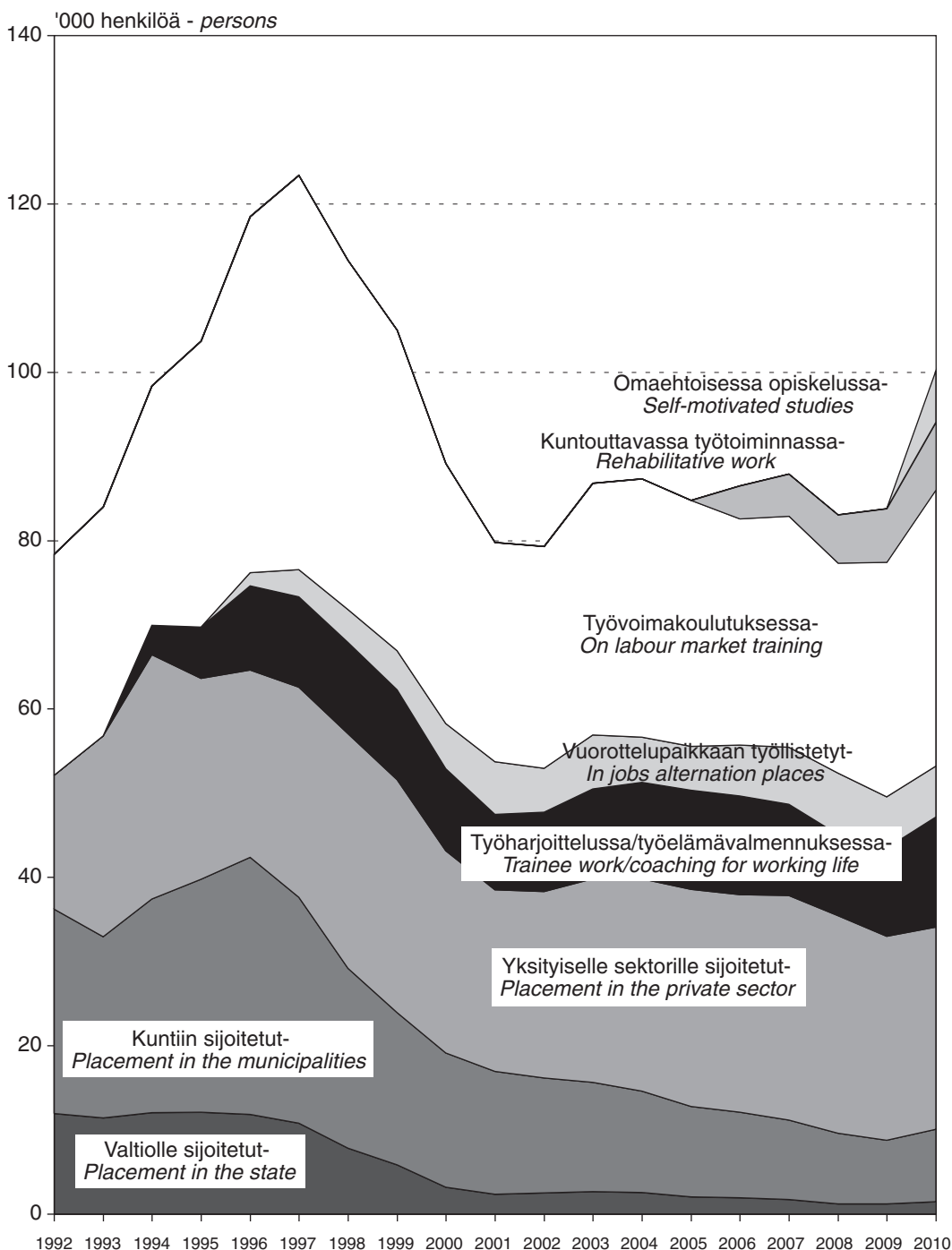

Kuvio 16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

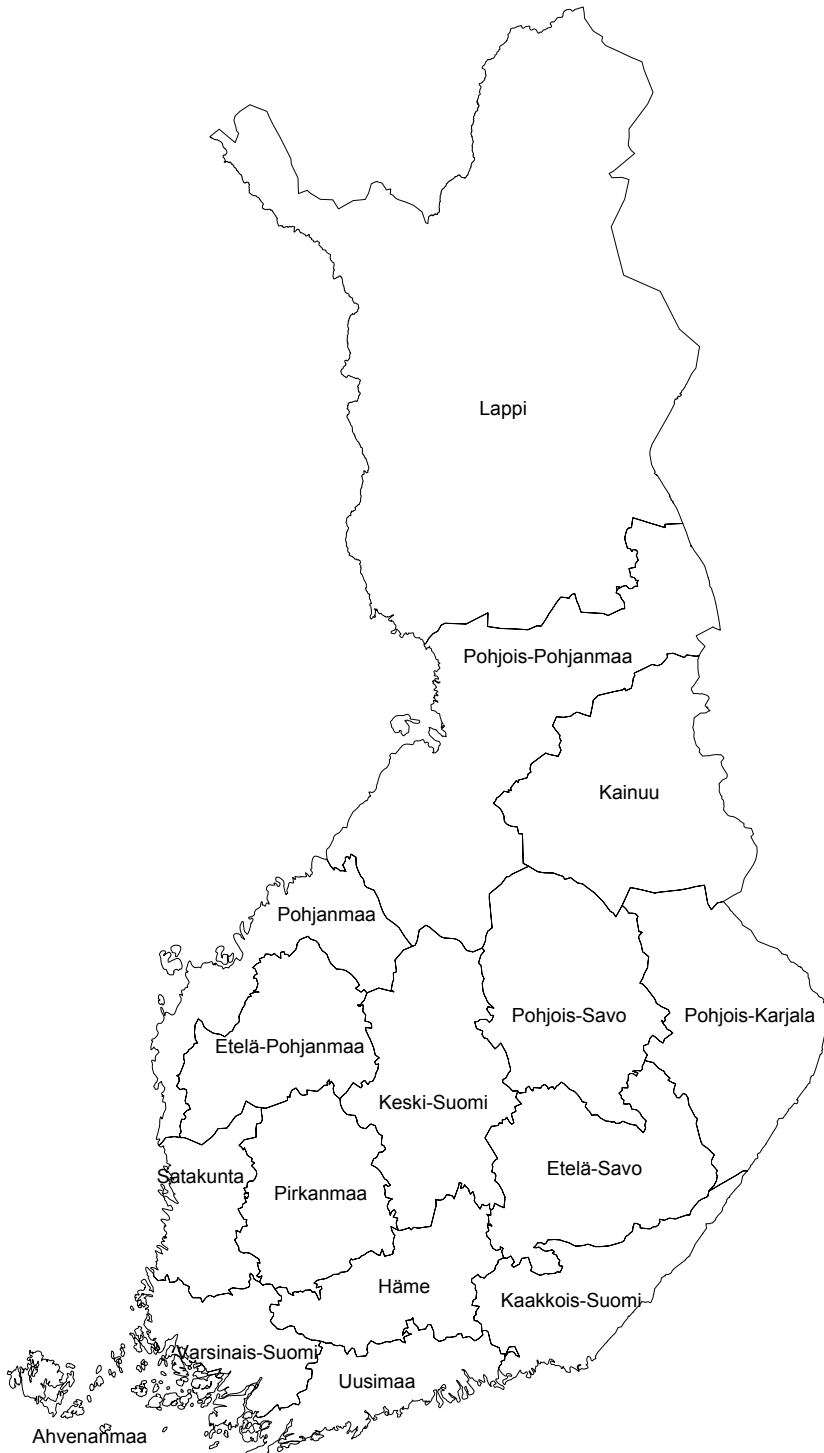

Kuvio 17. Koulutus- ja tukitoimenpiteillä sijoitetut

Chart 17. Participants in different measures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

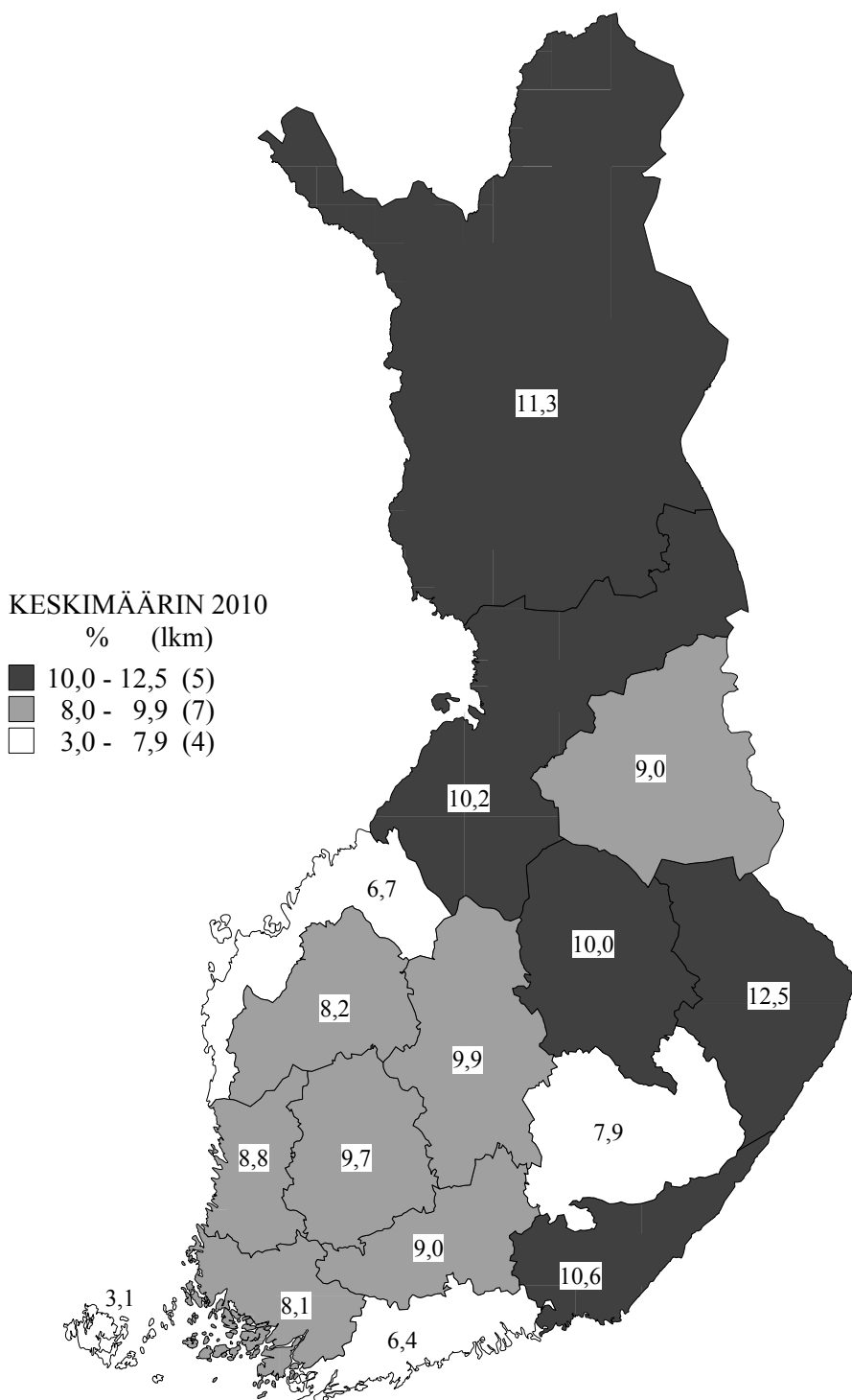
Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

© Karttokeskus, Lupa N0360.

Kuvio 18. Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusten alueet

Chart 18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy

Kuvio 19. Työttömyysasteet elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusalueittain vuonna 2010, työvoimatutkimuksen mukaan

Chart 19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2010, according to the Labour Force Survey

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

1. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age										Yhteensä	
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		65-74
Year and quarter		1 000 henkilöä - persons										Total	
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1995		328	304	353	381	387	407	440	296	272	242	430	3 839
1996		326	308	341	379	382	404	433	326	276	240	434	3 850
1997		326	314	328	376	379	400	426	353	283	241	437	3 862
1998		329	322	314	372	380	394	417	387	280	246	437	3 878
1999		331	327	305	364	381	389	408	412	283	255	435	3 890
2000		332	328	305	353	380	385	402	432	288	261	436	3 901
2001		331	326	309	341	378	380	399	425	317	265	437	3 909
2002		326	326	315	329	375	378	396	418	343	272	439	3 918
2003		322	329	324	315	371	378	390	410	377	269	442	3 926
2004		318	332	329	307	363	380	385	401	401	272	447	3 935
2005		319	333	331	307	353	379	381	395	421	276	452	3 948
2006		323	333	331	312	342	377	377	392	414	305	456	3 963
2007		328	330	332	319	331	375	375	390	407	330	464	3 981
2008		333	326	337	329	318	372	376	384	400	362	468	4 004
2009		334	324	342	336	311	364	378	380	391	386	478	4 025
2010		334	326	345	339	312	355	378	376	386	405	488	4 043
2010	I	334	324	345	338	311	358	378	378	388	398	485	4 037
	II	334	325	345	338	311	356	378	377	386	406	485	4 041
	III	334	326	345	339	312	354	378	376	385	411	486	4 046
	IV	333	327	345	339	313	351	378	375	385	405	499	4 050
2011	I	332	328	346	339	315	349	377	375	384	401	508	4 053
	II	331	329	346	339	317	346	377	373	384	399	516	4 057
	III	329	330	345	339	318	343	376	372	384	399	524	4 060
Miehet - Male													
1995		167	155	180	195	197	207	224	149	133	115	178	1 900
1996		166	157	174	194	195	205	221	164	136	114	183	1 908
1997		166	161	168	192	193	203	217	178	139	115	186	1 917
1998		167	166	162	188	194	200	215	192	138	118	188	1 927
1999		169	168	158	183	192	200	211	204	141	120	189	1 935
2000		171	166	157	179	194	195	207	214	141	127	192	1 942
2001		170	166	162	170	196	189	202	214	154	131	193	1 948
2002		167	167	163	166	195	187	198	213	166	136	195	1 954
2003		162	170	165	161	191	190	194	210	187	130	198	1 959
2004		163	170	170	156	184	193	190	206	201	131	202	1 965
2005		165	169	173	154	180	192	190	200	210	135	205	1 972
2006		168	168	173	156	172	194	189	198	208	148	208	1 981
2007		172	164	173	161	169	190	192	192	206	159	213	1 990
2008		173	164	175	167	165	186	190	192	201	176	215	2 003
2009		169	168	176	172	158	185	191	189	196	188	220	2 014
2010		167	171	179	172	155	184	191	188	192	198	227	2 024
2010	I	166	172	173	177	156	184	194	186	195	192	224	2 020
	II	169	168	180	170	156	184	190	190	194	197	225	2 023
	III	167	170	182	170	153	185	192	187	189	203	226	2 025
	IV	166	172	181	171	156	183	189	190	189	200	232	2 027
2011	I	166	172	182	170	161	178	190	188	193	194	237	2 029
	II	170	167	185	167	163	175	191	187	189	197	240	2 031
	III	168	169	181	171	162	176	189	187	190	196	244	2 033
Naiset - Female													
1995		160	148	173	186	190	200	216	147	139	127	251	1 938
1996		160	150	167	185	187	199	212	162	141	126	251	1 941
1997		159	153	161	184	186	197	209	175	144	126	250	1 945
1998		161	156	151	184	186	194	202	195	143	129	249	1 951
1999		162	160	147	180	189	189	198	208	142	135	245	1 955
2000		161	161	148	174	186	190	194	218	147	134	244	1 958
2001		161	160	147	171	182	191	197	211	163	134	244	1 961
2002		160	159	152	163	180	190	198	205	177	136	244	1 964
2003		159	159	158	153	180	188	196	200	189	139	244	1 967
2004		156	162	160	151	179	187	195	196	200	141	245	1 970
2005		154	165	159	153	173	187	190	195	211	142	247	1 975
2006		155	166	157	156	171	183	188	195	206	157	248	1 982
2007		156	166	159	158	162	185	183	198	201	171	251	1 990
2008		160	162	162	162	153	186	187	192	198	187	252	2 001
2009		165	157	166	164	153	179	187	190	195	198	257	2 011
2010		167	155	166	167	157	171	187	188	194	207	262	2 020
2010	I	168	153	172	161	155	174	184	191	192	206	260	2 017
	II	166	157	164	168	156	172	189	187	192	209	260	2 019
	III	166	156	163	169	159	168	186	189	196	208	261	2 021
	IV	167	156	165	168	157	168	189	186	196	204	267	2 023
2011	I	166	156	164	170	154	171	187	187	191	206	272	2 024
	II	161	162	161	172	154	171	187	186	195	202	276	2 026
	III	162	161	165	168	157	167	187	185	193	203	280	2 027

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

2. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ TYÖVOIMAAN KUULUMISEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY ACTIVITY

Vuosi ja neljännes	15 -74-vuotias väestö	Työvoima - <i>Labour force</i>			Työvoimaan kuulumattomat - <i>Persons not in labour force</i>		
		Yhteensä	Työlliset	Työttömät	Yhteensä	Koululaiset, opiskelijat	Kotitaloustyötä tekevät
<i>Year and quarter</i>	<i>Population from 15 to 74 years</i>	<i>Total</i>	<i>Employed</i>	<i>Unemployed</i>	<i>Total</i>	<i>Students</i>	<i>Performing domestic wc</i>
1 000 henkilöä - <i>persons</i>							
1961	3 133	2 147	2 121	26	986
1962	3 187	2 160	2 132	28	1 027
1963	3 240	2 158	2 126	32	1 082
1964	3 291	2 186	2 153	33	1 105
1965 ¹	3 215	2 185	2 155	30	1 030
1966	3 249	2 192	2 159	33	1 057
1967	3 288	2 177	2 114	63	1 111
1968	3 324	2 158	2 073	85	1 166
1969	3 341	2 158	2 097	61	1 183
1970 ¹	3 349	2 263	2 217	46	1 086
1971	3 379	2 270	2 215	55	1 109	298	328
1972	3 422	2 277	2 215	62	1 145	310	310
1973	3 461	2 322	2 265	57	1 139	316	272
1974	3 495	2 370	2 326	44	1 125	329	231
1975	3 522	2 374	2 312	62	1 148	339	213
1976	3 542	2 370	2 278	92	1 172	303	225
1977	3 560	2 371	2 232	140	1 189	311	206
1978	3 579	2 372	2 200	172	1 207	319	207
1979	3 597	2 399	2 256	143	1 198	318	192
1980	3 616	2 442	2 328	114	1 174	310	181
1981	3 636	2 474	2 353	121	1 162	313	169
1982	3 659	2 512	2 377	135	1 147	324	149
1983	3 681	2 528	2 390	138	1 153	326	149
1984	3 697	2 546	2 413	133	1 152	319	141
1985	3 708	2 566	2 437	129	1 142	308	130
1986	3 716	2 569	2 431	138	1 148	304	119
1987	3 720	2 554	2 423	130	1 167	300	106
1988	3 720	2 546	2 431	116	1 174	298	104
1989 ¹	3 725	2 588	2 507	80	1 138	273	105
1990	3 737	2 586	2 504	82	1 151	282	107
1991	3 761	2 544	2 375	169	1 217	308	114
1992	3 784	2 499	2 206	292	1 285	349	117
1993	3 802	2 476	2 071	405	1 326	366	117
1994	3 825	2 463	2 054	408	1 362	384	117
1995	3 839	2 481	2 099	382	1 358	375	116
1996	3 850	2 490	2 127	363	1 360	383	113
1997	3 862	2 484	2 170	314	1 379	358	105
1998	3 878	2 507	2 222	285	1 370	354	109
1999	3 890	2 557	2 296	261	1 333	325	100
2000	3 901	2 588	2 335	253	1 312	316	97
2001	3 909	2 605	2 367	238	1 304	318	95
2002	3 918	2 610	2 372	237	1 308	324	84
2003	3 926	2 600	2 365	235	1 327	332	88
2004	3 935	2 594	2 365	229	1 342	334	96
2005	3 948	2 620	2 401	220	1 327	332	91
2006	3 963	2 648	2 444	204	1 315	325	93
2007	3 981	2 675	2 492	183	1 306	318	91
2008	4 004	2 703	2 531	172	1 301
2009	4 025	2 678	2 457	221	1 347
2010	4 043	2 672	2 447	224	1 372
2009 I	4 017	2 650	2 448	202	1 367
2009 II	4 022	2 762	2 497	264	1 261
2009 III	4 028	2 679	2 476	202	1 349
2009 IV	4 033	2 623	2 408	215	1 410
2010 I	4 037	2 632	2 388	244	1 405
2010 II	4 041	2 748	2 485	263	1 293
2010 III	4 046	2 686	2 490	195	1 360
2010 IV	4 050	2 621	2 426	195	1 429
2011 I	4 053	2 635	2 408	227	1 418
2011 II	4 057	2 761	2 517	244	1 296
2011 III	4 060	2 697	2 514	183	1 364

1. Luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempien vuosien kanssa työvoimatutkimuksessa tapahtuneiden menetelmämuutosten ja aikasarjojen korjausten vuoksi. - *Due to changes in method and corrections of timeseries in the labour force survey, the figures are not comparable with the figures for earlier years.*

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - *Source: Statistics Finland, Labour Force Survey*

3. TYÖVOIMA IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN LABOUR FORCE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age										Yhteensä	
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-74	
Year and quarter		1 000 henkilöä - persons											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
		85	177	286	332	348	370	395	251	173	49	15	2 481
		81	181	276	330	345	364	388	278	180	53	14	2 490
		91	194	266	325	340	359	379	296	170	50	15	2 484
		93	206	255	321	342	356	373	327	169	52	15	2 507
		108	217	253	317	343	353	364	351	177	59	15	2 557
		111	224	253	307	341	350	362	370	190	64	17	2 588
		108	223	258	298	341	345	356	366	222	71	17	2 605
		106	220	268	288	337	341	353	358	246	75	18	2 610
		99	221	270	274	329	342	347	350	270	77	20	2 600
		95	217	273	267	321	345	346	341	286	83	20	2 594
		96	225	279	265	313	341	345	339	298	96	23	2 620
		99	229	277	270	303	343	340	338	302	119	28	2 648
		107	234	280	278	295	341	338	336	298	135	33	2 675
		108	232	286	287	286	337	341	336	300	155	34	2 703
		100	222	285	294	279	332	341	331	300	159	34	2 678
		96	221	286	289	276	322	341	329	301	175	38	2 672
2010	I	75	205	282	290	277	326	342	328	302	166	38	2 632
	II	140	242	290	291	276	323	338	333	303	175	37	2 748
	III	95	231	290	289	277	320	341	326	300	180	38	2 686
	IV	73	205	281	286	274	319	342	328	300	177	36	2 621
2011	I	77	211	282	287	279	316	339	329	298	175	41	2 635
	II	143	250	290	286	281	315	341	324	302	179	48	2 761
	III	98	239	292	291	283	310	342	323	301	173	46	2 697
Miehet - Male													
		43	96	158	183	184	190	201	125	84	27	10	1 300
		42	98	152	181	182	186	198	138	89	29	9	1 303
		44	105	146	178	180	185	193	148	85	28	11	1 303
		44	111	143	174	182	184	194	162	85	29	11	1 317
		52	115	142	171	180	185	188	173	89	30	11	1 336
		52	118	140	168	181	180	187	184	92	36	12	1 350
		50	117	146	160	186	174	180	185	107	39	13	1 357
		47	116	147	156	182	173	177	182	118	42	13	1 352
		45	116	147	151	176	175	173	177	133	42	15	1 351
		44	113	153	144	172	178	170	172	141	43	15	1 346
		45	115	155	143	167	176	172	169	145	51	15	1 353
		47	118	155	145	159	180	170	168	148	61	17	1 367
		50	119	154	151	158	176	173	163	147	69	22	1 380
		50	119	157	157	155	172	172	166	149	79	24	1 400
		43	115	155	160	149	171	173	163	147	79	22	1 377
		41	117	158	160	144	170	173	164	146	88	25	1 385
2010	I	29	113	150	164	145	171	175	160	150	81	26	1 362
	II	64	128	162	159	144	170	170	166	148	87	25	1 423
	III	41	122	163	159	142	170	174	164	144	92	25	1 397
	IV	30	106	157	158	144	168	171	165	143	91	24	1 357
2011	I	31	111	159	158	150	165	171	165	147	88	26	1 370
	II	70	128	166	156	153	162	173	164	148	91	31	1 441
	III	43	122	161	159	152	161	172	163	148	87	28	1 397
Naiset - Female													
		41	81	128	149	163	181	194	126	88	23	6	1 181
		39	84	125	149	162	178	191	140	90	25	5	1 187
		47	89	120	147	160	174	186	148	85	22	4	1 181
		48	95	112	147	160	173	179	165	85	23	4	1 190
		56	102	112	146	164	168	176	177	88	29	5	1 221
		59	105	112	139	160	170	175	186	98	29	5	1 239
		58	105	112	138	155	171	176	182	115	32	5	1 248
		59	104	122	133	155	168	176	176	127	33	5	1 258
		54	104	123	123	153	167	174	172	137	35	5	1 248
		51	104	120	122	149	167	175	169	145	40	5	1 247
		51	110	124	122	146	165	173	170	153	46	8	1 267
		52	112	122	125	144	164	170	170	154	57	11	1 281
		58	115	126	127	137	166	165	173	151	66	11	1 295
		59	114	129	130	131	165	169	170	151	76	10	1 303
		57	107	130	133	130	160	169	168	154	80	12	1 301
		55	104	128	129	132	152	168	165	155	87	13	1 287
2010	I	46	93	132	126	132	155	167	168	152	85	13	1 270
	II	76	114	129	132	132	153	169	166	155	88	13	1 325
	III	54	109	127	130	135	149	166	162	156	88	12	1 289
	IV	43	100	124	129	130	150	170	162	156	86	13	1 263
2011	I	45	100	123	129	129	151	169	165	151	88	16	1 265
	II	73	123	124	131	128	153	168	161	155	88	17	1 319
	III	55	117	131	132	131	149	169	160	153	86	17	1 299

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

4. TYÖVOIMAOSUUDET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE PARTICIPATION BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age											
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-64	15-74
Year and quarter		1 000 henkilöä - persons											
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1995		25,9	58,3	81,0	87,1	89,8	91,1	89,8	84,7	63,4	20,4	72,3	64,6
1996		25,0	58,6	80,9	87,0	90,2	90,3	89,7	85,3	65,0	22,1	72,5	64,7
1997		27,9	61,7	81,1	86,3	89,5	89,7	89,0	83,7	60,0	21,0	72,1	64,3
1998		28,2	63,9	81,2	86,2	90,0	90,5	89,2	84,5	60,5	20,9	72,4	64,7
1999		32,6	66,2	83,0	87,3	90,0	90,9	89,2	85,0	62,4	23,1	73,6	65,7
2000		33,3	68,2	82,9	87,0	89,8	91,1	90,0	85,6	66,2	24,7	74,2	66,4
2001		32,7	68,4	83,4	87,2	90,2	90,7	89,3	86,2	70,0	26,8	74,5	66,6
2002		32,4	67,5	85,0	87,6	89,9	90,3	89,1	85,7	71,6	27,5	74,5	66,6
2003		30,8	67,1	83,6	87,1	88,6	90,5	89,1	85,2	71,7	28,5	74,0	66,2
2004		29,9	65,5	82,9	86,9	88,2	90,8	89,8	85,0	71,4	30,5	73,8	65,9
2005		29,9	67,5	84,1	86,3	88,7	90,0	90,5	85,8	70,9	34,9	74,3	66,4
2006		30,7	68,7	83,7	86,5	88,5	91,0	90,3	86,1	73,0	38,9	74,7	66,8
2007		32,7	70,9	84,3	87,1	89,1	91,1	90,2	86,2	73,3	40,8	75,1	67,2
2008		32,6	71,2	84,7	87,5	90,1	90,8	90,6	87,4	75,0	42,8	75,5	67,5
2009		30,0	68,5	83,4	87,4	89,8	91,0	90,3	87,2	76,8	41,2	74,5	66,5
2010		28,7	67,8	82,8	85,3	88,4	90,8	90,1	87,3	78,1	43,1	74,1	66,1
2010	I	22,6	63,2	81,7	85,8	89,0	91,2	90,3	86,8	77,9	41,6	73,0	65,2
	II	41,8	74,5	84,2	85,9	88,5	90,7	89,4	88,2	78,5	43,2	76,2	68,0
	III	28,5	70,8	84,0	85,3	88,7	90,4	90,3	86,7	77,9	43,7	74,4	66,4
	IV	22,0	62,7	81,3	84,4	87,4	90,8	90,5	87,3	78,0	43,7	72,8	64,7
2011	I	23,1	64,2	81,6	84,5	88,8	90,8	90,0	87,9	77,6	43,7	73,2	65,0
	II	43,2	76,1	83,8	84,6	88,6	91,0	90,5	86,9	78,7	44,9	76,6	68,0
	III	29,6	72,5	84,5	86,0	88,9	90,1	90,7	86,9	78,3	43,4	75,0	66,4
Miehet - Male													
1995		25,7	62,3	88,0	94,2	93,5	92,0	89,8	83,8	63,2	23,1	75,0	68,4
1996		25,1	62,0	87,2	93,7	93,7	91,0	89,7	84,1	65,9	24,9	75,0	68,3
1997		26,5	65,2	87,3	92,8	93,2	91,0	89,1	83,0	60,9	24,5	74,6	68,0
1998		26,5	67,1	88,0	92,5	94,0	92,1	90,0	84,0	61,5	24,2	75,1	68,4
1999		30,9	68,5	89,9	93,5	93,5	92,7	89,5	84,9	62,6	24,9	75,9	69,0
2000		30,3	71,0	89,5	94,0	93,6	92,1	90,1	85,7	65,8	28,1	76,4	69,5
2001		29,7	70,9	89,7	94,0	94,6	92,1	89,4	86,2	69,4	30,0	76,6	69,7
2002		28,2	69,9	89,6	93,7	93,0	92,3	89,4	85,5	71,4	30,5	76,2	69,2
2003		27,5	68,4	89,2	93,7	92,3	92,1	89,4	84,6	71,3	32,3	75,9	69,0
2004		27,2	66,7	90,0	92,8	93,2	92,3	89,7	83,6	70,4	32,8	75,5	68,5
2005		27,1	68,3	89,6	92,6	93,2	91,8	90,3	84,8	69,3	37,6	75,7	68,6
2006		28,1	70,2	89,3	92,9	92,9	92,4	90,0	84,8	71,2	41,5	76,2	69,0
2007		28,8	72,5	88,7	94,0	93,3	92,5	90,2	84,6	71,3	43,2	76,4	69,3
2008		28,8	72,5	89,9	94,4	94,0	92,7	90,7	86,2	74,1	45,1	77,0	69,9
2009		25,5	68,6	88,1	93,3	94,1	92,4	90,3	86,2	74,9	41,9	75,6	68,4
2010		24,6	68,6	88,1	93,0	92,5	92,4	90,3	87,1	76,2	44,4	75,7	68,4
2010	I	17,5	65,5	86,3	92,6	92,7	92,8	90,3	86,0	76,7	42,2	74,4	67,4
	II	37,8	76,3	89,7	93,3	92,2	92,6	89,4	87,6	76,3	44,3	77,8	70,4
	III	24,7	71,3	89,5	93,8	92,6	92,0	91,0	87,7	75,9	45,3	76,2	69,0
	IV	18,1	61,7	86,7	92,3	92,4	92,1	90,6	87,1	76,0	45,6	74,3	67,0
2011	I	18,8	64,5	87,6	93,0	93,1	93,2	89,7	87,7	76,1	45,1	75,0	67,5
	II	41,1	76,5	90,0	93,3	93,8	92,4	90,9	87,5	78,1	46,2	78,7	71,0
	III	25,6	72,3	89,4	93,2	94,2	91,3	91,1	87,1	77,5	44,6	76,6	68,7
Naiset - Female													
1995		26,0	54,3	73,8	79,8	86,1	90,2	89,7	85,6	63,6	17,9	69,6	60,9
1996		24,9	55,2	74,3	79,9	86,5	89,5	89,7	86,4	64,2	19,5	69,9	61,2
1997		29,3	58,1	74,6	79,5	85,6	88,3	89,0	84,5	59,0	17,7	69,4	60,7
1998		29,8	60,5	74,0	79,8	85,8	88,8	88,4	84,9	59,5	17,9	69,7	61,0
1999		34,4	63,8	75,6	80,9	86,4	89,0	89,0	85,1	62,3	21,4	71,2	62,5
2000		36,5	65,3	76,0	79,8	85,8	89,9	89,9	85,5	66,6	21,5	72,0	63,2
2001		35,9	65,7	76,4	80,5	85,5	89,3	89,2	86,3	70,6	23,6	72,4	63,6
2002		36,7	65,0	79,9	81,3	86,4	88,4	88,9	85,9	71,8	24,5	72,8	64,0
2003		34,1	65,8	77,8	80,2	84,8	88,9	88,8	85,9	72,2	25,0	72,1	63,5
2004		32,8	64,2	75,4	80,8	83,1	89,1	89,9	86,4	72,4	28,5	72,0	63,3
2005		32,9	66,8	78,3	79,9	84,2	88,2	90,7	86,9	72,5	32,4	72,8	64,1
2006		33,6	67,3	77,5	80,2	84,0	89,6	90,6	87,4	74,8	36,4	73,3	64,6
2007		36,9	69,2	79,4	80,1	84,7	89,6	90,2	87,7	75,3	38,6	73,8	65,1
2008		36,7	69,9	79,2	80,3	86,0	88,9	90,5	88,5	75,9	40,6	73,9	65,1
2009		34,6	68,5	78,3	81,2	85,3	89,6	90,3	88,3	78,7	40,6	73,5	64,7
2010		32,9	66,9	77,1	77,5	84,4	89,1	89,9	87,5	79,9	41,9	72,5	63,7
2010	I	27,5	60,7	77,1	78,4	85,4	89,5	90,4	87,7	79,2	41,1	71,5	63,0
	II	45,9	72,7	78,2	78,3	84,8	88,7	89,5	88,8	80,7	42,2	74,6	65,6
	III	32,4	70,2	77,8	76,8	85,0	88,6	89,5	85,8	79,9	42,2	72,5	63,8
	IV	26,0	63,9	75,3	76,4	82,5	89,4	90,4	87,5	79,8	41,9	71,2	62,5
2011	I	27,3	63,9	74,9	75,9	84,3	88,3	90,2	88,2	79,1	42,4	71,3	62,5
	II	45,3	75,7	76,7	76,1	83,2	89,5	90,1	86,2	79,3	43,6	74,4	65,1
	III	33,9	72,7	79,2	78,6	83,4	88,9	90,4	86,7	79,1	42,3	73,3	64,1

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

5. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MOLEMMAT SUKUPUOLET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, BOTH SEXES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
	1 000 henkilöä - persons			
1966	2 159	623	725	811
1967	2 114	567	725	822
1968	2 073	532	705	836
1969	<u>2 097</u>	<u>505</u>	<u>728</u>	<u>864</u>
1970 ²	2 217	538	752	928
1971	2 215	508	765	942
1972	2 215	461	772	982
1973	2 265	432	793	1 041
1974	2 326	424	822	1 079
1975	2 312	391	812	1 104
1976	2 278	367	790	1 109
1977	2 232	336	775	1 113
1978	2 200	316	757	1 121
1979	2 256	309	779	1 159
1980	2 328	314	803	1 201
1981	2 353	305	821	1 221
1982	2 377	312	801	1 258
1983	2 390	302	789	1 295
1984	2 413	293	784	1 335
1985	2 437	279	776	1 378
1986	2 431	266	774	1 388
1987	2 423	251	753	1 417
1988	<u>2 431</u>	<u>238</u>	<u>741</u>	<u>1 450</u>
1989 ²	2 507	233	760	1 512
1990	2 504	222	757	1 522
1991	2 375	210	681	1 481
1992	2 206	197	603	1 403
1993	2 071	183	548	1 334
1994	2 054	178	536	1 333
1995	2 099	170	572	1 351
1996	2 127	159	579	1 383
1997	2 170	153	594	1 417
1998	2 222	144	613	1 457
1999	2 296	144	637	1 509
2000	2 335	144	642	1 544
2001	2 367	135	642	1 583
2002	2 372	127	639	1 599
2003	2 365	120	620	1 616
2004	2 365	<u>116</u>	<u>606</u>	<u>1 635</u>
2005	2 401	121	599	1 675
2006	2 444	118	607	1 714
2007	2 492	118	621	1 746
2008	2 531	119	628	1 771
2009	2 457	119	581	1 748
2010	2 447	115	560	1 762
2008 I	2 474	111	609	1 743
2008 II	2 574	123	646	1 794
2008 III	2 566	124	650	1 780
2008 IV	2 509	118	610	1 771
2009 I	2 448	115	586	1 738
2009 II	2 497	122	592	1 772
2009 III	2 476	121	586	1 760
2009 IV	2 408	117	560	1 723
2010 I	2 388	115	543	1 719
2010 II	2 485	116	573	1 787
2010 III	2 490	120	573	1 787
2010 IV	2 426	110	554	1 751
2011 I	2 408	110	534	1 755
2011 II	2 517	112	567	1 827
2011 III	2 514	114	583	1 805

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

6. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MIEHET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, MALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
	1 000 henkilöä - persons			
1966	1 221	344	530	347
1967	1 193	310	535	348
1968	1 152	293	509	350
1969	<u>1 173</u>	<u>279</u>	<u>532</u>	<u>362</u>
1970 ²	1 236	307	514	415
1971	1 228	290	527	410
1972	1 217	261	531	427
1973	1 240	249	543	447
1974	1 266	244	562	461
1975	1 247	220	559	469
1976	1 220	215	535	459
1977	1 181	198	528	450
1978	1 164	188	519	453
1979	1 197	182	539	469
1980	1 240	186	555	492
1981	1 244	184	569	487
1982	1 248	193	556	494
1983	1 249	185	554	507
1984	1 262	179	552	528
1985	1 264	173	547	542
1986	1 263	169	546	547
1987	1 260	161	534	564
1988	<u>1 264</u>	<u>153</u>	<u>532</u>	<u>578</u>
1989 ²	1 311	153	553	604
1990	1 308	143	553	611
1991	1 224	134	497	591
1992	1 130	130	439	560
1993	1 063	123	401	536
1994	1 059	117	397	541
1995	1 096	112	430	551
1996	1 116	106	439	568
1997	1 143	103	451	584
1998	1 174	97	465	608
1999	1 206	98	481	623
2000	1 228	99	489	637
2001	1 240	93	487	657
2002	1 229	85	486	654
2003	1 227	83	478	662
2004	1 229	<u>82</u>	<u>466</u>	<u>676</u>
2005	1 243	86	468	687
2006	1 266	85	478	702
2007	1 290	86	492	708
2008	1 315	86	502	720
2009	1 255	84	461	703
2010	1 259	82	444	729
2008 I	1 280	80	484	708
2008 II	1 342	88	517	730
2008 III	1 339	89	523	721
2008 IV	1 298	85	488	718
2009 I	1 247	82	468	692
2009 II	1 275	87	471	714
2009 III	1 272	85	465	716
2009 IV	1 225	82	442	697
2010 I	1 220	81	429	704
2010 II	1 277	83	453	735
2010 III	1 291	84	452	745
2010 IV	1 249	80	440	721
2011 I	1 243	80	424	732
2011 II	1 306	82	460	759
2011 III	1 297	82	472	737

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

7. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, NAISET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, FEMALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
	1 000 henkilöä - persons			
1966	938	278	195	465
1967	921	257	190	474
1968	921	238	197	486
1969	924	225	198	501
1970 ²	980	230	238	513
1971	986	219	237	530
1972	997	200	242	556
1973	1 025	184	243	597
1974	1 059	180	261	617
1975	1 065	171	260	634
1976	1 059	152	253	649
1977	1 050	138	248	662
1978	1 035	128	237	668
1979	1 058	126	241	689
1980	1 088	127	249	708
1981	1 109	121	253	734
1982	1 129	119	245	762
1983	1 141	117	234	787
1984	1 152	114	230	806
1985	1 173	106	230	836
1986	1 167	97	228	841
1987	1 163	90	219	853
1988	1 166	84	209	871
1989 ²	1 196	80	208	907
1990	1 196	79	204	912
1991	1 151	76	184	890
1992	1 077	68	164	844
1993	1 008	60	147	798
1994	996	61	140	792
1995	1 003	57	142	801
1996	1 011	53	140	815
1997	1 028	50	142	833
1998	1 048	47	148	850
1999	1 090	46	156	886
2000	1 108	43	154	908
2001	1 127	42	155	926
2002	1 144	41	154	946
2003	1 138	38	142	954
2004	1 136	34	141	958
2005	1 158	34	132	988
2006	1 178	33	129	1 014
2007	1 202	32	128	1 039
2008	1 216	33	126	1 052
2009	1 202	35	119	1 044
2010	1 188	33	117	1 033
2008 I	1 194	31	125	1 033
2008 II	1 232	35	129	1 064
2008 III	1 228	34	128	1 060
2008 IV	1 211	33	122	1 050
2009 I	1 201	33	118	1 047
2009 II	1 222	36	120	1 059
2009 III	1 204	36	121	1 042
2009 IV	1 182	35	117	1 026
2010 I	1 169	34	114	1 012
2010 II	1 208	33	120	1 048
2010 III	1 199	36	120	1 037
2010 IV	1 177	30	113	1 028
2011 I	1 165	30	110	1 020
2011 II	1 211	30	107	1 068
2011 III	1 217	32	111	1 068

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Jatkuu -Continued

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat	Maatalous	Metsätalous	Teollisuus	Talonrakennus
Year and quarter	Employed persons total	Agriculture	Forestry	Manufacturing	Construction of buildings
1 000 henkilöä - persons					
1966	2 159	526	96	526	127
1967	2 114	485	82	528	123
1968	2 073	449	82	522	112
1969	<u>2 097</u>	<u>425</u>	<u>79</u>	<u>541</u>	<u>122</u>
1970 ¹	2 217	451	91	552	143
1971	2 215	424	88	568	145
1972	2 215	389	74	579	140
1973	2 265	354	79	594	145
1974	2 326	353	73	622	145
1975	2 312	327	66	616	145
1976	2 278	306	61	602	130
1977	2 232	278	57	595	127
1978	2 200	261	55	579	125
1979	2 256	251	58	601	124
1980	2 328	251	63	627	128
1981	2 353	250	55	636	133
1982	2 377	255	57	618	133
1983	2 390	246	56	606	140
1984	2 413	242	52	601	143
1985	2 437	228	52	598	137
1986	2 431	218	47	589	142
1987	2 423	206	45	569	143
1988	<u>2 431</u>	<u>197</u>	<u>41</u>	<u>553</u>	<u>145</u>
1989 ¹	2 507	192	41	563	155
1990	2 504	183	39	556	161
1991	2 375	177	33	505	137
1992	2 206	166	31	456	111
1993	2 071	154	29	426	89
1994	2 054	153	25	428	80
1995	2 099	141	28	457	87
1996	2 127	133	26	461	88
1997	2 170	130	23	464	101
1998	2 222	120	24	475	107
1999	2 296	121	23	488	117
2000	2 335	118	24	494	122
2001	2 367	112	23	497	115
2002	2 372	106	21	491	117
2003	2 365	99	22	470	118
2004	2 365	<u>93</u>	<u>23</u>	<u>458</u>	<u>115</u>
2005	2 401	91	30	440	141
2006	2 444	90	28	443	146
2007	2 492	87	31	447	155
2008	2 531	88	31	442	165
2009	2 457	88	31	406	152
2010	2 447	84	31	388	152
2008 I	2 474	81	30	435	155
II	2 574	91	32	455	169
III	2 566	91	33	454	173
IV	2 509	88	30	427	162
2009 I	2 448	87	28	414	148
II	2 497	92	30	415	154
III	2 476	87	34	407	157
IV	2 408	86	31	388	151
2010 I	2 388	85	30	382	141
II	2 485	83	33	401	151
III	2 490	88	32	390	162
IV	2 426	80	30	381	156
2011 I	2 408	80	30	371	146
II	2 517	81	31	386	163
III	2 514	81	33	399	163

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes	Jatkoa -Continued				
	Maa- ja vesi-rakennus	Kauppa	Liikenne	Rahoitus- ja vakuutus	Palvelukset
	<i>Other construction</i>	<i>Trade</i>	<i>Transport</i>	<i>Financing, insurance</i>	<i>Services</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>1 000 henkilöä - persons</i>				
1966	72	300	143	..	369
1967	74	303	140	..	379
1968	72	306	141	..	389
1969	67	305	146	..	412
1970 ¹	58	294 ²	165	84 ²	385
1971	53	298	160	84	400
1972	54	305	166	90	421
1973	54	326	167	99	449
1974	56	334	170	109	466
1975	58	329	177	118	480
1976	57	333	173	117	486
1977	54	320	170	117	506
1978	52	313	174	117	517
1979	53	318	179	120	542
1980	48	328	184	127	562
1981	51	326	184	130	581
1982	50	326	180	136	616
1983	43	337	177	135	646
1984	40	343	180	148	664
1985	41	355	186	156	681
1986	43	355	183	160	690
1987	41	348	182	177	710
1988	43	354	182	190	724
1989 ¹	42	388	178	262	684
1990	39	395	179	268	681
1991	39	364	175	263	679
1992	36	325	165	250	663
1993	33	305	158	234	637
1994	28	297	161	230	645
1995	28	301	163	228	659
1996	30	316	159	241	667
1997	29	329	164	240	685
1998	32	339	169	249	700
1999	32	355	168	267	719
2000	27	354	172	287	732
2001	30	357	174	301	750
2002	31	363	169	308	758
2003	33	362	173	313	767
2004	33	367	172	315	781
2005	18	373	144	384	774
2006	18	376	154	399	785
2007	19	389	151	414	792
2008	21	399	153	419	800
2009	23	381	153	408	806
2010	20	381	156	416	809
2008 I	19	387	149	413	794
2008 II	22	414	154	424	802
2008 III	23	402	153	425	800
2008 IV	21	393	155	420	803
2009 I	24	381	154	404	799
2009 II	23	387	154	413	818
2009 III	22	386	151	411	812
2009 IV	21	371	154	402	796
2010 I	20	365	156	402	796
2010 II	21	394	162	423	808
2010 III	21	392	156	426	813
2010 IV	17	375	151	408	817
2011 I	17	368	149	416	822
2011 II	18	401	151	433	843
2011 III	21	395	146	430	834

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

2. Vuosina 1961 - 1969 "rahoitus- ja vakuutustoiminnan" luvut sisältyvät "kaupan" lukuihin. -
In the years 1961 - 1969 the figures for "financing and insurance" include in the figures for "trade".

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

9. TYÖLLISET AMMATTIASEMAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRIAL STATUS

Vuosi ja neljännes	Työlliset yhteensä	Palkansaajat - <i>Salary and wage earners</i>			Yrittäjät ja yrittäjä-perheenjäsenet	
<i>Year and quarter</i>	<i>Employed total</i>	Yhteensä	Työntekijät	Toimihenkilöt	<i>Employers and unpaid family workers</i>	
		<i>Total</i>	<i>Wage earners</i>	<i>Salaried employees</i>		
1 000 henkilöä - <i>persons</i>						
1966	2 159	1 524	896	628	635	
1967	2 114	1 533	883	650	581	
1968	2 073	1 529	888	641	544	
1969	2 097	1 569	905	664	528	
1970	2 126	1 626	930	696	500	
1971	2 123	1 639	916	723	484	
1972	2 118	1 672	906	766	446	
1973	2 164	1 750	938	812	414	
1974	2 229	1 826	967	859	403	
1975	2 221	1 846	939	907	375	
1976 ¹	2 278	1 819	947	856	437	
1977	2 232	1 823	925	886	395	
1978	2 200	1 812	921	880	374	
1979	2 256	1 865	953	901	375	
1980	2 328	1 930	991	928	379	
1981	2 353	1 962	988	966	375	
1982	2 377	1 990	968	1 014	377	
1983	2 390	2 004	961	1 040	386	
1984	2 413	2 035	960	1 073	378	
1985	2 437	2 077	957	1 117	360	
1986	2 431	2 071	941	1 127	359	
1987	2 423	2 051	919	1 130	372	
1988	2 431	2 062	912	1 148	368	
1989 ¹	2 507	2 112	932	1 177	395	
1990	2 504	2 116	914	1 199	388	
1991	2 375	2 012	832	1 177	363	
1992	2 206	1 862	738	1 120	344	
1993	2 071	1 742	679	1 054	329	
1994	2 054	1 722	671	1 041	332	
1995	2 099	1 773	696	1 068	325	
1996	2 127	1 803	692	1 098	324	
1997	2 170	1 845	695	1 141	323	
1998	2 222	1 905	727	1 170	317	
1999	2 296	1 975	745	1 225	321	
2000	2 335	2 016	749	1 264	319	
2001	2 367	2 060	767	1 289	307	
2002	2 372	2 068	758	1 307	304	
2003	2 365	2 061	748	1 310	304	
2004	2 365	2 064	733	1 328	301	
2005	2 401	2 098	736	1 360	303	
2006	2 444	2 129	746	1 382	314	
2007	2 492	2 178	761	1 413	314	
2008	2 531	2 207	764	1 437	324	
2009	2 457	2 123	697	1 419	334	
2010	2 447	2 120	682	1 431	328	
2008	I	2 474	2 160	722	1 432	313
	II	2 574	2 249	800	1 439	326
	III	2 566	2 241	794	1 439	325
	IV	2 509	2 177	735	1 437	332
2009	I	2 448	2 114	686	1 422	334
	II	2 497	2 161	723	1 431	337
	III	2 476	2 145	722	1 416	331
	IV	2 408	2 071	657	1 408	336
2010	I	2 388	2 061	640	1 415	328
	II	2 485	2 159	701	1 450	327
	III	2 490	2 158	718	1 433	333
	IV	2 426	2 101	669	1 425	324
2011	I	2 408	2 079	329
	II	2 517	2 187	330
	III	2 514	2 184	330

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

10. TYÖLLISET NORMAALIN TYÖAJAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY NORMAL HOURS OF WORK

Vuosi ja neljännes	Työlliset - Employed					Osa-aikaisten osuus työllisistä	
	Yhteensä	Tuntia viikossa - Hours per week				Proportion of part-time employed	
Year and quarter	Total	1 - 29	30 - 40	41 -	Tuntematon Unknown		
1 000 henkilöä - persons							
1981	2 353	173	1 852	316	12	7,4	
1982	2 377	181	1 859	322	15	7,6	
1983	2 390	197	1 847	321	24	8,2	
1984	2 413	201	1 874	312	26	8,3	
1985	2 437	201	1 896	310	30	8,2	
1986	2 431	195	1 895	308	32	8,0	
1987	2 423	194	1 882	315	32	8,0	
1988	2 431	177	1 907	319	28	7,3	
1989 ¹	2 507	192	1 956	328	32	9,8	
1990	2 504	186	1 959	328	32	9,5	
1991	2 375	185	1 856	298	36	10,1	
1992	2 206	176	1 711	285	34	10,5	
1993	2 071	181	1 583	271	36	11,4	
1994	2 054	180	1 556	280	39	11,5	
1995	2 099	176	1 586	283	54	11,7	
1996	2 127	174	1 603	298	52	11,5	
1997	2 170	203	1 612	339	16	11,0	
1998	2 222	213	1 639	358	12	11,4	
1999	2 296	226	1 682	371	17	12,1	
2000	2 335	240	1 701	372	22	12,3	
2001	2 367	246	1 735	364	23	12,2	
2002	2 372	260	1 736	358	19	12,7	
2003	2 365	266	1 730	352	17	13,0	
2004	2 365	266	1 739	344	16	13,5	
2005	2 401	269	1 768	346	18	13,7	
2006	2 444	278	1 800	345	20	14,0	
2007	2 492	288	1 840	345	18	14,1	
2008	2 531	290	1 855	372	13	13,4	
2009	2 457	299	1 796	349	12	14,0	
2010	2 447	303	1 778	351	14	14,6	
2005	I	2 337	278	1 708	334	17	14,5
	II	2 425	267	1 791	349	19	13,6
	III	2 444	250	1 815	360	19	12,7
	IV	2 398	281	1 758	341	17	14,1
2006	I	2 381	283	1 743	336	19	14,4
	II	2 461	270	1 808	363	20	13,6
	III	2 494	259	1 864	352	19	13,2
	IV	2 438	301	1 786	328	24	15,0
2007	I	2 415	304	1 769	324	18	14,7
	II	2 524	274	1 873	358	19	13,6
	III	2 542	264	1 903	356	18	13,0
	IV	2 485	311	1 816	340	19	15,1
2008	I	2 474	311	1 790	358	15	14,2
	II	2 574	278	1 906	378	13	12,9
	III	2 566	260	1 911	383	12	12,0
	IV	2 509	309	1 818	370	13	14,2
2009	I	2 448	314	1 775	347	12	14,6
	II	2 497	284	1 837	363	12	13,3
	III	2 476	280	1 841	344	10	13,1
	IV	2 408	321	1 731	343	12	14,9
2010	I	2 388	318	1 721	334	16	15,2
	II	2 485	300	1 811	359	14	14,4
	III	2 490	277	1 836	360	15	13,7
	IV	2 426	319	1 742	351	13	15,2
2011	I	2 408	331	1 713	346	16	15,8
	II	2 517	311	1 822	368	15	14,5
	III	2 514	282	1 857	360	14	13,8

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

11. TYÖTTÖMYYS JA TYÖTTÖMYYSASTEET TYÖVOIMATUTKIMUKSEN MUKAAN
UNEMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT RATES ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Työttömät - <i>Unemployed persons</i>			Työttömyysasteet - <i>Unemployment rates</i>		
	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset
	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>
	1 000 henkilöä - <i>persons</i>			Prosenttia - <i>Per cent</i>		
1961	26	18	8	1,2	1,5	0,8
1962	28	20	7	1,3	1,7	0,8
1963	32	24	8	1,5	2,0	0,8
1964	33	27	7	1,5	2,2	0,6
1965 ¹	30	20	10	1,4	1,6	1,0
1966	33	22	11	1,5	1,8	1,2
1967	63	52	11	2,9	4,2	1,2
1968	85	70	15	3,9	5,7	1,6
1969	61	46	15	2,8	3,8	1,6
1970 ¹	46	35	11	2,0	2,7	1,1
1971	55	38	17	2,4	3,0	1,6
1972	62	42	20	2,7	3,3	1,9
1973	57	32	25	2,4	2,5	2,3
1974	44	21	23	1,8	1,6	2,1
1975	62	35	27	2,6	2,7	2,4
1976	92	60	32	3,9	4,7	2,9
1977	140	88	52	5,9	6,9	4,7
1978	172	106	66	7,3	8,4	6,0
1979	143	82	61	6,0	6,4	5,4
1980	114	61	53	4,7	4,7	4,7
1981	121	67	54	4,9	5,1	4,6
1982	135	73	62	5,4	5,5	5,2
1983	138	76	62	5,5	5,7	5,2
1984	133	72	61	5,2	5,4	5,0
1985	129	73	56	5,0	5,5	4,6
1986	138	82	56	5,4	6,1	4,6
1987	130	78	53	5,1	5,8	4,3
1988	116	68	48	4,5	5,1	4,0
1989 ¹	80	43	38	3,1	3,2	3,1
1990	82	49	33	3,2	3,6	2,7
1991	169	106	63	6,6	8,0	5,2
1992	292	178	114	11,7	13,6	9,6
1993	405	235	170	16,3	18,1	14,4
1994	408	235	174	16,6	18,2	14,9
1995	382	204	178	15,4	15,7	15,1
1996	363	186	176	14,6	14,3	14,8
1997	314	160	154	12,7	12,3	13,0
1998	285	143	142	11,4	10,9	12,0
1999	261	130	131	10,2	9,8	10,7
2000	253	122	131	9,8	9,1	10,6
2001	238	117	121	9,1	8,6	9,7
2002	237	123	114	9,1	9,1	9,1
2003	235	124	111	9,0	9,2	8,9
2004	229	118	111	8,8	8,7	8,9
2005	220	111	109	8,4	8,2	8,6
2006	204	101	103	7,7	7,4	8,1
2007	183	90	93	6,9	6,5	7,2
2008	172	85	87	6,4	6,1	6,7
2009	221	122	99	8,2	8,9	7,6
2010	224	126	98	8,4	9,1	7,6
2008 I	176	88	88	6,6	6,4	6,9
2008 II	202	102	100	7,3	7,0	7,5
2008 III	151	70	81	5,6	5,0	6,2
2008 IV	159	81	79	6,0	5,8	6,1
2009 I	202	114	89	7,6	8,4	6,9
2009 II	264	150	114	9,6	10,5	8,5
2009 III	202	106	96	7,5	7,7	7,4
2009 IV	215	119	96	8,2	8,9	7,5
2010 I	244	143	101	9,3	10,5	8,0
2010 II	263	146	116	9,6	10,3	8,8
2010 III	195	106	89	7,3	7,6	6,9
2010 IV	195	109	86	7,4	8,0	6,8
2011 I	227	127	100	8,6	9,3	7,9
2011 II	244	136	108	8,8	9,4	8,2
2011 III	183	101	83	6,8	7,2	6,4

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

12. TYÖTTÖMYYSASTEET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN, TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY AGE AND SEX, ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age										Keski-määrin	
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-24	
Year and quarter		Prosenttia - Per cent										Weighted mean	
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1995		35,7	26,9	17,3	13,8	12,8	12,2	11,5	11,7	22,9	9,4	29,7	15,4
1996		34,5	25,0	15,2	13,0	11,2	11,2	11,1	12,0	23,4	12,7	28,0	14,6
1997		33,6	21,3	14,8	10,8	9,6	9,7	9,4	11,0	16,9	7,6	25,2	12,7
1998		32,2	19,6	12,5	9,8	8,5	9,3	8,5	8,8	15,4	6,3	23,5	11,4
1999		31,5	16,4	11,2	8,6	7,9	8,1	7,8	7,7	11,5	6,4	21,5	10,2
2000		30,5	16,8	10,7	8,8	7,0	7,7	7,2	7,4	10,4	5,4	21,4	9,8
2001		28,3	15,6	9,4	8,6	6,4	7,1	6,7	7,0	10,2	5,8	19,8	9,1
2002		31,9	15,8	10,2	7,6	6,2	6,7	6,7	7,2	9,1	5,1	21,0	9,1
2003		31,3	17,5	9,9	7,6	6,6	6,5	6,7	6,8	8,5	4,4	21,8	9,0
2004		30,4	16,5	9,6	7,2	6,9	6,7	7,2	6,3	8,0	4,5	20,7	8,8
2005		29,5	16,1	8,6	6,6	6,2	6,9	6,2	6,6	7,8	4,2	20,1	8,4
2006		27,6	14,9	7,7	6,1	5,3	5,5	6,2	6,1	7,7	4,4	18,7	7,7
2007		25,7	12,3	7,0	5,3	4,9	5,0	4,7	5,3	7,3	4,2	16,5	6,9
2008		26,6	11,7	6,7	5,0	4,6	4,4	4,0	4,9	6,3	3,6	16,5	6,4
2009		31,6	17,0	9,7	6,7	5,6	5,7	6,0	6,1	7,0	4,7	21,5	8,2
2010		31,6	17,0	9,2	6,3	6,5	6,0	6,4	6,6	7,2	5,3	21,4	8,4
2010	I	36,5	20,4	11,0	7,1	6,2	6,7	7,4	7,2	8,3	6,0	24,7	9,3
	II	42,0	19,3	9,5	7,1	6,1	5,7	5,7	7,4	7,0	4,9	27,6	9,6
	III	18,2	12,5	8,4	6,0	7,2	6,4	5,8	5,5	6,8	4,8	14,2	7,3
	IV	24,2	15,7	7,8	4,9	6,6	5,4	6,6	6,4	6,7	5,7	18,0	7,4
2011	I	36,4	17,8	9,9	5,9	6,5	6,9	5,9	6,8	8,0	5,9	22,8	8,6
	II	38,4	18,5	8,6	5,8	5,6	5,5	4,8	6,3	7,0	5,4	25,7	8,8
	III	16,7	13,3	8,6	6,7	4,9	5,0	5,0	5,4	5,7	5,2	14,3	6,8
Miehet - Male													
1995		37,2	27,7	17,0	12,9	12,6	12,6	12,2	12,3	25,6	7,7	30,7	15,7
1996		37,2	26,2	13,7	12,1	10,2	11,3	11,4	11,8	23,7	10,8	29,5	14,3
1997		33,4	22,0	13,3	9,6	8,9	10,2	9,2	11,5	17,1	7,1	25,4	12,3
1998		31,1	19,4	11,3	8,3	7,7	9,5	8,3	8,8	15,9	6,2	22,8	10,9
1999		30,4	16,4	9,7	7,7	6,7	7,8	8,2	7,9	12,6	6,5	20,8	9,8
2000		30,7	16,9	9,3	7,1	5,5	7,1	7,3	7,3	10,8	5,0	21,1	9,1
2001		29,1	15,5	7,6	7,5	5,3	6,8	7,0	7,2	10,6	5,5	19,6	8,6
2002		32,6	16,6	9,7	6,9	6,2	7,2	7,3	7,4	9,6	5,6	21,2	9,1
2003		31,6	18,2	9,8	7,4	6,5	6,8	7,3	7,6	9,0	3,7	21,9	9,2
2004		31,8	18,2	9,5	6,5	6,0	6,4	7,0	6,8	8,3	4,7	22,0	8,7
2005		28,5	17,6	8,0	6,1	5,8	6,6	6,2	6,0	8,4	3,6	20,6	8,2
2006		28,9	15,1	7,0	5,1	4,2	4,9	6,4	6,2	7,7	4,9	19,0	7,4
2007		27,4	11,9	6,7	4,4	3,3	4,8	4,8	5,6	8,1	4,1	16,4	6,5
2008		28,7	12,3	6,4	4,1	3,6	3,6	3,8	4,7	6,9	3,6	17,1	6,1
2009		36,2	19,6	10,1	6,8	6,2	5,8	6,4	7,1	7,5	6,1	24,1	8,9
2010		34,7	19,9	9,9	6,5	6,5	6,3	7,1	7,8	8,3	5,8	23,8	9,1
2010	I	40,1	25,3	12,2	6,9	6,8	7,4	8,7	9,3	9,6	7,0	28,4	10,5
	II	46,8	21,4	10,4	7,3	5,1	6,3	6,7	8,6	8,4	5,1	29,8	10,3
	III	20,6	13,3	9,1	6,8	6,6	5,6	6,2	6,2	7,9	4,8	15,2	7,6
	IV	23,3	20,0	8,0	5,0	7,6	5,7	6,7	7,2	7,4	6,5	20,7	8,0
2011	I	35,2	20,1	10,6	5,9	7,7	7,2	6,1	8,2	9,9	6,6	23,4	9,3
	II	40,4	20,4	9,3	6,2	6,3	6,1	4,8	7,3	8,2	4,4	27,5	9,4
	III	17,8	15,6	8,7	6,1	5,1	5,1	5,3	5,8	6,9	5,9	16,2	7,2
Naiset - Female													
1995		34,0	25,9	17,7	15,0	13,1	11,7	10,8	11,0	20,3	11,5	28,6	15,1
1996		31,6	23,7	17,0	14,1	12,3	11,1	10,7	12,3	23,1	14,8	26,3	14,9
1997		33,8	20,5	16,6	12,2	10,5	9,1	9,5	10,6	16,8	8,3	25,1	13,0
1998		33,2	19,9	14,1	11,6	9,3	9,1	8,8	8,7	14,8	6,3	24,3	12,0
1999		32,5	16,4	13,2	9,7	9,2	8,6	7,4	7,5	10,5	6,3	22,1	10,7
2000		30,3	16,8	12,5	10,9	8,7	8,4	7,1	7,5	10,1	5,8	21,6	10,6
2001		27,7	15,7	11,6	10,0	7,6	7,4	6,3	6,8	9,8	6,0	20,0	9,7
2002		31,4	14,9	10,8	8,5	6,2	6,3	6,1	7,0	8,6	4,6	20,9	9,1
2003		31,2	16,6	10,0	7,9	6,7	6,3	6,1	5,9	8,1	5,3	21,6	8,9
2004		29,1	14,6	9,7	8,1	7,9	7,0	7,5	5,8	7,8	4,4	19,4	8,9
2005		30,4	14,5	9,4	7,1	6,5	7,1	6,2	7,2	7,1	4,9	19,5	8,6
2006		26,4	14,7	8,7	7,2	6,4	6,1	6,0	6,0	7,7	3,8	18,4	8,1
2007		24,2	12,7	7,4	6,4	6,8	5,2	4,7	5,0	6,6	4,3	16,6	7,2
2008		24,8	11,1	7,0	6,0	5,7	5,2	4,3	5,0	5,7	3,7	15,8	6,7
2009		28,2	14,1	9,3	6,6	5,0	5,6	5,6	5,2	6,5	3,4	19,0	7,6
2010		29,3	13,6	8,3	6,0	6,5	5,8	5,6	5,5	6,1	4,8	19,0	7,6
2010	I	34,2	14,3	9,6	7,4	5,6	5,9	6,0	5,2	6,9	5,1	20,9	8,0
	II	37,9	17,0	8,4	6,7	7,2	5,1	4,7	6,3	5,7	4,7	25,4	8,8
	III	16,4	11,7	7,4	5,1	7,9	7,2	5,5	4,9	5,9	4,8	13,2	6,9
	IV	24,9	11,2	7,6	4,8	5,5	5,0	6,4	5,6	6,1	4,8	15,3	6,8
2011	I	37,2	15,3	9,2	5,8	5,0	6,6	5,7	5,4	6,2	5,2	22,2	7,9
	II	36,5	16,4	7,5	5,4	4,8	4,9	4,7	5,3	5,9	6,5	23,9	8,2
	III	15,9	10,9	8,4	7,4	4,5	4,9	4,7	5,0	4,5	4,6	12,5	6,4

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

13. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ SUKUPUOLEN MUKAAN SEKÄ LOMAUTETUT JA LYHENNETYLLÄ TYÖVIIKOLLA OLEVAT
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY SEX, AND PERSONS LAID OFF AND ON REDUCED WORKING WEEK

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työttömät työnhakijat - <i>Unemployed jobseekers</i>					Lomautetut <i>Laid off</i>	Lyhennetyllä työviikolla <i>On reduced working week</i>
	Yhteensä	Miehet	Naiset	Alle 25-vuotiaat	Yli vuoden työttömänä		
	<i>Total</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>	<i>Under 25 years old</i>	<i>Unemployed over a year</i>		
Henkilöä - <i>Persons</i>							
1971	44 100	27 000	17 100	4 300	2 000
1972	59 500	36 800	22 700	4 700	2 100
1973	50 200	28 700	21 500	4 500	1 800
1974	40 100	20 300	19 800	4 300	2 100
1975	50 900	29 500	21 400	7 500	6 900
1976	80 200	51 400	28 800	10 800	8 900
1977	132 500	82 700	49 900	19 900	21 600
1978	175 200	106 800	68 400	17 000	24 700
1979	150 300	87 200	63 200	9 500	8 000
1980	109 500	58 300	51 200	6 600	5 000
1981	115 400	61 200	54 200	35 700	11 500	11 400	10 200
1982	138 100	75 000	63 100	40 900	14 000	15 600	14 200
1983	143 900	80 000	63 900	40 800	17 100	14 900	10 600
1984	135 300	76 100	59 200	37 600	15 500	11 400	7 800
1985	141 400	79 600	61 800	36 700	13 200	11 900	6 500
1986	150 700	87 100	63 600	36 900	14 800	14 800	5 300
1987	140 500	81 100	59 400	33 800	16 700	10 000	3 800
1988	127 600	71 100	56 500	28 600	12 100	8 300	3 400
1989	103 400	54 800	48 700	22 100	6 400	6 700	2 700
1990	103 200	59 500	43 700	21 800	3 000	9 700	2 400
1991	213 200	134 600	78 600	45 800	5 300	32 300	5 900
1992	363 100	221 500	141 600	77 800	29 200	43 600	11 000
1993	482 200	280 700	201 400	97 700	86 000	45 900	14 400
1994	494 200	276 900	217 300	92 200	133 600	26 800	12 900
1995	466 000	254 900	211 100	80 500	140 200	15 100	9 200
1996	448 000	241 400	206 600	68 600	134 900	13 900	8 000
1997	409 000	214 900	194 000	53 900	124 600	10 700	6 300
1998	372 400	190 200	182 200	46 900	112 600	10 000	4 900
1999	348 100	177 200	170 900	44 300	98 000	11 100	4 100
2000	321 100	161 600	159 500	39 300	89 000	9 500	3 200
2001	302 200	153 400	148 700	36 600	82 700	10 400	2 700
2002	294 000	154 500	139 500	35 800	77 700	12 700	2 400
2003	288 800	153 500	135 400	35 200	72 400	14 200	2 300
2004	288 400	152 200	136 200	34 900	73 000	13 200	2 100
2005	275 300	144 100	131 200	30 500	72 400	10 600	1 700
2006	247 900	128 800	119 100	26 800 ¹	64 400	8 000	1 300
2007	215 800	111 000	104 800	22 500	51 700	6 600	1 100
2008	202 900	107 400	95 500	22 400	43 100	9 000	1 100
2009	264 800	156 200	108 600	36 200	41 300	31 000	3 800
2010	264 800	154 300	110 500	34 600	54 000	21 300	3 700
2007 I	231 000	124 900	106 100	23 900	56 000	9 500	1 200
2007 II	212 600	107 800	104 900	22 100	52 500	5 300	1 100
2007 III	214 700	104 800	109 900	23 900	50 700	4 800	930
2007 IV	204 700	106 500	98 200	20 300	47 400	6 700	1 000
2008 I	207 700	113 200	94 500	21 400	46 100	9 300	1 000
2008 II	194 400	99 500	95 000	20 500	43 600	5 700	940
2008 III	200 500	100 500	100 000	23 500	42 300	6 200	890
2008 IV	209 000	116 300	92 700	24 100	40 500	14 800	1 400
2009 I	247 900	149 500	98 400	32 400	39 800	30 800	3 000
2009 II	256 200	150 700	105 500	35 200	39 400	30 400	3 800
2009 III	274 000	156 200	117 800	39 900	41 300	28 500	3 900
2009 IV	281 100	168 500	112 600	37 200	44 900	34 300	4 600
2010 I	284 500	174 700	109 900	37 500	50 200	32 800	4 700
2010 II	263 000	151 900	111 100	35 100	52 800	19 600	4 000
2010 III	260 700	144 600	116 200	35 500	56 300	14 700	3 000
2010 IV	251 000	146 100	104 900	30 200	56 900	18 000	2 900
2011 I	257 500	153 800	103 700	31 000	58 000	21 200	2 500
2011 II	238 900	135 000	104 000	29 200	56 900	12 500	2 000
2011 III	241 800	130 900	110 900	31 600	57 400	9 700	1 600

1. Vuoteen 2005 asti lomautetut poisluken. - *Until 2005 excluding laid offs.*

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

14. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age									Yhteensä
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64
Year and quarter		Henkilöä - persons									Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1995		23 600	56 900	58 300	56 200	53 300	54 300	55 000	36 400	49 500	7 300
1996		16 000	52 600	52 600	52 700	50 100	51 900	53 600	40 500	55 100	9 100
1997		12 200	41 700	44 500	47 000	45 200	47 400	49 500	41 800	59 100	9 800
1998		11 100	35 800	37 700	41 400	41 100	42 400	44 800	40 500	57 200	10 400
1999		10 900	33 400	33 100	37 200	37 700	38 400	40 900	40 300	53 900	11 300
2000		10 000	29 300	29 100	33 200	34 700	35 300	37 500	40 000	50 300	12 200
2001		9 700	26 900	26 600	29 600	32 400	32 900	35 500	38 000	47 300	12 900
2002		9 200	26 600	26 200	27 400	31 300	31 500	33 800	36 300	46 500	12 300
2003		8 600	26 600	26 200	25 300	29 800	30 400	31 900	34 100	49 200	12 300
2004		8 200	26 700	26 700	24 400	29 200	30 300	30 800	32 900	52 500	13 200
2005		6 700	23 800	24 900	22 900	27 100	29 200	29 500	31 600	55 500	13 200
2006	¹	5 800	21 000	22 800	21 400	24 500	27 300	27 500	29 700	52 600	15 200
2007		5 200	17 400	19 500	18 300	20 000	23 200	23 500	25 800	46 100	16 700
2008		5 300	17 000	19 100	17 800	17 800	21 600	22 400	24 300	39 300	18 000
2009		8 400	27 800	29 000	25 500	23 700	28 600	29 600	30 800	40 000	21 100
2010		8 000	26 600	28 600	25 600	23 500	27 900	29 600	30 600	39 000	25 200
2010	I	6 800	30 600	31 600	27 500	25 300	30 500	32 400	33 800	41 900	23 900
	II	8 400	26 700	28 700	25 700	23 600	27 700	29 100	30 100	38 300	24 500
	III	9 600	25 900	28 200	25 400	23 300	27 200	28 500	29 200	37 500	25 500
	IV	7 200	23 000	26 000	23 600	21 900	26 000	28 400	29 300	38 200	27 000
2011	I	5 900	25 000	26 800	23 800	22 000	26 200	29 100	30 400	39 200	28 700
	II	6 900	22 300	25 100	22 700	20 900	23 800	26 100	26 800	35 600	28 600
	III	8 500	23 100	25 400	23 200	21 300	23 700	25 800	26 200	35 000	29 300
Miehet - Male											
1995		12 800	33 100	32 300	30 400	28 500	29 900	30 400	19 100	24 300	3 000
1996		8 700	30 100	28 400	28 000	26 600	28 200	29 400	21 100	26 600	3 800
1997		6 400	23 200	23 400	24 300	23 400	25 200	26 800	21 600	28 300	4 200
1998		5 700	19 000	19 100	20 700	20 500	21 900	23 700	20 500	27 100	4 600
1999		5 700	17 500	16 500	18 300	18 800	19 600	21 400	20 400	25 500	4 900
2000		5 000	15 200	14 300	16 100	17 000	17 800	19 500	20 100	24 000	5 400
2001		4 900	14 100	13 200	14 400	16 000	16 600	18 500	19 300	22 600	5 900
2002		4 700	14 800	13 700	13 800	15 900	16 400	18 000	19 100	22 500	5 600
2003		4 400	15 000	13 800	12 800	15 200	15 800	17 000	18 100	24 100	5 700
2004		4 100	14 800	14 100	12 100	14 600	15 700	16 300	17 300	25 900	6 400
2005		3 400	13 200	13 200	11 300	13 500	15 100	15 600	16 600	27 200	6 300
2006	¹	2 900	11 800	12 300	10 800	12 500	14 300	14 800	15 900	26 200	7 300
2007		2 600	9 700	10 300	9 200	10 000	12 000	12 500	13 700	23 000	8 100
2008		2 900	10 000	10 400	9 200	9 200	11 400	12 200	13 100	20 100	8 800
2009		5 000	18 600	17 900	14 900	13 600	16 600	17 700	18 200	22 200	11 300
2010		4 500	17 100	17 400	14 800	13 300	15 900	17 500	18 000	21 800	13 900
2010	I	3 800	21 300	20 300	16 800	15 200	18 400	20 000	20 900	24 300	13 500
	II	4 600	17 000	17 300	14 700	13 100	15 600	17 100	17 600	21 300	13 500
	III	5 200	15 700	16 100	13 800	12 400	14 600	16 000	16 500	20 300	13 800
	IV	4 200	14 500	15 900	13 800	12 500	14 900	16 700	17 300	21 400	14 800
2011	I	3 300	16 400	16 700	14 300	12 900	15 500	17 700	18 500	22 600	15 800
	II	3 800	13 500	14 600	12 600	11 400	13 200	15 000	15 500	19 800	15 300
	III	4 600	13 600	14 000	12 200	11 100	12 500	14 100	14 500	18 800	15 300
Naiset - Female											
1995		10 800	23 800	26 000	25 700	24 800	24 400	24 600	17 200	25 200	4 300
1996		7 300	22 400	24 200	24 700	23 500	23 700	24 200	19 400	28 500	5 300
1997		5 800	18 500	21 100	22 600	21 800	22 200	22 700	20 300	30 800	5 600
1998		5 400	16 800	18 600	20 700	20 600	20 600	21 100	19 900	30 100	5 800
1999		5 300	15 900	16 600	18 900	18 900	18 900	19 500	19 800	28 400	6 300
2000		5 000	14 200	14 900	17 100	17 600	17 500	18 000	19 900	26 300	6 700
2001		4 800	12 800	13 400	15 200	16 400	16 200	17 100	18 600	24 600	7 000
2002		4 400	11 800	12 500	13 700	15 400	15 200	15 800	17 300	24 000	6 700
2003		4 300	11 700	12 400	12 500	14 700	14 500	14 800	16 000	25 100	6 600
2004		4 200	11 900	12 600	12 300	14 600	14 600	14 500	15 500	26 600	6 800
2005		3 300	10 600	11 800	11 600	13 600	14 100	13 900	15 000	28 200	6 800
2006	¹	2 900	9 200	10 500	10 600	12 000	13 000	12 600	13 800	26 400	7 900
2007		2 600	7 700	9 200	9 100	10 000	11 200	11 000	12 100	23 100	8 600
2008		2 400	7 000	8 700	8 700	8 700	10 200	10 200	11 100	19 300	9 200
2009		3 400	9 200	11 100	10 600	10 100	12 000	11 900	12 600	17 800	9 800
2010		3 600	9 400	11 200	10 800	10 200	12 000	12 100	12 600	17 100	11 400
2010	I	3 000	9 300	11 300	10 600	10 100	12 100	12 300	13 000	17 600	10 400
	II	3 800	9 700	11 400	11 100	10 400	12 000	12 000	12 500	17 000	11 000
	III	4 500	10 100	12 100	11 600	10 900	12 600	12 500	12 800	17 200	11 700
	IV	3 000	8 500	10 100	9 800	9 400	11 100	11 600	12 100	16 800	12 300
2011	I	2 600	8 600	10 100	9 500	9 200	10 700	11 400	11 900	16 600	12 900
	II	3 200	8 700	10 500	10 100	9 500	10 500	11 100	11 200	15 800	13 300
	III	4 000	9 500	11 400	11 000	10 200	11 200	11 600	11 700	16 200	14 000

1. Vuodesta 2006 lähtien lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including laid offs.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation			
	Tieteellinen, tekninen, yhteiskunnallinen sekä terveydenhuoltotyö	Hallinto- ja toimistotyö	Kaupallinen työ	Maa- ja metsätaloustyö
Year and quarter	Professional, technical and related work and sanitary work	Clerical and related work	Sales work	Agricultural and forestry work
Henkilöä - persons				
1971	980	1 300	1 600	5 300
1972	1 500	1 500	2 200	7 800
1973	1 200	1 300	1 900	6 300
1974	980	1 100	1 600	4 300
1975	1 200	1 300	1 500	4 300
1976	2 600	2 300	2 400	5 200
1977	5 500	4 900	4 300	6 700
1978	8 000	7 200	6 700	8 700
1979	7 300	6 400	6 500	7 100
1980	7 300	6 100	5 100	5 500
1981	6 500	6 400	5 100	5 600
1982	7 400	7 600	6 000	6 400
1983	7 800	8 100	6 100	7 600
1984	7 800	8 000	6 100	7 200
1985	8 600	9 100	7 000	7 200
1986	9 400	9 500	7 400	7 500
1987	12 500	9 000	7 500	7 300
1988	12 000	9 100	7 200	6 700
1989	10 700	8 100	6 300	5 400
1990	10 000	7 800	5 900	5 300
1991	19 800	16 100	12 200	7 900
1992	42 100	31 800	23 100	12 900
1993	66 600	47 200	32 800	16 100
1994	75 500	51 000	36 600	16 800
1995	71 500	49 600	35 500	16 600
1996	69 500	49 200	34 300	16 800
1997	65 500	46 700	31 900	16 000
1998	63 100	41 900	28 500	14 600
1999	60 700	37 900	25 800	13 600
2000	56 500	35 600	23 800	12 600
2001	51 600	33 000	22 600	11 800
2002	48 900	31 700	21 700	10 900
2003	48 500	31 900	21 400	10 100
2004	50 300	33 000	21 500	9 600
2005	50 000	32 900	20 800	9 300
2006 ¹	46 600	30 900	19 400	9 000
2007	41 800	26 900	16 900	7 600
2008	39 300	24 200	15 200	7 100
2009	47 500	28 500	18 900	8 400
2010	49 200	29 100	19 700	7 800
2006 I	45 900	32 100	20 500	11 400
2006 II	47 300	30 800	19 300	8 200
2006 III	50 500	31 600	19 600	7 200
2006 IV	42 700	29 200	18 300	9 100
2007 I	40 200	28 300	17 900	10 000
2007 II	42 800	26 800	16 700	6 500
2007 III	45 600	27 300	17 000	6 000
2007 IV	38 500	25 200	15 900	8 000
2008 I	36 800	24 700	15 600	9 100
2008 II	39 900	23 900	14 700	6 000
2008 III	43 000	24 300	15 100	5 500
2008 IV	37 300	23 800	15 200	7 900
2009 I	40 200	25 800	17 200	9 800
2009 II	46 900	27 600	18 300	7 700
2009 III	53 600	30 300	20 000	6 800
2009 IV	49 200	30 200	20 300	9 000
2010 I	47 800	29 900	20 300	10 200
2010 II	50 700	29 300	19 500	6 800
2010 III	53 100	29 700	19 900	6 200
2010 IV	45 200	27 600	18 900	8 200
2011 I	44 300	27 300	18 900	9 600
2011 II	46 500	26 600	18 100	6 300
2011 III	50 000	27 600	18 700	5 800

1. Vuodesta 2006 lähtien lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including laid offs.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

15. TYÖTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation				
	Kuljetus- ja liikennetyö	Teollinen työ - Production and related			
		Talonrakennukseen liittyvä työ	Muuhun rakennustoimintaan liittyvä työ	Muut teollisen työn ryhmät	Teollinen työ yhteensä
Year and quarter	Transport equipment operators	Occupations related to construction of buildings	Occupations related to other construction	Other work of the major group production etc.	Production and related work, total
Henkilöä - persons					
1971	1 500	10 100	1 200	8 900	20 200
1972	1 800	10 500	1 400	12 800	24 700
1973	1 400	7 600	1 200	10 500	19 200
1974	1 300	5 500	810	7 800	14 200
1975	1 600	8 900	880	10 600	20 300
1976	2 800	13 900	1 300	18 400	33 600
1977	4 300	17 100	1 600	31 600	50 400
1978	6 200	21 000	2 000	47 000	69 900
1979	5 500	17 100	1 700	40 400	59 200
1980	3 900	10 600	1 200	28 300	40 200
1981	3 600	8 600	1 400	29 500	39 500
1982	4 300	9 100	1 500	36 600	47 200
1983	4 600	8 700	1 700	39 000	49 400
1984	4 300	9 000	1 800	36 100	46 900
1985	4 800	9 500	1 800	35 800	47 100
1986	5 000	10 500	1 900	37 900	50 300
1987	4 800	9 800	2 500	33 900	46 200
1988	4 400	8 500	2 300	30 100	40 800
1989	3 400	5 900	1 800	23 000	30 700
1990	3 300	7 400	1 800	22 700	31 900
1991	7 100	18 800	3 300	45 600	67 700
1992	12 600	33 400	5 500	76 700	115 600
1993	17 600	42 600	6 900	100 400	149 900
1994	18 700	44 700	7 200	104 800	156 700
1995	18 000	42 800	7 100	98 700	148 600
1996	17 600	38 700	6 800	97 000	142 500
1997	16 200	32 000	6 200	90 500	128 700
1998	14 400	26 500	5 300	81 400	113 200
1999	12 900	23 200	4 700	76 500	104 400
2000	11 800	19 900	4 200	70 000	94 100
2001	11 100	18 800	3 900	65 100	87 800
2002	10 600	18 400	3 600	63 800	85 800
2003	10 300	17 300	3 500	62 800	83 600
2004	10 100	16 600	3 400	61 800	81 800
2005	9 700	16 100	3 300	58 400	77 700
2006 ^I	9 000	16 000	3 400	54 400	73 800
2006 ^{II}	7 400	13 700	2 800	45 700	62 200
2006 ^{III}	6 600	14 300	2 600	42 800	59 800
2006 ^{IV}	9 400	22 000	3 800	65 800	91 500
2007 ^I	9 200	20 300	3 700	63 900	87 800
2007 ^{II}	10 200	20 400	4 700	60 900	86 000
2007 ^{III}	8 900	15 300	3 100	53 700	72 100
2007 ^{IV}	8 400	13 300	2 400	52 100	67 800
2008 ^I	8 500	15 100	3 300	50 900	69 300
2008 ^{II}	8 500	17 000	4 000	50 700	71 700
2008 ^{III}	7 300	12 700	2 500	44 600	59 800
2008 ^{IV}	7 000	11 400	2 000	43 900	57 300
2009 ^I	7 000	13 600	2 800	43 600	60 000
2009 ^{II}	7 200	15 900	3 500	44 400	63 800
2009 ^{III}	6 200	12 200	2 100	39 600	53 900
2009 ^{IV}	6 000	11 900	1 900	40 300	54 200
2010 ^I	7 000	17 400	3 000	47 000	67 300
2010 ^{II}	9 000	24 000	4 600	60 600	89 300
2010 ^{III}	9 100	20 900	3 500	62 700	87 000
2010 ^{IV}	9 200	19 600	3 000	67 100	89 700
2011 ^I	10 200	23 300	4 100	72 700	100 100
2011 ^{II}	10 600	25 600	5 100	72 200	103 000
2011 ^{III}	9 000	19 200	3 300	62 700	85 200
2011 ^{IV}	8 500	16 800	2 600	60 300	79 600
2011 ^I	8 900	19 400	3 700	60 300	83 400
2011 ^{II}	9 300	22 800	4 600	61 300	88 700
2011 ^{III}	8 400	17 500	3 000	53 600	74 100
2011 ^{IV}	8 200	15 400	2 400	52 300	70 100

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Ammatti - Occupation			
	Palvelutyö	Muualla luokittelematon työ	Lomautetut	Yhteensä
	<i>Service work</i>	<i>Work not classifiable by occupation</i>	<i>Laid off</i>	<i>Total</i>
Henkilöä - persons				
1971	4 300	4 800	4 300	44 100
1972	6 100	9 200	4 700	59 500
1973	6 200	8 100	4 500	50 200
1974	5 700	6 600	4 300	40 100
1975	5 400	7 800	7 500	50 900
1976	7 300	13 300	10 800	80 200
1977	11 200	25 000	19 900	132 500
1978	17 500	34 000	17 000	175 200
1979	18 200	30 600	9 500	150 300
1980	16 600	18 300	6 600	109 500
1981	16 500	20 900	11 400	115 400
1982	18 400	25 300	15 600	138 100
1983	18 200	27 200	14 900	143 900
1984	17 000	26 500	11 400	135 300
1985	17 600	28 100	11 900	141 500
1986	17 400	29 400	14 800	150 700
1987	13 300	30 000	10 000	140 500
1988	12 300	26 800	8 300	127 600
1989	10 500	21 500	6 700	103 400
1990	9 800	19 400	9 700	103 200
1991	17 300	32 800	32 300	213 200
1992	31 000	50 400	43 600	363 100
1993	44 400	61 700	45 900	482 200
1994	51 000	61 200	26 800	494 200
1995	50 900	60 300	15 100	466 000
1996	50 600	53 500	13 900	448 000
1997	48 100	45 200	10 700	409 000
1998	45 300	41 400	10 000	372 400
1999	42 400	39 300	11 100	348 100
2000	39 100	38 100	9 500	321 100
2001	36 300	37 600	10 400	302 200
2002	33 800	37 900	12 700	294 000
2003	32 000	36 900	14 200	288 800
2004	31 600	37 400	13 200	288 400
2005	29 900	34 400	10 600	275 300
2006 ¹	27 300	31 900	8 000	247 900
2007	23 700	29 200	6 600	215 800
2008	21 300	29 500	9 000	202 900
2009	24 200	36 500	31 000	264 800
2010	24 400	37 600	21 300	264 800
2006	I 28 500	33 100	12 000	267 500
	II 27 100	32 400	7 000	246 000
	III 27 600	33 200	5 700	245 900
	IV 26 000	28 900	7 300	232 100
2007	I 24 800	29 500	9 500	231 000
	II 23 400	29 200	5 300	212 600
	III 23 800	30 700	4 800	214 700
	IV 22 800	27 300	6 700	204 700
2008	I 21 600	28 900	9 300	207 700
	II 20 900	29 000	5 700	194 400
	III 21 400	30 900	6 200	200 500
	IV 21 400	29 200	14 800	209 000
2009	I 22 700	33 900	30 800	247 900
	II 23 400	36 200	30 400	256 200
	III 25 000	39 400	28 500	274 000
	IV 25 600	36 600	34 300	281 100
2010	I 25 000	37 800	32 800	284 500
	II 24 100	38 300	19 600	263 000
	III 24 400	39 300	14 700	260 700
	IV 24 000	34 800	18 000	251 000
2011	I 23 600	35 700	21 200	257 500
	II 22 500	36 400	12 500	238 900
	III 23 300	38 100	9 700	241 800

16. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖTTÖMYYDEN KESTON MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE
BY DURATION OF UNEMPLOYMENT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työttömyyden kesto, viikkoa - Duration of unemployment, weeks						Yhteensä Total	Keskimäärin Average
	0 - 4	5 - 12	13 - 26	27 - 52	53 - 104	Yli 104		
	Henkilöä - Persons							Viikkoa Weeks
1981	28 000	27 100	22 500	15 000	7 200	4 300	104 000	24
1982	30 600	30 100	27 500	18 200	9 700	4 400	122 400	25
1983	30 000	31 200	28 400	22 300	11 400	5 700	129 000	27
1984	29 900	29 800	27 400	21 300	9 900	5 700	123 900	27
1985	30 900	32 200	30 000	23 400	8 800	4 400	129 500	25
1986	29 600	33 400	31 400	26 800	10 900	3 900	136 000	25
1987	29 800	31 900	29 200	22 900	11 700	5 000	130 500	26
1988	29 700	31 100	26 400	20 000	7 800	4 300	119 300	24
1989	27 200	26 500	21 600	15 000	4 400	2 000	96 700	20
1990	29 300	28 000	20 500	12 500	2 300	710	93 500	15
1991	44 900	52 800	47 800	30 400	4 400	540	180 900	16
1992	54 900	70 700	88 300	79 400	24 900	1 300	319 500	22
1993	58 200	77 000	106 100	114 700	70 100	10 100	436 300	30
1994	56 700	73 500	98 400	112 000	94 100	32 700	467 500	39
1995	56 200	71 600	91 000	96 200	82 200	53 600	450 900	45
1996	58 100	71 100	86 000	87 800	72 000	59 000	434 100	48
1997	55 000	67 300	76 700	77 300	65 000	57 000	398 300	51
1998	53 600	62 900	70 900	64 200	56 200	54 700	362 500	52
1999	54 000	61 600	66 400	58 700	45 800	50 600	337 100	52
2000	50 700	56 000	62 500	55 700	43 300	43 500	311 700	51
2001	48 900	54 100	57 400	50 100	42 100	39 200	291 800	51
2002	47 400	52 600	55 700	49 200	39 900	36 400	281 300	50
2003	48 300	52 900	55 100	47 300	37 700	33 300	274 600	47
2004	49 400	51 000	56 000	47 900	39 000	31 800	275 200	46
2005	47 600	49 400	51 200	45 500	39 500	31 400	264 700	47
2006 ¹	52 100	47 600	45 700	38 700	35 000	28 800	247 900	45
2007	49 800	43 300	39 700	31 800	26 400	24 800	215 800	43
2008	51 000	43 200	37 600	28 900	22 600	19 600	202 900	40
2009	64 000	61 000	57 100	41 800	25 300	15 500	264 800	32
2010	57 500	54 500	53 100	46 500	36 900	16 300	264 800	36
2004 I	44 500	55 100	62 600	46 800	38 700	32 000	279 700	46
2004 II	56 500	43 700	53 600	50 300	38 700	31 400	274 100	46
2004 III	47 700	53 700	55 000	49 200	39 700	31 800	277 000	46
2004 IV	49 000	51 600	53 000	45 300	39 000	31 900	269 900	47
2005 I	42 800	53 400	57 800	47 000	40 100	32 400	273 600	47
2005 II	50 900	41 600	49 700	47 900	39 600	31 500	261 200	46
2005 III	47 600	53 200	48 900	46 000	40 000	31 300	266 900	46
2005 IV	49 200	49 300	48 500	41 300	38 400	30 400	257 100	46
2006 I	50 300	52 600	54 300	41 400	38 500	30 300	267 500	45
2006 II	54 300	41 300	44 100	41 400	35 800	29 100	246 000	46
2006 III	50 600	49 900	44 200	38 400	34 500	28 500	245 900	45
2006 IV	53 300	46 600	40 200	33 600	31 200	27 200	232 100	44
2007 I	47 700	47 600	46 600	33 600	28 700	26 800	231 000	43
2007 II	52 200	37 300	37 900	33 200	26 800	25 300	212 600	44
2007 III	48 300	45 700	38 600	31 800	25 900	24 300	214 700	43
2007 IV	50 900	42 500	35 800	28 500	24 200	22 700	204 700	42
2008 I	46 000	45 100	42 300	28 900	23 800	21 600	207 700	41
2008 II	51 800	35 500	34 500	29 700	22 600	20 200	194 400	42
2008 III	47 800	44 800	37 100	29 400	22 400	19 000	200 500	40
2008 IV	58 300	47 300	36 400	27 500	21 800	17 700	209 000	37
2009 I	60 800	64 300	52 800	30 700	22 600	16 800	247 900	33
2009 II	66 100	54 200	57 100	39 900	23 200	15 700	256 200	33
2009 III	63 400	62 100	59 600	48 300	25 600	15 000	274 000	32
2009 IV	65 900	63 600	59 000	48 500	29 600	14 600	281 100	32
2010 I	56 200	63 100	65 400	50 300	34 800	14 700	284 500	33
2010 II	61 800	47 000	51 300	50 900	36 500	15 400	263 000	36
2010 III	54 700	55 200	49 800	45 600	38 700	16 800	260 700	37
2010 IV	57 300	52 600	45 900	39 000	37 800	18 500	251 000	38
2011 I	50 300	55 800	54 700	39 300	36 600	20 800	257 500	38
2011 II	54 700	43 300	44 900	39 800	34 200	22 000	238 900	41
2011 III	49 100	52 000	46 100	37 900	32 800	23 900	241 800	41

1. Vuodesta 2006 lähtien lomaautetut mukaanlukien. - From 2006 including laid offs.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

17. PÄÄTTYNEIDEN TYÖTTÖMYYSJAKSOJEN KESKIMÄÄRÄINEN KESTO IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
AVERAGE DURATION OF THE COMPLETED SPELLS OF UNEMPLOYMENT BY AGE AND SEX

Vuosi	Ikä - Age										Yhteensä
Year	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Viikkoa - Weeks											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1991	8	10	12	13	14	14	15	17	20	43	13
1992	11	16	18	18	19	19	20	21	22	45	18
1993	15	18	20	21	22	22	23	25	28	53	21
1994	16	21	24	26	26	27	28	31	34	65	25
1995	13	19	22	25	26	27	28	31	38	92	25
1996	11	17	20	24	25	26	28	30	43	109	24
1997	8	14	17	21	22	24	26	28	46	119	22
1998	8	12	16	19	20	22	23	25	43	128	21
1999	7	11	14	17	18	20	21	23	39	131	19
2000	7	10	13	16	17	18	19	21	34	125	18
2001	7	9	12	15	16	16	17	18	28	130	18
2002	7	10	12	15	16	16	18	18	24	112	17
2003	6	9	12	14	15	15	17	17	22	104	16
2004	6	9	12	14	15	15	16	17	21	82	16
2005	<u>6</u>	<u>8</u>	<u>12</u>	<u>14</u>	<u>15</u>	<u>16</u>	<u>16</u>	<u>17</u>	<u>24</u>	<u>85</u>	<u>16</u>
2006 ¹	5	7	11	13	15	15	16	17	20	66	15
2007	5	7	10	11	13	13	14	15	19	62	14
2008	5	6	9	10	11	12	13	14	17	60	13
2009	6	8	10	11	11	12	12	12	14	55	13
2010	6	9	12	13	14	15	15	15	16	34	14
Miehet - Male											
1991	9	11	13	14	15	16	17	19	22	41	14
1992	12	17	20	20	21	22	23	24	26	44	20
1993	16	20	23	23	25	26	27	29	33	52	24
1994	16	24	28	28	30	31	32	35	40	67	28
1995	14	21	27	29	31	32	34	37	44	97	28
1996	12	19	25	29	30	33	34	36	50	113	28
1997	9	16	22	26	28	30	34	36	52	122	27
1998	8	14	21	24	26	29	31	34	49	129	26
1999	8	13	19	22	25	28	30	31	46	130	25
2000	8	12	18	21	23	25	27	30	41	126	24
2001	8	11	17	20	22	24	26	28	36	129	23
2002	8	11	17	20	22	24	26	27	33	114	22
2003	7	11	15	19	21	23	25	27	32	110	22
2004	7	11	15	19	21	22	24	26	30	90	21
2005	<u>7</u>	<u>10</u>	<u>15</u>	<u>19</u>	<u>21</u>	<u>22</u>	<u>23</u>	<u>25</u>	<u>37</u>	<u>95</u>	<u>21</u>
2006 ¹	6	8	14	17	20	21	23	24	28	72	19
2007	5	7	12	14	16	18	20	21	27	70	18
2008	5	7	10	13	14	16	17	19	24	69	16
2009	7	9	11	12	13	14	14	15	18	58	14
2010	7	10	14	16	17	18	19	19	21	39	16
Naiset - Female											
1991	7	9	11	12	12	11	12	14	18	44	11
1992	10	13	16	16	17	17	17	18	19	46	16
1993	14	16	17	18	19	18	20	21	24	54	18
1994	15	18	20	23	23	24	25	27	29	64	22
1995	13	16	18	22	23	23	24	27	33	89	22
1996	10	14	16	20	21	21	23	25	37	106	20
1997	7	12	14	17	17	18	20	23	40	116	18
1998	7	10	12	15	16	17	17	19	37	128	17
1999	7	9	11	14	14	15	16	17	34	132	16
2000	7	9	10	13	13	13	14	16	29	124	15
2001	6	8	10	12	12	12	13	13	23	131	14
2002	6	8	10	11	12	12	13	13	19	111	14
2003	6	7	9	11	12	11	12	12	17	100	13
2004	5	7	9	11	11	11	12	12	15	76	12
2005	<u>5</u>	<u>7</u>	<u>9</u>	<u>11</u>	<u>11</u>	<u>12</u>	<u>11</u>	<u>12</u>	<u>16</u>	<u>77</u>	<u>13</u>
2006 ¹	5	6	9	10	11	12	12	12	15	61	12
2007	4	6	8	9	10	10	10	11	14	56	11
2008	4	5	8	9	9	10	10	10	13	54	11
2009	5	6	9	9	10	10	10	10	11	52	11
2010	5	7	10	11	11	12	12	11	12	29	11

1. Vuodesta 2006 lähtien lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including laid offs.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation			
	Tieteellinen, tekninen, yhteiskunnallinen sekä terveydenhuoltotyö	Hallinto- ja toimistotyö	Kaupallinen työ	Maa- ja metsätaloustyö
Year and quarter	Professional, technical and related work and sanitary work	Clerical and related work	Sales work	Agricultural and forestry work
Avoimet työpaikat - Vacancies				
1971	750	570	670	480
1972	910	830	950	470
1973	1 500	1 300	1 200	490
1974	2 300	1 800	1 400	990
1975	2 400	1 600	1 100	440
1976	2 000	810	660	360
1977	1 700	420	450	210
1978	1 300	420	430	270
1979	1 500	570	560	280
1980	1 800	870	670	500
1981	2 000	970	890	740
1982	2 100	810	890	810
1983	2 200	900	890	620
1984	2 100	890	870	780
1985	2 000	880	920	770
1986	2 100	910	890	1 400
1987	2 900	740	880	850
1988	4 000	1 000	1 300	1 300
1989	6 200	1 700	2 000	3 100
1990	6 500	1 400	1 800	3 500
1991	4 500	630	1 300	2 800
1992	1 500	400	1 200	1 800
1993	900	350	1 000	1 800
1994	1 200	400	1 100	1 500
1995	1 700	570	1 200	1 300
1996	2 100	670	1 600	1 800
1997	2 600	940	2 100	2 100
1998	3 100	1 300	2 400	2 400
1999	2 900	1 100	1 800	2 200
2000	4 000	1 300	2 100	2 100
2001	4 700	1 300	2 700	2 300
2002	5 200	1 300	3 100	2 500
2003	5 200	1 300	4 100	2 800
2004	5 200	1 300	3 300	2 100
2005	6 600	1 500	4 600	1 900
2006	8 100	1 900	5 200	2 000
2007	9 100	2 400	6 000	2 100
2008	9 100	2 600	6 300	2 000
2009	7 700	1 900	6 500	1 500
2010	7 900	2 100	6 900	1 400
2006 I	11 000	2 100	7 000	4 800
2006 II	8 100	1 700	4 600	2 300
2006 III	6 300	1 900	4 600	470
2006 IV	6 800	2 000	4 700	420
2007 I	14 000	2 600	7 500	4 800
2007 II	8 900	2 300	5 200	2 600
2007 III	7 100	2 500	6 100	650
2007 IV	6 600	2 300	5 200	430
2008 I	12 800	3 400	8 600	4 100
2008 II	8 900	2 500	5 600	1 500
2008 III	7 400	2 600	6 000	220
2008 IV	7 200	2 000	5 000	280
2009 I	11 900	2 500	8 300	4 100
2009 II	8 100	1 600	6 300	1 500
2009 III	6 100	1 700	5 800	220
2009 IV	4 900	1 800	5 600	280
2010 I	10 000	2 400	8 800	3 700
2010 II	8 500	1 800	6 600	1 300
2010 III	6 900	2 100	6 700	280
2010 IV	6 300	2 300	5 400	340
2011 I	12 000	3 600	11 300	3 700
2011 II	9 200	2 600	7 900	1 000
2011 III	6 900	2 800	7 300	330

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Ammatti - <i>Occupation</i>			
	Teollinen työ - <i>Production and related work</i>			
Year and quarter	Talonrakennukseen liittyvä työ	Muuhun rakennustointintaan liittyvä työ	Muut teollisen työn ryhmät	Teollinen työ yhteensä
	<i>Occupations related to construction of buildings</i>	<i>Occupations related to other construction</i>	<i>Other work of the major group production etc.</i>	<i>Production and related work, total</i>
Avoimet työpaikat - <i>Vacancies</i>				
1971	1 300	130	4 100	5 500
1972	1 700	180	5 100	7 000
1973	2 900	200	9 000	12 000
1974	3 400	290	12 500	16 100
1975	740	90	6 800	7 700
1976	590	60	3 400	4 100
1977	310	40	1 400	1 700
1978	280	50	940	1 300
1979	530	50	2 600	3 200
1980	940	110	4 300	5 300
1981	980	160	3 700	4 800
1982	960	150	2 600	3 700
1983	1 100	130	2 500	3 700
1984	910	150	2 700	3 800
1985	910	120	3 000	4 000
1986	790	110	2 700	3 600
1987	730	150	3 200	4 100
1988	1 000	180	4 400	5 600
1989	1 500	340	8 200	10 000
1990	770	250	5 800	6 800
1991	280	90	1 300	1 700
1992	180	50	760	1 000
1993	140	40	770	950
1994	230	60	1 700	2 000
1995	210	60	1 700	2 000
1996	270	80	1 600	2 000
1997	490	130	2 600	3 200
1998	620	170	3 100	3 900
1999	600	130	2 500	3 200
2000	660	110	3 400	4 200
2001	730	120	3 600	4 500
2002	810	170	3 600	4 600
2003	1 000	200	3 500	4 700
2004	1 200	230	4 500	5 900
2005	1 700	300	5 900	7 900
2006	1 900	350	7 000	9 300
2007	1 900	500	8 900	11 400
2008	1 100	400	6 600	8 100
2009	540	200	2 700	3 500
2010	860	250	3 100	4 200
2006 I	2 400	310	11 900	14 500
2006 II	2 100	460	5 500	8 000
2006 III	1 800	380	5 400	7 600
2006 IV	1 400	240	5 400	7 000
2007 I	1 800	450	15 600	17 900
2007 II	2 400	700	7 400	10 500
2007 III	2 200	510	7 300	10 000
2007 IV	1 400	350	5 500	7 300
2008 I	1 300	460	14 400	16 100
2008 II	1 500	640	5 200	7 300
2008 III	1 100	350	4 600	6 000
2008 IV	400	130	2 300	2 900
2009 I	450	220	6 300	7 000
2009 II	720	260	1 800	2 800
2009 III	610	180	1 400	2 200
2009 IV	380	150	1 500	2 000
2010 I	840	230	5 000	6 000
2010 II	920	340	2 400	3 700
2010 III	1 000	260	2 600	3 900
2010 IV	690	160	2 500	3 300
2011 I	750	300	8 600	9 600
2011 II	1 400	500	3 600	5 500
2011 III	1 300	380	3 600	5 300

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - Continued

		Ammatti - Occupation			
Vuosi ja neljännes	Kuljetus- ja liikennetyö	Palvelutyö	Muulla luokittelematon työ	Yhteensä	
Year and quarter	Transport equipment operators	Service work	Work not classifiable by occupation	Total	
Avoimia työpaikkoja - Vacancies					
1971	330	3 100	360	11 700	
1972	710	4 200	660	15 800	
1973	1 100	4 800	950	23 400	
1974	1 500	5 100	650	29 800	
1975	780	4 100	480	18 500	
1976	310	2 700	320	11 200	
1977	180	1 600	130	6 400	
1978	140	1 400	120	5 500	
1979	250	1 900	110	8 300	
1980	330	2 700	80	12 200	
1981	380	3 100	50	13 000	
1982	270	2 600	40	11 300	
1983	300	3 100	30	11 800	
1984	300	3 300	20	12 000	
1985	330	3 300	20	12 200	
1986	300	3 300	20	12 400	
1987	280	2 700	10	12 400	
1988	380	3 400	310	17 400	
1989	760	5 500	1 200	30 400	
1990	680	4 900	1 400	26 900	
1991	310	1 900	170	13 400	
1992	100	1 000	80	7 100	
1993	80	680	80	5 900	
1994	150	900	150	7 400	
1995	170	1 200	310	8 300	
1996	180	1 500	360	10 100	
1997	330	2 100	410	13 700	
1998	410	2 700	520	16 800	
1999	410	2 700	300	14 600	
2000	540	2 800	130	17 100	
2001	530	3 600	140	19 600	
2002	500	4 200	200	21 600	
2003	650	4 300	200	23 300	
2004	780	4 600	270	23 500	
2005	940	5 500	220	29 100	
2006	1 400	6 400	100	34 400	
2007	2 000	7 600	80	40 700	
2008	1 700	7 500	30	37 200	
2009	810	4 900	80	26 900	
2010	900	5 100	60	28 600	
2006	I	1 500	9 100	350	50 300
	II	1 500	6 200	40	32 500
	III	1 300	5 500	0	27 700
	IV	1 200	4 900	10	27 000
2007	I	1 900	10 500	260	59 300
	II	2 100	7 100	70	38 700
	III	2 300	6 800	0	35 300
	IV	1 800	5 900	0	29 400
2008	I	1 900	11 900	50	59 600
	II	1 900	7 100	60	35 400
	III	1 500	6 300	10	30 400
	IV	1 400	4 700	0	23 500
2009	I	940	7 900	190	42 800
	II	1 000	4 500	110	25 800
	III	620	4 000	10	20 500
	IV	680	3 400	10	18 600
2010	I	780	6 900	110	38 700
	II	960	4 600	110	27 600
	III	810	4 100	0	24 700
	IV	1 000	4 700	0	23 300
2011	I	1 500	10 300	10	52 000
	II	1 400	5 800	40	33 600
	III	1 100	4 700	20	28 400

19. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: TYÖNHAKIJAT
EMPLOYMENT SERVICE: JOBSEEKERS

Vuosi ja neljännes	Työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Uudet työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Päättäneet työnhaut
<i>Year and quarter</i>	<i>Jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>New jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>Ended jobseekings</i>
Henkilöä - Persons					
1981	205 200	128 800	40 900	27 400	31 600
1982	234 300	147 500	42 800	29 200	36 200
1983	251 100	154 000	38 400	26 500	36 300
1984	260 300	150 300	38 300	26 500	36 800
1985	273 400	155 100	38 400	26 900	37 000
1986	292 500	160 500	36 200	25 400	36 000
1987	298 600	156 300	35 000	25 000	36 600
1988	287 000	146 100	34 200	23 700	37 500
1989	260 300	122 100	33 500	21 800	36 100
1990	259 600	116 800	38 000	22 500	36 500
1991	396 300	208 400	52 400	25 800	38 300
1992	572 100	351 300	53 300	25 400	41 200
1993	714 000	470 800	49 200	23 400	41 800
1994	755 400	509 400	39 500	21 600	42 000
1995	729 200	513 700	39 000	21 400	42 100
1996	724 400	479 400	39 100	21 100	43 000
1997	691 700	444 300	36 400	19 700	47 400
1998	642 900	404 800	36 100	20 400	42 100
1999	618 800	377 700	36 700	20 100	42 200
2000	584 100	352 700	34 800	19 100	43 300
2001	556 000	329 700	35 200	19 100	41 600
2002	553 200	319 200	34 800	18 400	40 400
2003	552 400	311 500	35 000	18 100	40 700
2004	553 200	312 400	34 300	17 900	40 500
2005	534 200	<u>301 900</u>	33 000	<u>17 600</u>	42 400
2006	510 300	292 700	32 600	19 600	43 600
2007	472 300	258 300	31 800	19 100	43 700
2008	446 500	242 500	34 800	21 300	42 500
2009	521 800	310 700	43 500	26 600	46 800
2010	535 800	311 400	35 800	22 300	47 600
2003 I	557 600	320 900	35 000	17 200	38 300
2003 II	562 800	307 700	37 400	18 200	42 500
2003 III	551 500	317 500	34 000	19 400	50 700
2003 IV	537 700	299 800	33 600	17 500	31 200
2004 I	561 800	320 000	35 600	17 200	38 200
2004 II	564 900	310 200	36 300	18 100	42 200
2004 III	552 100	321 400	32 700	19 100	50 200
2004 IV	534 100	298 200	32 700	17 200	31 400
2005 I	549 000	312 900	32 000	16 000	38 600
2005 II	545 900	298 700	36 400	18 100	43 500
2005 III	531 700	309 000	32 100	18 900	53 300
2005 IV	510 300	<u>286 900</u>	31 500	<u>17 300</u>	34 500
2006 I	528 300	315 100	33 400	19 800	41 800
2006 II	521 900	291 200	35 100	19 300	45 700
2006 III	506 600	296 300	31 600	20 200	51 600
2006 IV	484 400	268 100	30 400	19 000	35 200
2007 I	492 300	278 900	32 400	19 000	42 200
2007 II	482 400	255 200	33 600	18 800	44 800
2007 III	468 400	262 700	30 900	19 700	51 900
2007 IV	446 000	236 400	30 300	19 000	36 000
2008 I	454 100	252 200	31 900	19 400	42 300
2008 II	448 100	235 000	35 000	19 900	44 300
2008 III	441 100	243 400	32 600	21 200	48 900
2008 IV	442 600	239 400	39 800	25 000	34 400
2009 I	494 000	294 000	45 600	27 900	42 800
2009 II	523 400	303 000	46 500	26 900	48 500
2009 III	534 400	325 900	41 800	26 500	55 100
2009 IV	535 600	320 100	40 200	25 200	40 800
2010 I	552 000	334 800	37 300	23 000	47 300
2010 II	544 700	310 800	38 200	22 100	49 900
2010 III	533 400	314 400	34 000	22 200	54 800
2010 IV	513 200	285 400	33 800	21 800	38 200
2011 I	520 700	301 800	33 200	21 700	45 400
2011 II	506 900	280 900	35 000	21 700	48 200
2011 III	494 000	286 600	32 900	22 100	51 800

1. Vuodesta 2006 lähtien lomaautetut mukaanlukien - From 2006 including laid offs

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

20. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: AVOIMET TYÖPAIKAT
EMPLOYMENT SERVICE: VACANCIES

Vuosi ja neljännes	Avoimet työpaikat kuukauden aikana	Näistä uusia	Täyttyneet työpaikat	Näistä TE-toimiston hakijalla	Avoinnäön kesto keskimäärin
Year and quarter	Vacancies during a month	Of these new vacancies	Vacancies filled during a month	Of these filled with job-seekers at the Employment service	Average duration of vacancy
Työpaikkaa - Vacancies					Päivää - Days
1981	30 900	17 200	17 100	11 400	21
1982	27 600	16 400	16 200	11 100	19
1983	28 400	16 900	16 400	11 300	18
1984	28 700	16 900	16 500	11 400	18
1985	28 900	16 700	16 600	11 600	20
1986	26 000	14 100	13 700	9 000	23
1987	28 300	16 200	15 500	10 100	21
1988	37 200	22 500	19 100	10 900	20
1989	56 000	27 500	23 900	11 800	27
1990	51 000	24 400	22 500	10 500	30
1991	27 800	15 000	14 200	7 400	22
1992	16 500	10 000	9 500	5 400	16
1993	14 200	8 900	8 300	4 600	17
1994	18 300	12 100	11 100	6 300	16
1995	20 400	13 200	12 400	7 000	16
1996	23 800	15 000	14 100	8 300	17
1997	30 400	18 900	17 700	9 900	18
1998	35 000	19 900	18 900	10 300	21
1999	34 500	20 900	20 000	10 800	19
2000	39 500	24 100	23 200	11 900	20
2001	43 400	25 300	24 600	12 300	21
2002	45 800	26 000	25 200	12 100	22
2003	48 800	26 600	25 900	12 100	24
2004	48 800	27 400	26 300	11 200	24
2005	59 900	32 900	31 300	12 600	24
2006	70 500	38 900	36 900	15 000	25
2007	82 700	44 900	42 600	20 200	25
2008	79 800	45 200	43 000	19 000	24
2009	58 400	33 900	31 900	12 000	23
2010	64 200	38 400	35 400	10 900	21
2003 I	61 300	35 000	27 100	12 400	23
2003 II	61 300	31 300	36 800	17 000	25
2003 III	39 000	22 400	21 500	10 800	26
2003 IV	33 400	17 800	18 300	8 300	23
2004 I	58 700	35 300	26 600	11 400	23
2004 II	58 900	29 000	35 700	15 500	26
2004 III	39 800	23 700	21 900	10 000	23
2004 IV	37 800	21 500	21 000	8 100	22
2005 I	71 700	40 600	31 400	11 700	23
2005 II	67 700	34 700	39 500	16 100	26
2005 III	52 300	29 600	27 800	11 500	23
2005 IV	47 900	26 600	26 500	10 900	24
2006 I	88 500	50 100	38 600	15 800	25
2006 II	76 100	38 200	45 300	18 500	27
2006 III	58 800	34 100	31 500	12 800	24
2006 IV	58 800	33 400	32 000	12 900	22
2007 I	103 800	58 500	46 300	21 500	24
2007 II	87 700	43 500	49 600	24 100	29
2007 III	72 300	41 400	37 100	18 100	25
2007 IV	67 100	36 400	37 200	17 000	24
2008 I	108 800	61 500	49 900	22 200	24
2008 II	86 800	46 100	52 100	23 700	26
2008 III	67 500	41 100	37 500	16 700	21
2008 IV	56 200	31 900	32 500	13 200	21
2009 I	78 400	45 700	37 300	14 000	24
2009 II	63 700	34 200	38 400	15 600	23
2009 III	47 300	28 700	26 300	10 600	21
2009 IV	44 300	26 900	25 700	7 800	22
2010 I	74 900	46 300	36 600	11 000	21
2010 II	68 900	37 000	40 700	13 300	23
2010 III	58 000	36 400	32 500	10 800	20
2010 IV	55 200	33 800	31 800	8 600	19
2011 I	98 300	57 800	45 900	10 500	22
2011 II	85 500	45 800	53 000	13 600	25
2011 III	66 700	40 900	37 600	9 800	21

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

21. KOULUTUS- JA TUKITOIMENPITEILLÄ SIOJITETUT
PARTICIPANTS IN DIFFERENT MEASURES

Vuosi ja neljännes	Työllistämistukitoimenpiteet - Employment subsidy measures										Toimenpiteet Yhteensä				
	Kunnallinen palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki	Palkkatuki yhteensä	Työllistämis-tuki valtiolle	Startti-rahat	Muut työll. tukitoimenpiteet		Työllistämistuki toimenpiteet Yhteensä		Työvoimakoulutus		Työharjoittelu/työelämävalmennus	Vuorotteluvapaa paikkaan sijoitetut	Kuntouttava työtointiminta	Omaehtoinen opiskelu
						Private companies' wage subsidy	Wage subsidy Total	Employment subsidy to the state	Start-up grants						
Year and quarter	Municipalities' wage subsidy	Private companies' wage subsidy	Wage subsidy Total	Employment subsidy to the state	Start-up grants	Other employment subsidy measures	Employment subsidy measures Total	Labour market training	Trainee work/coaching for working life	In job alternation places	Rehabilitative work	Self-motivated studies	Measures Total		
1981	15 000	13 500	-	6 900	-	1 100	36 500	14 800	-	-	-	-	27 400		
1982	16 900	9 700	-	6 300	-	1 500	34 400	16 900	-	-	-	-	40 200		
1983	17 800	11 000	-	6 500	-	2 100	37 400	18 100	-	-	-	-	42 400		
1984	19 400	9 500	-	6 700	-	3 100	36 900	17 400	-	-	-	-	54 300		
1985	18 100	7 300	-	6 000	1 200	3 400	36 200	16 000	-	-	-	-	52 200		
1986	17 800	3 600	-	6 300	1 800	2 200	31 700	15 400	-	-	-	-	47 100		
1987	20 100	4 100	-	6 700	2 500	2 200	35 700	15 900	-	-	-	-	51 500		
1988	19 900	6 400	-	6 600	2 900	1 000	36 800	15 600	-	-	-	-	52 400		
1989	18 800	5 700	-	7 400	2 000	610	34 500	15 600	-	-	-	-	50 100		
1990	16 400	4 500	-	7 900	1 500	280	30 500	16 800	-	-	-	-	47 300		
1991	20 800	6 400	-	11 100	1 600	440	40 300	17 300	-	-	-	-	57 600		
1992	24 300	12 700	-	11 900	2 700	460	52 100	26 300	-	-	-	-	78 400		
1993	21 500	15 800	-	11 400	5 100	3 000	56 800	27 200	-	-	-	-	84 000		
1994	25 400	19 200	-	12 000	4 900	5 100	66 400	28 400	3 500	-	-	-	98 400		
1995	27 700	15 600	-	12 100	3 500	4 800	63 600	33 900	6 100	-	-	-	103 700		
1996	30 500	12 900	-	11 800	2 800	6 500	64 600	42 300	10 000	1 600	-	-	118 500		
1997	26 800	14 300	-	10 800	2 700	8 000	62 600	46 800	10 700	3 300	-	-	123 400		
1998	21 400	17 000	-	7 800	2 500	8 400	57 000	41 400	10 800	3 900	-	-	113 300		
1999	18 100	18 600	-	5 900	2 200	6 800	51 600	38 100	10 700	4 600	-	-	105 000		
2000	16 000	17 600	-	3 200	1 900	4 500	43 100	30 900	9 800	5 400	-	-	89 200		
2001	14 600	16 200	-	2 400	1 700	3 600	38 500	28 100	8 900	6 200	-	-	79 800		
2002	13 600	17 000	-	2 500	1 800	3 300	36 300	26 300	9 400	5 200	-	-	79 300		
2003	12 000	19 200	-	2 500	2 600	3 100	39 400	26 700	10 000	5 400	-	-	87 300		
2004	12 000	18 400	-	2 500	2 600	3 400	39 800	27 100	11 400	5 400	-	-	87 300		
2005	10 700	18 800	-	2 000	3 800	3 200	38 500	29 200	11 800	5 200	-	-	84 800		
2006	10 200	18 500	28 700	1 900	4 200	3 200	38 000	26 900	11 700	6 100	3 900	-	86 500		
2007	9 400	19 500	28 900	1 700	4 500	2 700	37 800	27 500	10 900	6 800	5 000	-	87 900		
2008	8 400	18 700	27 100	1 200	4 800	2 300	35 400	25 000	9 700	7 300	5 700	-	83 000		
2009	7 500	16 700	24 200	1 200	5 000	2 500	33 000	27 900	10 400	6 100	6 400	-	83 800		
2010	8 600	17 800	26 300	1 500	5 400	890	34 100	32 800	13 000	6 100	8 000	6 100	100 100		
I 2009	8 000	16 900	24 900	940	5 300	2 700	33 800	27 700	10 200	5 600	6 100	-	83 500		
II	7 900	17 300	25 200	1 200	5 300	2 700	34 400	26 500	10 700	6 500	6 100	-	84 400		
III	7 000	16 700	23 700	1 400	5 000	2 100	32 200	24 400	9 300	6 000	7 000	-	78 600		
IV	7 200	15 900	23 200	1 200	4 600	2 600	31 500	32 800	11 600	5 800	7 000	-	88 700		
I 2010	7 900	15 500	23 400	1 100	4 900	1 300	30 600	33 700	14 100	5 300	7 500	2 600	93 900		
II	8 700	17 500	26 300	1 500	5 400	820	34 000	32 700	14 600	6 000	8 000	2 200	98 900		
III	8 500	18 900	27 400	1 800	5 600	670	35 500	29 000	10 800	6 600	7 700	7 400	97 000		
IV	9 100	19 100	28 300	1 500	5 600	810	36 200	35 900	12 600	6 000	8 800	11 200	110 800		
I 2011	9 400	18 500	27 900	1 300	5 700	840	35 700	34 300	13 700	5 200	9 200	13 500	111 600		
II	9 600	19 600	29 200	1 400	5 900	820	37 400	30 700	13 100	6 400	9 300	10 900	109 900		
III	8 500	18 800	27 300	1 400	5 600	670	35 100	25 100	10 700	7 200	8 500	15 500	102 100		

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

22. TYÖVOIMAKOULUTUKSEEN HAKEMUKSIA, KURSSIN ALOITTANEET, SUORITTANEET TAI KESKEYTTÄNEET KUUKAUDEN AIKANA KESKIMÄÄRIN SEKÄ TYÖVOIMAKOULUTUKSESSA OLEVAT KUUKAUDEN LOPUSSA
APPLICATIONS FOR LABOUR MARKET TRAINING AND MONTHLY AVERAGE OF PERSONS WHO STARTED, COMPLETED OR DROPPED-OUT TRAINING AND PERSONS ATTENDING LABOUR MARKET TRAINING AT THE END OF THE MONTH

Vuosi ja neljännes	Koulutukseen hakemuksia	Koulutuksen aloittaneet	Koulutuksen suorittaneet	Koulutuksen keskeyttäneet	Työvoimakoulutuksessa olevat
Year and quarter	Applications for Labour market training	Started training	Completed training	Dropped-out training	On Labour market training
Henkilöä - Persons					
1981	5 400	2 900	2 200	480	14 800
1982	6 000	3 200	2 400	480	16 900
1983	6 000	3 200	2 500	510	18 100
1984	5 000	2 800	2 200	420	17 400
1985	4 800	2 600	1 900	390	16 000
1986	4 700	2 500	2 000	370	15 400
1987	4 800	2 600	2 100	410	15 900
1988	3 700	2 500	2 100	360	15 600
1989	3 800	2 500	2 000	350	15 600
1990	4 300	2 800	2 100	340	16 800
1991	8 000	4 000	3 000	350	17 300
1992	11 600	5 700	4 100	370	26 300
1993	12 100	5 300	4 900	350	27 200
1994	14 300	6 900	5 600	570	28 400
1995	16 100	7 300	5 300	590	33 900
1996	18 200	8 400	7 000	760	42 300
1997	20 500	9 300	8 100	870	46 800
1998	18 100	7 500	6 600	760	41 400
1999	17 600	7 300	6 000	850	38 100
2000	17 000	6 400	5 500	820	30 900
2001	14 100	5 600	4 600	760	26 100
2002	14 300	6 000	4 300	720	26 300
2003	13 600	5 900	4 900	780	29 900
2004	14 900	6 100	5 000	850	30 700
2005	14 400	5 800	5 000	780	29 200
2006	15 400	6 500	5 000	980	26 900
2007	14 600	6 500	5 200	1 100	27 500
2008	13 700	5 900	4 700	1 000	25 000
2009	16 700	6 700	4 900	880	27 900
2010	17 600	7 000	5 300	1 100	32 800
2004 I	19 000	8 300	4 200	930	33 500
2004 II	8 200	3 700	6 600	960	30 700
2004 III	16 300	6 500	3 400	660	25 400
2004 IV	16 200	6 000	5 800	840	33 100
2005 I	18 300	7 800	4 400	830	33 000
2005 II	8 900	3 900	6 900	870	29 200
2005 III	14 900	5 900	3 300	630	23 900
2005 IV	15 400	5 600	5 600	790	30 700
2006 I	20 000	8 400	4 500	1100	28 600
2006 II	8 700	4 100	6 300	1000	26 400
2006 III	16 800	6 700	3 100	800	22 300
2006 IV	16 200	6 700	6 100	1000	30 200
2007 I	20 200	9 100	5 100	1 300	31 100
2007 II	9 000	4 400	6 700	1 100	27 400
2007 III	14 700	6 400	3 300	850	22 300
2007 IV	14 700	6 100	5 600	1100	28 900
2008 I	19 100	8 000	4 400	1 100	28 200
2008 II	8 000	4 000	6 300	1 100	24 100
2008 III	13 900	6 100	2 800	850	20 800
2008 IV	13 600	5 400	5 200	1000	26 800
2009 I	18 800	7 900	3 900	970	27 700
2009 II	10 000	4 500	6 100	890	26 500
2009 III	17 700	7 000	3 000	710	24 400
2009 IV	20 200	7 300	6 700	970	32 800
2010 I	24 300	9 200	4 600	1 100	33 700
2010 II	11 500	5 100	6 800	1 200	32 700
2010 III	17 500	7 300	3 400	990	29 000
2010 IV	17 000	6 500	6 600	1 200	35 900
2011 I	20 300	8 500	4 800	1 100	34 300
2011 II	10 000	4 200	6 800	1 100	30 700
2011 III	15 500	6 200	3 200	830	25 100

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

23. TYÖTTÖMIEN TOIMEENTULOTURVA
UNEMPLOYMENT SECURITY

Vuosi ja neljännes	Työttömät työnhakijat	Työttömät kassan jäsenet	Työttömyyspe- ¹ ruspäivärahan saajat	Työmarkkina- ¹ tuen saajat	Työttömyyseläkkeellä olevat
<i>Year and quarter</i>	<i>Unemployed jobseekers</i>	<i>Unemployed members of insurance funds</i>	<i>Recipients of¹ basic unemployment allowance</i>	<i>Recipients of¹ labour market support</i>	<i>Recipients of unemployment pension</i>
Henkilöä - Persons					
1971	44 100	23 700	1 700	-	300
1972	59 500	28 100	9 500	-	500
1973	50 200	24 500	7 600	-	1 000
1974	40 100	20 600	4 500	-	1 300
1975	50 900	27 800	5 900	-	1 300
1976	80 200	41 000	16 900	-	1 600
1977	132 500	59 300	37 300	-	1 900
1978	175 200	71 500	61 200	-	3 800
1979	150 300	54 900	56 600	-	6 700
1980	109 500	37 400	42 400	-	13 200 ³
1981	115 400	49 600 ²	44 200	-	16 800
1982	138 100	61 600	53 000	-	21 600
1983	143 900	64 700	55 500	-	30 000
1984	135 300	60 100	51 400	-	41 000
1985	141 400	64 000	71 000 ⁴	-	50 200
1986	150 700	70 800	73 600	-	61 400
1987	140 500	42 500	72 800	-	68 800
1988	127 600	56 900	59 600	-	68 700
1989	103 400	46 900	39 200	-	65 200
1990	103 200	47 500	35 500	-	59 300
1991	213 200	109 500	87 700	-	52 000
1992	363 100	194 400	150 500	-	46 500
1993	482 200	268 200	195 900	-	45 500
1994	494 200	264 000	165 300	53 300	44 800
1995	466 000	238 700	76 400	142 700	39 800
1996	448 000	237 100	28 700	178 300	37 900
1997	409 000	208 500	25 500	173 300	41 100
1998	372 400	169 900	19 200	180 500	44 900
1999	348 100	150 000	16 700	175 900	48 000
2000	321 100	135 700	15 900	159 600	50 900
2001	302 200	122 400	15 800	153 500	52 700
2002	294 000	118 200	17 200	150 600	54 700
2003	288 800	121 600	19 100	144 400	53 000
2004	288 400	124 800	20 600	141 900	50 700
2005	275 300	122 100	19 800	134 200	47 600
2006	247 900	109 000	18 000	121 600	46 300
2007	215 800	91 700	15 600	105 200	46 100
2008	202 900	80 400	15 800	94 100	48 200
2009	264 800	114 200	25 600	103 000	49 800
2010	264 800	117 000	28 500	109 800	47 500
2008 I	207 700	86 900	16 100	99 200	47 700
2008 II	194 400	75 800	14 400	93 000	47 900
2008 III	200 500	75 300	15 200	91 100	48 500
2008 IV	209 000	83 700	17 500	92 900	49 000
2009 I	247 900	106 100	24 000	98 600	49 400
2009 II	256 200	108 100	24 800	100 600	49 700
2009 III	274 000	115 600	25 900	104 500	49 900
2009 IV	281 100	127 100	27 700	108 200	50 200
2010 I	284 500	129 800	31 400	111 200	50 100
2010 II	263 000	113 600	28 100	108 500	49 000
2010 III	260 700	110 700	27 000	108 400	46 900
2010 IV	251 000	113 900	27 700	111 200	43 900
2011 I	257 500	119 800	28 300	115 000	41 300
2011 II	238 900	103 700	24 100	112 900	38 700
2011 III	241 800	100 800	36 500

1. Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - According to the statistics of the Social Insurance Institution.

2. Vuoteen 1980 asti työttömyyskassatodistuksen saajat. - Up to 1980 recipients of certificates for unemployment insurance funds.

3. Vuoteen 1979 asti Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - Up to 1979 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

4. Vuoteen 1984 asti työttömyyskorvauksen saajat. Vuodesta 1985 alkaen Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. Since 1985 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

24. SIIRTOLAISUUS
MIGRATIONS TO AND FROM FINLAND

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Maahan muuttaneet <i>Immigrants</i>		Maasta muuttaneet <i>Emigrants</i>		Nettomaahanmuutto	
	Yhteensä	Pohjoismaista	Yhteensä	Pohjoismaihin		<i>Net immigration</i>
Henkilöä - <i>Persons</i>						
1981	15 800	13 000	10 000	7 500	5 700	
1982	14 700	11 800	7 400	5 200	7 300	
1983	13 600	10 200	6 800	4 600	6 800	
1984	11 700	8 500	7 500	5 100	4 200	
1985	10 500	7 500	7 700	5 400	2 700	
1986	9 900	6 800	8 300	5 900	1 700	
1987	9 100	5 800	8 500	5 900	670	
1988	9 700	6 000	8 400	6 000	1 300	
1989	11 200	6 500	7 400	5 100	3 800	
1990	13 600	6 600	6 500	4 500	7 100	
1991	19 000	5 200	6 000	3 800	13 000	
1992	14 600	3 700	6 100	3 500	8 500	
1993	14 800	3 300	6 400	3 400	8 400	
1994	11 600	3 400	8 700	4 100	2 900	
1995	12 200	3 900	9 000	4 000	3 300	
1996	13 300	4 300	10 600	4 000	2 700	
1997	13 600	4 000	9 900	4 600	3 700	
1998	14 200	4 500	10 800	5 200	3 400	
1999	14 700	4 600	12 000	5 500	2 800	
2000	16 900	4 700	14 300	5 500	2 600	
2001	19 000	5 000	13 200	5 300	5 800	
2002	18 100	4 700	12 900	5 200	5 200	
2003	17 800	4 900	12 100	4 800	5 800	
2004	20 300	5 000	13 700	4 200	6 700	
2005	21 400	5 100	12 400	4 300	9 000	
2006	22 500	4 500	12 100	4 100	10 300	
2007	26 000	4 400	12 400	4 100	13 600	
2008	29 100	4 900	13 700	4 200	15 500	
2009	26 700	4 500	12 200	3 800	14 500	
2010	25 600	3 900	11 900	3 800	13 700	
2002	I	4 200	960	2 900	1 200	1 300
	II	4 600	1 200	2 700	1 100	1 900
	III	5 600	1 600	4 200	1 900	1 400
	IV	3 700	950	3 100	960	640
2003	I	4 000	950	2 800	1 200	1 100
	II	4 300	1 300	2 500	930	1 800
	III	5 700	1 600	4 100	1 800	1 500
	IV	3 900	1 000	2 600	900	1 300
2004	I	4 300	1 100	3 200	920	1 000
	II	5 200	1 300	3 000	780	2 200
	III	6 500	1 600	4 600	1 700	1 900
	IV	4 400	1 000	2 900	760	1 500
2005	I	4 300	960	2 800	940	1 500
	II	5 500	1 500	2 500	780	3 000
	III	6 800	1 600	4 300	1 800	2 500
	IV	4 700	1 100	2 700	780	2 000
2006	I	4 800	1 000	2 700	910	2 200
	II	5 400	1 300	2 400	740	3 000
	III	7 100	1 400	4 200	1 700	2 900
	IV	5 100	890	2 800	790	2 300
2007	I	5 300	950	2 800	820	2 400
	II	6 100	1 200	2 700	820	3 300
	III	8 500	1 400	4 200	1 600	4 300
	IV	6 200	900	2 600	860	3 500
2008	I	6 600	1 100	2 900	990	3 600
	II	7 100	1 400	2 800	700	4 200
	III	9 400	1 500	5 100	1 700	4 300
	IV	6 100	900	2 800	810	3 300
2009	I	6 300	1 200	2 900	850	3 400
	II	6 300	1 200	2 700	780	3 500
	III	8 400	1 300	3 900	1 500	4 400
	IV	5 800	810	2 600	710	3 100
2010	I	5 300	770	2 600	880	2 700
	II	5 900	1 000	2 400	690	3 500
	III	8 500	1 300	4 200	1 500	4 300
	IV	5 900	860	2 700	720	3 200
2011*	I	5 800	790	2 900	920	2 900
	II	6 100	960	2 500	610	3 600

* Ennakkotieto - *Advance notice*Lähde : Tilastokeskus, Väestötilasto - *Source: Statistics Finland, Population statistics*

25. TYÖTTÖMYYSASTEET ERÄISSÄ OECD-MAISSA
UNEMPLOYMENT RATES IN SOME OECD COUNTRIES

Vuosi ja neljännes	Suomi	Ruotsi	Norja	Tanska	Itävalta	Ranska
	<i>Finland</i>	<i>Sweden</i>	<i>Norway</i>	<i>Denmark</i>	<i>Austria</i>	<i>France</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>Prosenttia - Per cent</i>					
1991	6,6	2,9	5,5	10,5	5,8	9,4
1992	11,7	5,3	5,9	11,2	6,0	10,3
1993	16,3	8,2	6,0	12,3	6,8	11,7
1994	16,6	8,0	5,4	12,1	6,5	12,3
1995	15,2	7,7	4,9	10,2	6,6	11,6
1996	14,4	8,0	4,8	8,7	7,0	12,3
1997	12,4	8,0	4,1	7,8	7,1	12,5
1998	11,4	6,5	3,2	6,5	7,2	11,6
1999	10,2	5,6	3,2	5,6	6,7	10,8
2000	9,8	4,7	3,5	5,3	5,8	9,5
2001	9,1	4,0	3,6	5,1	6,1	8,7
2002	9,1	4,0	3,9	5,1	6,9	9,1
2003	9,0	4,9	4,5	5,5 ¹	4,3 ¹	9,9 ¹
2004	8,8	5,5	4,5	5,7	5,0	8,9
2005	8,3	7,3	4,5	4,8	5,2	9,3
2006	7,7	7,1	3,4	3,9	4,7	9,3
2007	6,9	6,1	2,6	3,8	4,4	8,4
2008	6,4	6,2	2,5	3,4	3,8	7,8
2009	8,2	8,3	3,1	6,0	4,8	9,5
2010	8,4	8,4	3,5	7,4	4,4	9,8
2010 I	8,7	8,7	3,5	7,2	4,5	9,8
2010 II	8,5	8,6	3,6	7,5	4,6	9,7
2010 III	8,3	8,3	3,4	7,4	4,4	9,8
2010 IV	8,1	7,9	3,5	7,6	4,2	9,7
2011 I	8,0	7,7	3,3	7,6	4,5	9,7
2011 II	7,8	7,6	..	7,2	4,1	9,6

Vuosi ja neljännes	Saksa	Iso-Britannia	USA	Kanada	Japani	Australia
	<i>Germany</i>	<i>United Kingdom</i>	<i>USA</i>	<i>Canada</i>	<i>Japan</i>	<i>Australia</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>Prosenttia - Per cent</i>					
1991	7,3	8,0	6,7	10,4	2,1	9,6
1992	7,7	9,7	7,4	11,3	2,2	10,8
1993	8,9	10,3	6,8	11,3	2,5	10,9
1994	9,6	9,3	6,1	10,4	2,9	9,7
1995	9,4	8,0	5,6	9,6	3,1	8,5
1996	10,4	7,3	5,4	9,7	3,4	8,5
1997	11,5	5,3	4,9	9,2	3,4	8,3
1998	11,1	4,5	4,5	8,3	4,1	7,7
1999	10,5	4,2	4,2	7,6	4,7	7,0
2000	9,6	3,6	4,0	6,8	4,7	6,3
2001	9,4	5,1 ¹	4,7	7,2	5,0	6,8
2002	9,8	5,2	5,8	7,7	5,4	6,4
2003	10,5	5,0	6,0	7,6	5,3	6,1
2004	10,6	4,8	5,5	7,2	4,7	5,5
2005	10,6 ¹	4,8	5,1	6,8	4,4	5,0
2006	9,8	5,4	4,6	6,3	4,1	4,8
2007	8,4	5,3	4,6	6,0	3,9	4,4
2008	7,3	5,6	5,8	6,1	4,0	4,2
2009	7,7	7,6	9,3	8,3	5,1	5,6
2010	7,1	7,8	9,6	8,0	5,1	5,2
2010 I	7,2	7,9	9,7	8,2	4,9	5,3
2010 II	6,9	7,8	9,6	8,0	5,2	5,2
2010 III	7,0	7,7	9,6	8,0	5,0	5,2
2010 IV	6,6	7,8	9,6	7,7	5,0	5,2
2011 I	6,4	7,7	8,9	7,7	4,7	5,0
2011 II	6,1	..	9,1	7,5	4,6	4,9

Vuodesta 2005 lähtien kaikkien maiden tiedot ovat kausitasoitettuja lukuja työvoimatutkimuksesta. - *From 2005 all figures are seasonally adjusted figures from Labour force survey.*

1. Lähde muuttunut rekisteröidystä työttömyydestä työvoimatutkimukseen. - *Source changed from registered unemployment to Labour Force Survey.*

Lähde: OECD - *Source: OECD*

26. TYÖVOIMA ELINKEINO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
LABOUR FORCE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district																
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohj.-Savo	Pohj.-Karjala	Kesk-Suomi	Et.-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa		
	1 000 henkilöä - persons																	
1991	2 544	690	227	123	184	218	163	86	124	83	123	96	120	164	44	98		
1992	2 499	685	225	117	180	212	160	85	121	81	122	95	115	165	41	95		
1993	2 476	677	221	119	180	213	159	81	118	79	120	95	115	162	41	96		
1994	2 463	678	223	120	174	213	157	80	115	79	120	95	113	159	42	95		
1995	2 481	693	224	118	172	216	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93		
1996	2 490	704	223	117	173	214	156	79	116	78	122	94	115	166	42	91		
1997	2 484	710	229	117	172	216	151	77	112	77	119	93	114	166	42	91		
1998	2 507	725	234	116	173	218	153	75	112	77	119	92	115	168	41	89		
1999	2 557	752	238	115	179	224	153	76	115	77	120	92	115	172	40	90		
2000	2 588	772	241	115	180	227	152	77	116	77	120	90	118	173	40	90		
2001	2 605	784	241	114	181	227	152	75	115	78	126	90	119	176	40	89		
2002	2 610	790	244	112	179	229	152	74	114	78	124	90	119	178	39	88		
2003	2 600	788	244	112	180	226	151	74	115	76	125	89	117	179	38	86		
2004	2 594	788	240	110	178	230	150	74	115	74	124	90	118	178	38	86		
2005	2 620	798	246	110	178	234	151	73	116	77	125	90	119	181	39	84		
2006	2 648	810	251	109	178	234	150	74	116	78	128	92	120	182	39	85		
2007	2 675	824	252	110	181	242	150	72	114	77	130	93	122	185	38	83		
2008	2 703	840	255	112	183	243	151	71	115	76	129	93	124	188	38	85		
2009	2 678	837	251	109	179	245	149	69	115	74	131	92	122	185	37	84		
2010	2 672	836	232	108	182	244	146	69	117	77	128	92	120	185	36	84	15	
2006 I	2 600	792	249	109	179	229	148	73	114	77	123	89	116	180	37	85		
2006 II	2 702	822	252	114	179	240	155	76	118	80	134	95	121	190	39	86		
2006 III	2 675	817	254	109	179	236	153	74	121	79	129	94	124	182	40	85		
2006 IV	2 614	808	251	105	177	233	144	71	112	76	128	91	119	178	39	82		
2007 I	2 613	809	246	108	176	234	144	73	112	76	126	90	119	182	36	82		
2007 II	2 735	836	258	114	184	246	154	75	117	80	131	96	128	190	41	85		
2007 III	2 705	828	257	109	183	248	152	73	116	77	133	95	122	190	39	83		
2007 IV	2 646	823	247	109	180	242	150	69	112	73	130	92	121	180	38	81		
2008 I	2 650	828	251	108	180	236	147	70	114	74	124	91	123	185	37	83		
2008 II	2 776	855	261	117	188	250	156	75	119	77	131	97	129	196	40	87		
2008 III	2 717	835	258	112	183	248	154	72	114	77	133	94	126	186	38	88		
2008 IV	2 669	843	250	110	179	239	149	68	113	75	127	91	120	184	37	83		
2009 I	2 650	828	255	108	176	236	150	68	114	74	130	89	120	181	37	83		
2009 II	2 761	854	259	113	182	256	154	73	119	76	135	95	128	192	37	88		
2009 III	2 679	834	248	109	183	249	149	68	115	73	131	95	120	187	37	83		
2009 IV	2 623	830	244	105	174	238	142	66	112	74	129	89	118	181	37	83		
2010 I	2 632	827	228 ¹	106	177	241	145	69	115	76	124	92	116	181	36	86	15 ¹	
2010 II	2 748	855	240	112	186	253	151	70	118	78	129	95	127	193	36	87	15	
2010 III	2 686	837	235	108	183	246	147	70	118	80	130	92	121	186	37	83	15	
2010 IV	2 621	826	226	105	181	236	142	66	116	76	130	89	117	180	37	80	15	
2011 I	2 635	828	229	104	176	241	146	66	113	77	124	92	117	185	37	84	15	
2011 II	2 761	860	238	111	187	252	153	71	119	79	135	97	124	194	36	90	15	
2011 III	2 697	842	233	109	180	252	150	70	116	79	133	92	121	184	37	84	15	

1. Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen alueeseen, mutta vuodesta 2010 lähtien se tilastoidaan erikseen.

Until 2009 Ahvenanmaa included into Varsinais-Suomi, but from 2010 it will be presented separately.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

27. TYÖLLISET ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district														Lappi	Ahvenanmaa
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohj.-Savo	Pohj.-Karjala	Kesk-Suomi	Et.-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P-Pohjanmaa	Kainuu		
		1 000 henkilöä - persons															
1991	2 375	660	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90	
1992	2 206	623	203	101	156	184	141	74	106	69	105	84	104	142	34	80	
1993	2 048	585	187	97	144	174	132	67	96	62	95	78	97	128	32	74	
1994	2 054	584	190	99	142	177	129	66	95	63	96	79	97	130	33	74	
1995	2 099	609	194	98	144	180	132	66	96	63	97	80	97	136	33	73	
1996	2 127	625	197	99	145	178	133	66	96	65	99	80	101	140	32	72	
1997	2 170	643	205	101	149	188	132	67	94	63	99	79	105	140	32	73	
1998	2 222	670	212	101	152	193	133	65	96	65	101	81	105	143	34	71	
1999	2 296	704	219	101	159	201	133	66	101	65	103	81	105	149	34	75	
2000	2 335	723	223	102	161	204	135	66	102	65	106	81	107	153	33	74	
2001	2 367	741	222	102	163	206	138	65	100	66	111	82	110	155	33	74	
2002	2 372	744	226	102	163	207	136	66	101	66	110	82	111	155	32	74	
2003	2 365	737	225	102	164	203	136	67	102	64	111	82	109	159	32	72	
2004	2 365	737	220	96	163	210	136	66	103	64	109	83	109	159	31	75	
2005	2 401	750	230	100	162	214	137	65	104	67	110	84	111	163	32	72	
2006	2 444	767	235	101	164	216	136	65	105	70	115	86	112	164	32	74	
2007	2 492	782	237	103	169	227	138	66	103	67	119	88	116	170	32	74	
2008	2 531	800	241	105	172	226	141	65	106	67	118	88	118	172	34	77	
2009	2 457	784	233	101	164	220	135	62	102	65	116	85	114	167	34	74	
2010	2 447	783	213	98	165	220	131	64	105	68	116	84	112	166	33	74	
2006 I	2 381	747	232	100	164	211	133	64	99	69	108	83	109	161	31	72	
2006 II	2 461	769	235	104	164	218	137	67	105	71	118	87	113	164	33	75	
2006 III	2 494	779	239	102	168	218	141	66	111	72	117	88	116	169	33	76	
2006 IV	2 438	771	235	98	162	216	134	62	105	69	117	85	112	165	32	74	
2007 I	2 415	762	228	100	163	217	130	66	101	66	115	84	113	166	30	73	
2007 II	2 524	787	242	106	169	231	141	68	105	69	118	90	118	170	34	76	
2007 III	2 542	792	243	102	173	232	141	68	105	70	122	90	117	177	34	76	
2007 IV	2 485	788	234	102	171	228	141	63	101	64	120	87	116	168	31	72	
2008 I	2 474	790	238	102	169	220	135	62	103	64	113	86	116	170	32	74	
2008 II	2 574	807	245	108	175	230	144	68	108	68	121	91	121	177	37	77	
2008 III	2 566	798	244	106	173	232	144	68	107	70	124	90	121	174	34	81	
2008 IV	2 509	806	236	104	169	224	139	64	107	68	116	86	115	168	32	74	
2009 I	2 448	782	238	101	164	216	137	62	101	64	115	83	114	166	32	73	
2009 II	2 497	790	238	104	166	227	139	65	103	65	117	87	119	168	33	76	
2009 III	2 476	786	232	102	167	224	137	62	104	65	118	86	114	168	35	75	
2009 IV	2 408	779	224	96	159	214	129	60	101	65	115	83	110	165	34	73	
2010 I	2 388	771	208 ¹	95	158	215	129	62	102	65	110	84	107	162	32	74	
2010 II	2 485	791	217	99	170	226	135	65	105	67	115	86	117	170	33	75	
2010 III	2 490	790	217	100	167	226	133	66	106	70	120	85	116	169	34	76	
2010 IV	2 426	779	210	99	167	216	127	62	107	69	117	82	110	163	33	73	
2011 I	2 408	779	209	97	160	216	128	62	101	67	110	84	108	165	33	74	
2011 II	2 517	807	219	103	171	225	135	65	104	69	120	87	114	172	32	79	
2011 III	2 514	793	216	103	168	229	138	65	105	69	122	88	116	173	35	78	

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

28. TYÖLLISYYSASTEET ELINKEINO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
EMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district									
	Koko maa Whole country	Uusimaa Usimaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Satakunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi South-East Finland	Etelä-Savo South Savo	Pohjois-Savo North Savo	Pohjois-Karjala North Karelia
Prosenttia - Per cent										
1991	70,0	75,8	72,0	67,0	70,1	69,6	66,6	66,7	66,9	64,2
1992	64,7	70,8	66,9	61,4	63,9	62,9	62,3	63,1	61,8	58,6
1993	60,6	66,1	62,7	58,5	57,3	59,7	59,0	57,3	55,9	53,4
1994	59,9	64,9	63,0	59,0	58,7	60,2	57,8	57,1	55,3	53,8
1995	61,1	66,9	64,1	58,7	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0
1996	61,9	67,9	64,8	60,2	60,8	60,4	60,2	57,7	56,4	55,2
1997	62,9	68,9	66,8	61,7	62,3	63,2	60,2	57,7	56,5	54,7
1998	64,1	70,8	67,8	62,8	63,1	64,8	61,0	58,1	56,6	56,8
1999	66,0	73,4	69,3	63,2	66,0	67,0	61,5	59,3	60,0	57,0
2000	66,9	74,3	70,2	64,6	66,5	67,5	62,6	60,6	61,3	57,2
2001	67,7	75,3	70,0	64,7	67,5	68,0	64,2	60,1	59,8	58,6
2002	67,7	74,9	70,6	65,2	67,7	67,8	63,6	61,1	60,4	58,6
2003	67,3	73,5	70,0	65,9	68,1	66,1	64,0	63,0	61,6	57,4
2004	67,2	73,2	68,3	64,6	67,6	67,9	64,1	62,1	62,1	57,4
2005	68,0	73,9	71,1	66,2	66,9	68,1	65,0	63,0	63,3	60,0
2006	68,9	74,7	72,6	66,8	67,6	68,2	64,7	62,7	63,8	62,6
2007	69,9	75,3	72,7	68,8	69,0	71,1	65,9	64,3	62,5	60,3
2008	70,6	76,0	73,4	70,7	69,5	69,9	67,2	64,8	64,7	60,9
2009	68,3	73,9	70,7	67,9	66,6	67,5	64,8	62,3	62,2	58,9
2010	67,8	73,2	68,3	66,2	66,7	67,3	62,9	63,8	63,7	61,6
2006 I	67,2	73,0	71,6	66,0	67,5	66,9	62,9	62,2	60,2	61,5
II	69,4	72,0	72,7	68,3	67,4	66,2	65,0	64,5	63,6	63,2
III	70,3	72,0	74,0	67,4	69,0	68,6	67,0	63,9	62,9	64,1
IV	68,6	73,8	72,2	65,5	66,6	67,8	63,9	60,1	63,7	61,8
2007 I	67,9	73,8	70,2	67,1	66,7	68,2	62,4	64,1	61,4	59,0
II	71,0	76,0	74,7	71,2	69,2	72,5	67,2	65,9	63,6	62,2
III	71,2	76,1	74,7	68,5	70,4	72,9	67,1	65,9	63,5	61,8
IV	69,3	73,4	71,7	68,3	69,6	70,7	66,9	61,2	61,5	58,0
2008 I	69,1	75,3	72,7	68,6	68,7	68,1	64,7	61,4	62,9	57,1
II	71,9	76,3	74,7	72,3	70,9	71,2	68,9	67,2	65,2	61,1
III	71,6	76,9	74,6	71,7	70,0	71,7	68,9	66,7	65,2	64,0
IV	69,9	76,2	71,5	70,0	68,3	68,8	66,4	63,7	63,1	61,5
2009 I	68,1	73,9	72,2	67,7	66,3	66,5	65,5	62,2	61,4	57,9
II	69,4	74,5	70,4	69,7	67,6	68,2	66,2	64,7	62,7	59,1
III	68,9	74,0	70,4	69,3	68,3	68,5	65,6	61,9	63,2	58,6
IV	66,9	73,2	67,7	65,1	64,4	65,4	62,1	60,4	61,6	58,6
2010 I	66,1	72,3	66,8 ¹	63,7	63,8	65,6	61,9	61,2	61,8	58,9
II	68,8	74,0	69,4	66,4	68,6	69,3	64,7	65,2	63,6	60,4
III	68,9	73,6	69,3	67,7	67,0	68,9	63,8	66,0	64,4	60,0
IV	67,3	72,7	67,5	67,1	67,4	65,5	61,2	62,9	64,8	63,1
2011 I	66,8	72,8	67,0	65,7	64,2	66,0	61,8	63,2	61,9	60,8
II	69,7	75,2	69,8	69,6	69,2	68,5	64,7	65,7	63,7	62,9
III	69,8	73,8	69,4	70,4	68,2	69,5	67,3	65,6	65,0	63,6
2006 I	65,8	62,0	65,8	61,6	68,3	69,1	63,7	65,1	62,2	58,5
II	58,8	54,6	57,9	56,5	59,0	58,2	56,1	55,3	55,3	53,4
III	55,0	52,3	54,4	55,7	57,8	56,0	54,0	52,1	52,1	50,0
IV	53,9	53,2	53,9	57,8	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0
2007 I	65,8	62,0	65,8	61,6	68,3	69,1	63,7	65,1	62,2	58,5
II	58,8	54,6	57,9	56,5	59,0	58,2	56,1	55,3	55,3	53,4
III	55,0	52,3	54,4	55,7	57,8	56,0	54,0	52,1	52,1	50,0
IV	53,9	53,2	53,9	57,8	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0
2008 I	65,8	62,0	65,8	61,6	68,3	69,1	63,7	65,1	62,2	58,5
II	58,8	54,6	57,9	56,5	59,0	58,2	56,1	55,3	55,3	53,4
III	55,0	52,3	54,4	55,7	57,8	56,0	54,0	52,1	52,1	50,0
IV	53,9	53,2	53,9	57,8	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0
2009 I	65,8	62,0	65,8	61,6	68,3	69,1	63,7	65,1	62,2	58,5
II	58,8	54,6	57,9	56,5	59,0	58,2	56,1	55,3	55,3	53,4
III	55,0	52,3	54,4	55,7	57,8	56,0	54,0	52,1	52,1	50,0
IV	53,9	53,2	53,9	57,8	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0
2010 I	65,8	62,0	65,8	61,6	68,3	69,1	63,7	65,1	62,2	58,5
II	58,8	54,6	57,9	56,5	59,0	58,2	56,1	55,3	55,3	53,4
III	55,0	52,3	54,4	55,7	57,8	56,0	54,0	52,1	52,1	50,0
IV	53,9	53,2	53,9	57,8	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0
2011 I	65,8	62,0	65,8	61,6	68,3	69,1	63,7	65,1	62,2	58,5
II	58,8	54,6	57,9	56,5	59,0	58,2	56,1	55,3	55,3	53,4
III	55,0	52,3	54,4	55,7	57,8	56,0	54,0	52,1	52,1	50,0
IV	53,9	53,2	53,9	57,8	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district							
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies							
1991	3 100	1 100	560	1 000	910	730	590	1 900
1992	1 300	550	350	530	460	330	250	1 200
1993	1 100	490	190	400	470	240	130	1 500
1994	1 300	730	410	470	720	370	160	990
1995	1 700	770	440	570	710	520	200	810
1996	2 200	910	570	800	740	610	320	1 000
1997	3 500	1 300	950	1 000	1 100	750	540	1 100
1998	5 400	1 400	920	1 300	1 300	980	500	1 100
1999	3 900	1 400	770	1 100	1 100	880	480	970
2000	5 200	1 800	760	1 200	1 300	950	450	960
2001	5 800	2 000	890	1 300	1 700	1 100	550	1 300
2002	6 700	2 200	1 300	1 400	1 800	1 300	590	1 100
2003	7 100	2 900	1 100	1 500	1 900	1 500	660	1 200
2004	7 100	2 500	1 200	1 400	1 900	1 400	580	1 100
2005	9 300	3 100	1 700	1 900	2 400	1 700	720	1 200
2006	12 600	3 400	1 700	1 900	2 800	1 800	700	1 300
2007	15 100	3 700	1 700	2 800	3 500	2 100	810	1 700
2008	14 400	3 000	1 400	2 500	3 000	1 700	840	1 400
2009	10 300	1 900	1 000	1 800	1 800	1 200	680	1 200
2010	10 500	2 000	960	2 000	2 000	1 100	730	1 200
2002 I	7 700	3 200	2 200	2 000	3 200	2 800	920	990
2002 II	6 400	2 500	1 200	1 600	1 600	1 000	820	2 300
2002 III	6 900	1 700	860	960	1 500	670	330	560
2002 IV	5 700	1 500	820	940	1 100	790	300	520
2003 I	9 300	4 200	1 900	2 100	3 300	3 000	1 000	1 300
2003 II	6 500	4 200	1 000	1 600	1 800	1 200	820	2 100
2003 III	6 800	1 700	800	1 100	1 500	900	480	690
2003 IV	5 800	1 400	760	1 100	1 100	920	330	560
2004 I	8 300	3 700	2 300	2 100	3 100	2 800	940	1 500
2004 II	6 700	2 700	1 100	1 500	1 700	1 000	680	1 600
2004 III	6 800	1 900	700	1 000	1 600	800	380	680
2004 IV	6 700	1 800	760	970	1 400	830	300	660
2005 I	10 800	4 200	2 500	2 600	3 900	3 400	1 300	1 800
2005 II	8 800	3 100	1 600	2 800	2 200	1 300	800	1 300
2005 III	9 200	2 900	1 500	1 200	1 900	1 100	510	840
2005 IV	8 500	2 300	1 100	980	1 800	910	300	700
2006 I	16 300	4 800	2 400	2 700	4 100	3 600	1 100	2 100
2006 II	11 600	3 200	1 900	2 000	2 500	1 600	830	1 400
2006 III	11 300	2 900	1 200	1 500	2 300	1 100	550	950
2006 IV	11 300	2 600	1 200	1 500	2 300	1 100	390	920
2007 I	20 000	5 500	2 400	4 400	4 600	3 800	1 200	2 600
2007 II	13 900	3 500	2 000	2 600	3 200	1 900	960	1 700
2007 III	14 400	3 300	1 300	2 300	3 300	1 400	600	1 300
2007 IV	12 100	2 500	970	1 800	2 800	1 300	430	1 000
2008 I	19 800	5 000	2 700	4 500	5 200	3 200	1 700	2 100
2008 II	13 800	2 900	1 200	2 300	2 700	1 600	900	1 700
2008 III	13 300	2 400	950	1 900	2 500	1 200	440	1 200
2008 IV	10 900	1 600	680	1 400	1 700	800	320	780
2009 I	14 400	3 300	1 900	3 200	2 900	2 200	1 400	1 800
2009 II	9 800	1 700	1 100	1 700	1 600	1 200	510	1 300
2009 III	9 200	1 300	630	1 000	1 500	800	380	800
2009 IV	7 700	1 200	500	1 200	1 300	600	440	720
2010 I	11 800	2 600 ¹	1 600	3 000	2 700	1 500	1 500	1 400
2010 II	9 900	1 900	890	2 000	1 800	1 200	700	1 300
2010 III	10 500	1 700	720	1 400	1 700	1 100	420	1 100
2010 IV	9 800	1 800	670	1 700	1 700	820	320	980
2011 I	19 700	3 400	2 100	3 300	3 800	2 000	1 800	2 200
2011 II	13 300	2 100	1 400	2 200	2 500	1 300	760	1 500
2011 III	12 700	1 800	900	1 700	2 200	1 100	510	1 200

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Pohjois-Karjala	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Koko maa - Whole country
Avoimia työpaikkoja - Vacancies									
1991	510	510	390	540	830	190	490		13 400
1992	240	240	200	490	440	140	270		7 100
1993	160	180	200	280	390	130	170		5 900
1994	360	210	230	470	590	150	220		7 400
1995	390	320	280	560	690	130	250		8 300
1996	370	360	320	650	770	140	300		10 100
1997	360	500	380	720	900	170	440		13 700
1998	450	480	490	880	890	260	530		16 800
1999	430	520	430	800	990	190	630		14 600
2000	490	610	430	840	1 200	300	580		17 100
2001	580	770	500	1 000	1 100	300	650		19 600
2002	560	800	500	1 000	1 200	340	650		21 600
2003	530	760	680	1 000	1 200	320	740		23 300
2004	660	740	780	1 100	1 200	350	1 100		23 500
2005	680	930	890	1 200	1 300	430	1 100		29 100
2006	870	920	1 200	1 600	1 500	390	1 200		34 400
2007	900	1 200	1 400	1 900	1 700	500	1 500		40 700
2008	720	1 300	1 100	1 800	1 800	400	1 400		37 200
2009	480	940	820	1 500	1 700	350	930		26 900
2010	520	1 000	980	1 600	2 000	310	1 200	170	28 600
2002 I	1 000	1 200	650	1 900	1 600	680	710		30 900
2002 II	670	940	730	1 100	1 500	280	860		23 600
2002 III	300	570	330	550	900	150	540		16 900
2002 IV	290	470	300	550	840	240	490		14 900
2003 I	930	960	1 000	2 000	1 700	560	1 100		34 500
2003 II	580	880	940	920	1 400	330	910		25 500
2003 III	320	650	430	640	1 000	190	520		18 000
2003 IV	300	560	340	640	650	210	460		15 300
2004 I	1 200	900	1 300	2 100	1 600	600	1 900		34 600
2004 II	660	730	1 100	1 000	1 400	300	1 100		23 600
2004 III	420	680	440	580	900	220	600		18 200
2004 IV	370	640	330	600	800	280	620		17 500
2005 I	940	1 100	1 700	2 100	1 500	590	1 900		41 100
2005 II	800	1 100	770	1 200	1 500	500	1 100		29 300
2005 III	530	920	480	660	1 100	420	750		24 600
2005 IV	440	630	570	900	940	220	600		21 300
2006 I	1 700	1 100	2 100	2 800	2 000	610	2 200		50 300
2006 II	770	940	1 200	1 500	1 500	440	840		32 500
2006 III	540	890	660	950	1 300	270	900		27 700
2006 IV	500	780	740	1 000	1 200	250	950		27 000
2007 I	1 400	1 400	2 500	3 400	2 300	730	2 600		59 300
2007 II	1 100	1 300	1 300	1 500	1 800	530	1 100		38 700
2007 III	620	1 200	760	1 200	1 400	430	1 400		35 300
2007 IV	510	950	840	1 400	1 200	330	1 000		29 400
2008 I	1 300	1 700	2 200	3 700	2 800	580	2 700		59 600
2008 II	800	1 400	970	1 500	1 700	470	1 100		35 400
2008 III	420	1 200	550	990	1 500	350	1 200		30 400
2008 IV	340	860	620	950	1 100	230	730		23 500
2009 I	790	1 300	1 700	3 300	2 500	430	1 300		42 800
2009 II	560	960	680	1 100	1 700	330	1 100		25 800
2009 III	290	820	380	740	1 300	350	770		20 500
2009 IV	270	700	540	840	1 400	300	580	—	18 600
2010 I	870	1 400	1 800	3 300	2 600	390	1 900	250 ¹	38 700
2010 II	470	1 200	920	1 200	2 400	350	1 000	170	27 600
2010 III	390	870	500	1 100	1 500	270	1 100	160	24 700
2010 IV	340	720	690	980	1 400	240	890	100	23 300
2011 I	1 100	1 300	2 100	3 300	3 500	380	1 700	310	52 000
2011 II	730	1 100	1 000	1 800	2 000	360	1 200	260	33 600
2011 III	470	880	660	1 100	1 700	290	1 100	160	28 400

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

30. TYÖTÖMYYNSASTEET ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district															
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala	Kesk-Suomi	Etä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	
Prosenttia - Per cent																	
1991	6,6	4,2	4,8	7,8	6,9	7,4	7,7	7,8	7,5	9,5	9,1	7,6	6,6	8,4	10,4	9,0	
1992	11,7	9,0	10,0	13,9	13,1	13,4	12,1	12,7	12,2	14,6	13,5	11,4	10,2	13,5	17,1	15,9	
1993	16,3	13,2	14,8	17,2	18,5	18,0	16,8	17,8	18,4	20,6	17,6	16,6	12,9	19,0	20,3	21,4	
1994	16,6	13,9	15,0	17,4	18,4	17,2	17,7	17,9	17,6	19,7	18,5	16,8	14,2	18,5	20,7	22,0	
1995	15,4	12,0	13,5	17,0	16,6	16,6	15,7	16,5	17,9	20,0	19,0	15,1	13,8	17,1	22,4	21,2	
1996	14,6	11,2	11,6	15,7	16,4	16,5	15,0	15,9	17,5	17,5	18,9	14,8	12,3	15,8	22,6	21,1	
1997	12,7	9,5	10,4	13,4	13,4	12,9	12,4	13,8	15,6	17,4	16,2	14,6	8,7	15,5	23,5	20,4	
1998	11,4	7,6	9,4	12,6	12,3	11,5	13,3	13,3	14,7	15,1	15,2	11,5	8,7	15,0	18,1	19,8	
1999	10,2	6,4	8,1	12,2	10,3	10,2	12,5	13,6	12,6	15,1	13,5	11,1	9,4	13,6	15,9	16,3	
2000	9,8	6,3	7,6	10,9	10,4	10,4	11,4	13,8	11,8	15,1	12,0	10,4	9,0	11,7	19,4	17,6	
2001	9,1	5,5	8,0	10,3	9,9	9,3	9,4	12,5	13,1	14,8	11,7	9,1	7,7	12,0	17,7	16,3	
2002	9,1	5,8	7,4	9,4	8,9	9,6	10,6	11,3	12,0	15,5	11,9	8,9	6,8	13,0	16,5	16,2	
2003	9,0	6,5	8,1	9,1	8,6	10,1	9,7	11,3	10,7	15,1	11,5	7,8	7,1	11,5	17,0	15,6	
2004	8,8	6,5	8,8	10,0	8,3	8,8	9,2	10,8	10,7	14,5	12,1	7,7	7,7	10,5	17,5	12,9	
2005	8,4	6,1	6,7	9,0	8,7	8,9	9,1	10,1	10,0	13,1	11,8	6,5	6,7	10,3	16,6	14,0	
2006	7,7	5,4	6,3	7,3	8,0	7,9	9,2	11,5	9,8	10,4	10,3	7,3	6,4	9,8	17,1	12,4	
2007	6,9	4,8	6,0	6,6	6,5	6,2	7,7	8,7	9,8	12,5	8,9	6,1	5,0	8,2	15,7	10,9	
2008	6,4	4,8	5,5	6,0	6,0	7,0	7,2	7,9	7,8	10,7	8,1	5,4	5,0	8,3	11,2	9,9	
2009	8,2	6,2	<u>7,3</u>	7,5	8,0	10,0	9,1	9,6	10,8	13,0	11,2	7,9	6,1	10,0	9,3	11,6	
2010	8,4	6,4	8,1	8,8	9,0	9,7	10,6	7,9	10,0	12,5	9,9	8,2	6,7	10,2	9,0	11,3	3,1
2006 I	8,4	5,7	6,7	8,8	8,6	7,8	10,2	11,6	12,7	10,8	11,9	6,9	6,6	10,5	17,3	16,1	
2006 II	8,9	6,5	6,6	8,4	8,5	9,1	11,8	11,5	11,1	11,7	11,6	8,5	6,6	14,0	15,9	12,6	
2006 III	6,8	4,7	5,6	6,0	6,5	7,3	7,9	10,6	8,7	9,5	9,2	6,6	7,1	7,1	17,2	11,3	
2006 IV	6,8	4,6	6,4	5,9	8,4	7,2	6,8	12,4	6,7	9,4	8,3	7,1	6,0	7,3	17,9	9,5	
2007 I	7,6	5,8	7,4	7,0	7,6	7,0	9,5	9,8	9,3	13,9	9,1	7,2	5,0	8,5	16,3	11,0	
2007 II	7,7	5,8	6,4	6,9	7,9	6,3	8,7	9,4	10,2	13,1	10,0	6,2	7,1	10,5	16,1	11,6	
2007 III	6,0	4,4	5,3	6,0	5,6	5,8	6,8	7,4	9,5	11,3	8,5	4,9	4,6	6,7	13,0	8,8	
2007 IV	6,1	4,2	5,1	6,6	4,9	5,8	6,0	8,4	9,9	11,8	8,1	6,0	3,7	7,0	17,3	12,0	
2008 I	6,6	4,6	5,0	6,1	6,3	6,9	8,0	10,5	9,2	13,4	9,3	5,8	5,7	7,7	13,6	10,2	
2008 II	7,3	5,6	6,0	7,6	6,7	8,0	7,7	8,7	9,7	11,4	7,9	6,8	6,0	9,9	11,7	11,7	
2008 III	5,6	4,4	5,1	4,9	5,5	6,7	6,3	6,1	6,2	8,7	6,8	3,7	3,9	6,8	10,8	7,5	
2008 IV	6,0	4,3	5,7	5,2	5,5	6,2	6,9	6,5	5,8	9,4	8,6	5,1	4,5	8,6	11,7	10,2	
2009 I	7,6	5,5	6,6	6,8	7,1	8,3	8,6	9,3	11,2	14,0	11,2	7,5	5,4	8,6	13,4	11,3	
2009 II	9,6	7,5	8,1	8,3	8,7	11,5	10,1	11,1	13,0	14,6	13,1	8,4	7,2	12,6	10,3	13,6	
2009 III	7,5	5,7	6,6	6,3	7,6	10,0	8,0	8,7	8,8	10,1	9,6	8,9	5,3	10,3	5,9	10,2	
2009 IV	8,2	6,2	<u>8,1</u>	8,7	8,5	10,2	9,6	9,3	10,3	13,0	10,9	6,6	6,3	8,4	7,7	11,1	
2010 I	9,3	6,7	8,6 ¹	10,0	10,9	11,0	11,0	10,7	11,1	14,8	11,1	8,1	7,9	10,3	11,1	13,6	4,6 ¹
2010 II	9,6	7,5	9,5	11,6	9,0	10,6	10,9	7,5	11,4	15,0	10,9	9,8	8,0	11,9	8,2	14,3	
2010 III	7,3	5,6	7,6	7,4	8,8	8,0	9,6	6,9	9,5	11,6	7,8	7,2	4,5	9,0	6,2	7,9	
2010 IV	7,4	5,7	6,8	5,9	7,2	9,4	10,9	6,9	8,0	8,8	9,7	7,8	6,3	9,5	10,4	9,0	
2011 I	8,6	6,0	8,7	7,3	9,3	10,1	12,6	6,8	10,3	12,9	11,0	8,8	8,3	10,5	9,5	12,0	
2011 II	8,8	6,2	7,9	7,5	8,3	10,7	11,8	6,9	12,4	13,4	10,9	9,6	7,8	11,4	9,4	12,4	
2011 III	6,8	5,8	7,4	4,8	6,4	9,2	8,1	6,9	9,1	11,7	8,4	4,8	3,9	5,8	7,4	7,1	

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district							
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo
Year and quarter	Henkilöä - Persons							
1991	36 000	16 700	12 700	15 600	21 800	15 900	8 500	12 000
1992	77 100	28 400	20 100	27 600	34 700	25 200	13 400	19 000
1993	108 900	40 200	24 900	37 700	44 600	32 600	17 600	24 700
1994	114 100	40 200	25 500	38 700	44 300	33 400	18 500	25 200
1995	108 400	36 200	23 700	35 700	41 100	31 500	17 500	24 600
1996	101 900	33 700	22 900	34 700	40 200	30 300	16 800	23 800
1997	89 900	30 500	21 300	31 600	37 000	28 900	15 500	22 000
1998	77 200	28 500	19 400	28 600	34 000	26 600	14 200	20 500
1999	67 400	27 300	19 400	26 800	31 700	25 800	13 400	19 400
2000	59 400	25 300	18 200	24 500	30 000	24 200	12 600	18 400
2001	55 800	23 000	16 900	22 800	28 200	22 200	11 900	17 600
2002	57 700	23 100	16 100	22 100	27 700	21 500	10 700	16 100
2003	59 900	22 800	15 600	21 600	27 900	20 700	9 900	15 300
2004	62 000	23 000	15 900	21 400	27 600	20 400	9 800	15 000
2005	60 000	20 800	14 400	20 600	26 100	19 700	9 400	14 400
2006	54 800	18 200	12 500	19 100	22 800	17 700	8 400	13 100
2007	46 500	15 800	10 700	16 300	19 900	15 700	7 400	11 600
2008	41 800	14 800	9 700	15 300	19 600	15 000	6 800	11 000
2009	57 300	20 800	11 800	20 800	27 800	18 500	8 100	14 100
2010	60 500	22 600	11 700	20 900	28 200	18 100	8 000	13 500
2001 I	56 400	23 700	17 800	24 300	28 900	23 600	12 900	19 000
2001 II	54 600	22 000	16 500	22 400	27 600	21 400	11 600	17 100
2001 III	56 700	22 900	16 500	22 400	28 400	21 400	11 400	17 000
2001 IV	55 400	23 600	16 600	22 200	28 000	22 400	11 500	17 200
2002 I	58 400	24 200	16 900	23 400	28 900	23 000	11 700	17 600
2002 II	56 500	22 500	15 500	21 700	27 100	20 700	10 400	15 600
2002 III	58 900	23 400	15 700	22 000	27 700	20 800	10 200	15 700
2002 IV	56 800	22 400	16 100	21 200	27 000	21 600	10 500	15 600
2003 I	59 300	23 100	16 300	22 200	28 500	21 900	10 800	16 500
2003 II	59 000	22 100	15 100	21 000	27 200	20 000	9 600	14 900
2003 III	61 800	23 100	15 300	21 700	27 900	20 100	9 500	14 700
2003 IV	59 500	22 800	15 600	21 400	27 800	20 800	9 900	15 200
2004 I	62 400	24 100	16 800	22 400	28 600	21 300	10 300	16 000
2004 II	61 800	22 700	15 600	21 000	27 500	19 900	9 500	14 900
2004 III	63 500	23 000	15 500	21 300	27 600	20 100	9 400	14 600
2004 IV	60 400	22 300	15 700	20 900	26 800	20 500	9 800	14 600
2005 I	61 400	22 500	15 600	21 700	27 000	20 900	10 300	15 200
2005 II	59 600	20 700	13 900	20 300	25 600	19 300	9 100	13 900
2005 III	61 500	20 800	14 000	20 300	26 400	19 100	9 100	14 300
2005 IV	57 300	19 100	14 000	20 100	25 300	19 300	9 300	14 100
2006 I	57 400	19 300	13 700	20 600	24 400	19 100	9 500	14 400
2006 II	55 100	18 100	12 400	19 000	22 800	17 200	8 200	12 800
2006 III	55 800	18 400	12 200	18 900	22 900	17 300	8 000	12 700
2006 IV	50 800	17 000	11 800	17 800	21 200	17 100	8 000	12 300
2007 I	49 300	16 900	11 700	17 600	20 800	17 200	8 200	12 600
2007 II	46 800	15 700	10 300	16 100	19 400	15 200	7 100	11 300
2007 III	47 300	16 000	10 400	16 200	20 100	15 300	7 000	11 500
2007 IV	42 400	14 800	10 300	15 400	19 300	15 300	7 100	11 200
2008 I	42 000	15 000	10 200	15 700	19 600	15 900	7 300	11 700
2008 II	41 000	14 200	9 200	14 500	18 600	14 300	6 300	10 300
2008 III	42 600	14 900	9 600	15 000	19 700	14 300	6 500	10 500
2008 IV	41 600	15 200	9 900	16 100	20 700	15 400	7 200	11 600
2009 I	49 700	18 600	11 400	19 600	25 100	17 800	8 100	14 100
2009 II	55 400	19 600	11 300	20 000	26 600	17 700	7 700	13 600
2009 III	61 900	22 000	11 900	21 300	29 400	18 900	8 000	14 100
2009 IV	62 100	23 200	12 500	22 400	30 100	19 700	8 600	14 600
2010 I	62 700	23 700 ¹	12 600	22 400	30 300	19 600	8 900	15 100
2010 II	60 700	22 200	11 400	20 600	28 200	17 700	7 800	13 300
2010 III	61 900	22 500	11 300	20 500	28 000	17 400	7 500	12 900
2010 IV	56 800	21 800	11 300	20 000	26 500	17 900	7 700	12 600
2011 I	56 900	22 500	11 800	20 300	26 600	18 400	8 100	13 400
2011 II	55 400	20 900	10 700	18 300	25 000	16 700	7 000	11 800
2011 III	57 100	21 600	10 800	18 200	24 900	16 700	7 000	11 800

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Pohjois-Karjala	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	9 300	12 600	8 500	9 300	16 100	5 900	12 400		213 200
1992	14 100	20 100	13 300	15 000	26 100	9 100	19 900		363 100
1993	17 600	26 800	18 000	19 700	34 000	10 900	24 000		482 200
1994	18 800	28 100	18 100	19 900	34 600	10 500	24 500		494 200
1995	18 700	26 400	16 800	18 200	32 800	10 500	24 000		466 000
1996	18 800	25 100	15 600	17 400	31 900	10 800	24 000		448 000
1997	17 900	23 600	13 600	15 700	29 000	10 100	22 400		409 000
1998	16 900	22 300	11 800	14 400	27 600	9 200	21 300		372 400
1999	15 700	21 300	11 300	13 800	26 100	8 700	20 000		348 100
2000	14 800	19 600	10 300	12 700	23 800	8 600	18 700		321 100
2001	14 100	18 900	9 900	11 600	23 300	8 400	17 700		302 200
2002	13 500	18 100	9 300	10 700	23 200	8 000	16 200		294 000
2003	13 100	17 800	8 900	10 400	22 600	7 400	15 000		288 800
2004	12 900	17 500	8 500	10 200	22 400	7 100	14 600		288 400
2005	12 300	17 100	8 100	9 700	21 600	6 900	14 300		275 300
2006	11 400	15 600	7 100	8 400	19 600	6 200	12 900		247 900
2007	10 500	14 300	6 100	7 000	17 400	5 400	11 100		215 800
2008	10 200	13 600	6 000	6 500	17 200	5 000	10 300		202 900
2009	11 900	16 400	8 600	9 000	21 900	5 600	12 200		264 800
2010	10 700	16 100	7 900	8 600	21 000	5 000	11 500	430	264 800
2001 I	14 700	19 700	10 400	12 200	23 900	8 700	18 400		314 600
2001 II	13 800	18 500	9 400	11 300	23 100	8 200	17 600		295 000
2001 III	14 000	18 800	9 600	11 600	23 100	8 100	17 300		299 300
2001 IV	14 100	18 600	10 000	11 300	23 200	8 600	17 300		299 900
2002 I	14 600	19 300	10 400	11 700	24 600	8 800	17 500		311 100
2002 II	13 300	17 700	8 900	10 300	22 900	7 800	16 300		287 300
2002 III	13 100	17 800	8 900	10 700	23 100	7 600	15 800		291 200
2002 IV	12 900	17 700	9 000	10 300	22 200	7 800	15 100		286 300
2003 I	13 800	18 400	9 700	11 000	23 500	8 000	15 800		298 800
2003 II	12 900	17 500	8 500	10 200	22 400	7 300	15 100		282 900
2003 III	12 800	17 800	8 600	10 500	22 300	7 100	14 700		287 800
2003 IV	12 800	17 600	8 700	10 200	22 100	7 100	14 500		285 900
2004 I	13 400	18 000	9 200	10 600	23 200	7 400	14 900		298 500
2004 II	12 900	17 500	8 300	10 200	22 300	7 000	14 800		285 900
2004 III	12 700	17 400	8 100	10 300	22 100	6 800	14 300		286 800
2004 IV	12 800	17 100	8 400	9 800	21 900	7 000	14 400		282 400
2005 I	13 100	17 600	8 800	10 100	22 600	7 300	15 000		289 000
2005 II	12 100	16 800	7 800	9 400	21 200	6 700	14 500		271 000
2005 III	12 200	17 100	7 900	9 800	21 500	6 700	14 000		274 700
2005 IV	11 800	16 800	7 900	9 400	21 400	6 800	13 900		266 600
2006 I	12 300	16 700	8 000	9 300	21 600	6 900	14 200		267 500
2006 II	11 400	15 400	6 700	8 300	19 500	6 200	13 200		246 000
2006 III	11 400	15 400	6 800	8 400	19 200	6 000	12 500		245 900
2006 IV	10 600	14 900	6 700	7 800	18 300	5 900	12 000		232 100
2007 I	10 900	15 100	6 700	7 600	18 400	6 000	11 900		231 000
2007 II	10 300	14 000	5 700	6 900	17 100	5 400	11 200		212 600
2007 III	10 500	14 300	6 000	7 000	17 200	5 100	10 800		214 700
2007 IV	10 300	13 700	6 200	6 400	16 700	5 000	10 600		204 700
2008 I	10 600	14 000	6 200	6 500	17 200	5 200	10 600		207 700
2008 II	9 800	13 100	5 400	6 000	16 600	4 800	10 300		194 400
2008 III	10 000	13 300	5 700	6 500	17 100	4 600	10 100		200 500
2008 IV	10 500	13 800	6 600	6 900	17 800	5 200	10 400		209 000
2009 I	12 000	15 800	8 400	8 300	20 900	6 000	11 900		247 900
2009 II	12 000	16 000	8 000	8 500	21 600	5 700	12 400		256 200
2009 III	12 000	16 700	8 600	9 400	22 300	5 300	12 200		274 000
2009 IV	11 500	16 900	9 400	9 600	22 500	5 500	12 300		281 100
2010 I	11 500	17 300	9 300	9 600	22 900	5 500	12 400	470 ¹	284 500
2010 II	10 700	15 900	7 600	8 700	21 100	5 000	11 800	430	263 000
2010 III	10 600	15 800	7 300	8 400	20 400	4 800	11 000	400	260 700
2010 IV	10 000	15 500	7 300	7 800	19 700	4 700	10 900	420	251 000
2011 I	10 400	16 100	7 600	8 000	20 700	5 000	11 100	430	257 500
2011 II	9 700	15 000	6 200	7 300	19 300	4 400	10 700	370	238 900
2011 III	9 800	15 200	6 400	7 500	19 500	4 300	10 500	400	241 800

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

32. TYÖTTÖMYYDEN KESTO KESKIMÄÄRIN ELINKAINO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
THE AVERAGE DURATION OF UNEMPLOYMENT BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Ahvenanmaa					
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi		Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Päijätänmaa	Kainuu	Lappi
Viikkoa - Weeks																	
1991	16	13	17	19	16	17	17	17	15	15	19	15	19	15	17	14	13
1992	22	24	23	26	23	23	23	22	21	20	24	20	24	15	22	20	19
1993	30	33	31	32	32	31	31	30	28	25	32	25	32	28	29	28	25
1994	39	44	40	40	44	40	40	38	34	30	42	30	42	37	39	34	27
1995	45	51	45	46	51	45	47	45	38	36	50	36	50	41	44	39	29
1996	48	54	47	48	55	49	50	48	43	41	53	41	53	41	48	42	32
1997	51	57	48	50	62	52	52	49	46	45	57	45	57	38	52	44	36
1998	52	59	51	51	65	53	53	50	45	48	59	48	59	37	54	46	36
1999	52	58	52	51	65	52	51	50	43	50	59	50	59	36	52	45	37
2000	51	56	53	52	64	51	52	50	41	50	59	50	59	35	52	44	37
2001	51	55	50	53	64	51	54	52	42	49	58	49	58	35	51	44	38
2002	50	53	47	52	63	51	51	47	39	47	56	47	56	34	50	43	37
2003	47	50	45	48	60	49	50	47	38	47	54	46	54	33	46	42	35
2004	46	50	44	48	59	49	49	44	38	47	52	47	52	33	45	41	34
2005	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	51	48	51	33	45	41	35
2006 ²	45	49	44	48	51	48	46	42	35	46	48	46	48	32	44	39	35
2007	43	47	41	49	49	47	45	43	35	43	47	43	47	32	43	36	34
2008	40	42	41	46	46	44	42	41	34	40	45	40	45	30	38	34	31
2009	32	32	29	37	37	35	34	35	30	35	38	35	38	26	28	30	26
2010	36	35	34	38	41	41	37	37	34	35	42	35	42	31	31	33	27
2008 I	41	45	38	48	47	46	43	41	34	41	45	41	45	31	41	35	32
2008 II	42	43	38	49	49	46	45	44	36	42	46	42	46	33	41	35	32
2008 III	40	41	36	46	47	44	43	41	34	41	45	41	45	31	37	34	32
2008 IV	37	39	34	43	42	41	38	37	31	38	42	38	42	26	33	32	27
2009 I	33	33	30	38	37	36	34	35	28	35	39	35	39	24	29	30	25
2009 II	33	31	30	38	37	35	35	37	30	35	39	35	39	26	29	30	26
2009 III	32	31	29	36	37	35	33	36	30	35	38	35	38	26	28	30	27
2009 IV	32	32	29	35	36	35	33	34	30	34	38	34	38	26	27	30	26
2010 I	33	33	31 ¹	36	38	37	34	34	31	34	39	34	39	28	28	31	26
2010 II	36	34	34	38	41	40	37	38	34	35	42	35	42	32	30	34	27
2010 III	37	36	36	39	42	42	38	39	36	36	43	36	43	32	32	34	28
2010 IV	38	38	37	39	43	43	37	38	36	37	43	37	43	30	33	34	27
2011 I	38	38	38	40	44	44	39	38	36	37	44	37	44	31	34	35	28
2011 II	41	39	40	42	48	47	42	42	40	39	47	42	47	35	34	36	30
2011 III	41	39	40	43	48	47	43	43	41	39	48	39	48	34	37	36	31

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Vuodesta 2006 lähtien lomaautetut mukaanluken. - From 2006 including laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

33. YLI-VUODEN TYÖTTÖMÄNÄ OLLLEIDEN TYÖNHAKIJOIDEN OSUUS KAIKISTA TYÖTTÖMISTÄ, ELINKIENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
 JOBSEEKERS UNEMPLOYED OVER A YEAR, PROPORTION OF ALL UNEMPLOYED, BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district														Ahvenanmaa
	Whole country	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohj.-Savo	Pohj.-Karjala	Keskis-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa	Kainuu	
Prosenttia - Per cent																
1991	2	1	3	5	3	3	3	3	2	2	4	2	3	2	1	1
1992	8	10	9	11	9	9	9	7	6	4	9	6	7	6	4	4
1993	18	22	18	19	20	19	18	17	14	11	19	16	17	14	11	12
1994	27	32	27	28	32	28	28	26	21	17	30	26	27	22	14	16
1995	30	35	29	32	35	30	32	30	24	24	34	28	29	25	16	20
1996	30	35	28	31	35	31	30	30	27	26	33	25	29	26	20	23
1997	30	35	28	31	37	31	30	29	27	28	33	21	30	26	23	27
1998	30	35	29	31	37	30	30	28	26	28	33	20	30	26	22	26
1999	28	32	29	28	35	27	27	27	23	28	31	19	26	24	21	26
2000	28	31	30	29	33	27	28	26	22	26	31	19	26	23	20	25
2001	27	30	26	29	34	28	30	27	23	26	30	18	26	23	22	24
2002	26	29	25	28	32	27	28	26	21	26	28	18	25	22	21	24
2003	25	28	23	26	30	26	27	23	20	25	27	17	23	22	20	23
2004	25	29	23	26	31	27	27	23	21	26	27	18	23	22	19	18
2005	26	30	26	28	30	28	28	23	21	27	27	18	24	23	20	19
2006	26	29	25	28	28	28	28	24	21	26	28	19	25	22	21	20
2007	24	27	22	28	27	26	26	24	20	23	26	18	23	20	20	18
2008	21	23	19	25	24	23	24	21	19	21	24	16	19	18	17	15
2009	16	15	14	18	18	17	17	17	15	17	19	12	12	15	13	12
2010	20	20	20	21	23	24	21	20	21	19	23	17	16	19	15	15
I	24	28	23	27	26	27	25	23	19	24	25	17	23	20	19	18
II	25	27	23	29	27	27	27	25	20	23	26	19	24	20	20	18
III	24	26	21	28	26	25	26	24	20	22	25	18	22	19	20	17
IV	23	26	20	27	27	25	25	23	20	22	25	17	22	19	19	16
I	22	25	19	26	25	24	25	21	19	21	24	16	21	18	18	16
II	22	24	20	26	26	25	25	23	21	22	25	18	21	19	17	16
III	21	22	18	24	25	23	24	21	20	21	24	17	19	18	17	15
IV	19	20	17	22	22	22	21	19	17	20	23	13	16	17	15	14
I	16	17	14	18	18	18	17	16	15	17	20	11	13	14	12	12
II	15	15	14	18	18	17	17	17	15	17	19	11	12	14	12	11
III	15	14	13	18	17	16	17	17	15	17	19	12	12	15	13	11
IV	16	15	14	17	18	18	17	16	16	18	20	13	12	16	14	12
I	18	17	17 ¹	18	20	20	19	17	17	18	21	15	13	17	14	13
II	20	19	20	20	23	23	21	20	20	19	23	18	15	19	16	15
III	22	21	22	21	25	26	22	22	23	19	24	19	17	20	16	13
IV	23	23	23	22	26	27	23	22	23	20	25	18	19	20	16	17
I	23	23	23	22	26	27	23	21	22	20	25	16	19	20	15	17
II	24	24	25	25	28	28	25	23	24	22	26	17	20	21	17	18
III	24	23	24	25	28	27	25	24	24	22	27	18	20	21	18	11

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ

1. YLEISTÄ

Taulukoiden luvut ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisen tilaston kuukausiluvuista laskettuja neljännesvuosi- ja vuosikeskiarvoja. Työ- ja elinkeinoministeriön laatimien tilastojen alkuperäiset kuukausiluvut julkaistaan monisteessa Työnvälitystilasto, joka ilmestyy kuukausittain.

Pyörästysten vuoksi taulukoissa esiintyvien prosenttilukujen summan ei tarvitse aina olla = 100.

Käytetyt symbolit:

- 0 Suure pienempi kuin puolet käytetystä yksiköstä
- . Tieto epälooginen esitettäväksi
- .. Tietoa ei ole saatu
- Ei mitään ilmoitettavaa

2. TILASTOKESKUKSEN TYÖVOIMA-TUTKIMUKSEN KÄSITTEET

Työikäiseen väestöön luetaan maassa asuva 15–74-vuotias väestö.

Työvoima on työllisten ja työttömien summa.

Työlliseksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä jonkin verran (vähintään tunnin) palkkaa tai luontaisetta vastaan tai voittoa saadakseen tai oli työpaikastaan tilapäisesti poissa. Työllinen voi olla palkansaaja, yrittäjä tai perheenjäsenen yrityksessä palkatta avustava.

Työttömäksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla työtä vailla, on etsinyt työtä aktiivisesti viimeisen neljän viikon aikana ja voisi vastaanottaa työtä kahden viikon kuluessa tai odottaa sovitun työn alkamista kahden viikon kuluessa. Myös opiskelija, työpaikastaan toistaiseksi lomautettu ja työttömyyseläkkeellä oleva voi olla työtön, mikäli edellä mainitut aktiivisen työnhaun ja työn vastaanottamisen kriteerit täyttyvät.

Työvoimaosuus on työvoimaan kuuluvien prosenttiosuus työikäisestä väestöstä.

Työllisyysaste on työllisten osuus 15–64-vuotiaasta väestöstä.

Työttömyysaste on työttömien prosenttiosuus työvoimasta.

EXPLANATORY NOTES

1. GENERAL

Most of the figures in the tables are quarterly and annual averages computed from monthly data of original series. The Ministry of Employment and the Economy's original monthly figures appear in its duplicated statistics.

The sum percentage in a table does not always equal 100 because the figures are rounded.

Symbols used:

- 0 Magnitude less than half of unit employed
- . Category not applicable
- .. Data not available
- Nil

2. DEFINITIONS OF THE LABOUR FORCE SURVEY OF STATISTICS FINLAND

Working-age population, all persons aged 15 to 74 resident in Finland.

Labour force, the sum of employed and unemployed persons.

Employed persons, all persons who during the survey week did some work (for at least an hour) for a pay or fringe benefit or to gain profit or were temporarily absent from work. The employed may be employee, self-employed person or unpaid family worker.

Unemployed persons, all persons who for the whole survey week were without work, had been seeking a job actively in the past four weeks for pay or profit, and could accept a job within two weeks or have arranged to start a work within two weeks but not yet begun it. A student, a temporarily laid-off person and a unemployment pensioner are also considered unemployed if person meets the above mentioned job seeking and job acceptance criteria.

Labour force participation rate, the ratio of all persons in the labour force to the total population of working age.

Employment rate, the ratio of the employed to the population aged 15 to 64.

Unemployment rate, the ratio of the unemployed to all persons in the labour force.

3. TIETOJEN LÄHTEET JA LUONNE

Taulukot 1–12, 26–28, 30: Työvoimatutkimus, laatija Tilastokeskus. Työvoimatutkimus perustuu 15–74-vuotiaasta väestöstä poimittuun otokseen. Otokoko on neljännesvuodessa 36 000 henkilöä. Otoks on jaettu kolmeen 12 000 henkilön kuukausiotokseen. Tiedot kerätään kuukausittain pääasiassa puhelimitse haastattelemalla. Vuoden 2000 alussa tietojen keräämisessä siirryttiin jatkuvaan tutkimusviikkoon. Aikaisemmin kuukausitiedot kerättiin yhdeltä viikolta, joka oli kuukauden 15. päivän sisältävä viikko. Otoksesta saatavat tiedot suurennetaan vastaamaan perusjoukkoa eli 15–74-vuotiaasta väestöstä.

Työvoimatutkimuksen tuloksiin liittyy otoksen satunnaisvaihtelusta johtuva virhe. Lukuihin voi sisältyä muitakin virheitä, mm. kadosta johtuvia. Mitä yksityiskohtaisempi tietojen luokitus on, sitä epävarmemmat tiedot ovat.

Taulukot 13–16, 18, 29, 31–33: Työnvälitystilaston tilannekatsaus, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen tilasto kerätään työnvälitystoiminnan yhteydessä: vuoteen 1980 asti kunkin kuukauden puolivälissä sekä vuodesta 1981 alkaen kuukauden viimeisen työpäivän mukaan.

Avoimella työpaikalla tarkoitetaan työnvälitykselle ilmoitettua työpaikkaa, joka laskentapäivänä on ollut avoinna työ- ja elinkeinotoimistossa. Kaikkia avoimia työpaikkoja ei ilmoiteta työnvälitykselle. Arviolta noin 40–50 % niistä tulee työnvälityksen tietoon.

Työttömäksi työnhakijaksi luetaan ne laskentapäivänä työnhakijoina olevat, jotka ovat ilman työtä ja ovat kokopäivätyöhön käytettävissä tai odottavat sovitun työn alkamista. Työnhakijoina olevat lomautetut lasketaan mukaan työttömien työnhakijoiden kokonaismäärään.

Vuodesta 1980 alkaen työttömyyseläkkeen saajia ei ole laskettu mukaan työttömiin työnhakijoihin. Tarkemmin työnvälitystilasto peittää ne työttömät, jotka ovat työttömyysturvan piirissä. Muista työttömistä osa saattaa jättää ilmoittautumatta työnvälitykseen.

3. SOURCES AND NATURE OF THE STATISTICS

Tables 1–12, 26–28, 30: Labour Force Survey compiled by Statistics Finland, basing on a sample of the population aged 15 to 74. The sample numbers 36,000 per quarter and is divided into three monthly samples of 12,000. Data are gathered mainly by telephone interviews. Since January 2000, data have been collected for every week of the month, whereas previously they were only collected for the week containing 15th day of the month. The figures obtained are increased to correspond to the base group (the population aged 15 to 74).

The results of the Labour Force Survey are subject to an error due to the randomness of the samples. The figures sometimes contain other errors due to non-response, etc. The more detailed a classification is, the greater is the risk of error.

Tables 13–16, 18, 29, 31–33: Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. Statistics on vacancies and unemployed jobseekers were compiled at the middle of each month upto 1980, and have been compiled at the end of each month (last working day) since 1981.

Vacancies refer to vacancies reported to Employment and Economic Development Offices, which had not yet been filled on the reference dates. It is estimated that only 40 % to 50 % of all vacancies in Finland are notified to employment services.

Unemployed jobseekers comprises all jobseekers who were without work, were available for work, were laid off, or had arranged to start a job but had not yet begun it on the reference date.

Since 1980 unemployment pensioners have been counted as jobseekers, but not as unemployed persons. The Employment Service Statistics relate to persons receiving unemployment compensation, for which they have to register with unemployment services. Some unemployed persons not receiving such benefits do not register with employment services.

Taulukko 17: Päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto. Saadaan työnvälitystilaston vuositilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat koko vuoden aikana päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräistä kesto, jossa on mukana paljon lyhytaikaisia työttömyysjaksoja. Käsite eroaa kuukauden lopussa työttömänä olleiden päättymättömien työttömyyksien kehosta (taulukot 16 ja 32), joka on keskimäärin pidempi, koska siinä painottuvat pidempiaikaiset työttömyysjaksot.

Taulukot 19 ja 20: Työnvälitystoiminta. Saadaan työnvälitystilaston kuukausikertomustauluista, jotka kuvaavat toimintaa koko kuukauden ajalta.

Taulukko 21: Koulutus- ja tukitoimenpiteillä sijoitetut, tilaston laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat toimenpiteillä sijoitettuna olevia keskimäärin kuukauden lopussa. Eri toimenpiteiden sisällöt saattavat vuosittain muuttua.

Taulukko 22: Työvoimakoulutuksen tiedot saadaan työvoimakoulutuksen kuukausitilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat keskiarvoja kuukauden aikana, paitsi viimeisen sarakkeen tieto ”työvoimakoulutuksessa olevat”, joka kuvaa koulutuksessa olevien määrää keskimäärin kuukauden lopussa olevana laskentapäivänä.

Taulukko 23: Työttömyysturva. Työttömyyden aikaisen toimeentulon turvaamiseksi on kaksi eri järjestelmää: Kelan hoitama perusturva (peruspäiväraha ja työmarkkinatuki) ja vakuutusmuotoinen ansioturva. Ansiosidonnaista päivärahaa saa lain vaatimukset täyttävä työtön kassan jäsen. Jos työtön ei ole oikeutettu ansioturvaan, hän voi saada valtion maksamaa perusturvaa. Saadakseen työttömyyspäivärahaa työttömän tulee olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa. Työmarkkinatuki on tarveharkintainen, mutta sen maksamiselle ei ole enimmäisaikaa.

Perus- ja ansiopäivärahaa maksetaan kerrallaan enintään 500 työttömyyspäivältä. Henkilölle, joka on syntynyt ennen vuotta 1950 ja on täyttänyt 57 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista, maksetaan päivärahaa kunnes hän on täyttänyt 60 vuotta. Vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneelle, joka on täyttänyt 59 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista ja on ollut työssä vähintään 5 vuotta edellisen 20 vuoden aikana, maksetaan päivärahaa kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Table 17. Average duration of completed spells of unemployment. Taken from the annual Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote average durations of completed spells for the entire year. This differs from ”duration of unemployment up to the reference date” in tables 16 and 32, which is longer. That is because the figures in tables 16 and 32 seldom include short spells (which are contained in the average duration of completed spells), so they are weighted by long spells.

Tables 19 and 20. Employment services proper. Taken from tables in the Employment Service Statistics, which depict activity during entire months.

Table 21. Persons participate in different training or subsidized employment measures, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. Average figures at the end of each month. The types of measures vary in time.

Table 22. Data on labour market training, taken from monthly labour market training statistics, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote averages for whole months, except for the last column, ”on labour market training”, which gives average numbers of trainees on course on the reference date at the end of the months.

Table 23. Unemployment security. State compensations (basic unemployment allowance and labour market support) are the basic modes of security and earnings-related unemployment allowance is a form of unemployment insurance that is limited to members of an unemployment fund. Unemployed persons not entitled to them can obtain state compensation. For both types of benefit the applicant must be registered at an Employment and Economic Development Office. Labour market support is means-tested but it has not a maximum payment period.

A basic and an earnings-related unemployment allowance can be paid for a maximum period of 500 working days. Persons born prior year 1950 and are over 57 before maximum period has accrued can be paid an allowance until they are 60. Persons born in 1950 or thereafter and are over 59 before maximum period has accrued and has been in employment at least 5 years during past 20 years can be paid an allowance until they are 65.

Yli 60-vuotias ennen vuotta 1950 syntynyt, laissa tarkemmin määritelty pitkään työttömyysturvaa saanut työtön työnhakija on oikeutettu työttömyyseläkkeeseen. Työttömyyseläkkeen saamisaikana tulee saajan olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa.

Taulukko 24: Muuttoliiketilasto. Lähde: Tilastokeskus, väestötilasto.

Taulukko 25: Työttömyysasteet eri maissa. Lähde: OECD, Main Economic Indicators.

A long-term unemployed person born prior year 1950 and over 60 years old can receive an unemployment pension under terms laid down by law. While in receipt of such a pension, person must remain a jobseeker at an Employment and Economic Development Office.

Table 24. Statistics on migration. Source: Statistics Finland, Population Statistics.

Table 25. Unemployment rates in some countries. Source: OECD, Main Economic Indicators.

4. LUOKITUKSET

Ammattiluokitus. Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilastossa käytetään ammattilain laadittavissa tilastoissa luokitusta, joka perustuu Pohjoismaiseen Ammattiluokitukseen (Nordisk Yrkes-klassificering, NYK). Ammattiluokitus, Työministeriö, 2005.

Toimialaluokitus. Toimialaluokituksessa Suomessa käytetään kansainvälisesti sovittua luokitusta (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes, NACE). Vuodesta 2005 lähtien Toimialaluokitus TOL 2008, Tilastokeskus.

Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen työ- ja elinkeinokeskuksen alueeseen. Vuoden 2010 alusta lähtien Ahvenanmaa tilastoidaan erikseen aluehallintouudistuksen vuoksi.

4. CLASSIFICATIONS

Occupational classification. The classification used in Ministry of Employment and the Economy's Employment Service Statistics is based largely on the Nordic Classification of Occupations (NYK). Occupational Classification, Ministry of Labour, 2005.

Industrial classification. NACE (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes) is used in Finland. From 2005 Standard Industrial Classification TOL 2008, Statistics Finland.

Until 2009 Ahvenanmaa (Åland) included into Varsinais-Suomi administrative district. From 2010 Ahvenanmaa (Åland) will be presented separately based on the revision of the administrative districts.

Työpoliittinen Aikakauskirja

Kestotilaus:
kotimaa 27 €/vuosi, Pohjoismaat 32 €/vuosi,
Eurooppa 34€/vuosi.

Osoitteenmuutos: Vanha osoite

Peruutus

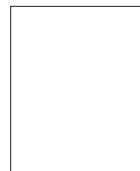
Tilaaajan nimi

Yritys tai yhteisö

Jakeluosoite

Postinumero ja toimipaikka

Asiakaspalvelu, puh. 020 450 05
faksi 020 450 2380
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi

Edita Publishing Oy
Myyntipalvelut

PL 800
00043 EDITA

Työpoliittinen Aikakauskirja

Työpoliittisen Aikakauskirjan tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää tutkimukseen ja asiantuntijuuteen perustuvaa keskustelua sekä tukea työ- ja elinkeinoministeriön strategiaa.

Ohjeita kirjoittajille

Työpoliittinen Aikakauskirja julkaisee kirjoituksia kolmessa osastossa: artikkeleita, katsauksia ja keskustelua sekä uutta työ- ja yrittäjäyystutkimuksen alalta.

Artikkeleita-osastossa julkaistaan tieteellisen artikkelin tyyppisiä, aiemmin julkaisemattomia esityksiä. Lähdeviitteet on mainittava. Alaviitteitä olisi kuitenkin vältettävä, viitteiden tulisi olla tekstissä. Artikkeleista tulisi toimittaa ½ liuskan pituinen englanninkielinen tiivistelmä. Lisäksi kirjoittajia pyydetään toimittamaan ammatti- ja koulutusnimikkeensä, sekä suomeksi että englanniksi. Työnantaja on myös mainittava. Ellei työnantajaa ole, ilmoita kotipaikkakuntasi.

Katsauksia ja keskusteluja-osastossa julkaistaan muita työpolitiikkaan liittyviä artikkeleita sekä kirjallisuusarvioita. Lähdeviitteiden käyttöä ei edellytetä.

Uutta työ- ja yrittäjäyystutkimuksen alalta-osastossa julkaistaan tutkimusten tiivistelmiä.

Artikkeleiden ohjepituus on enintään 15 liuskaa 1½ rivivälillä sekä katsauksia ja keskustelua-kirjoitusten 6 liuskaa.

Lähteet toimitetaan seuraavien esimerkkien mukaisesti:

Andreassen, T., Drange, I., Thune, T. ja Monkerud L. (2007) På vej mot integrert velferdsforvaltning? AFI-rapport 4. Oslo: Arbeidsforskningsinstituttet.

Valtakari Mikko, Hannele Syrjä ja Pertti Kiuru (2008). Julkisen työvoimapalvelun palvelurakenteen uudistamisen vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjäyys. 19/2008. Helsinki.

Schmid, G. (2002b), Transitional Labour Markets and the European Social Model: Towards a New Employment Pact, teoksessa: G. Schmid ja B. Gazier (toim.): The Dynamics of Full Employment. Social Integration through Transitional Labour Markets, Cheltenham, UK: Edward Elgar, 393–435.

Artikkelit on toimitettava sähköpostitse (heikki.raisanen@tem.fi tai annika.blomster@tem.fi). Excel- ja Word-kaaviot on toimitettava erillisinä alkuperäistiedostoina. **Kaavioissa ei saa käyttää värejä.**

Kirjoittajan tulee ilmoittaa myös yhteystietonsa (nimi, osoite, puhelin, fax, e-mail). Toimitus voi pyytää asiantuntijalausuntoja julkaistavaksi tarjotuista artikkeleista. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita julkaisua varten.

Julkaistuista kirjoituksista maksetaan palkkio ministeriön ulkopuolisille kirjoittajille.

Numeron 1/2012 aineiston määräpäivä on **6.2.2012**.

Painettu
ISSN 0787-510X
ISBN 978-952-227-015-3

Verkkojulkaisu
ISSN 1797-5085
ISBN 978-952-227-016-0

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY